

Startside>Pengekrav>Insolvens og konkursbehandling

Insolvens og konkursbehandling

Hvis en virksomhed kommer ud i økonomiske vanskeligheder eller ikke kan betale sine fordringer, er der i hvert land en særlig procedure, der kan benyttes for at tage hånd om situationen, herunder procedurer, der involverer alle kreditorerne (dem, der har penge til gode).

Der er forskellige insolvensprocedurer afhængigt af formålet:

Virksomheder

Hvis virksomheden **kan reddes, og den er rentabel, kan gælden blive restrukureret** (som regel efter aftale med kreditorerne). Dette sker for at muliggøre virksomhedens fortsatte drift og bevare arbejdspladserne.

Hvis virksomheden **ikke kan reddes**, må den likvideres (den går konkurs).

Virksomhedsindehavere

De kan sædvanligvis anmode om en procedure, der munder ud i en **akkord, som indebærer henstand med betalingerne og sanering af restgælden efter en vis periode (normalt 3 år)**. Herved undgås det, at vedkommende erklæres personlig konkurs, og at han eller hun kan etablere nye virksomheder i fremtiden. I alle tilfælde kan kreditorerne ikke – så snart proceduren formelt er indledt – hver især forsøge at få inddrevet deres fordringer. Herved opnås, at alle kreditorer behandles lige, og at debtors aktiver beskyttes.

For at opnå dækning for deres krav skal kreditorerne føre bevis herfor enten i retten eller for det organ (som regel en **administrator eller kurator**), der forestår akkordforhandlingerne eller realisationen af debtors aktiver. Under særlige omstændigheder kan dette gøres af debitor selv.

Grænseoverskridende insolvens (EU-reglerne)

Insolvenssager, der involverer virksomheder eller virksomhedsindehavere, som har aktiviteter, aktiver eller handelsforbindelser i flere forskellige lande, kan behandles efter de EU-retlige regler, navnlig [Forordning 2015/848](#) (følg dette link for at få [en kort gennemgang af, hvordan det fungerer i praksis](#)).

Formularer, der henvises til i [forordning 2015/848](#)

Meddelelse om indledning af insolvensbehandling [PDF](#) (365 Kb) [da](#)

Anmeldelse af fordringer [PDF](#) (384 Kb) [da](#)

Indsigelse vedrørende koordineret behandling af en koncern [PDF](#) (342 Kb) [da](#)

Nationale procedurer

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Relevant link

Insolvensregistre

Sidste opdatering: 18/01/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Insolvens - Tjekkiet

Retlige rammer

Insolvensbehandling i Den Tjekkiske Republik er primært reguleret ved lov nr. 182/2006 om insolvens og insolvensprocedurer (*Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku en zpusobech jeho reseni*) (lov om insolvens) suppleret med lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov (*Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád*). Et andet vigtigt instrument er lov nr. 312/2006 om bobestyrere (*Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správčích*), som (sammen med loven om insolvens) fastlægger de retlige rammer for udøvelse af kuratorvirksomhed.

De gældende udgaver af disse bestemmelser kan findes på den offentlige forvaltnings portal (*Portál veřejné správy*): <https://portal.gov.cz/app/zakony/>

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling kan iværksættes mod fysiske og juridiske personer, uanset om de er virksomheder eller ej.

De forskellige former for insolvensbehandling (konkurs, rekonstruktion, gældssanering) adskiller sig fra hinanden i kraft af de enheder, som de vedrører.

Mens der kan indgives konkursbegæring mod alle enheder, er rekonstruktion udelukkende rettet mod virksomheder, mens gældssanering primært er rettet mod ikke-erhvervsmæssige enheder (som beskrevet nedenfor).

Der kan ikke anlægges insolvenssager mod staten, selvstyrende lokale myndigheder, politiske partier og bevægelser i forbindelse med valg samt andre udvalgte enheder af overvejende offentlig karakter. Der gælder særlige regler for finansielle institutioner og forsikringsselskaber.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvens eller umiddelbart forestående insolvens

Insolvenssager er retssager vedrørende skyldnerens insolvens eller umiddelbart forestående insolvens, og hvordan man håndterer den. Den grundlæggende forudsætning er derfor, at der foreligger insolvens eller umiddelbart forestående insolvens.

En skyldner er insolvent, hvis (*disse er kumulative betingelser*):

skyldner har flere kreditorer

skyldner har økonomiske forpligtelser, hvor restancen er mere end 30 dage

skyldner er ude af stand til at opfylde disse forpligtelser.

Skyldnere anses navnlig for at være insolvente, især hvis de har standset afbetalingen af en betydelig del af deres gæld eller undlader at afvikle disse forpligtelser i mere end tre måneder efter forfald, eller hvis en af de økonomiske fordringer mod skyldner ikke kan opfyldes ved tvangsfuldbyrdelse eller tilbageholdelse.

En skyldner, der er en erhvervsmæssig enhed (uanset om der er tale om en juridisk eller fysisk person), er ligeledes insolvent, hvis vedkommende er dybt forgældet. Skyldnere betragtes som dybt forgældede, hvis de har flere kreditorer, og deres samlede forpligtelser overstiger værdien af deres aktiver.

Umiddelbart forestående insolvens er en situation, hvor man under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antage, at skyldnerne vil være ude af stand til at opfylde en væsentlig del af deres økonomiske forpligtelser behørigt og rettidigt.

Typer af insolvenssager

I tjekkisk lovgivning skelnes der mellem tre grundlæggende måder at håndtere en kreditors insolvens eller umiddelbart forestående insolvens på ved en insolvenssag:

konkurs (*konkurs*)

rekonstruktion (*reorganizace*)

gældssanering (*odlužení*).

Loven om insolvens bestemmer ikke, hvilke af de forskellige insolvensmetoder der skal anvendes af en bestemt skyldner, men lader valget stå åbent. Ud over likvidationsproceduren (konkurs) findes der også et element af genopretning (rekonstruktion og gældssanering). Valget af den relevante metode til behandling af en skyldners insolvens skal styres af et ønske om at sikre det bedst mulige resultat for kreditorerne.

Konkurs er den almindelige måde at håndtere insolvens på, hvor kreditorernes anmeldte krav på grundlag af en konkursbegæring stort set dækkes af provenuet fra realiseringen af aktiverne. Udækkede krav eller dele heraf bortfalder ikke, medmindre andet angives i lovgivningen. Denne insolvensmetode anvendes altid, når det er umuligt at foretage rekonstruktion eller gældssanering som mere moderate procedurer over for skyldner, eller hvis det bliver klart i løbet af proceduren, at disse metoder ikke fortsat kan anvendes.

Rekonstruktion kan anvendes til at håndtere insolvens eller umiddelbart forestående insolvens, når skyldner er en virksomhed. Dette indebærer en rekonstruktion af virksomheden. Det forventes normalt, at kreditorernes fordringer vil blive dækket løbende, mens skyldnerens virksomhed drives videre i overensstemmelse med foranstaltninger, der går ud på at genoprette sund drift i henhold til en rekonstruktionsplan, der er godkendt af skifteretten. Kreditorerne overvåger, hvordan planen skrider frem.

Gældssanering er en måde at håndtere insolvens eller umiddelbart forestående insolvens på ved skyldnere, der stort set ikke har nogen virksomhedsgæld og, hvis de er juridiske personer, ikke er virksomheder. Ved denne insolvensbehandlingsmetode tages der større hensyn til sociale aspekter end til økonomiske aspekter. Formålet er at lade skyldnerne "starte på en frisk" og motivere dem til at deltage aktivt i tilbagebetalingen af deres gæld, i det mindste op til et forventet niveau på 30 % i de tilfælde, hvor kreditorerne ikke er sikrede. Det antages, at sikrede kreditorers fordringer vil blive indfriet ved hjælp af sikkerhedsstillelsen. Et supplerende formål her er at nedbringe det offentlige udgifter til rehabilitering af personer, der befinder sig i en social krise. Gældssanering gennemføres ved realisering af konkursboet, omlægning af tilbagebetalingen eller en kombination af disse.

Hvem kan indlede insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandlingen kan først indledes, når der er indgivet insolvensbegæring. Den indledes på den dato, hvor insolvensbegæringen indgives til en domstol med kompetence til at træffe afgørelse i sagen. Insolvensbegæring kan indgives af både skyldnere og kreditorer, undtagen i tilfælde af umiddelbart forestående insolvens, hvor de skal indgives af skyldner.

Skyldnere, som er virksomheder (enten en fysisk eller en juridisk person), er forpligtede at indgive insolvensbegæring uden unødige forsinkelse, når de bliver klar over eller med rettidig omhu burde være klar over, at de er insolvente.

Indledning af konkursbehandling

Skifteretten udsteder en konkursbegæring som en særlig kendelse. I undtagelsesstilfælde kan denne kendelse kombineres med insolvensafgørelsen (hvis skyldner ikke kan omfattes af rekonstruktion eller gældssanering). Konkurserklæringen træder i kraft, når konkursbegæringen offentliggøres i insolvensregistret.

Indledning af rekonstruktionsbehandling

Rekonstruktionen indledes med en tilladelse fra skifteretten, der udstedes efter anmodning fra skyldner eller en registreret kreditor.

Der kan gives tilladelse til rekonstruktion, hvis (*disse ikke er kumulative betingelser*):

skyldners samlede årlige nettoomsætning i den seneste regnskabsperiode forud for konkursbegæringen var mindst CZK 50 000 000, eller skyldner har mindst 50 ansatte, eller

skyldner fremlægger en rekonstruktionsplan for skifteretten samtidig med konkursbegæringen eller senest på den dato, hvor insolvensafgørelsen træffes; rekonstruktionsplanen skal være godkendt af mindst halvdelen af alle sikrede kreditorer (beregnet ud fra de samlede krav) og mindst halvdelen af alle sikrede kreditorer (igen beregnet ud fra de samlede krav).

Omstruktureringen kan ikke foretages, hvis skyldner er en juridisk person, der er trådt i likvidation, er værdipapirhandler eller er en anden juridisk person, der er bemyndiget til at handle på en råvarebørs i henhold til en specifik lovbestemmelse.

Skifteretten giver tilladelse til rekonstruktion, hvis de relevante retlige betingelser er opfyldt. Der er ingen appelmulighed.

Skifteretten afviser ansøgninger om tilladelse til rekonstruktion, hvis: a) det under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antages, at der er uredelig hensigt, b) den indgives af en person, der allerede tidligere har fået en ansøgning om tilladelse til rekonstruktion behandlet af retten, eller c) ansøgningen indgives af en kreditor, men ikke er godkendt af skiftesamlingen. Klager over sådanne afgørelser kan kun indgives af de personer, der har indgivet ansøgningen.

Indledning af gældssaneringsbehandling

En ansøgning om gældssanering indgives af skyldner ved hjælp af en standardblanket og indsendes, hvor det er relevant, sammen med en konkursbegæring (hvis insolvensbehandlingen ikke er blevet indledt af en kreditor).

En ansøgning om gældssanering og de tilhørende bilag skal navnlig indeholde oplysninger om skyldnerens tidligere og forventede fremtidige indtjening, en liste over aktiver og en liste over passiver. Hvis nogen er villig til at give skyldner en gave, så betingelserne for gældssanering kan opfyldes, eller hvis nogen er villig til at foretage regelmæssige kontantudbetalinger til skyldner i løbet af gældssanereringen, vedlægger skyldner ansøgningen om gældssanering det tilhørende gavebevis eller indkomstaftalen.

Skifteretten giver tilladelse til gældssanering, hvis betingelserne er opfyldt. Den afviser en ansøgning om gældssanering, hvis det under hensyntagen til alle omstændigheder med rimelighed kan antages, at der er uredelig hensigt, eller hvis simple kreditorer som følge af gældssanereringen får dækket mindre end 30 % af deres fordringer (medmindre de accepterer dette). Skifteretten afviser ligeledes en ansøgning om gældssanering, hvis de hidtidige resultater af proceduren viser, at skyldner har været efterladende eller forsømmelig med at opfylde sine forpligtelser ved insolvensbehandlingen. Kun skyldner har ret til at klage over afvisning af en ansøgning.

Hvornår får indledningen af insolvensbehandlingen virkning

Indledningen af insolvensbehandlingen træder i kraft efter offentliggørelsen af en meddelelse om indledning af insolvensbehandlingen i insolvensregistret (se nedenfor). Virkningerne af indledningen varer frem til afslutningen af insolvensproceduren, medmindre andet er anført i lovgivningen om en af insolvensmetoderne.

Foreløbige foranstaltninger i afventen af en insolvensafgørelse

Skifteretten kan træffe midlertidige foranstaltninger på eget initiativ, indtil den har taget stilling til en konkursbegæring, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen. Enhver, der ønsker en foreløbig foranstaltning indført, som skifteretten ellers kunne kræve indført af egen drift, er ikke forpligtet til at stille sikkerhed. Når skyldner anmoder om indførelse af en foreløbig foranstaltning, er vedkommende ikke forpligtet til at stille sikkerhed.

Ved hjælp af sådanne foreløbige foranstaltninger kan skifteretten bl.a.:

udpege en midlertidig kurator

begrænse nogle af virkningerne som følge af indledningen af insolvensbehandlingen

kræve, at indgiverne af insolvensansøgningen stiller sikkerhed som erstatning for skader eller andre tab, som skyldner måtte lide.

Insolvensregistret

Insolvensprocedurer offentliggøres i insolvensregistret, der administreres af justitsministeriet (*Ministerstvo spravedlnosti*). Dette er et elektronisk offentligt administrationsinformationssystem, der er tilgængeligt på <https://isir.justice.cz/>

Det primære formål med insolvensregistret er at sikre maksimal åbenhed om insolvensprocedurer og give mulighed for at overvåge, hvordan de skrider frem. Registret bruges til at offentliggøre skifterettens afgørelser i insolvenssager og i afledte tvister, indgivelse af sagsakter og andre oplysninger i henhold til loven om insolvens eller i henhold til skifterettens afgørelse.

Insolvensregistret er tilgængeligt for offentligheden (med undtagelse af visse oplysninger), og alle har ret til at gennemlæse det, tage kopier og få udskrifter af det.

Ud over at fungere som en kilde til information er insolvensregistret vigtigt til forkyndelse af dokumenter – det er et redskab til forkyndelse af de fleste kendelser og andre dokumenter. Insolvensprocedurer anmeldes generelt til insolvensregistret senest to timer efter indgivelse af en anmodning (inden for rettens åbningstid). Alle kendelser og andre dokumenter offentliggøres efterfølgende i insolvensregistret. Dermed kan alle få indblik i den insolvensbehandling, der foregår i Den Tjekkiske Republik.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursboet

Hvis skyldner indgiver konkursbegæring, omfatter konkursboet skyldnerens formue på det tidspunkt, hvor virkningerne af indledningen af insolvensbehandlingen indtræffer, sammen med aktiver, som skyldner erhverver i løbet af insolvensbehandlingen.

Hvis konkursbegæringen indgives af en kreditor, omfatter konkursboet aktiver tilhørende skyldner på tidspunktet, hvor skifterettens foreløbige foranstaltning, som begrænser (helt eller delvist) skyldnerens ret til at afhænde aktiver, aktiver tilhørende skyldner på det tidspunkt, hvor afgørelser om skyldnerens insolvens træder i kraft, og aktiver, som skyldner erhverver i løbet af insolvensbehandlingen, efter at disse afgørelser er trådt i kraft.

Når skyldner ejer aktiver i fælles eje, indgår skyldnerens andel af disse aktiver i konkursboet. Disse aktiver indgår i boet, selv om de er en del af fælles eje i skyldners ægteskab.

Aktiver tilhørende andre personer end skyldner indgår i boet, hvis dette kræves i lovgivningen, navnlig hvis der er tale om godtgørelse for ikke-retskræftige retshandlinger. I forbindelse med realisering af aktiverne betragtes disse aktiver som en del af skyldnerens aktiver.

Medmindre andet er fastsat i lovgivningen, består konkursboet hovedsagelig af kontantbeløb, løsøre og fast ejendom, anlæg og udstyr, bankbøger, indlånsbeviser og andre former for indskud, aktier, vekslere, checks eller andre værdipapirer, aktiebesiddelser, skyldners monetære og ikke-monetære fordringer, herunder betingede krav og krav, der endnu ikke er forfaldet, skyldners løn, vederlag, bonus og indkomst, som træder i stedet for skyldners arbejdsrelaterede løn, andre rettigheder og andre aktiver med en værdi, der kan udtrykkes i penge. Konkursboet omfatter også f.eks. renter, gevinster, udbytte og ydelser i forbindelse med ovennævnte aktiver.

Medmindre andet er fastlagt i lovgivningen, er aktiver, der ikke kan beslaglægges ved fuldbyrdelsesprocedurer eller en udlægsforretning, ikke en del af boet. Dette spørgsmål er reguleret ved lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov. Tvangsfuldbyrdelse kan ikke gennemføres i aktiver ejet af skyldner, som skyldner har akut behov for til at opfylde sine egne og sin families materielle behov eller til at udføre sine arbejdsopgaver, samt andre aktiver, hvis salg ville være *contra bonos mores* (især hverdagstøj, almindelige husholdningseffekter, vielsesringe og andre lignende genstande, lægemidler og andre genstande, som skyldnere har brug for som følge af sygdom eller fysiske handicap, kontantbeløb svarende til det dobbelte af et eksistensminimum for personer, samt dyr, der holdes som kæledyr). Men aktiver, der anvendes til skyldnerens erhvervsransaktioner, holdes ikke uden for boet. Medmindre andet er fastlagt ved lov, omfatter boet ikke aktiver, der i henhold til specifik lovgivning kun kan afsættes på en nærmere bestemt måde (f.eks. målrettede tilskud og tilbagebetalingspligtig støtte fra centrale eller lokale offentlige budgetter eller en statslig fond).

Behandlingen af aktiver, som skyldner erhverver, eller som overdrages til skyldner efter indledningen af insolvensbehandlingen

Generelt gælder det, at aktiver, der erhverves af eller overdrages til skyldner efter insolvensbehandlingen indledning, indgår i konkursboet; dette kan ændres i henhold til den anvendte insolvensmetode. Skyldnere kan kun disponere over formuegoder, hvis de derved overholder de krav, der er forbundet med den pågældende fase af insolvensbehandlingen og insolvensmetoden.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Kurators opgaver og status

Kuratorens vigtigste opgave er at bestyre skyldnerens konkursbo og håndtere afledte og andre tvister. Kurator tilstræber at sikre en forholdsmæssig, hurtig, billig og størst mulig dækning af kreditorernes krav.

Kuratorer har pligt til at handle samvittighedsfuldt og med den nødvendige omhu. De er forpligtet til at gøre alt, hvad der med rimelighed kan kræves af dem for at dække kreditorernes krav i størst muligt omfang. De skal prioritere kreditorernes fælles interesse frem for deres egne og andres interesser.

Ved konkursbehandling får kurator tilladelse til at afhænde boet samt til at udøve skyldnerens rettigheder og opfylde deres forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktier i konkursboet, handler i egenskab af arbejdsgiver i forbindelse med skyldners ansatte og er ansvarlig for driften af skyldners virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har ligeledes til opgave at realisere boet. Ved en rekonstruktionsprocedure fører kuratorerne primært tilsyn med de aktiviteter, der udføres af en skyldner, der fortsat har rådighed over aktiverne, fortsætter med at identificere boet og udarbejder en boopgørelse, håndterer verserende tvister, udarbejder og udvider kreditorfortegnelsen og aflægger rapport til kreditorudvalget. Kuratorerne varetager også opgaver ved skyldnermøder eller medlemsmøder.

Ved gældssanering arbejder kuratorerne sammen med skifteretten og kreditorerne for at føre tilsyn med skyldner og skyldners transaktioner, realiserer skyldners aktiver og foretager månedlige udbetalinger til kreditorerne i henhold til tilbagebetalingsplanen.

Skyldners status

Ved konkursbehandling mister skyldnere deres ret til at råde over deres ejendom samt til at udøve andre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med boet. Disse beføjelser overgår til kurator. Det er bestemt ved lov, at retshandlinger udført af skyldnere i disse sager, efter at beføjelserne til at disponere over ejendommen er overgået til kurator, ikke er retskraftige i forhold til kreditorer.

Ved rekonstruktion er skyldner også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Retshandlinger af grundlæggende betydning for afhændelse og forvaltning af konkursboet kan kun udføres af en skyldner, der er i besiddelse af formuegoderne, med kreditorudvalgets samtykke. En skyldner, der misligholder denne forpligtelse, er ansvarlig for skader eller andre tab, som herved påføres kreditorer eller tredjemand; medlemmerne af skyldners styrende organ hæfter solidarisk for sådanne skader eller andre tab. Ved "retshandlinger af afgørende betydning" menes handlinger, der medfører en betydelig ændring af boets værdi, kreditorernes stilling eller kreditorernes dækning. Kuratorerne fungerer også som skyldnerens generalforsamling eller medlemsmøder.

I gældssaneringsager er skyldner også fortsat i besiddelse af boet med visse begrænsninger. Skyldner er under tilsyn af skifteretten, kurator og kreditorerne.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Generelt reguleres modregning af den civile lovbog. Som tommelfingerregel kan man sige, at hvis parterne har de samme typer af krav mod den anden part, kan de modregne kravet med modpartens. Modregning kan påberåbes, så snart en part har ret til både at kræve, at et krav opfyldes, og til at betale sin egen gæld. En modregning ophæver de to krav i det omfang, de er sammenfaldende; hvis de ikke dækker hinanden fuldstændig, modregnes kravet på samme måde som ved opfyldelse af kontrakten. Disse virkninger opstår, når to krav er berettiget til modregning.

Ved insolvensbehandling kan skyldners og kreditors gensidige krav modregnes i henhold til insolvensafgørelsen, hvis de lovbestemte modregningsbetingelser (i henhold til den civile lovbog) er blevet opfyldt, inden beslutningen om insolvensmetoden træffes, medmindre andet er bestemt i loven om insolvens.

Modregning i forbindelse med insolvensbehandling er ikke tilladt, hvis skyldners kreditor:

ikke er registreret som kreditor med hensyn til det modregningsberettigede krav, eller har fået et modregningsberettiget krav som følge af en ikke-retskraftig retshandling, eller havde kendskab til skyldners insolvens på det tidspunkt, hvor det modregningsberettigede krav blev erhvervet, eller endnu ikke har betalt skyldners gyldige krav i det omfang, dette overstiger kreditors modregningsberettigede krav, eller i tilfælde, som er angivet af skifteretten, eller som er omfattet af midlertidige foranstaltninger.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Aftaler om gensidige ydelser

Hvis skyldner på tidspunktet, hvor han erklæres konkurs, eller hvor der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, er part i en aftale om gensidig levering af ydelser, herunder en midlertidig kontrakt, som endnu ikke er gennemført fuldt ud af skyldner eller modparten på det tidspunkt, hvor han erklæres konkurs, eller der gives tilladelse til rekonstruktion eller gældssanering, gælder følgende:

– Ved konkurs- eller gældssaneringsprocedurer kan kuratorerne fuldbyrde en aftale i stedet for skyldner og søge at få den anden kontraktpart til at fuldbyrde aftalen, eller de kan afvise at fuldbyrde aftalen.

– Ved rekonstruktionsprocedurer udøver en skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, de samme beføjelser med forbehold af kreditorudvalgets samtykke. Ved en konkurs- eller gældssaneringsprocedure anses en kurator, der ikke erklærer, at en aftale vil blive gennemført inden for 30 dage fra konkursafgørelsen eller tilladelsen til gældssanering, for at have nægtet at gennemføre aftalen; indtil da kan modparten ikke trække sig ud af aftalen, medmindre andet angives i aftalebestemmelserne. Ved en rekonstruktionsprocedure skal skyldner, som er i besiddelse af formuegodet, og som ikke erklærer, at de nægter at gennemføre aftalen inden for 30 dage efter godkendelsen af omstruktureringen, gennemføre en aftale om gensidig levering af ydelser.

En modpart, som er forpligtet til at opfylde sin del af aftalen først, kan udsætte opfyldelsen, indtil den gensidige gennemførelse sker eller sikres, medmindre aftalen indgås af modparten efter offentliggørelsen af insolvensafgørelsen.

Hvis den kurator eller skyldner, der er i besiddelse af formuegodet, nægter at opfylde aftalen, kan modparten kræve erstatning for følgeskader ved at anmelde et krav inden for 30 dage efter afvisningen af opfyldelsen af aftalen. Modpartens krav, der udspringer af en fortsættelse af aftalen efter konkurserklæringen, udgør krav mod konkursboet.

Modparten kan ikke søge godtgørelse for delvis gennemførelse forud for insolvensafgørelsen, da gennemførelsen ikke blev gengældt af skyldner.

Faste aftaler

Hvis det er aftalt, at en leverance med en markedspris skal leveres på et bestemt tidspunkt eller inden for en fastsat frist, og hvis leveringstidspunktet indtræffer eller fristen udløber efter en konkurserklæring, kan forpligtelsen ikke kræves opfyldt; der kan kun søges erstatning for tab som følge af skyldnerens manglende opfyldelse af forpligtelsen. Ved "tab" forstås forskellen mellem den aftalte pris og markedsprisen, der betales på datoen, hvor konkurserklæringen afgives, på det sted, der udpeges som leveringssted i aftalen. Modparten kan kræve erstatning som kreditor ved at anmelde et krav senest 30 dage efter konkurserklæringen.

Låneaftale

Hvis skyldneren har indgået en låneaftale, kan kurator efter konkurserklæringen kræve lånet tilbagebetalt inden udløbet af den kontraktfastsatte låneperiode.

Leje, fremleje

Der findes detaljerede bestemmelser om leje- og fremlejekontrakter. Efter konkurserklæringen har kurator f.eks. ret til at opsig leje- eller fremlejekontrakter, som skyldner har indgået, inden for en frist, der er fastsat i lovgivningen eller i kontrakten, også selv om den er indgået for en bestemt periode; opsigelsesvarslet kan højst være på tre måneder. Dette gælder med forbehold af den civile lovbogs bestemmelser om, hvornår og på hvilke betingelser udlejer kan opsiges lejemålet.

Skyldners kontraktudkast, som modparten endnu ikke har accepteret ved konkurserklæringen

Ved konkurserklæringen bortfalder skyldnerens anmodninger om indgåelse af kontrakter, som endnu ikke er accepteret, og eventuelle kontraktudkast, som er accepteret af skyldner, men endnu ikke er indgået, når de vedrører konkursboet. Udkast til kontrakter, som endnu ikke er accepteret af skyldner på tidspunktet for konkurserklæringen, kan kun accepteres af kurator.

Ejendomsforbehold

Hvis skyldner har solgt et formuegode med ejendomsforbehold og leveret det til køber forud for konkurserklæringen, kan køber enten returnere formuegodet eller insistere på at videreføre kontrakten. Hvis skyldner forud for konkurserklæringen køber og modtager et formuegode med ejendomsforbehold, kan sælger ikke søge formuegodet returneret, under forudsætning af at kurator opfylder forpligtelserne i henhold til kontrakten uden ugrundet ophold efter at være blevet opfordret til dette af sælger.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Indledningen af konkursbehandlingen har følgende virkninger:

Krav og andre rettigheder vedrørende boet kan påberåbes ved at anlægge sag, hvis disse kan påberåbes ved anmeldelse.

Retten til dækning fra sikkerhedsstilling vedrørende aktiver, som ejes af skyldner, eller aktiver, der indgår i konkursboet, kan kun udøves og erhverves som nye rettigheder på de betingelser, der fastsat i loven om insolvens. Dette gælder også for indførelse af et retsligt pant eller tilbageholdelsespant i fast ejendom, som foreslås efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Fuldbydelse eller udlæg i aktiver, som ejes af skyldner, samt andre aktiver, som tilhører boet, kan pålægges eller påbegyndes, men kan ikke gennemføres.

Ved krav mod boet og krav med tilsvarende status kan fuldbydelse eller tilbageholdelse af aktiver i skyldnerens bo ske på grundlag af en afgørelse fra skifteretten med forbehold af de restriktioner, der fastsættes i den pågældende afgørelse.

Det er ikke muligt at udøve en ret, der er fastlagt i aftalen mellem kreditor og skyldner, til udlæg i løn eller anden indkomst, der behandles som løn, ved fuldbydelsen af en dom.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensafgørelser indfører et moratorium for retssager og voldgiftssager om krav og andre rettigheder vedrørende boet, som skal påberåbes ved registrering i insolvensbehandlingen, eller som betragtes som registreret ved insolvensbehandlingen, eller vedrørende krav, som ikke opfyldes ved insolvensbehandlingen. Medmindre andet angives, er det umuligt at videreføre disse procedurer, mens en insolvensafgørelse fortsat er i kraft.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Principperne for kreditorers deltagelse

Insolvensbehandling er bl.a. baseret på følgende principper vedrørende kreditorers deltagelse:

Insolvensbehandlingen skal gennemføres på en sådan måde, at ingen af parterne skades på urimelig vis eller modtager ulovlige fordele, og således at kreditorernes krav dækkes hurtigt, økonomisk og i videst mulig udstrækning.

Kreditorer, der i henhold til loven har samme eller tilsvarende status, har lige muligheder ved insolvensbehandlingen.

Medmindre andet er fastlagt ved lov kan en kreditors rettigheder, der er erhvervet i god tro forud for indledningen af insolvensbehandlingen, ikke begrænses af skifteretten eller som følge af den procedure, der skal følges af kuratoren.

Kreditorer er forpligtede til at afstå fra at foretage handlinger med henblik på at dække deres krav uden for insolvensbehandlingen, medmindre dette er tilladt i lovgivningen.

Kreditororganer

Kreditororganerne er:

skiftesamlingen

kreditorudvalget (eller kreditorernes repræsentant).

Skiftesamlingen er ansvarlig for at vælge og afsætte medlemmer af og suppleanter til kreditorudvalget (eller en kreditorrepræsentant). Skiftesamlingen kan forbeholde sig retten til at behandle alle spørgsmål, der hører under kreditororganernes kompetence. Hvis der ikke udpeges et kreditorudvalg eller en kreditorrepræsentant, handler skiftesamlingen i stedet i denne egenskab, medmindre andet er fastlagt i lovgivningen.

Hvis mere end 50 kreditorer er registreret, skal skiftesamlingen oprette et kreditorudvalg. Ellers er det tilstrækkeligt at vælge en kreditorrepræsentant.

Kreditorudvalget udøver de beføjelser, der tilhører kreditororganer, undtagen spørgsmål, der hører under skiftesamlingen, eller som skiftesamlingen har besluttet selv at behandle. Kreditorudvalget fører navnlig tilsyn med kurators aktiviteter og er berettiget til at fremsætte forslag til skifteretten vedrørende insolvensbehandlingen. Kreditorudvalget beskytter kreditorernes fælles interesser og samarbejder med kurator om at nå målet med insolvensbehandlingen. Bestemmelserne om kreditorudvalg finder tilsvarende anvendelse på kreditorrepræsentanter.

Kreditor kategorier

Loven skelner mellem sikrede og usikrede kreditorer.

En sikret kreditor er en kreditor, hvis fordring er sikret ved aktiver tilhørende boet i form af et pant, en tilbageholdsret, en overdragelsesbegrænsning, en betroet overdragelse af en rettighed, henførsel af en fordring til sikkerhedsstillelsen eller tilsvarende rettigheder i henhold til udenlandsk ret.

Sikrede kreditorer kan udøve betydelig indflydelse på insolvensbehandlingsforløbet. Når skyldner er en virksomhed, der kan rekonstrueres i henhold til loven om insolvens, kræver vedtagelsen af en beslutning om insolvensmetoden (konkurs eller rekonstruktion) mindst halvdelen af alle de sikrede (og usikrede) kreditorers stemmer ved skiftesamlingen målt på størrelsen af deres fordringer, medmindre mindst 90 % af de tilstedeværende kreditorer målt på størrelsen af deres fordringer stemmer for beslutningen. En sikret kreditor kan også give personer, som er i besiddelse af aktiverne, besked på, hvordan sikkerhedsstillelsen, der forpligter den pågældende, skal forvaltes, på den betingelse, at sådanne instrukser er beregnet på at sikre en forsvarlig forvaltning. Kurator er også bundet af instrukser fra sikrede kreditorer med henblik på realisering af sikkerhedsstillelsen. Kuratorer kan afvise sådanne anvisninger, hvis de mener, at sikkerhedsstillelsen kan realiseres på mere gunstige betingelser, og i så tilfælde kan de indgive begæring til skifteretten om at ændre instrukserne som led i dennes tilsynsaktiviteter. Realisering af et formuegode, et krav eller et andet aktiv ved insolvensbehandling afslutter sikkerhedsstillelsen for de sikrede kreditors krav, selv om den pågældende kreditor ikke har anmeldt kravet.

Sikrede kreditorers krav dækkes af det fulde provenu fra realiseringen med fradrag af kurators vederlag og omkostninger til forvaltning og realisering på et hvilket som helst tidspunkt i forløbet, idet der tages hensyn til tidspunktet for sikkerhedsstillelsens ikrafttrædelse.

Alle andre kreditorer er usikrede. De står svagere i forbindelse med insolvensbehandlingen, og statistikken viser, at den forventede dækning af deres krav normalt er langt lavere.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne kan anvende aktiverne i boet ved konkursbehandlingen. Kurator får tilladelse til at realisere boet samt til at udøve skyldners rettigheder og opfylde deres forpligtelser i spørgsmål vedrørende boet. Kurator udøver navnlig aktionærrettigheder knyttet til aktiver i konkursboet, træffer beslutninger om forretningshemmeligheder og andre fortrolige spørgsmål, handler i egenskab af arbejdsgiver i forhold til skyldners ansatte og er ansvarlig for driften af skyldners virksomhed, bogføring og overholdelse af skattereglerne. Kuratorer har ligeledes til opgave at realisere boet.

I forbindelse med behandling af sager om rekonstruktion og gældssanering bevarer skyldner disse rettigheder med væsentlige begrænsninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Krav mod boet og tilsvarende krav kan dækkes fuldt ud på et hvilket som helst tidspunkt, efter at insolvensafgørelsen er truffet.

Der skelnes mellem følgende:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter indførelsen af et moratorium (særlig godtgørelse af kontante udgifter og honorarer til den midlertidige kurator, skyldners likvidator og medlemmer af kreditorudvalget og kreditorkrav, der er opstået som følge af lånefinansiering)

krav mod boet efter insolvensafgørelsen (navnlig kontante udgifter og salær til kurator, skatter, afgifter, told, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik og offentlige sygeforsikringsbidrag)

fordringer svarende til krav mod boet (navnlig krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdsmarkedslovgivningen og kreditorernes krav vedrørende lovfastsat underholdsbidrag).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Anmeldelse af krav

Kreditorerne anmelder deres krav over for skifteretten ved hjælp af en standardblanket, og dette kan ske fra indledningen af insolvensbehandlingen frem til den frist, der fastsættes i insolvensafgørelsen. Skifteretten ser bort fra krav indgivet efter fristen, og disse dækkes ikke ved insolvensbehandlingen. Krav, der allerede er rejst over for retten, og retskraftige krav, herunder krav, der skal dækkes ved tvangsfuldbyrdelse eller udlæg, anmeldes ligeledes. En kreditor, der anmelder krav, eller som betragtes som registreret kreditor, kan trække kravet tilbage på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af insolvensbehandlingen.

Anmodningen om anmeldelse af et krav skal indeholde en forklaring på, hvordan kravet er opstået, og hvad beløbet er. Et krav skal altid opgøres i penge, også selv om der ikke er tale om et økonomisk aktiv. Alle dokumenter, der henvises til i anmeldelsen af kravet, skal vedlægges anmeldelsen. Muligheden for at fuldbyrde et krav skal påvises ved et officielt bekræftet dokument.

For så vidt angår forældelsesfristen eller fristen for rettighedernes udløb har en ansøgning om anmeldelse af et krav samme virkninger som et sagsanlæg eller påberåelse af en rettighed ved domstolene; denne periode begynder på datoen, hvor anmodningen indgives til skifteretten.

Kreditor er ansvarlig for nøjagtigheden af oplysningerne i ansøgningen om anmeldelse af et krav. På grundlag af en henstilling fra kurator kan skifteretten indføre sanktioner, hvis kravets størrelse er angivet for højt (med mere end 100 %), ved at pålægge indbetaling af et beløb til boet, som fastsættes under hensyntagen til alle omstændigheder vedrørende anmeldelsen af kravet og en gennemgang af selve kravet, op til det beløb, hvormed beløbsangivelsen i kravet oversteg den faktiske vurderede værdi.

Der ses bort fra en kreditors ret til at få dækket et krav fra sikkerhedsstillelsen, hvis det er anmeldt i forkert rækkefølge, eller hvis man ved gennemgangen finder, at det niveau, der skulle have været sikret, er angivet mere end 100 % for højt. I så fald kan kreditoren straffes af skifteretten og beordres til at betale et pengebeløb til sikrede kreditorer, der har anmeldt krav med sikkerhedsstillelse vedrørende de samme aktiver. Beløbets størrelse fastsættes af skifteretten under hensyntagen til alle omstændighederne for udøvelsen og gennemgangen af retten til at få kravet dækket af sikkerhedsstillelsen op til det beløb, hvormed værdien af sikkerhedsstillelsen i anmodningen oversteg den vurderede værdi af sikkerhedsstillelsen.

Kontrol af anmeldte fordringer

Anmeldte krav behandles først af kurator, som hovedsagelig krydskontrollerer dem med de ledsagende dokumenter og skyldnerens regnskaber og opgørelser, der føres i henhold til den specifikke lovgivning. Kuratoren opfordrer dernæst skyldneren til at kommentere kravene. Når det er relevant, foretager kurator de nødvendige undersøgelser af kravene i samarbejde med myndighederne, som er forpligtet til at samarbejde.

Hvis et anmeldt krav er fejlbehæftet eller ufuldstændigt, opfordrer kurator kreditor til at korrigere eller færdiggøre det inden for 15 dage (der kan fastsættes en længere frist) og rådgiver kreditor herom. Kuratoren fremlægger krav, der ikke færdiggøres eller korrigeres behørigt og rettidigt, for skifteretten med henblik på at få en afgørelse om, at der skal ses bort fra ansøgningen. Kreditor skal underrettes herom.

Kuratoren udarbejder en liste over de anmeldte krav. Sikrede kreditorer opføres separat. Såfremt krav afvises af kurator, skal dette udtrykkeligt anføres. For alle kreditorer angives de oplysninger, der er nødvendige for at identificere dem og for at vurdere, hvordan kravet er opstået, dets størrelse og placering i rækkefølgen. For sikrede kreditorer angives desuden årsagen til og metoden for sikkerhedsstillelsen.

Listen over krav offentliggøres af skifteretten i insolvensregistret forud for fordringsprøvelsen. Skifteretten offentliggør ligeledes straks enhver ændring af gældbogen i insolvensregistret.

De anmeldte krav kontrolleres herefter ved en fordringsprøvelse, der foranstalles af skifteretten. Tid og sted for dette retsmøde fastsættes af skifteretten i insolvensafgørelsen. Kreditorer har indtil afslutningen af retsmødet med fordringsprøvelsen til at ændre størrelsen af deres anmeldte krav, medmindre det er sikret eller er blevet afvist ved en eksigibel dom. Men de kan ikke ændre begrundelsen for, hvorfor det anmeldte krav opstod, eller dets placering i rækkefølgen.

Afvisning af krav

Ægtheden, beløbet og rangordningen af alle anmeldte krav kan afvises af: a) kurator, b) skyldner, eller c) en registreret kreditor.

En registeret kreditors afvisning af en anden kreditors krav skal omfatte de samme oplysninger som et sagsanlæg i henhold til den civile retsplejelov, og det skal præciseres, om det er ægtheden, beløbet eller prioriteringsrækkefølgen, der afvises. Et afslag indgives på en standardblanket.

I loven om insolvens anerkendes følgende typer af afvisninger:

afvisning af ægtheden af et krav – det påstås, at kravet aldrig er opstået, eller at det er bortfaldet eller helt forældet

afvisning af kravets størrelse – det påstås, at skyldners hæftelse er lavere end det anmeldte krav (personen, der afviser kravets størrelse, skal ligeledes angive kravets faktiske størrelse)

afvisning af kravets placering i rangordningen – det gøres gældende, at kravet er placeret lavere på listen end angivet i det anmeldte krav, eller retten til at få kravet dækket gennem sikkerhedsstillelsen afvises (personen, der afviser kravets placering i prioriteringsrækkefølgen, skal ligeledes angive kravets korrekte placering).

Hvis en registreret kreditor afviser en anden registreret kreditors krav, bliver disse kreditorer parter i en sideløbende tvist. Kuratorer, som ønsker at bistå en part i en sideløbende tvist, hvori de ikke selv er part, har ret til at intervenere.

Afgørelser om ægthed, beløb og prioriteringsrækkefølgen for afviste krav træffes af skifteretten.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkursboet realiseres i forbindelse med konkursbehandlingen. Dette betyder, at alle aktiver tilhørende boet opgøres i likvider med henblik på en forholdsmæssig fyldestgørelse af kreditorerne. Boet realiseres af kurator. Dette trin kan først gennemføres, når konkursafgørelsen bliver endelig, og den første skiftesamling har været afholdt. Aktiver, som er i overhængende risiko for at gå til grunde eller blive ødelagt, er fritaget; fritagelse af andre grunde kan også tillades af skifteretten. Realiseringen af boet ophæver alle virkninger af en kendelse om tvangsfuldbyrdelse eller udlæg samt andre mangler vedrørende realiseringen af aktiverne, medmindre andet er fastsat ved lov.

Konkursboet kan sælges ved:

offentlig auktion

salg af løsøre og fast ejendom i henhold til fuldbyrdelsesbestemmelserne i den civile retsplejelov

salg af aktiver uden for auktion.

Hvis provenuet af realiseringen af boet ikke er tilstrækkeligt til at dække alle krav, afregnes kurators honorar og kontante udgifter først efterfulgt af kreditorernes krav, som er opstået i løbet af moratoriet, kreditorers krav som følge af lånefinansiering, omkostninger i forbindelse med vedligeholdelse og administration af boet, arbejdsretlige krav fra skyldnerens ansatte og kreditorernes krav til underhold og erstatning for skader på helbredet. Andre krav dækkes forholdsmæssigt.

Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. På grundlag af dette afsiger retten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. Inden udlodningen foretages, dækkes endnu ubetalte krav, som kan betales på et hvilket som helst tidspunkt under konkursbehandlingen, navnlig:

krav mod boet – navnlig kontante udgifter og salær til kurator, udgifter til vedligeholdelse og forvaltning af skyldnerens bo, skatter, afgifter, told, bidrag til sociale sikringsordninger, bidrag til den statslige beskæftigelsespolitik, offentlige sygeforsikringsbidrag)

tilsvarende krav – krav fra skyldnerens medarbejdere i henhold til arbejdslovgivningen, kreditorers krav på erstatning for skader på helbredet, krav fra det offentlige osv.

sikrede krav.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Afslutning af konkurs

Når boet er realiseret, fremlægger kurator en endelig rapport for skifteretten. Den endelige rapport skal indeholde en beskrivelse af de generelle kendetegn ved kurators aktiviteter og omfatte en kvantificering af de økonomiske resultater af disse. Den skal indeholde en kvantificering af beløbet, der skal fordeles

mellem kreditorerne, og udpege disse kreditorer med angivelse af størrelsen af deres andele af det samlede beløb. Sammen med den endelige rapport fremlægger kurator en opgørelse af honorar og udgifter for skifteretten.

Skifteretten gennemgår kurators endelige rapport og faktura og korrigerer efter samråd med kuratoren eventuelle fejl og udeladelser heri. Skifteretten giver parterne meddelelse om kurators reviderede endelige rapport ved at offentliggøre den i form af en offentlig bekendtgørelse. Når godkendelsen af den endelige rapport bliver endelig, fremlægger kurator et forslag til afgørelse om udlodningen af boet for skifteretten med angivelse af, hvor meget de enkelte krav på den reviderede liste over registrerede krav skal modtage. Herefter afsiger skifteretten kendelse om udlodningen af boet, hvori den fastsætter de beløb, der skal udbetales til kreditorerne. Alle kreditorer, der er medtaget på udlodningsplanen, får dækket deres krav i forhold til den vurderede størrelse af deres krav. I udlodningskendelsen giver skifteretten kurator en frist for fuldbyrdelsen, som ikke må være længere end to måneder fra den dato, hvor udlodningskendelsen får retskraft.

Konkursbehandlingen afsluttes med aflevering af kurators rapport om fuldbyrdelsen af udlodningskendelsen og skifterettens afgørelse om at afslutte sagen. Skifteretten beslutter ligeledes at afslutte insolvensbehandlingen i visse andre situationer, der foreskrives af lovgivningen, f.eks. hvis det konstateres, at skyldnerens aktiver tydeligvis er utilstrækkelige til at dække kreditorernes krav. Når afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen bliver endelig, afsluttes insolvensbehandlingen.

Afslutning af rekonstruktion

Rekonstruktion slutter med skifterettens afgørelse, hvori den anerkender gennemførelsen af rekonstruktionsplanen eller væsentlige dele heraf. Det er ikke muligt at påklage afgørelsen.

Rekonstruktion kan også afsluttes ved skifterettens beslutning om at ændre en rekonstruktion til konkurs, hvilket sker i tilfælde, der er fastsat i lovgivningen, navnlig når der opstår problemer i forbindelse med godkendelse og efterlevelse af rekonstruktionsplanen. Skifteretten kan ikke træffe afgørelse om at ændre rekonstruktion til konkurs, hvis centrale dele af rekonstruktionsplanen allerede er gennemført. Klager over skifterettens beslutning om at ændre en rekonstruktion til en konkurs kan indgives af skyldneren, ansøgeren om rekonstruktion, kuratoren eller kreditorudvalget. Når skifteretten beslutter at ændre en rekonstruktion til konkurs, gælder virkningerne af en konkurserklæring, medmindre skifteretten i sin afgørelse har fastsat andre betingelser for denne ændring.

Afslutning af gældssanering

Gældssanering afsluttes med skifterettens afgørelse, hvori den anerkender gennemførelsen af gældssaneringen. Det er ikke muligt at påklage afgørelsen. Hvis skyldner opfylder alle sine forpligtelser i henhold til den godkendte gældssaneringsmetode på behørig vis og rettidigt – efter henstilling fra skyldner – udsteder skifteretten en kendelse, der fritager skyldner for betaling af krav, der er en del af gældssaneringsproceduren, i det omfang de endnu ikke er dækket.

Gældssaneringen kan også afsluttes, hvis skifteretten afbryder denne procedure og beslutter sig for at behandle skyldnerens insolvens gennem en konkursprocedure, hvilket sker i de i lovgivningen fastlagte tilfælde, navnlig når skyldner ikke opfylder betingelserne for gældssanering.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

I en konkurs sag vedrørende aktiver tilhørende en fysisk person (på et hvilket som helst tidspunkt efter afslutningen af konkurs sagen) eller en juridisk person (indtil denne opløses ved sletning fra et offentligt register), efter at sagen er afsluttet, kan der fortages udlæg eller ske tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med et krav, der er konstateret, og som skyldner ikke afviser, og som ikke er blevet dækket i løbet af konkursbehandlingen. Når der indgives en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, skal der kun fremlægges en godkendelse og en rapport om valideringen af det pågældende krav i forbindelse med konkursbehandlingen. Denne ret forældes 10 år efter afslutningen af konkursbehandlingen, og forældelsesfristen indledes på datoen for beslutningen om afslutning af sagen.

I forbindelse med rekonstruktion kan der afsiges kendelse om tvangsfuldbyrdelse og udlæg over for skyldner, og disse kan gennemføres med henblik på at inddrive en fordring i henhold til rekonstruktionsplanen, efter at rekonstruktionsplanen er trådt i kraft. Men hvis kravet er blevet afvist, er tvangsfuldbyrdelse eller udlæg kun muligt, hvis skifterettens afgørelse med konstatering af kravet er blevet endelig; ansøgningen skal vedlægges denne afgørelse.

I forbindelse med gældssanering er det ikke længere muligt at dække kreditorernes krav gennem tvangsfuldbyrdelse eller udlæg efter gældssaneringen og fritagelsen af de resterende krav for betaling. Det er uden betydning, om kreditorerne delvist har fået dækket deres krav ved behandlingen af gældssaneringen, eller om de overhovedet har anmeldt deres krav i forbindelse med insolvensbehandlingen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostninger – navnlig kurators honorar og udgifter – skal dækkes af boet, dvs. de skal afholdes af skyldner.

Eftersom konkursboet ikke altid er stort nok til at dække omkostningerne, kan skifteretten, inden den træffer afgørelse om insolvensanmodningen, kræve, at den part, der ønsker at indlede insolvensbehandlingen, indbetaler et forskud på udgifterne ved insolvensbehandling inden en bestemt frist, når dette er nødvendigt for at dække udgifterne til behandlingen, og de nødvendige ressourcer ikke kan sikres på anden måde. Dette gælder også, selv om det er klart, at skyldner ikke har nogen aktiver. I loven fastsættes der en øvre grænse for størrelsen af disse forskud. Hvis flere begærer insolvens, betaler de forskuddet solidarisk.

Hvis boet ikke er i stand til at dække udgifterne, dækkes den resterende del af forskuddet på udgifterne til insolvensbehandlingen, dvs. afholdes af den, der indgiver begæringen.

Hvis forskuddet heller ikke dækker omkostningerne, betaler staten restbeløbet. Der findes en specifik lovgivning, der lægger loft over de omkostninger, der skal dækkes af staten.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Skyldnerens retshandlinger, som har til formål at mindske muligheden for, at kreditorerne kan få dækket deres krav, eller at stille visse kreditorer gunstigere i forhold til andre, er ikke retskraftige. Enhver udeladelse fra skyldnerens side i denne henseende betragtes ligeledes som en retshandling. Der findes tre kategorier af sådanne handlinger uden retskraft: a) retshandlinger uden tilstrækkelig godtgørelse, b) præferentielle retshandlinger, der fører til en situation, hvor en kreditor på bekostning af andre kreditorer opnår en højere dækning, end vedkommende ellers ville have opnået ved konkursbehandlingen, c) retshandlinger, hvor skyldner bevidst forhindrer kreditor i at få dækket sit krav, hvis modparten havde kendskab til denne hensigt eller burde have haft kendskab til den i lyset af alle omstændighederne.

Den manglende retskraft af skyldnerens retshandlinger fastslås ved en kendelse afsagt af skifteretten i en sag anlagt af kurator, hvor denne protesterer over skyldnerens retshandlinger (sag om ophævelse af en transaktion). Kuratoren kan anlægge sag for at få ophævet en transaktion senest et år efter den dato, hvor insolvensafgørelsen træder i kraft. Hvis sagen ikke anlægges inden for den fastsatte frist, udløber fristen for at kræve en transaktion ophævet.

Skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft udgør en del af boet, når afgørelsen om at ophæve transaktionen bliver endelig.

En retshandlings manglende retskraft berører ikke dens gyldighed. Men i forbindelse med en insolvensprocedure bliver skyldnerens godtgørelse for retshandlinger uden retskraft en del af boet. Hvis skyldnerens oprindelige godtgørelse for en retshandling uden retskraft ikke kan overgå til boet, skal der ydes passende kompensation.

Skifteretten er ikke bundet af en afgørelse truffet af en anden domstol eller en anden myndighed, der i løbet af insolvensbehandlingen fastslår, at en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver er ugyldig, eller hvis man på anden måde når frem til en sådan konstatering. I løbet af

insolvensbehandlingen må kun skifteretten undersøge gyldigheden af en sådan retshandling, enten i form af en henvisning til præjudiciel afgørelse eller i en sideløbende tvist om spørgsmålet. Andre parter i insolvensproceduren end skyldner kan nedlægge påstand i den retstvist, medmindre der er tale om en skyldner, der har rådighed over aktiverne, samt kurator eller anklagemyndigheden. Kurator skal altid være sagsøger eller sagsøgte. Hvis det efterfølgende fastslås i den endelige afgørelse, at en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver er ugyldig, skal det økonomiske udbytte i form af godtgørelsen tilbagegives til boet.

Hvis en retshandling vedrørende skyldners aktiver eller passiver kendes ugyldig i en domstolsafgørelse, der blev eksigibel forud for indledningen af insolvensbehandlingen, behandles retshandlingen, som dommen vedrører, ligeledes som ugyldig i forbindelse med insolvensbehandlingen.

Specifikke bestemmelser for visse kategorier af krav

Særlige regler for følgende kategorier af krav:

krav mod boet, der opstår efter indledningen af insolvensbehandlingen eller efter erklæringen om et moratorium

krav mod boet, der opstår efter insolvensafgørelsen

krav svarende til krav mod boet

efterstillede krav

krav fra skyldners aktionærer eller medlemmer, der opstår i forbindelse med deres deltagelse i selskabet eller kooperativet.

Sidste opdatering: 21/08/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [et](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Insolvens - Estland

I estisk lovgivning opererer man med tre forskellige former for insolvensbehandling: konkurs, rekonstruktion og gældssanering. Konkurs er omfattet af konkursloven, bestemmelserne om rekonstruktion er fastsat i loven om rekonstruktion og bestemmelserne om gældssanering i loven om gældssanering og gældsbeskyttelse. Lovene foreligger på estisk og engelsk i Estlands officielle onlinepublikation *Riigi Teataja* (Estlands lovtidende).

Formålet med konkursbehandling er at dække kreditorernes fordringer af skyldners aktiver ved at overføre skyldnerens aktiver eller sanere skyldners virksomhed. En skyldner, der er en fysisk person, får mulighed for at blive frigjort fra sine forpligtelser via en konkursbehandling. Under konkurssagen fastslås grunden til skyldners insolvens.

Formålet med rekonstruktion er at tage hensyn til virksomheder, kreditorer og tredjeparters interesser og beskytte deres rettigheder i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed. Rekonstruktion af en virksomhed betyder, at der træffes en række foranstaltninger, som skal hjælpe virksomheden med at løse økonomiske problemer, genoprette sin likviditet, forbedre sin rentabilitet og sikre sin bæredygtige forvaltning.

Formålet med gældssanering er at lette omlægningen af en fysisk persons gæld, når den pågældende har solvensproblemer (skyldner), med henblik på at løse solvensproblemerne og undgå en konkurs. Gældssanering gør det muligt for en skyldner at omlægge sine økonomiske forpligtelser (personlig gæld) ved at forlænge fristen for at opfylde en forpligtelse, indfri forpligtelsen i rater eller reducere forpligtelsen.

Anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs dækker konkursbehandling. Anvendelsesområdet for Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (omarbejdning) dækker konkursbehandling og gældssanering.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Ifølge estisk lovgivning er en fysisk person et menneske, mens en juridisk person er en retlig enhed, som er oprettet efter loven. En juridisk person er enten en privatretlig eller en offentligretlig juridisk person. "Privatretlig juridisk person" betyder en juridisk person, som er grundlagt af hensyn til private interesser og ifølge en retsakt vedrørende den pågældende type juridiske person. Interessentskaber, kommanditselskaber, anpartsselskaber, aktieselskaber, kommercielle sammenslutninger og almennyttige organisationer er privatretlige juridiske personer. Staten, lokale myndigheder og andre juridiske personer oprettet i den offentlige interesse og i overensstemmelse med en retsakt vedrørende den pågældende juridiske person er offentligretlige juridiske personer.

1. Konkursbehandling

Der kan indgives konkursbegæring mod både juridiske og fysiske personer, uanset om den fysiske person er en virksomhed. Staten og lokale myndigheder kan ikke gå konkurs.

2. Rekonstruktion

Der kan kun indgives rekonstruktionsbegæring mod privatretlige juridiske personer.

3. Gældssanering

Der kan begæres gældssanering mod fysiske personer med solvensproblemer, uanset om det er virksomheder. Gældssanering kan begæres af en skyldner, der har bopæl i Estland, og som har boet i Estland i en periode på mindst to år, før han begærer gældssanering.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

1. Konkursbehandling

Konkurs betyder en skyldners insolvens afsagt ved en kendelse. Derfor er den første vigtige forudsætning for at indlede en konkursbehandling, at skyldner er insolvent.

En skyldner er insolvent, hvis skyldner er ude af stand til at betale kreditorernes fordringer, og hvis den manglende evne som følge af skyldnerens økonomiske forhold ikke er midlertidig. En skyldner, der er en juridisk person, er også insolvent, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at opfylde dennes forpligtelser, og hvis denne utilstrækkelighed på grund af skyldners økonomiske situation ikke er midlertidig. Hvis en konkursbegæring indgives af skyldner, vil retten erklære skyldner konkurs, også hvis der sandsynligvis vil opstå insolvens i fremtiden. Hvis en konkursbegæring indgives af skyldner, antages denne at være insolvent.

Den anden vigtige forudsætning for at indlede en konkursbehandling er, at der indgives en konkursbegæring, og den kan indgives af skyldneren eller en kreditor.

Såfremt en konkursbegæring indgives af skyldner, skal denne dokumentere sin insolvens i konkursbegæringen. Såfremt konkursbegæringen indgives af en kreditor, skal kreditor dokumentere skyldnerens insolvens og i konkursbegæringen bevise, at der består en fordring.

Retten kan forlange, at den kreditor, der indgiver konkursbegæringen, betaler det beløb, retten har fastsat som depositum til dækning af den midlertidige kurators vederlag og udgifter, hvis der er grund til at antage, at konkursboet ikke er tilstrækkeligt til at dække dem. Hvis kreditor undlader at betale depositummet, afsluttes sagen.

Retten vil afslå kreditors konkursbegæring, hvis det ikke af konkursbegæringen fremgår, at den kreditor, der indgiver begæringen, har en fordring mod skyldner, hvis skyldners insolvens ikke dokumenteres i konkursbegæringen, eller hvis konkursbegæringen er baseret på en fordring, som er omfattet af en rekonstruktionsplan eller en gældssaneringsplan. Retten vil også afslå at antage en konkursbegæring, såfremt andre grunde, jf. den civile retsplejelov, gør sig gældende.

Retten afslutter sagen ved annullation uden at erklære skyldner konkurs, uanset skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, og hvis det er umuligt at inddrive eller tilbagesøge aktiverne eller fremsætte et krav mod et medlem af ledelsesorganet.

Retten erklærer skyldner konkurs ved en kendelse (konkursdekretet). Et konkursdekret skal angive tidspunktet for konkurserklæringen.

Konkursbehandlingen indledes med konkurserklæringen.

Har retten erklæret skyldneren konkurs, offentliggør den straks en meddelelse herom (konkursmeddelelse) i den officielle publikation *Ametlikud Teadaanded* (officielle meddelelser).

Et konkursdekret kræver øjeblikkelig gennemførelse. Gennemførelsen af et konkursdekret kan ikke suspenderes eller udsættes, og den måde eller procedure, hvorefter konkursdekretet ifølge loven skal gennemføres, kan ikke ændres. Hvis en højere retsinstans ophæver et konkursdekret, påvirker dette ikke gyldigheden af de retshandlinger, som er foretaget af eller i forhold til kurator. Skyldner og den kreditor, som har indgivet konkursbegæringen, kan appellere konkursdekretet senest 15 dage efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen. Skyldner og den kreditor, som har indgivet konkursbegæringen, kan appellere distriktsdomstolens kendelse til højesteret. Kurator kan ikke indgive appel på vegne af skyldner eller repræsentere skyldner ved appelbehandlingen.

En konkursbehandling i Estland er temmelig langvarig. Sager, der ender med bortfald uden en konkurserklæring, varer i gennemsnit 94 dage for juridiske personer og 85 dage for fysiske personer. Det tager gennemsnitligt 462 dage for juridiske personer at nå frem til et fordelingsforslag, på grundlag af hvilket det overhovedet er muligt at foretage betalinger til kreditorer, og 455 dage for fysiske personer. En konkursbehandling, der ender med akkord, varer i gennemsnit 340 dage for juridiske personer og 352 dage for fysiske personer. De tidsmæssigt længste konkursbehandlinger er dem, der afsluttes med bortfald, efter at skyldner er erklæret konkurs, og disse varer gennemsnitligt 745 dage for juridiske personer og 709 dage for fysiske personer. Hele behandlingen, dvs. fra indgivelse af konkursbegæringen til afslutning af konkursbehandlingen, varer gennemsnitligt 270-280 dage. [1]

Hvis der skal offentliggøres en meddelelse eller et processkrift i en konkurssag, skal meddelelsen eller processkriftet offentliggøres i *Ametlikud Teadaanded*. Retten kan offentliggøre en meddelelse om tid og sted for behandling af en konkursbegæring i *Ametlikud Teadaanded*. En meddelelse om et konkursdekret, hvor en skyldner erklæres konkurs (konkursmeddelelse), vil straks blive offentliggjort af retten i *Ametlikud Teadaanded*.

Før skyldner erklæres konkurs, og konkursbehandlingen indledes, gennemføres en såkaldt forundersøgelse. Hvis retten beslutter at antage en konkursbegæring, udpeger den en midlertidig kurator. Retten kan også under hensyntagen til skyldnerens økonomiske forhold afslå at udpege en midlertidig kurator og erklære skyldneren konkurs. Hvis retten ikke udpeger en midlertidig kurator, vil sagen ikke blive videreført på grundlag af konkursbegæringen, og sagen vil blive afsluttet. Den midlertidige kurator vurderer skyldners aktiver og forpligtelser og fastsætter fuldbyrdesproceduren vedrørende skyldners aktiver, og kontrollerer, om skyldners aktiver er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen. Den midlertidige kurator fremlægger en vurdering af skyldners økonomiske forhold og solvens og af mulighederne for, at de aktiviteter, der udøves af skyldners virksomhed, kan fortsætte og, hvis skyldner er en juridisk person, med henblik på skyldners sanering, sikrer, at skyldners aktiver bevares osv. Den midlertidige kurators aktiviteter skal vise, om konkursbegæringen skal opfyldes eller afvises.

2. Rekonstruktion

Med henblik på at indlede en rekonstruktion for en virksomhed indgiver virksomheden en begæring herom.

Retten indleder en rekonstruktionsbehandling, hvis rekonstruktionsbegæringen opfylder de krav, der er fastsat i den civile retsplejelov og loven om rekonstruktion, og hvis virksomheden har fremsat et begrundet argument for, at:

den sandsynligvis vil blive insolvent i fremtiden

rekonstruktion er nødvendig

virksomheden sandsynligvis vil få en bæredygtig ledelse efter rekonstruktionen.

Rekonstruktionsbehandlingen vil ikke blive indledt, hvis:

der er indgivet konkursbegæring mod virksomheden

der er afsagt kendelse om tvangsopløsning af virksomheden, eller der er foretaget efterfølgende likvidation

der er gået under to år siden afslutningen af en rekonstruktion af virksomheden.

Hvis et foretagende anmoder om rekonstruktion af en virksomhed, kan retten også afslå at antage begæringen, hvis foretagendet ikke har fremsat et begrundet argument for, at rekonstruktion er nødvendig, og at virksomheden sandsynligvis vil få en bæredygtig ledelse efter rekonstruktionen.

Rekonstruktionsbehandlingens effektivitet kan vurderes på grundlag af godkendelsen af rekonstruktionsplanen, som gennemsnitligt varer et halvt år fra indgivelsen af rekonstruktionsbegæringen. [2] Dertil skal også lægges den tid, det tager at gennemføre rekonstruktionsplanen og nå konkrete resultater, hvilket er forskelligt for forskellige rekonstruktionsager.

Har retten besluttet at indlede en rekonstruktionsbehandling og afsagt en kendelse herom, sender rekonstruktionsrådgiveren straks kreditorerne en rekonstruktionsmeddelelse for at underrette dem om indledningen af rekonstruktionsbehandlingen og om størrelsen af de fordringer, de har mod virksomheden ifølge gældsoversigten.

I forbindelse med en rekonstruktionsplan er forundersøgelsen den behandling, der finder sted fra indgivelsen af rekonstruktionsbegæringen indtil godkendelse af en rekonstruktionsplan eller afslutning af rekonstruktionsbehandlingen. I løbet af denne periode suspenderer retten

fuldbyrdesforanstaltninger gennemført vedrørende virksomhedens aktiver, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, undtagen i tilfælde af fuldbyrdesforanstaltninger gennemført for at opfylde et krav, der er opstået på baggrund af et ansættelsesforhold eller et krav om betaling af underholdsbidrag. Beregning af moranter eller en konventionalbod, som stiger over tid på en fordring mod virksomheden, suspenderes, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt. Den ret, der behandler sagen, kan på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med rekonstruktionsrådgiverens godkendelse, som er vedlagt begæringen, udsætte en retssag vedrørende en økonomisk fordring mod virksomheden, indtil rekonstruktionen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet, undtagen i tilfælde af et krav fremsat på grundlag af et ansættelsesforhold eller en fordring om betaling af underholdsbidrag, vedrørende hvilken der endnu ikke er faldet dom. På grundlag af en konkursbegæring indgivet af en kreditor suspenderer retten enhver afgørelse om indledning af konkursbehandling, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet. Retten udpeger en rekonstruktionsrådgiver, indtil rekonstruktionsbehandlingen er afsluttet.

3. Gældssanering

Gældssanering gør det muligt for skyldner at omlægge sine økonomiske forpligtelser. En skyldner anses for at have solvensproblemer, hvis den pågældende er ude af stand til eller kan forventes at blive ude af stand til at opfylde sine forpligtelser, når de forfalder.

For at indlede en gældssanering indgiver en skyldner en begæring herom til retten. Begæringen skal bl.a. vedlægges en gældssaneringsplan med angivelse af de forpligtelser, der skal saneres, og den måde hvorpå det skal ske, samt perioden for gennemførelse af gældssaneringsplanen. Inden der indgives begæring om gældssanering til en domstol, skal skyldner træffe de nødvendige foranstaltninger til en udenretslig gældssanering.

Retten antager en begæring om gældssanering, hvis den opfylder kravene i den civile retsplejelov og loven om gældssanering og gældsbeskyttelse. En kendelse om, hvorvidt en begæring kan antages, sendes til skyldner og til alle kreditorer, hvis fordringer skyldner ønsker at omlægge. Kendelsen vil også blive offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded*.

Retten antager ikke en begæring om gældssanering, hvis: skyldner er erklæret konkurs

retten inden for de sidste ti år forud for indgivelsen af begæringen har imødekommet en begæring om gældssanering fra skyldneren eller en begæring fra skyldner om fritagelse for betaling af gæld under en konkursbehandling

skyldner ikke har nogen solvensproblemer, eller disse klart kan løses uden sanering af gælden, bl.a. ved at skyldneren sælger aktiver for at dække sin gæld i et omfang, der med rimelighed kan forventes af skyldneren

begæringen eller bilag hertil ikke opfylder de lovfæstede krav.

Retten kan afslå at antage en begæring om gældssanering, hvis:

det er usandsynligt, at den gældssaneringsplan, skyldner har foreslået, vil blive godkendt eller opfyldt, bl.a. under hensyntagen til skyldners solvens i de tre år, der er gået forud for indgivelse af begæringen om gældssanering, og skyldners evne til at gennemføre en rimeligt rentabel aktivitet i den periode, hvor gældssaneringsplanen er gyldig, i betragtning af skyldners alder, erhverv og uddannelse

skyldner inden indgivelse af begæringen om gældssanering til retten ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til en udenretslig gældssanering skyldner forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser

skyldner nægter at aflægge ed om rigtigheden af de oplysninger, der er indgivet, eller at fremsende yderligere oplysninger, som retten har anmodet om skyldner er blevet dømt for et strafbart forhold vedrørende konkurs eller fuldbyrdelse, skattekriminalitet eller en bestemt kriminel handling, der vedrører virksomheder, og oplysningerne om dommen ikke er blevet slettet fra strafferegistrets database

skyldner i de tre år, der er gået forud for indgivelse af begæringen eller efter indgivelse af begæringen, forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine økonomiske forhold med henblik på at opnå støtte eller andre fordele fra staten, en lokal myndighed eller en fond eller for at unddrage sig skat

skyldner tydeligvis forsætligt har gennemført transaktioner til skade for kreditorerne.

Hvis retten ved afgørelse af sagen om skyldners begæring beslutter, at der skal indledes en gældssanering, sender retten kendelsen om, hvorvidt begæringen kan antages, til skyldner og til alle de kreditorer, hvis fordringer skyldner søger at omlægge. Kendelsen vil også blive offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded*.

I forbindelse med en gældssanering er den såkaldte forundersøgelse den periode, der går fra indgivelse af begæringen om gældssanering indtil godkendelse af en gældssaneringsplan. Hvis begæringen om gældssanering antages, suspenderes beregningen af morarenter eller en konventionalbod, som stiger over tid på en fordring mod skyldneren, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet. Dette gælder ikke for fordringer, som skyldner ikke ønsker at omlægge. Hvis en begæring antages til behandling, kan en kreditor ikke – ved at forlade sig på misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før begæringen om gældssanering blev indgivet – opsiges en kontrakt, der blev indgået med skyldner og giver anledning til fordringer, som skyldner søger at omlægge, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. Enhver aftale, hvorefter en kreditor kan opsiges en kontrakt, når der er indgivet en begæring om gældssanering, eller en gældssaneringsplan er godkendt, er ugyldig. Når en begæring er antaget, suspenderer retten fuldbyrdelsesproceduren (eller tvangsfuldbyrdelsen) med henblik på inddrivelse af penge, som gennemføres i forbindelse med skyldnerens aktiver, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet. Retten kan også udsætte en retssag vedrørende en økonomisk fordring mod skyldner, som endnu ikke har været genstand for en dom, annullere sikrende retsmidler, herunder navnlig beslaglæggelse af en bankkonto, og forbyde kreditorer at udøve deres rettigheder som følge af sikkerhed stillet af skyldneren, herunder at sælge eller anmode om salg af pantegenstanden.

[1] Survey on the efficiency of insolvency proceedings (19. marts 2013), undersøgelse udført af AS PricewaterhouseCoopers Advisors, bestilt af den estiske centraladministration, Fund of Wise Decisions, partner: justitsministeriet, s. 7.

[2] *Ibid*, s. 8.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Når en skyldner erklæres konkurs, overgår dennes aktiver til et konkursbo, og skyldnerens ret til at administrere og disponere over konkursboet overføres til kurator.

Skyldners aktiver kommer til at indgå i konkursboet på grundlag af et konkursdekret og anvendes som aktiver til at dække kreditorernes fordringer og gennemføre konkursbehandlingen. Konkursboet omfatter skyldners aktiver på tidspunktet for konkurserklæringen samt aktiver, der er tilbagesøgt eller inddrevet, og aktiver, skyldner har erhvervet under konkursbehandlingen. Den del af skyldners aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, indgår ikke i konkursboet.

Aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan gøres udlæg i, er omfattet af loven om fuldbyrdelsesprocedurer. Lovgivningen foreskriver en ikkeudtømmende liste over genstande, der ikke kan beslaglægges. Hovedformålet med denne liste over genstande, som ikke kan beslaglægges, er at sikre skyldner et minimum af social beskyttelse. Forbuddet mod at sælge ting, som ikke må beslaglægges, skyldes også behovet for at beskytte andre grundlæggende rettigheder: retten til frit at vælge sit aktivitetsområde, erhverv og stilling, retten til at beskæftige sig med iværksættervirksomhed, retten til uddannelse, religionsfrihed, beskyttelse af privat- og familieliv osv. Desuden er beslaglæggelse af bestemte genstande i strid med sædeligheden.

Efter estisk lovgivning gælder der også begrænsninger for beslaglæggelse af indkomst, og hovedformålet her er at sikre skyldner det nødvendige eksistensminimum for sig selv og sine familiemedlemmer i overensstemmelse med betingelserne i den sag, som gennemføres vedrørende skyldner. Der findes to typer begrænsninger: den del, der ikke er genstand for beslaglæggelse, og som skal forblive hos skyldner, og de såkaldte sociale ydelser, hvoraf de første sikrer, at skyldner opretholder et eksistensminimum, og den anden er en angivelse af de ad hoc-beløb, der udbetales til beskyttelse af en bestemt ret, og som ikke skal bruges til at dække nogen anden forpligtelse. Under visse omstændigheder kan sociale ydelser dog også delvis beslaglægges.

Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. De aktiver, der er overført af den anden part på grundlag af en disposition, skal returneres til parten, hvis aktiverne forbliver i konkursboet, eller der skal ydes godtgørelse, hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Hvis skyldner har disponeret over sine fremtidige fordringer før konkurserklæringen, bliver dispositionen ugyldig, når en skyldner erklæres konkurs for så vidt angår de fordringer, der er opstået efter konkurserklæringen. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Efter at en skyldner er erklæret konkurs, kan opfyldelsen af en forpligtelse, som indgår i konkursboet, og som skyldner har til gode, kun accepteres af kurator. Blev forpligtelsen opfyldt til gavn for skyldner, anses forpligtelsen kun for at være blevet opfyldt, hvis de aktiver, der er overført til opfyldelse af forpligtelsen forbliver i konkursboet, eller hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Hvis forpligtelsen blev opfyldt til gavn for skyldner før offentliggørelsen af konkursmeddelelsen, anses forpligtelsen for at være blevet opfyldt, hvis den person, som opfyldte forpligtelsen ikke var og ikke skulle være opmærksom på konkurserklæringen på tidspunktet for opfyldelse af forpligtelsen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Når en fysisk person erklæres konkurs, mister den pågældende sin ret til at indgå transaktioner vedrørende konkursboet, og en juridisk person, der erklæres konkurs, mister sin ret til at indgå transaktioner overhovedet.

Skyldner tilstiller retten, kurator og konkursudvalget de oplysninger, de har brug for i forbindelse med konkurssagen, navnlig vedrørende skyldners aktiver, bl. a. forpligtelser samt forretningsmæssige eller erhvervmæssige aktiviteter. Skyldner skal tilstille kurator sin balance og en fortegnelse over sine aktiver og forpligtelser pr. den dato, hvor konkursdekretet er afsagt.

Retten kan kræve, at skyldner aflægger ed for retten på, at de oplysninger, der er fremsendt til retten om den pågældendes aktiver, forpligtelser og forretningsmæssige eller erhvervmæssige aktiviteter, så vidt skyldner ved, er korrekte.

Skyldner skal bistå den midlertidige kurator og kurator i udførelsen af deres opgaver.

Når skyldner er erklæret konkurs, må skyldner ikke forlade Estland uden rettens tilladelse, før skyldner har aflagt ed.

Retten kan idømme skyldner en bøde eller pålægge den pågældende deltagelsespligt eller kan anholde skyldner i tilfælde af manglende overholdelse af en kendelse eller for at sikre opfyldelsen af en lovfæstet forpligtelse.

Skyldner har ret til at gennemgå kurators dokumentation og sagsakterne i konkurssagen. Kurator kan, hvis det er begrundet, afvise skyldners anmodning om at undersøge et dokument i kurators sagsakter, hvis dette ville være til skade for gennemførelsen af konkursbehandlingen.

Kurator i et konkursbo

En kurator indgår transaktioner i relation til konkursboet og udfører andre handlinger. De rettigheder og forpligtelser, der opstår som følge af kurators foranstaltninger, påhviler skyldner. En kurator optræder i retten i overensstemmelse med sit hverv som part i tvister, der vedrører konkursboet, i stedet for skyldner.

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Ved konkursbehandlingen af en juridisk person kan kurator indgå alle transaktioner og udføre alle retshandlinger med konkursboet. Ved konkursbehandlingen af en fysisk person må kurator kun indgå de transaktioner og udføre de retshandlinger med konkursboet, der er nødvendige for at opfylde formålet med konkursbehandlingen og udføre kurators opgaver.

Kurator forsvarer alle kreditorernes og skyldnerens rettigheder og interesser og sørger for, at konkursbehandlingen er lovlig, hurtig og økonomisk forsvarlig. Kurator skal opfylde sine forpligtelser med den omhu, som forventes af en omhyggelig og ærlig kurator og tage hensyn til alle kreditorernes og skyldnerens interesser.

En kurator vurderer kreditorernes krav, forvalter konkursboet og foranstalter dannelsen og salget af boet, samt sikrer, at kreditorernes krav fyldestgøres ud af boet, konstaterer årsagerne til skyldnerens insolvens og tidspunktet, hvor insolvensen opstod, sørger i givet fald for, at skyldners aktiviteter kan fortsætte, gennemfører i givet fald skyldners likvidation, hvis skyldner er en juridisk person, tilstiller kreditorerne og skyldneren oplysninger i de situationer, der er omfattet af loven, aflægger beretning om sine aktiviteter og giver retten, den tilsynsførende og konkursudvalget oplysninger om insolvensbehandlingen og udfører andre ved lov fastlagte opgaver. Hvis skyldners insolvens var forårsaget af en alvorlig ledelsesfejl, skal kurator indgive et erstatningskrav mod den person, der hæfter for fejlen, umiddelbart efter at det står klart, at der er tilstrækkelig grund til at fremsætte et krav. Ud over kurators lovfæstede rettigheder har en kurator også en midlertidig kurators rettigheder.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Modregning er tilladt ved en estisk konkursbehandling. Der gælder følgende betingelser for modregning af fordringer i konkursboet:

- 1) fordringer, der skal modregnes, skal være økonomiske forpligtelser eller andre forpligtelser af samme art
- 2) kreditorernes ret til at få opfyldt deres forpligtelse skal være indtrådt, og skyldnerens forpligtelse skal være forfalden
- 3) kreditor skal afgive en erklæring om modregning til skyldner, inden det endelige fordelingsforslag forelægges for retten, og erklæringen må ikke være gjort betinget, og der må heller ikke være fastsat en frist
- 4) kreditors ret til at modregne sin fordring i skyldners krav skal være opstået, før skyldner blev erklæret konkurs.

Såfremt skyldners krav var knyttet til en suspensiv betingelse eller endnu ikke var forfalden på tidspunktet for konkurserklæringen eller ikke er rettet mod opfyldelsen af forpligtelser af samme type, kan fordringen kun modregnes, når den suspensive betingelse er opfyldt, skyldners fordring er forfalden eller forpligtelserne er blevet forpligtelser af samme type. Modregning er ikke tilladt, hvis den suspensive betingelse for skyldners fordring opfyldes, eller fordringen forfalder, før kreditor kunne modregne sit krav.

Hvis en kreditors fordring er forfaldet, kan han stadig modregne fordringen, hvis retten til modregning opstod, før fordringen udløb. En kreditor kan også modregne en fordring som følge af, at en skyldner ikke opfylder en kontrakt, der opstod, fordi kurator opgav skyldnerens forpligtelse efter konkurserklæringen. Hvis genstanden for en kontraktlig forpligtelse kan deles, og kreditor delvis har opfyldt sin forpligtelse på tidspunktet for konkurserklæringen, kan kreditor foretage modregning for skyldnerens økonomiske forpligtelse svarende til den del af kreditors forpligtelse, der er opfyldt. Såfremt skyldner er privat eller erhvervmæssig udlejer, og den private eller erhvervmæssige lejer har betalt skyldner husleje for fast ejendom eller lokaler på forhånd før konkurserklæringen, udgør dette et krav om uberettiget berigelse mod skyldner, som den private eller erhvervmæssige lejer kan modregne i skyldners fordring mod den private eller erhvervmæssige lejer, og den private eller erhvervmæssige lejer kan også modregne et erstatningskrav som følge af kontraktbrud eller tilbagetrædelse fra aftalen.

En fordring erhvervet ved transport kan kun modregnes under konkursbehandlingen, hvis fordringen blev overdraget, og skyldner blev underrettet skriftligt herom senest tre måneder, før han blev erklæret konkurs. Et fordring mod skyldner, som er erhvervet ved transport, kan ikke modregnes, hvis fordringen blev overdraget inden for de tre år, der gik forud for udpegningen af en midlertidig kurator, og skyldner var insolvent på det pågældende tidspunkt, og den person, der erhvervede fordringen, var eller burde have været bekendt med insolvensen på transporttidspunktet.

Fordringer, der ikke kan modregnes, omfatter fordringer vedrørende underholdsbidrag, fordringer vedrørende godtgørelse som følge af en persons skade på helbred eller død og fordringer som følge af ulovlig eller forsætlig forårsagelse af skade, som den anden part har mod den part, som kræver modregning, en andens parts krav, som ifølge lovgivningen ikke kan kræves betalt, en beslaglagt fordring mod partens krav mod den anden part, hvis den part, som kræver modregning, har erhvervet kravet efter beslaglæggelsen, eller hvis den pågældendes krav er forfaldet efter beslaglæggelsen og senere end den beslaglagte fordring, et krav, mod hvilken den anden part kan gøre indsigelse, eller den anden parts fordring, som det af andre lovfæstede grunde ikke er tilladt at foretage modregning i.

Modregning er ikke reguleret særskilt i tilfælde af rekonstruktion og gældssanering, og derfor gælder den generelle procedure ifølge obligationsloven for dem.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Konkursbehandling

En kurator har ret til at opfylde en uopfyldt forpligtelse ifølge en kontrakt, skyldner har indgået, og kræve, at den anden part opfylder sine forpligtelser eller giver afkald på skyldners forpligtelse ifølge en kontrakt, medmindre andet er fastsat ved lov. Kurator kan ikke give fritage skyldner for forpligtelser ifølge en kontrakt, hvis forpligtelsen er sikret ved en forhåndsmeddelelse i matrikelregistret. Hvis kurator fortsætter med at opfylde skyldners forpligtelse eller giver meddelelse om, at den pågældende agter at opfylde forpligtelsen, kan den anden part i kontrakten fortsætte med at opfylde sine forpligtelser. I så fald fortaber kurator retten til at afvise at opfylde skyldners forpligtelse. Såfremt kurator kræver, at den anden part i kontrakten opfylder kontrakten, kan den anden part kræve, at kurator sikrer opfyldelsen af skyldners forpligtelse. Den anden part kan afvise at opfylde sin forpligtelse, trække sig ud af den eller opsigte kontrakten, indtil kurator har sørget for, at skyldners forpligtelse opfyldes. Den anden parts krav mod skyldner, der er opstået som følge af, at en forpligtelse er opfyldt, efter at kurator har krævet, at den anden part har opfyldt forpligtelsen, er en konsolideret forpligtelse. Har kurator givet afkald på skyldners forpligtelse efter konkurserklæringen, kan den anden part i aftalen som kreditor i konkurssagen fremsætte et krav, fordi kontrakten ikke er blevet opfyldt. Hvis genstanden for en kontraktlig forpligtelse kan deles, og den anden part delvis har opfyldt sin forpligtelse på tidspunktet for konkurserklæringen, kan den anden part kun som kreditor i konkurssagen forlange, at skyldners økonomiske forpligtelse opfyldes i et omfang, der svarer til den del af den anden parts forpligtelse, som er opfyldt.

Lovgivningen indeholder også særlige tilfælde for visse kontrakttyper:

- 1) Hvis skyldner har solgt løsøre med ejendomsforbehold, før han blev erklæret konkurs, og har overladt besiddelsen af løsøret til køber, har køber ret til at kræve, at købekontrakten opfyldes. I dette tilfælde må kurator ikke give afkald på skyldners forpligtelser som følge af købekontrakten.
- 2) Konkurs hos en privat eller erhvervmæssig udlejer kan ikke danne grundlag for ophævelse af en lejekontrakt vedrørende en bolig- eller erhvervsjendom, medmindre andet er fastsat i kontrakten. Hvis det i lejekontrakten vedrørende et privat eller erhvervmæssigt lejemål er fastsat, at konkurs kan danne grundlag for opsigelse af kontrakten, kan kurator ophæve kontrakten med en frist på en måned eller mindre, hvis dette er fastsat i kontrakten. En privat boligudlejer kan ikke tjene som grundlag for ophævelse af lejekontrakten vedrørende boligen. Hvis lejen for fast ejendom eller lokaler er forudbetalt til skyldner, før denne blev erklæret konkurs, kan en privat eller erhvervmæssig lejer modregne et krav om uberettiget berigelse i skyldnerens fordring mod den private eller erhvervmæssige lejer.
- 3) I tilfælde af en privat eller erhvervmæssig lejers konkurs kan den private eller erhvervmæssige udlejer kun opsigte den private eller erhvervmæssige lejekontrakt efter den almindelige procedure, og den private eller erhvervmæssige lejekontrakt må ikke ophæves på grund af forsinket betaling af lejen, hvis forsinkelsen vedrører betaling af husleje, som var forfalden, inden konkursbegæringen blev indgivet. En kurator har ret til at ophæve en privat eller erhvervmæssig lejekontrakt, skyldner har indgået, med en frist på en måned eller mindre, hvis dette er fastsat i kontrakten. Hvis fast ejendom eller lokaler ikke er blevet overdraget til skyldners besiddelse på det tidspunkt, skyldner erklæres konkurs, kan både kurator og den anden part træde tilbage fra kontrakten. I tilfælde af tilbagebetaling fra eller ophævelse af kontrakten, kan den anden part som kreditor i konkursboet kræve godtgørelse for tab som følge af for tidlig opsigelse af kontrakten eller ved modregning.
- 4) Proceduren for en privat eller erhvervmæssig lejekontrakt gælder også for lejekontrakter, som skyldner har indgået.

En kurator har ret til at afgøre, om en kontrakt skal løbe videre eller ophæves, men hvis den anden part foreslår kurator at foretage det valg, skal kurator straks, og senest inden syv dage, meddele, om han vil opfylde eller afstå fra skyldnerens forpligtelse. På anmodning af kurator kan retten også forlænge denne periode. Hvis kurator ikke i tide giver meddelelse om opfyldelse af forpligtelsen eller afståelse heraf, har kurator ikke ret til at kræve, at den anden part opfylder kontrakten, før kurator har opfyldt skyldnerens forpligtelse.

Det er også muligt, at nogle kontrakter, skyldner har indgået, kan kræves opfyldt. F.eks. tilbagekalder retten kontrakter, der er indgået i perioden fra udnævnelse af en midlertidig kurator, indtil skyldner er erklæret konkurs. Ud over den tidsmæssige betingelse er det en forudsætning for inddrivelse, at kontrakten har skadet kreditorernes interesser. Hvis kreditorernes interesser ikke har lidt skade, og værdien af konkursboet ikke stiger som følge af inddrivelsen, er der ingen mening i at foretage inddrivelsen.

Generelt har en skyldner, der er gået konkurs, eller den pågældendes kurator ikke ret til at ændre kontrakter. Kontrakter kan dog ændres, hvis der indgås akkord efter konkurserklæringen. I så fald er det muligt at reducere gæld eller forlænge betalingsfristen efter aftale mellem skyldner og kreditorer. Det samme resultat kan også opnås gennem rekonstruktion eller gældssanering. Konkursloven, rekonstruktionsloven og gældssaneringsloven dækker ikke transport af fordringer eller indgåelse af forpligtelser separat, og dermed finder den generelle procedure i obligationsloven anvendelse.

Rekonstruktion og gældssanering

Det er tilladt at omlægge kontrakter under en rekonstruktion. En aftale, hvorefter en kreditor kan opsigte en kontrakt, når der indledes en rekonstruktionssag eller godkendes en rekonstruktionsplan, er ugyldig. Et krav ifølge en ansættelseskontrakt eller en transaktion med derivater må ikke omlægges i en rekonstruktionsplan.

Hvis en begæring om gældssanering antages, kan en kreditor ikke – ved at forlade sig på misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før begæringen om gældssanering blev indgivet – opsigte en kontrakt, der er indgået med skyldner og giver anledning til de fordringer, som skyldner søger at omlægge, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. En aftale, hvorefter en kreditor kan opsigte en kontrakt, når der indgives en begæring om gældssanering, eller en gældssaneringsplan godkendes, er ugyldig. Forpligtelser, der følger af en løbende kontrakt, som er oprettet eller forfalder, efter at en begæring om gældssanering er indgivet, kan omlægges i forbindelse med gældssaneringen. Det kan i en gældssaneringsplan fastsættes, at en kreditaftale eller anden løbende kontrakt, som en skyldner har indgået, før der blev indgivet en begæring om gældssanering, og som pålægger skyldner økonomiske forpligtelser, der forfalder efter indgivelse af begæringen, ophæves, når gældssaneringsplanen er godkendt. Ophævelsen af en kontrakt har de samme konsekvenser som en ekstraordinær ophævelse af en kontrakt på grund af omstændigheder, som opstår hos skyldner. Skyldners forpligtelser, der opstår som følge af ophævelsen af en kontrakt, kan omlægges på forhånd efter en gældssaneringsplan. Skal forpligtelser, der følger af en lejekontrakt, omlægges, kan udlejer som kreditor ekstraordinært ophæve kontrakten senest en uge efter, at gældssaneringsplanen er blevet godkendt.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Når konkursen er erklæret, kan kreditorerne i en konkursbehandling kun indgive deres krav mod skyldner. Kurator skal underrettes om alle deres fordringer mod skyldneren, som eksisterede, før denne blev erklæret konkurs, uanset baggrunden eller fristen for opfyldelse af deres krav. Fuldbyrdelessager, der er indledt mod en skyldner, afsluttes, hvis denne erklæres konkurs, hvorefter kreditor skal indgive sit krav til kurator.

I forbindelse med rekonstruktion og gældssanering kan der kun indledes en ny sag i henholdsvis rekonstruktionsplanens og gældssaneringsplanens gyldighedsperiode af kreditorer, hvis fordringer er berørt af den pågældende plan. I tilfælde af rekonstruktion suspenderes fuldbyrdelessagen undtagen i tilfælde af fuldbyrdelessagerforanstaltninger, der gennemføres for at opfylde et krav, som er opstået på baggrund af et ansættelsesforhold eller et krav om betaling af underholdsbidrag. Under en gældssanering kan retten suspendere fuldbyrdelessagen som en foreløbig retsbeskyttelsesforanstaltning, også før behandling eller indgivelse af en begæring. Når en begæring er antaget, suspenderer retten fuldbyrdelessagen (eller tvangsfuldbyrdelessagen) med henblik på inddrivelse af penge, som gennemføres i forbindelse med skyldners aktiver, indtil gældssaneringsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Konkursbehandling

I tvistemål vedrørende konkursboet eller aktiver, der kan indgå i konkursboet, overdrages retten til at blive en part i en retssag i stedet for skyldner til kurator. Såfremt skyldner anlægger en retssag eller indgiver en anden begæring vedrørende konkursboet mod en anden person, der høres i en retssag, som begyndte, før skyldner blev erklæret konkurs, eller hvis skyldner deltager i en retssag som tredjepart, kan kurator i overensstemmelse med sit hverv indtræde i sagen i stedet for skyldner. Såfremt kurator har kendskab til denne sag, men ikke indtræder heri, kan skyldner fortsætte som sagsøger eller tredjepart. Hvis der er fremsat krav mod en skyldner i en retssag, som begyndte, før skyldner blev erklæret konkurs, men der endnu ikke er truffet nogen afgørelse vedrørende kravet, behandler retten ikke kravet under behandlingen af retssagen. Retten genoptager sagen efter en begæring fra sagsøger, hvis en højere retsinstant har ophævet konkursdekretet, og en afgørelse om afvisning af konkursbegæringen er trådt i kraft, eller hvis konkursbehandlingen er afsluttet med bortfald, efter at skyldner er erklæret konkurs.

Er der stillet krav om udelukkelse af en genstand fra konkursboet over for skyldner i en retssag, som begyndte før konkursen, behandler retten kravet. I så fald kan kurator indtræde i sagen i stedet for skyldner. Kurator har skyldners rettigheder og forpligtelser som sagsøgte. Såfremt kurator ikke indtræder i sagen, kan sagen videreføres efter anmodning fra sagsøger.

Foreligger der en fordring mod en skyldner i en retssag, hvor den dom, der er afsagt vedrørende kravet, kan appelleres, kan kurator indgive appel på vegne af skyldner efter konkurserklæringen. Skyldner kan indgive appel med kurators samtykke.

Hvis et forvaltningsinstrument mod en skyldner er blevet anfægtet i retten, forlænges fristen for anfægtelse af forvaltningsinstrumentet.

Rekonstruktion og gældssanering

Efter at der er indgivet en begæring om rekonstruktion, kan den domstol, der skal træffe afgørelse i sagen på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med godkendelse fra rekonstruktionsrådgiveren, som er knyttet til begæringen, udsætte retssagen vedrørende et økonomisk krav mod virksomheden, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionen er afsluttet, undtagen i tilfælde af krav fremsat på grundlag af et ansættelsesforhold eller et krav om betaling af underholdsbidrag, som der endnu ikke er blevet truffet afgørelse om. Ved antagelse af en begæring om gældssanering vil retten udsætte retssagen vedrørende et økonomisk krav mod skyldner, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorers deltagelse i konkursbehandlingen

En kreditor repræsenterer sit krav i konkursagen. Senest to måneder efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen i det officielle statstidende *Ametlikud Teadaanded* skal kreditorerne anmelde alle de fordringer mod skyldner til kurator, der bestod før konkurserklæringen, uanset baggrunden for deres fordringer eller fristen for deres fyldestgørelse. Kurator skal have meddelelse om en fordring i form af et skriftligt krav (anmeldelse af fordring i konkursboet). Kreditorerne skal forsvare deres krav på et kreditor møde. Panterrettigheder forsvares sammen med de fordringer, de er sikkerhed for. En fordring, dens placering og den panterrettighed, der sikrer fordringen, anses for anerkendt, hvis hverken kurator eller nogen af kreditorerne gør indsigelse herimod på kreditor mødet. En fordring eller dens placering, som anerkendes på kreditor mødet kan ikke anfægtes på et senere tidspunkt.

Ud over det forhold, at hver enkelt kreditor repræsenterer sin fordring og forsvaret heraf, deltager kreditorerne også i gennemførelsen af konkursbehandlingen via kreditor mødet. På kreditor mødet kan kreditorerne godkende kurator og vælge medlemmerne til konkursudvalget, træffe afgørelse om at videreføre eller opløse skyldnerens virksomhed, træffe afgørelse om opløsning af skyldner, hvis denne er en juridisk person, indgå akkord, i det omfang det er omfattet af loven træffe afgørelse om spørgsmål i relation til salg af konkursboet, forsvare fordringer, træffe afgørelse om klager over kurators aktiviteter, træffe afgørelse om vederlag til konkursudvalgets medlemmer samt afgøre andre spørgsmål, der efter lovgivningen henhører under kreditor mødet. Hvis kreditor mødet beslutter at nedsætte et konkursudvalg, har sidstnævnte bl.a. pligt til at beskytte alle kreditorens interesser i konkursboet.

Kreditorers deltagelse i en rekonstruktion

Rekonstruktionsrådgiveren underretter straks kreditorerne om indledningen af en rekonstruktionsbehandling og om størrelsen af de fordringer, de har mod virksomheden ifølge gældsoversigten. Med henblik herpå fremsender rådgiveren en rekonstruktionsmeddelelse til kreditorerne. Såfremt en kreditor, hvis krav søges omlagt efter en rekonstruktionsplan, ikke er enig i oplysningerne i rekonstruktionsmeddelelsen, sender kreditor inden for den i rekonstruktionsmeddelelsen fastsatte frist et skriftligt modkrav til rekonstruktionsrådgiveren, hvori den pågældende anfører, i hvilke henseender denne ikke er enig i kravet i rekonstruktionsmeddelelsen, og fremlægger dokumentation til underbygning af disse omstændigheder. Indsendes der ikke et modkrav inden for den fastsatte frist, anses kreditor for at være enig i kravets størrelse. Er rekonstruktionsrådgiveren ikke enig i en påstand i kreditors modkrav, skal denne umiddelbart fremsende modkravet tillige med dokumentation til retten og underbygge, hvorfor vedkommende er uenig i oplysningerne i modkravet. Rekonstruktionsrådgiveren skal begrunde sine påstande. På grundlag af de fremsatte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen og omfanget af sikkerheden.

Kreditorers deltagelse i en gældssanering

Gældssanering vedrører de kreditorer, hvis krav mod skyldner er forfaldet på det tidspunkt, hvor der indgives en begæring om gældssanering. Beslutningen om at antage en begæring om gældssanering træffes af retten, der i givet fald også kan indhente en udtalelse fra kreditor og anmode om yderligere oplysninger eller dokumenter. Kendelsen om, hvorvidt en begæring kan antages, sendes til skyldner og til alle de kreditorer, hvis fordringer skyldner ønsker at sanere. Såfremt en begæring antages, kan en kreditor ikke – ved at forlade sig på misligholdelse af en økonomisk forpligtelse, som opstod før begæringen om gældssanering blev indgivet – opsige en kontrakt, der blev indgået med skyldner og giver anledning til de fordringer, som skyldner søger at sanere, eller nægte at opfylde sine forpligtelser på det grundlag. Ved fremlæggelse af en gældssaneringsplan for kreditor giver retten kreditor en frist på mindst to, men højst fire uger efter modtagelse af gældssaneringsplanen til at fremsætte en udtalelse til retten eller rådgiveren. Kreditor fremsætter en udtalelse om, hvorvidt denne er enig i skyldners oplysninger om fordringer og sikkerhed, skyldners beregning af gælden og saneringen på den måde, skyldner ønsker. Hvis kreditor ikke er enig i gældssaneringen på den måde, skyldner ønsker, skal kreditor anføre, om han vil acceptere en sanering af gælden på anden vis. Såfremt kreditor, hvis fordringer søges saneret, ikke er enig i de oplysninger, der er givet af skyldner i gældsoversigten, skal kreditor meddele retten eller rådgiveren, hvis det bestemmes af retten, inden for en af retten fastsat frist, i hvilken henseende kreditor ikke er enig i fordringen og fremsende dokumentation til underbygning af disse omstændigheder. Modtages modkravet ikke inden den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Hvis skyldneren eller rådgiveren ikke kan acceptere en påstand i kreditors modkrav, fremsender den pågældende straks en begæring til retten sammen med dokumentation til underbygning af, hvorfor de er uenige i de afgivne oplysninger. På grundlag af de fremlagte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen af sikkerheden.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Skyldners aktiver kommer til at indgå i konkursboet på grundlag af et konkursdekret og anvendes som aktiver til at dække kreditorens fordringer og gennemføre konkursbehandlingen. Konkursboet omfatter skyldners aktiver på tidspunktet for konkurserklæringen samt aktiver, der er tilbagesøgt eller inddrevet, og aktiver, skyldner har erhvervet under konkursbehandlingen. Skyldners aktiver, som der ifølge lovgivningen ikke kan fremsættes fordringer mod, er ikke omfattet af konkursboet.

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. Før skyldner erklæres konkurs, kan retten forbyde en skyldner at afhænde aktiver eller en del af aktiverne uden den midlertidige kurators samtykke.

Kurator skal sætte sig i besiddelse af skyldners aktiver og indlede forvaltningen af konkursboet straks efter afsigelse af konkursdekretet. Kurator skal tilbagesøge den del af skyldners aktiver, der er i tredjeparts besiddelse, til konkursboet, medmindre andet er fastsat ved lov. Forvaltning af et konkursbo omfatter udførelse af retshandler med konkursboet, der er nødvendige for at bevare konkursboet og gennemføre konkursbehandlingen, samt styring af skyldners aktiviteter, hvis denne er en juridisk person, eller tilrettelæggelse af skyldners erhvervs-mæssige aktiviteter, hvis skyldner er selvstændig. I forbindelse med konkursbehandling af en juridisk person har kurator de samme rettigheder og forpligtelser som bestyrelsen eller det organ, der træder i stedet for bestyrelsen for den juridiske person, og som ikke er i modstrid med konkursbehandlingens formål. Kurator har samme ansvar som et bestyrelsesmedlem.

En kurator kan kun indgå en kontant transaktion med konkursboet med rettens tilladelse. Kurator foretager ingen kontante betalinger til kreditorer på grundlag af fordelingskoefficienten. Kurator kan kun indgå transaktioner af særlig relevans for konkursbehandlingen med samtykke fra konkursudvalget. Transaktioner af særlig relevans er først og fremmest låntagning og, i tilfælde af en virksomhed, der indgår i konkursboet, alle de transaktioner, som ligger uden for virksomhedens almindelige aktivitetsområde. Kurator må ikke indgå transaktioner med sig selv eller med personer med tilknytning til kurator for eller på vegne af konkursboet eller indgå andre transaktioner af samme art, eller som indebærer en interessekonflikt, eller kræve godtgørelse af udgifter i forbindelse med disse transaktioner.

En kurator kan indlede salg af konkursboet efter det første kreditormøde, medmindre kreditorerne har besluttet andet på mødet. Hvis skyldner har appelleret konkursdekretet, må skyldnerens aktiver ikke sælges uden skyldnerens samtykke, før distriktsdomstolen har behandlet appellen. Disse begrænsninger gælder ikke for afhændelse af aktiver, som er letfordærlige, falder hurtigt i værdi eller er ekstremt dyre at lagre eller bevare. Hvis de aktiviteter, der udøves af skyldners virksomhed, fortsætter, må aktiverne ikke sælges, såfremt dette hindrer virksomhedens aktiviteter i at fortsætte. Fremføres der et forslag til akkord, må aktiverne ikke sælges, før der er udfærdiget en akkordaftale, medmindre kreditormødet beslutter, at de må sælges, uanset forslaget om akkord.

Konkursboet sælges på auktion efter proceduren i loven om fuldbyrdelsesprocedurer.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Krav, der skal anmeldes mod skyldners konkursbo

Alle krav, der opstår mod skyldner, inden denne blev erklæret konkurs, skal anmeldes til skyldners konkursbo, uanset baggrunden eller forfaldsdatoen for opfyldelse af kravene. Når en fysisk eller juridisk person erklæres konkurs, anses alle kreditorernes krav mod skyldner for at være forfaldne, medmindre andet er fastsat ved lov. Hvis en kreditor har indgivet et tilsvarende krav til retten, men der endnu ikke er truffet en afgørelse, vil retten udsætte behandlingen af søgsmålet, hvorefter kreditor skal indgive kravet til kurator. Har en kreditor indgivet et krav til retten, og retten har afsagt en endelig dom, skal kreditor også anmelde sit krav til kurator, men et sådant krav anses for at være blevet forsvaret. Hvis skyldner kunne have anfægtet rettens afgørelse, kan kurator også det.

Behandling af fordringer, som er opstået efter indledningen af konkursbehandlingen

Når konkursdekretet er afsagt, kan konkursboets kreditorer kun anmelde deres krav mod skyldner efter proceduren i konkursloven. Krav kan kun anmeldes til kurator, og kun de krav, som eksisterede, før konkursdekretet blev afsagt. Fordringer, der opstår, efter at skyldner erklæres konkurs, kan ikke indgives, før konkursbehandlingen er afsluttet. Når der er tale om juridiske personer, skal der tages hensyn til, at afslutningen af konkursbehandlingen i de fleste tilfælde indebærer afvikling af den juridiske person, og at der derfor ikke er nogen person, mod hvem der kan rejses krav efter konkursbehandlingen. Det er derfor nødvendigt at være forsigtig og tage den risiko med i overvejelserne, når der indgås transaktioner med en juridisk person, der er insolvent. Krav mod en fysisk person, som opstår under konkursbehandlingen, kan indgives efter konkursbehandlingen efter den almindelige procedure. Forpligtelser til at yde godtgørelse for skader forårsaget under konkursbehandlingen på grund af en retsstridig handling begået af en skyldner, som er en juridisk person, er konsoliderede forpligtelser, så skyldner kan blive nødt til at opfylde dem under konkursbehandlingen efter den almindelige procedure. Der kan også gennemføres tvangsfuldbyrdelse over for konkursboet for de forpligtelser, som skal opfyldes.

Endvidere kan der opstå en situation, hvor skyldner disponerer over en genstand, som tilhører konkursboet, efter indledning af konkursbehandlingen. En sådan disposition er ugyldig, eftersom retten til at forvalte og disponere over aktiver blev overdraget til kurator, da konkursbehandlingen blev indledt. Hvis skyldner alligevel foretager en disposition, skal de aktiver, der er overført af den anden part på grundlag af en disposition, returneres til parten, hvis aktiverne er forblevet i konkursboet, eller der skal ydes godtgørelse, hvis værdien af konkursboet er steget som følge af overførslen. Såfremt skyldner disponerede over genstanden på den dag, konkursbehandlingen blev indledt, antages det, at dispositionen fandt sted, efter at konkursen blev erklæret. Hvis skyldner har disponeret over sine fremtidige fordringer før konkurserklæringen, bliver dispositionen ugyldig, når den pågældende erklæres konkurs for så vidt angår de fordringer, der opstår efterfølgende. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Behandling af fordringer, som er opstået efter indledningen af en rekonstruktions- eller gældssaneringsbehandling

I den tid en rekonstruktionsplan er gyldig, kan der ikke anmeldes fordringer på grundlag af et krav, der er omfattet af rekonstruktionsplanen. Fordringer kan anmeldes vedrørende andre krav. I løbet af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode kan der ikke anmeldes fordringer eller indgives konkursbegæring på grundlag af en fordring, der er omfattet af gældssaneringsplanen. Fordringer kan anmeldes vedrørende andre krav. Godkendelse af en rekonstruktionsplan begrænser ikke kreditors ret til at anfægte de fordringer, der er ikke er optaget i gældssaneringsplanen, i en retssag. En kreditor kan også anlægge sag for at anfægte fordringens størrelse for så vidt angår den andel, der ikke accepteres.

Når en skyldner indgiver en begæring om rekonstruktion eller gældssanering, udskydes forældelsesfristen for fordringer mod skyldner. Efter at der er indgivet en begæring om rekonstruktion, kan den domstol, der skal træffe afgørelse i sagen på grundlag af en begæring fra en virksomhed og med godkendelse fra rekonstruktionsrådgiveren, som er knyttet til begæringen, udsætte retssagen vedrørende et økonomisk krav mod virksomheden, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller rekonstruktionen er afsluttet, undtagen i tilfælde af krav fremsat på grundlag af et ansættelsesforhold eller et krav om betaling af underholdsbidrag, som der endnu ikke er blevet truffet afgørelse om. Ved antagelse af en begæring om gældssanering vil retten udsætte retssagen vedrørende et økonomisk krav mod skyldner, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, indtil rekonstruktionsplanen er godkendt, eller sagen er afsluttet. En rekonstruktionsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Godkendelse af en gældssaneringsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en skyldners forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Regler for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i konkurssager

Senest to måneder efter offentliggørelsen af konkursmeddelelsen i det officielle statstidende *Ametlikud Teadaanded* skal kreditorerne anmelde alle de fordringer mod skyldner til kurator, der bestod før konkurserklæringen, uanset baggrunden for deres fordringer eller fristen for deres fyldestgørelse. Når en konkursbehandling indledes, anses alle kreditorernes krav mod skyldner for at være forfaldne. Kurator skal have meddelelse om en fordring i form af et

skriftligt krav (anmeldelse af fordring i konkursboet). I anmeldelsen af fordringen gøres der rede for fordringens indhold, grundlag og størrelse, og om den er sikret ved pant. Dokumenter til bevis for de forhold, der er nævnt i anmeldelsen af fordringen, vedlægges. Kurator skal efterprøve, om de anmeldte fordringer er berettigede, og om der findes panterrettigheder til sikring af fordringerne. Før mødet, hvor fordringerne skal forsvares, kan kreditorerne og skyldneren indsende skriftlige indsigelser vedrørende fordringer eller panterrettigheder til sikring af fordringerne til kurator.

Fordringer forsvares på et kreditormøde. Panterrettigheder forsvares sammen med de fordringer, der er sikkerhed for. På kreditormødet behandles fordringer i den rækkefølge, hvori de er anmeldt. En fordring, dens placering og den panterrettighed, der sikrer fordringen, anses for anerkendt, hvis hverken kurator eller nogen af kreditorerne gør indsigelser herimod på kreditormødet, eller hvis kurator eller den kreditor, der har fremsat indsigelse, tilbagekalder den på det pågældende møde. Kurator skal gøre indsigelse mod en fordring eller en panterrettighed på kreditormødet, hvis der er grund til at gøre indsigelse. Fordringer, der fyldestgøres ved en rets- eller voldgiftsavgørelse, som er trådt i kraft, panterrettigheder, der er anerkendt ved en rets- eller voldgiftsavgørelse, som er trådt i kraft, og panterrettigheder, der er registreret i matrikelregistret, skibsregistret, registret over kommercielle håndpantstættelser eller Estlands centralregister over panterrettigheder, anses for at være anerkendt på det omtalte møde uden forsvaret. Der udarbejdes en oversigt over anerkendte fordringer.

Det anføres i referatet fra kreditormødet, om hver enkelt fordring eller panteret til sikring af fordringen blev anerkendt, og hvem der gjorde indsigelse mod fordringen, dens placering eller den panterrettighed, der sikrer fordringen. Det anføres også i referatet, hvem der frafaldt en indsigelse, som var blevet fremsat. Hvis en kreditors krav ikke er blevet anerkendt, og kreditor ikke har anlagt sag for at få fordringen anerkendt, eller retten har afvist sagen, vil der blive set bort fra kreditors indsigelser mod fordringer fra en anden kreditor. Er der ikke gjort andre indsigelser mod en anden kreditors fordring, anses fordringen for at være blevet anerkendt. En fordring eller dens placering, som er anerkendt på kreditormødet, kan ikke efterfølgende anfægtes.

Regler for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer i forbindelse med rekonstruktion og gældssanering

I forbindelse med rekonstruktion fremlægger skyldner en oversigt over sin gæld med angivelse af alle fordringer mod ham samt de tilhørende kreditorer.

Kreditorerne anmelder således ikke selv nogen fordringer. En kreditor, hvis fordring søges omlagt efter en rekonstruktionsplan, og som ikke er enig i størrelsen af sin fordring i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, kan indgive et skriftligt modkrav til rekonstruktionsrådgiveren, hvori den pågældende anfører, i hvilke henseender vedkommende ikke er enig i fordringen i rekonstruktionsmeddelelsen, og fremlægge dokumentation til underbygning af disse forhold. Indsendes der ikke et modkrav inden for den fastsatte frist, anses kreditor for at være enig i kravets størrelse. Skyldner kan gøre indsigelse mod kreditors argumenter, men skyldner skal dokumentere sine holdninger. På grundlag af de fremsatte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen og omfanget af sikkerheden.

I forbindelse med en gældssanering fremlægger skyldner en gældssaneringsplan med angivelse af, hvilke forpligtelser der skal saneres, og hvordan det skal ske. I lighed med rekonstruktion anmelder kreditorerne ikke selv nogen fordringer. Såfremt en kreditor, hvis fordring søges saneret, ikke er enig i de oplysninger, der er af givet af skyldner i gældsoversigten, skal kreditor meddele retten eller rådgiveren, hvis det bestemmes af retten, inden for en af retten fastsat frist, i hvilken henseende kreditoren ikke er enig i fordringen, og fremsende dokumentation til underbygning af disse forhold. Modtages modkravet ikke inden for den fastsatte dato, anses kreditor for at være enig i fordringens størrelse. Hvis skyldneren eller rådgiveren ikke kan acceptere en påstand i kreditors modkrav, fremsender den pågældende straks en begæring til retten sammen med dokumentation til underbygning af, hvorfor de er uenige i de afgivne oplysninger. På grundlag af de fremlagte påstande og beviser træffer retten afgørelse om størrelsen af kreditors hovedkrav og yderligere krav og om eksistensen af sikkerheden.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Det gældende princip er, at alle kreditorer behandles på lige fod. Ikke desto mindre gælder der visse undtagelser, som giver nogle kreditorer en fortrinsret. Inden der udbetales penge på grundlag af fordelingskoefficienter, foretages der i forbindelse med konkursbehandlingen udbetalinger af konkursboet i følgende rækkefølge:

- 1) fordringer, der er opstået som følge af udelukkelse eller inddrivelse af aktiver
- 2) underholdsbidrag, der skal betales til skyldner og dennes familiemedlemmer
- 3) konsoliderede forpligtelser
- 4) omkostninger og udgifter i forbindelse med konkursbehandlingen.

Når disse betalinger er foretaget, dækkes kreditorernes fordringer i følgende rækkefølge:

- 1) anerkendte fordringer, der er sikret ved pant
- 2) andre anerkendte fordringer, som blev anmeldt inden for den fastsatte frist
- 3) øvrige fordringer, der ikke blev anmeldt inden for den fastsatte frist, men som blev anerkendt.

Erstatningsansvar for skyldners forpligtelser er mulig i forbindelse med solidariske skyldnere. I så fald hæfter den solidariske skyldner over for kreditor uanset skyldnerens insolvens. Hvis en solidarisk skyldner betaler den del af gælden, som kreditor også har anmeldt mod skyldneren, vil den del blive fratrukket fordringen.

Det er ifølge lovgivningen også muligt at overdrage skyldnerens forpligtelse til tredjemand. Er en arbejdsgiver blevet insolvent, dvs. at arbejdsgiveren er erklæret konkurs, eller konkursbehandlingen er afsluttet med bortfald, vil medarbejderen få godtgjort eventuel løn, som den pågældende ikke havde modtaget, inden arbejdsgiveren blev erklæret insolvent, feriepenge og ydelser, eventuelle feriepenge, medarbejderen ikke havde modtaget, inden arbejdsgiveren blev erklæret insolvent, og eventuelle ydelser, den pågældende ikke havde modtaget, da ansættelseskontrakten blev ophævet, før eller efter at arbejdsgiveren blev erklæret insolvent. Såfremt en arbejdsgiver er insolvent, er konkursboets kreditor med hensyn til ubetalte arbejdsløshedsforsikringspræmier staten.

I forbindelse med rekonstruktion og gældssanering tales der ikke om konkursbo, og fordringer opfyldes efter rekonstruktions- eller gældssaneringsplanen. En rekonstruktionsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Hvis en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af en virksomheds forpligtelse, har opfyldt forpligtelsen, vil den pågældende kun kunne gøre regres over for virksomheden i det omfang, virksomheden er ansvarlig for at opfylde forpligtelsen ifølge rekonstruktionsplanen. Godkendelse af en gældssaneringsplan friholder ikke en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af skyldnerens forpligtelse, fra at opfylde den pågældendes forpligtelse. Hvis en person, der hæfter solidarisk for opfyldelsen af skyldnerens forpligtelse, har opfyldt forpligtelsen, vil den pågældende kun kunne gøre regres over for skyldneren i det omfang, skyldneren er ansvarlig for at opfylde forpligtelsen ifølge gældssaneringsplanen.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Afslutning af konkursbehandlingen og virkningerne af afslutningen

Konkursbehandlingen ender med afvisning af konkursbegæringen, annullation af konkursbehandlingen, når betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, med kreditorernes samtykke, når den endelige rapport er godkendt, når en akkord er godkendt eller af andre lovbestemte grunde. Retten afslutter sagen med annullation ved en kendelse uden at erklære skyldner konkurs, uanset skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, og hvis det er umuligt at inddrive eller tilbagesøge aktiverne eller fremsætte et krav mod et medlem af ledelsesorganet. Retten kan også afslutte sagen med annullation uden at erklære skyldner konkurs, uanset

skyldners insolvens, hvis skyldners aktiver primært består af krav om inddrivelse eller fordringer mod tredjepart, og det er usandsynligt, at disse fordringer opfyldes. Retten afslutter ikke sagen med annullation, hvis skyldner, en kreditor eller en tredjepart overfører det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen til den dertil foreskrevne konto. Såfremt konkursbehandlingen af en juridisk person ender med annullation, vil den midlertidige kurator afvikle den juridiske person inden for to måneder efter ikrafttrædelsen af kendelsen om afslutning af sagen uden likvidation. Hvis skyldner har nogen aktiver ved annullationen af konkursbehandlingen, vil den midlertidige kurators vederlag blive betalt og nødvendige udgifter blive dækket først.

Retten afslutter insolvensbehandlingen på grundlag af en begæring fra skyldner, hvis betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, forudsat at skyldner godtgør, at den pågældende ikke er insolvent, eller at der ikke er risiko for, at skyldneren bliver insolvent, hvis vedkommende blev erklæret konkurs, fordi skyldneren sandsynligvis ville blive insolvent i fremtiden. Afsluttes konkursbehandlingen, fordi betingelserne for konkursbehandlingen ikke længere er til stede, bliver den juridiske person ikke opløst.

Retten afslutter insolvensbehandlingen på grundlag af en begæring fra skyldner, hvis alle kreditorer, der har anmeldt deres fordringer inden for den fastsatte frist, har givet deres samtykke til at få afsluttet sagen. Hvis en juridisk person er permanent insolvent, træffer retten afgørelse om afvikling af den juridiske person ved en kendelse om afslutning af sagen.

Konkursbehandlingen ender med godkendelse af en endelig rapport, når kurator fremsender den endelige rapport til konkursudvalget og retten. I den endelige rapport giver kurator oplysninger om konkursboet og de penge, der er indkommet fra salget heraf, betalinger, fordringer anerkendt af kreditorerne, anlagte og endnu ikke anlagte søgsmål osv. Kreditorer kan gøre indsigelser mod den endelige rapport til retten. Retten træffer afgørelse om godkendelse af den endelige rapport og afslutning af konkursbehandlingen. Retten afviser at godkende den endelige rapport og returnerer den til kurator ved en kendelse, så konkursbehandlingen kan fortsætte, såfremt den endelige rapport viser, at skyldners eller kreditorernes rettigheder er blevet overtrådt under konkursbehandlingen.

Konkursbehandlingen kan også afsluttes med en akkord. En akkord er en aftale mellem en skyldner og kreditorerne vedrørende betaling af gæld, og den indebærer en nedsættelse af gælden eller forlængelse af betalingsfristen. En akkord udarbejdes i forbindelse med konkursbehandlingen på forslag af skyldner eller kurator, efter at konkursbehandlingen er indledt. En beslutning om akkord vedtages på kreditormødet. Retten træffer afgørelse om godkendelse af akkorden. Retten afslutter konkursbehandlingen ved en kendelse om godkendelse af akkorden.

Hvis en konkurs ikke er afsluttet senest to år efter indledning af konkursbehandlingen, forelægger kurator en rapport for konkursudvalget og retten hvert halve år, indtil konkursbehandlingen er afsluttet. I denne rapport redegør kurator for årsagerne til, at konkursbehandlingen ikke er blevet fuldført, og oplyser om den solgte og usolgte del af konkursboet og om forvaltningen af konkursboet. Retten frigør kurator for dennes forpligtelser, når konkursbehandlingen er afsluttet, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Retten kan nægte at frigøre kurator for dennes forpligtelser, hvis konkursboet på det tidspunkt, hvor konkursbehandlingen afsluttes, ikke er blevet helt solgt, der stadig mangler at blive afregnet beløb for konkursboet, de søgsmål, kurator har anlagt, endnu ikke er blevet behandlet, eller kurator har til hensigt eller er forpligtet til at anlægge et søgsmål. I så fald fortsætter kurator med at løse sine opgaver, efter at konkursbehandlingen er afsluttet. Hvis der efter afslutningen af konkursbehandlingen og frigørelsen af kurator indløber penge til konkursboet, beløb deponeret til fordeling bliver tilgængelige, eller det bliver klart, at konkursboet omfatter genstande, som ikke blev taget i betragtning, da fordelingsforslaget blev udarbejdet, afsiger retten kendelse om efterfølgende fordeling af egen drift eller på grundlag af en begæring fra kurator eller en kreditor.

Afslutning af rekonstruktionsbehandlingen og virkningerne af afslutningen

Rekonstruktionen ender, hvis den afsluttes inden den fastsatte frist, rekonstruktionsplanen ophæves, rekonstruktionsplanen gennemføres inden den fastsatte frist, eller fristen for at gennemføre rekonstruktionsplanen som fastsat i rekonstruktionsplanen udløber. Hvis en rekonstruktionsplan gennemføres før fristens udløb, ender rekonstruktionen, hvis virksomheden har opfyldt alle de forpligtelser, den har påtaget sig ifølge rekonstruktionsplanen, inden fristen for gennemførelse af rekonstruktionsplanen udløber.

Rekonstruktionsbehandlingen kan kun afsluttes før fristen, når rekonstruktionsplanen er godkendt. Retten afslutter rekonstruktionsbehandlingen før fristen, hvis virksomheden misligholder sin forpligtelse til at samarbejde eller undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rekonstruktionsrådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter, rekonstruktionsplanen ikke godkendes, virksomheden indgiver en begæring herom, betingelserne for indledning af rekonstruktionsbehandlingen ikke længere er til stede, virksomhedens aktiver er bortødslet, eller kreditorernes interesser er skadet, rekonstruktionsplanen ikke er indgivet inden fristen, eller fordringen er uklar. Afslutter retten rekonstruktionsbehandlingen inden den fastsatte frist, er ingen af følgerne af indledningen af rekonstruktionsbehandlingen længere til stede.

Når fristen for gennemførelse af en rekonstruktionsplan udløber, afsluttes rekonstruktionsbehandlingen.

Rekonstruktionsbehandlingen kan også afsluttes med ophævelse af rekonstruktionsplanen. En rekonstruktionsplan ophæves, hvis virksomheden er blevet dømt for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende fuldbyrdelse, efter at rekonstruktionsplanen var blevet godkendt, virksomheden i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter rekonstruktionsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af rekonstruktionsplanens gyldighedsperiode er gået, at virksomheden ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, den påtog sig ifølge rekonstruktionsplanen, på grundlag af en begæring fra rekonstruktionsrådgiveren, hvis tilsynsgebyret ikke er betalt, eller hvis virksomheden undlader at yde bistand til rekonstruktionsrådgiveren under opfyldelse af tilsynsforpligtelsen eller undlader at give rekonstruktionsrådgiveren de oplysninger, som sidstnævnte har brug for til udøvelse af sit tilsyn, hvis virksomheden indgiver en begæring om ophævelse af rekonstruktionsplanen, eller hvis virksomheden erklæres konkurs. Såfremt en rekonstruktionsplan ophæves, er følgerne af at indlede rekonstruktionsbehandlingen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede.

Afslutning af en gældssanering og virkningerne heraf

En sag om gældssanering afsluttes, når begæringen om gældssanering afslås, gældssaneringsplanen ophæves, sagsbehandlingen afsluttes, eller fristen for gennemførelse som fastsat i gældssaneringsplanen udløber. Hvis en gældssaneringsplan gennemføres før fristens udløb, afsluttes sagen, hvis skyldner har opfyldt alle de forpligtelser, denne har påtaget sig ifølge gældssaneringsplanen, inden fristen for gennemførelsen af gældssaneringsplanen er udløbet. Retten ophæver en gældssaneringsplan på grundlag af en begæring fra skyldner, og hvis skyldner erklæres konkurs. Retten kan ophæve en gældssaneringsplan, hvis skyldner i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser ifølge gældssaneringsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode er gået, at skyldner ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, vedkommende har påtaget sig i den forbindelse, skyldner ikke har nogen solvensproblemer eller har løst dem, skyldner har forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser, skyldner har foretaget betalinger til kreditorer, som ikke er nævnt i gældssaneringsplanen, og har dermed skadet andre kreditorers interesser i væsentlig grad, skyldner undlader at yde bistand til retten eller rådgiveren under opfyldelsen af tilsynsforpligtelsen eller undlader at afgive de oplysninger, der er nødvendige for at udøve tilsyn, eller hvis skyldner undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter. Ophæves en gældssaneringsplan, er følgerne af at anerkende begæringen om gældssanering med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af konkursbehandlingen

Efter afslutningen af konkursbehandlingen kan fordringer, der kunne have været, men som ikke blev anmeldt under konkursbehandlingen, og fordringer, der blev anmeldt, men som ikke blev opfyldt, eller som skyldner gjorde indsigelse imod, anmeldes af kreditorer mod skyldner efter den almindelige procedure. I så fald vil der ikke blive beregnet renter og morarenter for konkursbehandlingsperioden.

Hvis en skyldner, der er en fysisk person, frigøres for sine forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, bortfalder kreditorernes fordringer mod skyldner i konkursboet, bl.a. fordringer i konkursboet fra kreditorer, som ikke anmeldte deres fordringer under konkursbehandlingen, bortset fra forpligtelser til godtgørelse for tab forårsaget forsætligt ved en retsstridig handling eller til betaling af underholdsbidrag til et barn eller forælder.

Efter afslutningen af konkursbehandlingen kan kreditorer også anmelde krav som følge af konsoliderede forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen mod skyldner. Fordringer, der opstår under konkursbehandlingen, og som ikke kunne anmeldes under konkursbehandlingen, kan også anmeldes mod skyldner efter den almindelige procedure. I dette tilfælde løber forældelsesfristen fra afslutningen af konkursbehandlingen. I det omfang en kreditors fordring, som blev anerkendt, ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, er kendelsen fuldbyrdesgrundlaget, medmindre skyldner har gjort indsigelse mod fordringen, eller retten har anerkendt kreditors krav.

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af rekonstruktionsbehandlingen

Hvis rekonstruktionsbehandlingen afsluttes, når fristen for gennemførelse af en rekonstruktionsplan udløber, kan en kreditor kun fuldbyrde en fordring, som indgår i rekonstruktionsplanen, i det omfang det var aftalt i rekonstruktionsplanen, men ikke blev opfyldt efter rekonstruktionsplanen.

Såfremt en rekonstruktionsplan ophæves eller afsluttes før tid, er betingelserne for indledning af rekonstruktionsbehandlingen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede. En kreditors ret til at gøre krav gældende, når fordringen blev omlagt efter rekonstruktionsplanen, genoprettes mod virksomheden med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af rekonstruktionsplanen.

Kreditorernes rettigheder efter afslutning af en gældssanering

Hvis en begæring afslås, eller behandlingen afsluttes, er en eller alle betingelserne for anerkendelse af begæringen med tilbagevirkende kraft ikke længere til stede. En kreditors ret til at gøre fordringer gældende, når fordringen blev omlagt efter gældssaneringsplanen, genoprettes mod skyldner med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af gældssaneringsplanen.

Når fristen for gennemførelse af en gældssaneringsplan udløber, kan en kreditor kun fuldbyrde en fordring, der blev saneret efter gældssaneringsplanen, i det omfang det var aftalt i gældssaneringsplanen, men ikke blev opfyldt ifølge gældssaneringsplanen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkursbehandling

Hvis en konkursbegæring opfyldes, eller konkursbehandlingen ender med en akkord, betales omkostninger og udgifter i forbindelse med konkursbehandlingen af konkursboet. Hvis retten afslår en kreditors konkursbegæring, eller hvis sagen afsluttes, fordi kreditor trækker konkursbegæringen tilbage, refunderes omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen af kreditor. I tilfælde af annullation træffer retten afgørelse om fordelingen af omkostningerne og udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, afhængigt af omstændighederne.

Såfremt behandlingen blev indledt på skyldners begæring og afsluttes med annullation, uden at der afsiges konkursdekret, og skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at foretage de nødvendige betalinger, pålægger retten skyldneren at betale den midlertidige kurators vederlag og udgifter med forbehold for refusion, men kan træffe foranstaltninger til, at de refunderes af staten. Refusion af den midlertidige kurators vederlag og udgifter fra staten må ikke overstige 397 EUR (inkl. afgifter fastsat i loven, undtagen moms). Retten afsiger ikke kendelse om, at den midlertidige kurators vederlag og udgifter skal refunderes af staten, hvis skyldner, en kreditor eller en tredjepart har overført det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for den midlertidige kurators vederlag og udgifter med forbehold for refusion til den dertil foreskrevne konto.

Rekonstruktion

Hvis der er indledt rekonstruktion, fastsætter retten en periode, hvor virksomheden skal overføre det af retten fastsatte beløb som sikkerhed for rekonstruktionsrådgiverens basisvederlag og basisudgifter til den dertil foreskrevne konto. Hvis virksomheden undlader at betale dette beløb, afslutter retten rekonstruktionsbehandlingen. Størrelsen af rekonstruktionsrådgiverens vederlag og udgifter, der skal refunderes, vil blive afgjort af retten, når rekonstruktionsrådgiveren frigøres fra sine forpligtelser, eller rekonstruktionsplanen godkendes på grundlag af rapporten om rekonstruktionsrådgiverens aktiviteter og udgifter.

Såfremt retten inddrager sagkyndige i rekonstruktionsbehandlingen, har de sagkyndige ret til at få refunderet nødvendige og berettigede udgifter i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser og til at modtage et vederlag for løsningen af deres opgaver. Størrelsen af en sagkyndigs vederlag og udgifter, som skal refunderes, afgøres af retten, når den sagkyndige frigøres fra sine forpligtelser på grundlag af rapporten om den sagkyndiges aktiviteter og udgifter, som er blevet forelagt inden for den periode, retten har fastsat. Ved fastsættelse af den sagkyndiges vederlag kan retten også høre virksomheden.

Gældssanering

Skyldner afholder omkostningerne og udgifterne i forbindelse med gældssaneringen. Kreditorernes sagsomkostninger afholdes af kreditorerne selv. Retten kan pålægge skyldner at betale kreditorernes sagsomkostninger, hvis skyldner bevidst har indgivet en ubegrundet begæring om gældssanering eller har forårsaget omkostninger for kreditorerne ved på anden måde bevidst at have afgivet urigtige oplysninger eller bevidst har indgivet en ubegrundet begæring eller indsigelse. Skyldner får ikke bevilget retshjælp af staten til betaling af det statslige gebyr. Hvis gældssaneringsplanen gennemføres, skal skyldner ikke refundere udgifter til den statslige retshjælp. Er der udpeget en rådgiver eller en sagkyndig, afgør retten, hvilket beløb skyldner skal overføre som sikkerhed for rådgiverens eller den sagkyndiges vederlag og udgifter til den dertil foreskrevne konto.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Konkursbehandling

Når en skyldner erklæres konkurs, overdrages dennes ret til at administrere og disponere over konkursboet til kurator. Når skyldner er erklæret konkurs, er alle skyldners dispositioner over genstande, som indgår i konkursboet, ugyldige. En skyldner, der er en fysisk person, kan disponere over konkursboet med kurators samtykke. Enhver disposition uden kurators samtykke er ugyldig.

Retten tilbagekalder ved en inddrivelsesprocedure enhver af skyldners transaktioner eller andre retshandlinger, som blev indgået eller udført, før konkursbehandlingen blev indledt, og som er til skade for kreditorernes interesser. Hvis en transaktion, som er omfattet af inddrivelse, er indgået, eller en anden retshandel, der skal tilbageføres, er udført i perioden fra udnævnelse af den midlertidige kurator til indledning af konkursbehandlingen, anses transaktionen eller retshandelen for at have været til skade for kreditorernes interesser.

Skyldner, en kreditor eller kurator kan anmode retten om at tilbagekalde en beslutning truffet på kreditormødet, hvis beslutningen er retsstridig eller blev taget i strid med den lovfæstede procedure, eller hvis retten til at anfægte beslutningen er direkte foreskrevet ved lov. Der kan også anmodes om tilbagekaldelse af en beslutning truffet på kreditormødet, hvis beslutningen er til skade for kreditorernes fælles interesser.

Hvis sagen blev indledt med henblik på at frigøre en fysisk person fra dennes forpligtelser, kan retten på en kreditors anmodning ophæve kendelsen om frigørelse af skyldner fra dennes forpligtelser, som ikke blev opfyldt under konkursbehandlingen, inden for et år efter afsigelse af kendelsen, hvis det står klart, at skyldneren forsætligt har misligholdt sine forpligtelser under sagen om frigørelse af skyldner fra dennes forpligtelser og dermed i væsentlig grad har hæmmet fyldestgørelsen af kreditorernes fordringer.

Hvis skyldner og kreditorerne bliver enige om at indgå en akkord, efter at konkursbehandlingen er indledt, kan retten ophæve akkorden, hvis skyldner undlader at opfylde de forpligtelser, der følger af akkorden, dømmes for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende tvangsfuldbyrdelse eller, når mindst halvdelen af akkordens gyldighedsperiode er gået, det er indlysende, at skyldner er ude af stand til at opfylde betingelserne i akkorden. Ophævelse af en akkord påvirker alle de kreditorer, der har deltaget i akkorden, og beskytter dermed samtlige kreditorer.

Rekonstruktion

Retten ophæver en rekonstruktionsplan, hvis virksomheden er blevet dømt for en lovovertrædelse i forbindelse med konkursen eller en strafbar handling vedrørende fuldbyrdelse, efter at rekonstruktionsplanen var blevet godkendt, virksomheden i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter rekonstruktionsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af rekonstruktionsplanens gyldighedsperiode er gået, at virksomheden ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, den har påtaget sig ifølge rekonstruktionsplanen, på grundlag af en begæring fra rekonstruktionsrådgiveren, hvis tilsynsgebyret ikke er betalt, eller hvis virksomheden undlader at yde bistand til rekonstruktionsrådgiveren under opfyldelse af tilsynsforpligtelsen eller undlader at give rekonstruktionsrådgiveren de oplysninger, som sidstnævnte har brug for til udøvelse af sit tilsyn, eller på grundlag af en begæring fra virksomheden, eller hvis virksomheden erklæres konkurs. En kreditors ret til at gøre en fordring gældende, når fordringen blev omlagt efter rekonstruktionsplanen, genoprettes mod virksomheden med det oprindelige beløb, og der skal også tages hensyn til kreditors gevinster under gennemførelsen af rekonstruktionsplanen.

Gældssanering

Retten ophæver en gældssaneringsplan på grundlag af en begæring fra skyldner, eller hvis skyldner erklæres konkurs, eller hvis skyldner i væsentlig grad undlader at opfylde sine forpligtelser efter gældssaneringsplanen, hvis det står klart, når mindst halvdelen af gældssaneringsplanens gyldighedsperiode er gået, at skyldner ikke er i stand til at opfylde de forpligtelser, vedkommende har påtaget sig i den forbindelse, skyldner ikke har nogen solvensproblemer eller har løst dem, og saneringen af kreditorernes fordringer ikke længere er rimelig over for kreditorerne på grund af en væsentlige ændring i forholdene, hvis skyldner forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed har indgivet materielt urigtige eller ufuldstændige oplysninger om sine aktiver, indtægter, kreditorer eller forpligtelser, skyldner har foretaget betalinger til kreditorer, som ikke er nævnt i gældssaneringsplanen, og dermed har skadet andre kreditors interesser i væsentlig grad, skyldner undlader at yde bistand til retten eller rådgiveren under opfyldelsen af tilsynsforpligtelsen eller undlader at afgive de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til tilsynet, eller hvis skyldner undlader at betale det af retten fastsatte beløb som sikkerhed. En kreditors ret til at gøre fordringer gældende, når fordringen blev omlagt efter gældssaneringsplanen, genoprettes mod skyldner med det oprindelige beløb. Der skal også tages hensyn til kreditors gevinster i forbindelse med gennemførelsen af gældssaneringsplanen.

Sidste opdatering: 06/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Grækenland

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der kan indledes insolvensbehandling mod erhvervsdrivende og mod sammenslutninger af personer med status som juridisk person, som forfølger et økonomisk formål.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

For at indlede sagen skal der indgives en begæring af skyldneren selv, af kreditor med en retlig interesse eller af anklagemyndigheden ved retten i første instans (*eisangeléas protodikón*), hvis det er begrundet i almene hensyn. Betingelser for at indlede behandlingen: a) når en kreditor har fremsat begæringen, skal skyldneren være gået i betalingsstandsning, b) hvis skyldneren har fremsat begæringen, vil sandsynligheden for, at han er ude af stand til at betale sin gæld, være tilstrækkeligt. Retten fastsætter datoen for betalingsstandsning, som ikke må være mere end to år før datoen for offentliggørelse af afgørelsen. Retsformanden kan efter anmodning fra en person, som har en retlig interesse heri, træffe enhver foranstaltning, der anses for nødvendig for at forebygge enhver ændring i skyldnerens aktiver, der vil være til skade for kreditorerne. Sådanne foranstaltninger ophører automatisk med at finde anvendelse, når konkursdekretet afsiges.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkursboet (*ptocheutikí periousía*) omfatter alle de aktiver, som ejes af skyldneren, uanset hvor de befinder sig på datoen for insolvenserklæringen. Det omfatter ikke a) aktiver, der er fritaget for arrest og beslag, dvs. ting, som er absolut nødvendige for skyldneren og hans families underhold, og ting, som skyldneren har brug for i sit arbejde, eller b) aktiver, som ifølge særlige lovbestemmelser ikke er omfattet. Det omfatter heller ikke aktiver, skyldneren erhverver efter insolvenserklæringen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Med virkning fra insolvenserklæringen fratages skyldner automatisk forvaltningsretten, dvs. til at forvalte og afhænde sine aktiver. Ingen form for forvaltning fra skyldnerens side vil kunne håndhæves uden samtykke fra bobestyreren (*syndikos*). Aktiverne vil blive forvaltet af bobestyreren. Kun i helt særlige tilfælde, som er fastlagt ved lov, må skyldneren forvalte sine egne aktiver. Den beskikkede bobestyrer skal være en jurist med mindst fem års erfaring. Rettens refererende dommer (*eisigitis dikastís*) fører tilsyn med bobestyrerens arbejde. Nogle af bobestyrerens handlinger kræver tilladelse fra den domstol, der behandler insolvensen ("*skifteretten*", *ptocheutikó dikastírio*). Skifteretten er den øverste tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for at lede en insolvensbehandling.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

En insolvenserklæring berører ikke en kreditors ret til at gøre modregning gældende mod et modkrav fra skyldneren, forudsat at betingelserne for modregning var opfyldt, før insolvenserklæringen. Et forbud mod modregning vil også gælde for insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Eventuelt igangværende bilaterale aftaler på datoen for insolvenserklæringen, som skyldneren er part i, forbliver i kraft, medmindre andet er fastsat i insolvensloven. Efter tilladelse fra den refererende dommer kan bobestyreren opfylde eventuelt igangværende kontrakter og forlange, at modparterne opfylder dem. Kontrakter af varig karakter forbliver i kraft, medmindre andet er fastsat i loven. Alle finansielle kontrakter er undtaget. Bestemmelserne i insolvensloven berører ikke retten til at opsigte aftalen ifølge lov eller kontrakt. Insolvenserklæringen giver en grund til at afslutte kontrakter af personlig karakter, som skyldneren er part i. Bobestyreren kan overføre et kontraktforhold, skyldneren er modpart i, til tredjemand. Et ansættelsesforhold ophæves ved erklæring om insolvens.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Ved en insolvenserklæring udsættes alle søgsmål automatisk, som enkeltstående kreditorer har anlagt mod skyldneren for at få dækket eller opfyldt krav inden for rammerne af insolvensen, uden at det berører bestemmelserne om sikrede kreditorer, idet udsættelsen ikke gælder sikkerheden i konkursboet. De

pågældende kreditorer kan dog på visse betingelser blive omfattet af en udsættelse på nogle få måneder. Mere specifikt er følgende handlinger forbudt efter en erklæring om insolvens: at fortsætte fuldbyrdelse, at anlægge sager med henblik på fuldbyrdelse eller erklæring, at fortsætte retssager, at indgive eller behandle klager samt at udstede retsakter af administrativ eller skattemæssig karakter eller håndhæve dem vedrørende aktiver i konkursboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Alle verserende retssager på datoen for insolvenserklæringen bliver videreført af bobestyreren, såfremt skyldneren er kreditor i de pågældende retssager.

Hvis vedkommende er skyldner, udsættes retssagerne, og herefter følger proceduren for anmeldelse og prøvelse af krav.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorer skal anmelde deres krav mod skyldneren til justitssekretæren for insolvens (*grammatéas ton ptocheúseon*). Alle kreditorer, uanset privilegier eller sikkerhed, bl.a. personer, hvis krav er betingede, udgør skiftesamlingen (*synéleusi ton pistotón*). Det første møde indkaldes ved afsigelsen af insolvenserklæringen. Kreditorerne kan på mødet vælge et kreditorudvalg (*epitropí pistotón*) på tre personer, som herefter kan udpege en fælles repræsentant for alle medlemmer. Kreditorudvalget på de tre personer vil overvåge insolvensbehandlings forløb.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Når fortegnelsen over skyldnerens løsøre og faste ejendom er udfærdiget, kan bobestyreren høre den refererende dommer og anmode om tilladelse til at sælge varer eller løsøre, der indgår i boet, men kun til at dække aktuelle behov. Efter prøvelsen af kreditorernes krav, og forudsat at der ikke godkendes eller stadfæstes en omstrukturingsplan for virksomheden, eller hvis en sådan godkendelse eller stadfæstelse annulleres, kan bobestyreren afvikle skyldnerens aktiver og fordele provenuet til kreditorerne ved at afhænde enten virksomheden som helhed eller dens enkelte aktiver. Skyldnerens faste ejendom kan kun afhændes med skifterettens tilladelse efter anmodning fra bobestyreren og efter en rapport fra den refererende dommer.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle skyldnerens kreditorer kan anmelde deres krav og indgive deres dokumenter til justitssekretæren for insolvens, uanset om deres krav er privilegerede eller ej, og uanset om der er stillet sikkerhed for dem eller ej. De kreditorer, der indgår i insolvensbehandlingen, er dem, der på datoen for insolvenserklæring har et kontraktligt pengekrav mod skyldneren, der allerede er opstået og kan retsforfølges. Der kan ikke anmeldes krav, som er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen. Bobestyrerens sagsomkostninger, udgifter i forbindelse med forvaltningen af konkursboet, bobestyrerens vederlag samt eventuelle krav på selve boet (*omadiká pistómata*) fratrækkes på forhånd efter afgørelsen om at afvikle konkursboet og dækkes før rangordning af kreditorerne.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Krav skal anmeldes skriftligt til justitssekretæren for insolvens med angivelse af type, årsag, datoen, hvor det er opstået osv. inden for en frist på en måned efter offentliggørelsen af konkursdekret i retslige meddelelser fra juristernes fond (*Deltío Dikastikón Dimosieúseon Tou Tameiou Nomikón*). Hvis ovennævnte frist for anmeldelse af krav er udløbet, kan en kreditor stadig gøre indsigelse (*anakopi*) og anmode om, at hans krav prøves af skifteretten. Følgende betingelser gælder for prøvelsen: a) den foretages af bobestyreren under overværelse af den refererende dommer tre dage efter udløbet af fristen for anmeldelse af krav, b) en kreditor, hvis krav bliver prøvet, kan deltage i prøvelsen enten personligt eller via en behørigt bemyndiget tredjemand, c) prøvelsen foretages ved at sammenligne kreditors dokumenter og skyldnerens bøger og dokumenter, d) den refererende dommer udarbejder en rapport om prøvelsen af kreditorernes krav, e) i tilfælde af tvivl afgør den refererende dommer, om kravet kan anerkendes, og kan anerkende det midlertidigt, f) skyldneren og bobestyreren samt kreditorer, hvis krav allerede er blevet anerkendt, kan gøre indsigelser under prøvelsen. Der findes ikke noget særligt websted med specifikke formuleringer vedrørende ovenstående procedure. Der kan dog fås specifikke formularer hos justitssekretæren for insolvens ved retten i første instans (*protodikeío*).

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Når der er truffet beslutning om at afvikle konkursboet, udarbejder bobestyreren straks en fordelingsliste og forelægger den for den refererende dommer. Sidstnævnte erklærer, at listen kan fuldbyrdes og sætter den op på sit kontor. Følgende generelle rettigheder vil blive taget i betragtning ved fordelingen: i) krav som følge af alle former for finansiering til at holde skyldnerens aktivitet i gang, ii) krav vedrørende skyldnerens lægebehandling og begravelsesudgifter, iii) krav om tilvejebringelse af nødvendige fødevarer, iv) krav fra ansatte i forhold til deres ansættelse og advokatsalærer, v) krav fra landbrugere, vi) krav fra den græske stat og lokale myndigheder, vii) krav fra garantifonden (*syngenyitikó*) og specifikke kreditorrettigheder, dvs. privilegerede krav på et specifikt løsøre eller en fast ejendom tilhørende skyldneren eller en sum penge. Hvis der er overlappende rettigheder i tilfælde af provenu ved salg af et aktiv eller en sum penge, finder de tilsvarende bestemmelser i retsplejeloven tilsvarende anvendelse.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Skyldneren og bobestyreren kan forelægge skifteretten en omstrukturingsplan. Den skal indeholde oplysninger om skyldnerens økonomiske situation og den foreslåede dækning af kreditorernes krav, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, f.eks. organisatoriske ændringer og forretningsplaner, dannelse af rettigheder og den samlede rangordning af kreditorerne osv. Skifteretten foretager automatisk en foreløbig undersøgelse af planen inden 20 dage efter forelæggelsen og kan forkaste den af særlige grunde, der er fastsat i loven. Hvis retten ikke forkaster planen, fastsætter den en frist på mindst tre måneder for kreditorerne til at godkende den, og en dato, hvor kreditorerne skal mødes. Forhandlingen og afstemningen om planen finder sted under overværelse af den refererende dommer. Planen skal godkendes med kvalificeret flertal. Når kreditorerne har godkendt omstrukturingsplanen, sendes den til retten med henblik på stadfæstelse. Efter at der er afsagt en endelig afgørelse om godkendelse af planen, bliver den bindende for alle kreditorer uanset deres placering i rangordenen, og uanset om de har anmeldt deres krav eller ej. Insolvensbehandlingen er afsluttet. Kreditorerne kan anlægge sag individuelt.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Når insolvensen erklæres afsluttet, hæves skyldnerens rådighedsfortabelse, skyldneren genoptager forvaltningen af sine aktiver, og kreditorerne kan anlægge sag individuelt. Mere specifikt afsluttes insolvensbehandlingen, ved at aktiverne realiseres, og bobestyreren fremlægger en rapport inden for en frist på en måned.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne i forbindelse med insolvensbehandlingen pålægges konkursboet.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Alle handlinger, der foretages af skyldneren i perioden fra betalingsstandsningen til insolvenserklæringen ("omstødsperioden", *ýpopti períodos*), som er skadelige for kreditorerne, kan tilbagekaldes (handling, der potentielt kan tilbagekaldes, *práxeis dynitíkis anáklisis*) eller skal tilbagekaldes (handling, som det er obligatorisk at tilbagekalde, *práxeis ypochreotíkis anáklisis*), med forbehold af betingelser og vilkår i insolvensloven. Der kan anlægges sag om tilbagekaldelse ved skifteretten af bobestyreren eller, på visse betingelser, af en kreditor. Enhver, der har erhvervet et af skyldnerens aktiver på grundlag af en tilbagekaldt retshandel, skal returnere det til konkursboet.

Sidste opdatering: 13/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensproceduren, den såkaldte *concurso de acreedores* ("kreditormødet"), finder anvendelse på både civile skyldnere og erhvervsdrivende, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført bestemmelser om insolvensbehandlingen, når skyldneren er en fysisk person, navnlig for at give skyldneren mulighed for at blive frigjort for fordringer, der ikke afvikles under behandlingen.

Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person (herunder mindreårige eller personer uden juridisk kapacitet) eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere.

Juridiske personer kan erklæres insolvente, hvis de er under afvikling. Det er uden betydning, om de er en del af en koncern, da et eller flere af de selskaber, der udgør koncernen, kan erklæres insolvent, men ikke koncernen som sådan.

Insolvensbehandling kan indledes vedrørende en arv, såfremt den ikke er blevet accepteret ubetinget.

Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

2.1 Betingelser for indledning af insolvensbehandling:

I loven fastsættes en række subjektive og objektive betingelser, der skal opfyldes for at indlede insolvensbehandlingen:

A) Subjektive betingelser: Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere. Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer kan ikke erklæres insolvente.

B) Objektive betingelser: Skyldnerens insolvens, der defineres som manglende evne til løbende at opfylde sine forpligtelser.

2.2 Parter, der kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling

Kravene til indgivelse af en **begæring om indledning af insolvensbehandling** varierer afhængigt af, om begæringen indgives af skyldneren eller af kreditorerne.

Hvis skyldneren indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling (frivillig insolvensbehandling), skal skyldneren over for retten godtgøre, at vedkommende aktuelt er insolvent eller vil blive det i nært forestående fremtid, dvs. at skyldneren ikke er i stand til løbende at opfylde sine forpligtelser. Hvis insolvensen er indtrådt, har skyldneren pligt til at indgive begæring om insolvensbehandlingen senest to måneder fra den dato, hvor vedkommende får kendskab eller burde have fået kendskab til sin insolvens.

I henhold til loven kan skyldneren inden for denne periode på to måneder meddele retten, at han har indgået forhandlinger med kreditorerne om refinansiering af gælden. I dette tilfælde suspenderes fristen under forhandlingerne, og kreditorerne kan ikke indlede særskilte tvangsfuldbyrdsprocedurer mod aktiver, som skyldneren skal bruge i sin virksomhed i tre måneder. Når denne periode er udløbet, skal skyldneren, hvis en aftale ikke er blevet indgået med kreditorerne, indgive begæring om indledning af insolvensbehandling inden for en måned.

Sammen med begæringen skal skyldneren indgive en række dokumenter, f.eks. en rapport om virksomhedens økonomiske aktivitet, en opgørelse over alle aktiver, en liste over kreditorerne med oplysninger om kreditgarantier og en liste over ansatte og deres konti, hvis skyldneren har pligt til at opbevare disse. Skyldnere, der kan være fysiske eller juridiske personer, skal indgive begæring om insolvensbehandling, hvis de aktuelt er insolvente, dvs. ikke er i stand til løbende at opfylde deres forpligtelser. Hvis insolvensen derimod er umiddelbart forestående (dvs. endnu ikke er indtrådt, men forventes), har skyldnere ret til blot at anmode om et konkursdekret.

Den begæring, der indgives til handelsretten (*juzgado de lo mercantil*), skal opfylde en række krav, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i insolvensloven (*Ley Concursal*): en rapport om skyldnerens finansielle og juridiske historie, en angivelse af, om vedkommende deltager i en økonomisk aktivitet, i tilfælde af en juridisk person en angivelse af dens aktionærer, kuratorer eller likvidatorer og revisor, en opgørelse over aktiver og rettigheder med oplysninger, der gør det muligt at identificere disse, en alfabetisk liste over kreditorerne med angivelse af adresse og beløb samt fordringernes modenhed og eksisterende garantier, en liste over eventuelle ansatte, regnskaberne, hvis skyldneren har regnskabspligt, og de konsoliderede koncernregnskaber, hvis skyldneren tilhører en koncern.

Skyldnere har pligt til at samarbejde med den ret, der har ansvaret for insolvensbehandlingen, og med kuratorerne, ikke kun passivt ved at imødekomme de fremsatte krav, men også aktivt ved at meddele alt, der kan have betydning. Denne pligt omfatter også forpligtelsen til at give møde (for retten og for kuratorerne), til at samarbejde og til at informere. Disse forpligtelser gælder for skyldnere, der er fysiske personer, og de facto- eller de jure-direktører i juridiske personer, uanset om de aktuelt varetager denne rolle eller har varetaget den inden for de seneste to år. Manglende overholdelse af denne pligt giver anledning til en formodning om forsættelig forsømmelse eller grov uagtsomhed med henblik på at erklære insolvensen strafskyldig (som er omfattet af afsnittet om strafskyldighed, dvs. skyldes godkendelse af en skadelig ordning eller indledning af likvidationsprocedurer).

Skyldneren kan erklæres ansvarlig for insolvensen og pålægges sanktioner. Et af formålene med insolvensbehandlingen er at analysere årsagerne til insolvensen, herunder navnlig om adfærd hos skyldneren eller andre personer med direkte eller accessorisk tilknytning til skyldneren har medvirket til at forårsage eller forværre den. Dette omfatter afklaring af de tilsvarende forpligtelser ved brug af tabellen over sanktioner fastsat i insolvenslovens artikel 172 og 172bis.

2.3 Indledning af insolvensbehandling og tidspunkt for insolvensbehandlingens ikrafttræden:

Retten skal undersøge den forelagte dokumentation og skal, hvis insolvens eller umiddelbart forestående insolvens er begrundet, erklære skyldneren insolvent samme dag, som begæringen indgives, eller den efterfølgende dag. Hvis den forelagte dokumentation er ufuldstændig, kan retten indrømme en enkelt periode på fem dage til at fuldstændiggøre den.

En kreditor kan også indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling, og der er da tale om tvungen insolvensbehandling (*concurso necesario*). Kreditorer, der indgiver en insolvensbegæring, skal fremlægge dokumentation for skyldnerens aktuelle insolvens og fremlægge et tvangsfuldbyrdsdokument mod skyldneren, som viser, at der ikke er fremskaffet tilstrækkelige aktiver til at inddrive fordringerne, eller de skal fremlægge bevis for visse forhold, der giver anledning til formodningen om insolvens, f.eks. at skyldneren generelt har indstillet betalingerne, at der i vid udstrækning er gjort udlæg i skyldnerens aktiver, at aktiver i hast er blevet skjult eller realiseret, eller at visse fordringer ikke er blevet betalt (skatter, socialbidrag eller ansattes fordringer).

Hvis en kreditor indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling, indkaldes skyldneren, som kan anfægte konkursdekretet. I sådanne tilfælde indkalder retten til et møde, hvor parterne kan fremlægge beviser inden for visse grænser, og retten afgør, om skyldneren aktuelt er insolvent, og udsteder konkursdekretet, hvis det er relevant. Insolvensbehandling indledes også, hvis skyldneren accepterer konkursdekretet, ikke anfægter det eller ikke møder i retten.

Skyldnere, der er fysiske personer i aktuel eller umiddelbart forestående insolvens, som har anslåede forpligtelser på højst 5 mio. EUR, kan anmode om indledning af en procedure med henblik på indgå en *udenretslig betalingsaftale*. Juridiske personer, der opfylder de krav, der er omhandlet i insolvenslovens artikel 231, kan gøre det samme.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen træder i kraft, så snart den er truffet, selv om den ankes.

2.4 Offentliggørelse af konkursdekretet:

Konkursdekretet skal så vidt muligt offentliggøres elektronisk, og et uddrag af afgørelsen skal offentliggøres i Spaniens lovtidende, men retten kan bestemme, at det skal offentliggøres i flere medier, hvis den finder det nødvendigt.

2.5 Foreløbige foranstaltninger:

Efter anmodning fra den person, der har indgivet begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, og, hvis det er relevant, efter stillelse af sikkerhed for potentielle forpligtelser, kan retten efter anerkendelse af begæringen træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skyldnerens aktiver ikke afhændes, i overensstemmelse med den almindelige retspleje.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

3.1 Aktiver, der indgår i insolvensboet

Alle aktiver og rettigheder, som skyldneren er i besiddelse af på tidspunktet for konkursdekretet, indgår i insolvensboet eller "aktiverne omfattet af insolvensbehandlingen", og det samme gælder aktiver, som skyldneren anskaffer, eller som tilbagebetales under behandlingen. Aktiver, som det i henhold til loven ikke er muligt at gøre udlæg i, er fritaget.

Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet ved at træffe de foranstaltninger, som er tilladt i henhold til specifik lovgivning.

Hvis der er tale om insolvensbehandling, hvor skyldnerne er fysiske personer, som er ægtefæller, udgør deres separate aktiver en del af de aktiver, der er omfattet af behandlingen. Hvis de har formuefællesskab, indgår de fælles aktiver også, hvis de er nødvendige for at dække skyldnerens forpligtelser. Insolvensbehandling kræver ikke, at skyldnerens aktiviteter indstilles, og skyldneren kan fortsætte sin virksomhed i overensstemmelse med aftalen om godkendelse eller suspension af vedkommendes beføjelser. Generelt skal kuratorerne give deres samtykke til administration eller afhændelse af aktiver, hvis der føres tilsyn med skyldnerens beføjelser, men visse handlinger af generel karakter kan tillades, hvis de udføres som et led i virksomhedens almindelige drift. Indtil aftalen med kreditorerne er godkendt, eller likvidationsprocedurerne er indledt, må aktiver ikke behæftes med henblik på at finansiere den insolvente virksomhed uden rettens godkendelse. I det følgende forklares ordningerne for suspension af eller tilsyn med skyldnerens beføjelser. Halvdelen af finansieringen gennem nye likvide indtægter inden for rammerne af en refinansieringsproces anses for en fordring mod insolvensboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

4.1 Skyldnerens beføjelser

Udgangspunktet er generelt sondringen mellem frivillig insolvensbehandling og tvungen insolvensbehandling (artikel 22). I det første tilfælde fortsætter skyldneren med at administrere og afhænde sine aktiver under tilsyn af kuratoren, som skal give sin godkendelse eller sit samtykke. Ved tvungen insolvensbehandling er skyldnerens beføjelser til at administrere og afhænde sine aktiver suspenderet, og skyldneren er erstattet af kuratoren. Denne bestemmelse har ikke til formål at sanktionere skyldneren, men at bevare aktiverne og sikre resultaterne af insolvensbehandlingen.

Betingelsen er imidlertid videreførelsen af skyldnerens økonomiske aktivitet, og kuratoren kan i denne forbindelse i henhold til artikel 44 opstille en liste over aktiviteter, som i medfør af deres karakter og omfang er undtaget den nødvendige kontrol. Systemet er fleksibelt, idet retten ved begrundet afgørelse kan bestemme, at beføjelserne suspenderes ved frivillig insolvensbehandling, og at der kun skal føres tilsyn efter en ordning med godkendelse eller samtykke, hvis der er tale om tvungen insolvensbehandling, med angivelse af de risici, der forhåbentlig kan undgås, og de fordele, der forhåbentlig kan opnås. Efter kuratorens anmodning kan den indledende ordning om begrænsning eller erstatning af beføjelser tilpasses på et senere trin, også ved begrundet afgørelse og efter høring af skyldneren (ændringen sker ikke automatisk), idet sådanne ændringer skal offentliggøres på samme måde som konkursdekretet. Når insolvensbehandlingen er afsluttet, ophører også begrænsningen af beføjelser. Ellers forlænges den indtil godkendelsen af aftalen med kreditorerne, som kan omfatte foranstaltninger, som begrænser eller forbyder skyldnerens beføjelser. Hvis insolvensbehandlingen afsluttes med afvikling, suspenderes skyldnerens beføjelser.

Insolvensloven har generelt til hensigt at sikre, at skyldnerens aktiver, som er omfattet af insolvensbehandlingen, forbliver uændrede. I visse tilfælde er det imidlertid muligt at sælge nogle af skyldnerens aktiver under insolvensbehandlingen med rettens godkendelse, som dog ikke kræves i visse tilfælde.

Produktionssystemer kan også sælges under insolvensbehandlingen som omhandlet i artikel 146bis.

Som en undtagelse fra den generelle regel om fortsættelsen af skyldnerens virksomhed kan skyldnerens kontorer lukkes, eller aktiviteter kan indstilles efter anmodning fra kuratoren og efter høring af skyldneren og arbejdstagerrepræsentanterne. Hvis dette medfører kollektiv opsigelse, suspension eller ændring af ansættelseskontrakter, træffer retten afgørelse efter særlige regler.

I loven fastsættes også særlige forpligtelser vedrørende skyldnerens regnskaber, og insolvensbehandlingens virkning på juridiske personers ledende organer er omfattet af særskilte regler.

4.2 Insolvenskuratorer udpegelse og beføjelser:

Kuratoren er en nødvendig person eller instans, der bistår retten, og som har til opgave at forvalte insolvensbehandlingen. Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, træffer retten afgørelse om indledningen af den anden fase i insolvensbehandlingen, som omfatter alt vedrørende kuratorens udnævnelse, beføjelser og ansvar samt de bestemmelser, denne er underlagt.

Kuratoren vælges blandt de fysiske og juridiske personer, der har registreret sig i det offentlige insolvensregister (*Registro Público Concursal*), i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov. I denne forbindelse sondres der mellem insolvensbehandling i lille, middel og stor skala. Den første udpegelse fra listen finder sted efter lodtrækning og derefter efter tur, dog ikke for insolvensbehandling i stor skala, hvor retten kan udpege den kurator, han eller hun anser for mest hensigtsmæssig, med angivelse af begrundelsen og efter de kriterier, der er fastsat ved lov. Hvis insolvensbehandlingen involverer kreditinstitutter, skal retten udpege kuratoren blandt de personer, der foreslås af fonden for omstrukturering af banker (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Retten skal udpege kuratorer blandt de personer, der foreslået af den nationale kommission for værdipapirmarkedet (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*), når insolvensbehandlingen involverer institutter under dens tilsyn, eller af konsortiet for forsikringskompensation (*Consortio de Compensación de Seguros*), når insolvensbehandlingen involverer forsikringselskaber.

Normalt udpeges der kun én kurator. Hvis det er begrundet af særlige samfundsinteresser i insolvensbehandlingen, kan insolvensretten undtagelsesvis udpege en offentlig kreditor eller en offentligretlig kreditor, som er tilknyttet eller ansvarlig over for den pågældende offentlige instans, som sekundær kurator. I insolvenslovens artikel 33 forklares kuratorers pligter i detaljer, og de klassificeres som: pligter af proceduremæssig karakter, pligter vedrørende skyldneren eller dennes ledende organer, pligter vedrørende arbejdsretlige forhold, pligter vedrørende kreditorers rettigheder, pligter vedrørende rapportering og evaluering, pligter vedrørende realisering eller likvidation af aktiver og sekretariatspligter. Kuratorens vigtigste pligt er at indgive den rapport, der er omhandlet i artikel 75, som skal vedlægges et forslag til en opgørelse af aktiverne og listen over kreditorer.

Retten fastsætter kuratorens vederlag efter en skala fastsat ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004.

Den udpegede kurator skal acceptere sin rolle og kan i begrundede tilfælde afvises eller afsættes af retten. Kuratorer kan også udpege delegerede assistenter, som kan bistå dem i deres arbejde.

4.3 Insolvensretten

Kompetencen til at behandle insolvenssager svarer til den, der gælder på det handelsretlige område, idet sidstnævnte er et specialområde inden for civilretten. Retten erklærer insolvensen og leder insolvensbehandlingen. Ved artikel 86ter i rammelov 6/1985 af 1. juli 1985 om retsvæsenet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) fastlægges kompetencerne for dommere ved handelsretten, herunder navnlig spørgsmål vedrørende insolvensbehandling.

I konkursdekretet eller allerede inden kan retten som en sikrende foranstaltning begrænse skyldnerens grundlæggende rettigheder. Disse begrænsninger kan omfatte: a) kontrol af post- og telefonkommunikation, b) pligt til at forblive på adressen med mulighed for husarrest og c) adgang til og ransgning af bopæl. Hvis skyldneren er en juridisk person, kan disse foranstaltninger gøres gældende for alle eller nogle af de nuværende direktører eller likvidatorer og personer, der har varetaget disse roller i de seneste to år.

I henhold til insolvenslovens artikel 8 har insolvensretten enekompetence i en lang række spørgsmål, herunder generelt alle spørgsmål, som vedrører eller har direkte forbindelse til skyldnerens aktiver. Retten har også kompetence til at træffe afgørelse vedrørende kollektiv suspension af ansættelseskontrakter, hvis arbejdsgiveren erklæres insolvent, og behandle erstatningssager mod den insolvente virksomheds direktører eller likvidatorer.

Ved præjudicielle afgørelser og kun med henblik på insolvenssager omfatter rettens kompetence også administrative eller sociale spørgsmål, der direkte vedrører insolvensbehandlingen.

Insolvensloven omfatter regler vedrørende international og territorial jurisdiktion og særlige processuelle regler, som har forrang for de generelle processuelle regler.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan der ikke foretages modregning i skyldnerens fordringer eller gæld. Modregning tillades dog, hvis kravene hertil var opfyldt inden konkursdekretet, selv om afgørelsen træffes på et senere tidspunkt. Disse krav er generelt omhandlet i artikel 1196 i civillovbogen (*Código Civil*) (fordringernes gensidighed, ligestilling og forfald).

Insolvensbehandling med udenlandsk deltagelse er undtaget fra denne regel, hvis den lov, der finder anvendelse på skyldnerens gensidige fordring, tillader dette ved insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

6.1 Virkninger på kontrakter, hvori skyldneren er part:

Insolvensloven omhandler insolvensbehandlingsens virkning på de kontrakter, som skyldneren har indgået med tredjemand, og som ikke er opfyldt inden udstedelsen af konkursdekretet. Dette gælder for bilaterale kontrakter, eftersom ensidige kontrakter afgør, om tredjemænds fordringer skal anerkendes, eller om kravet om medtagelsen af deres fordringer i de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, skal anerkendes, som omhandlet i artikel 61.

Kontrakter, der er indgået med offentlige enheder, er omfattet af særlige forvaltningsretlige bestemmelser.

Generelt påvirker konkursdekretet i henhold til artikel 61, stk. 2, ikke kontrakter med gensidige forpligtelser, som ikke er opfyldt af skyldneren eller modparten. Skyldnerens forpligtelser dækkes af insolvensboet. Enhver kompensation, der følger af opsigelse, anses også for en fordring mod insolvensboet. Loven bekræfter gyldigheden af disse kontrakter og fastslår, at enhver klausul, som giver beføjelse til at annullere eller opsiges kontrakten alene med den begrundelse, at en af parterne er erklæret insolvent, er ugyldig.

Hvis det er i insolvensbehandlingens interesse, kan kuratoren (i tilfælde af suspension) eller skyldneren (i tilfælde af tilsyn) anmode om, at kontrakten opsiges af insolvensretten. I sådanne tilfælde skal retten indkalde skyldneren, kuratoren og den anden part i kontrakten til møde i retten. Hvis der indgås en aftale mellem parterne i retten, træffer retten en afgørelse om opsigelse af kontrakten. Ellers behandles tvisten ved en særskilt insolvensprocedure, og retten træffer afgørelse om alt vedrørende tilbagebetalinger og kompensation, som afholdes af insolvensboet, og som kan være betydelige, hvis der er tale om et stort beløb.

6.2 Opsigelse på grund af kontraktbrud

I henhold til artikel 62 påvirker et konkursdekret ikke opsigelsen af bilaterale kontrakter som følge af en af parternes efterfølgende kontraktbrud. Hvis der er tale om kontrakter med løbende opfyldelse, kan beføjelsen til at opsiges kontrakterne også udøves, hvis kontraktbruddet fandt sted inden konkursdekretet. Hvis opsigelsen er begrundet, kan retten af hensyn til insolvensbehandlingen bestemme, at kontrakten skal opfyldes, idet skyldneren skal gennemføre de forfaldne betalinger, eller fordringer skal modregnes insolvensboet.

Anmodninger om opsigelse af kontrakter skal indgives til insolvensretten som led i den særskilte insolvensprocedure. Hvis anmodningen imødekommes (og opsigelsen accepteres), ophører udestående forpligtelse med at være gyldige. Med hensyn til forfaldne forpligtelser omfatter insolvensbehandlingen fordringer fra kreditorer, som har opfyldt deres kontraktlige forpligtelser, hvis skyldnerens kontraktbrud skete inden konkursdekretet. Hvis det skete efter, modregnes fordringerne fra de parter, der har opfyldt deres forpligtelser, insolvensboet. Fordringerne omfatter eventuelle erstatningskrav (artikel 62, stk. 4). Lovens artikel 64 indeholder specifikke bestemmelser vedrørende virkningerne på ansættelseskontrakter, og den efterfølgende artikel omhandler virkningerne på den øverste ledelses kontrakter.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

7.1 Forbud mod nye anerkendelsessøgsmål

Civil- og arbejdsretter kan ikke behandle søgsmål, som skal behandles af insolvensretten (navnlig søgsmål vedrørende skyldnerens aktiver).

Hvis et af disse søgsmål ved en fejl er blevet anerkendt, afsluttes hele proceduren, og afgørelser, der eventuelt er blevet truffet, erklæres ugyldige.

Handelsretter må heller ikke anerkende søgsmål indgivet efter indledningen af insolvensbehandling og indtil deres afslutning, hvis disse søgsmål omfatter krav vedrørende virksomhedens forpligtelser over for direktører i insolvente kapitalsselskaber, som har misligholdt deres forpligtelser, hvis likvidation er begrundet.

7.2 Konkursdekretets indvirkning på tvangsfuldbyrds- og inddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver:

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan individuelle, retslige eller udenretslige tvangsfuldbyrdsprocedurer generelt ikke indledes, ligesom administrative procedurer eller skatteinddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver heller ikke kan fortsætte. Hvis dette forbud overtrædes, erklæres søgsmålet ugyldigt. Der er to undtagelser fra denne regel, hvor tvangsfuldbyrdelse kan fortsætte på trods af konkursdekretet og indtil godkendelsen af likvidationsplanen: a) administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvor der er truffet afgørelse om udlæg, og b) arbejdsrelaterede tvangsfuldbyrdsprocedurer, som omfatter udlæg i aktiver, der tilhørte skyldneren inden afgørelsen, og hvor de aktiver, hvori der er gjort udlæg, ikke er nødvendige for videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller erhvervsaktivitet.

For tvangsfuldbyrdsprocedurer, der er under gennemførelse, bestemmes det i artikel 55, stk. 2, at søgsmål, som er undervejs, skal udsættes pr. datoen for konkursdekretet, selv om de tilsvarende fordringer kan behandles under insolvensbehandlingen.

Der findes særlige regler for tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, som er omhandlet i det næste afsnit, da dette også omhandler virkningerne på visse fordringer.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

8.1 Virkninger på anerkendelsessøgsmål, der verserer på tidspunktet for konkursdekretet

Anerkendelsessøgsmål, der involverer skyldneren, som verserer på tidspunktet for konkursdekretet, videreføres indtil den endelige dom, selv om juridiske personers erstatningssøgsmål mod deres direktører, likvidatorer eller revisorer slås sammen med insolvensbehandlingen og videreføres dermed.

Voldgiftsprocedurer. Voldgiftsaftaler, der involverer skyldneren, bliver ugyldige under insolvensbehandlingen (artikel 52). Indledning af voldgiftsprocedurer er derfor forbudt efter konkursdekretet. Procedurer, der er undervejs, videreføres indtil den endelige voldgiftsavgørelse.

8.2 Skyldnerens ret til at anlægge sag (artikel 54):

Skyldnerens ret til at anlægge sag i overensstemmelse med de beføjelser, vedkommende bevarer, er fastlagt ved lov. Hvis skyldneren er under administration, har kuratoren ret til at anlægge sag af en ikkepersonlig karakter. Hvis skyldneren er under tilsyn, kan han anlægge sag med kuratorens godkendelse, hvis sagen påvirker skyldnerens aktiver. Hvis skyldneren er under tilsyn, og kuratoren finder det tilrådeligt at anlægge sag af hensyn til insolvensbehandlingen, og skyldneren ikke anlægger sag, kan retten lade kuratoren anlægge sag.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

9.1 Kreditorers deltagelse i insolvensbehandlingen

Kreditorer kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling til retten, og skyldneren kan anfægte begæringen. I så fald afholdes der et retsmøde, og retten træffer en afgørelse ved dekret. Hvis retten indleder insolvensbehandlingen, anses den for "obligatorisk", dvs. at skyldneren fratages sine beføjelser til at administrere og forvalte sine aktiver og erstattes af kuratoren.

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet. Denne anmeldelse skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk.

Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Kreditorer deltager også i akkord- og likvidationsfaserne. I akkordfasen kan de indgive et forslag til en akkord og tilkendegive, at de vil overholde det tidligere forslag til akkord, som skyldneren har indgivet. De indkaldes under alle omstændigheder til et kreditormøde, hvor akkorden drøftes og eventuelt godkendes ved afstemning. Dette kræver deltagelse af de flertal, som er omhandlet i insolvenslovens artikel 124. Denne procedure kan også gennemføres skriftligt, hvis antallet af kreditorer overstiger 300.

Kreditorer kan anfægte godkendelsen af ordningen (kreditorer, der ikke deltager i mødet, eller som uberettiget er frataget retten til at stemme), og kreditorer kan efter godkendelse anmode om fritagelse fra akkorden.

I likvidationsfasen kan kreditorer indgive bemærkninger til den likvidationsplan, som kuratoren har fremlagt, og til den endelige rapport, inden insolvensbehandlingen erklæres for afsluttet.

I klassificeringsfasen kan kreditorer have status som part og kan indgive bemærkninger til kuratorens rapport og til den offentlige anklagers udtalelse, men de kan ikke fremsætte uafhængige klassificeringskrav.

Endelig kan kreditorer i forbindelse med afslutningen af insolvensbehandlingen i visse tilfælde også gøre indsigelse mod afslutningen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

10.1 Afhændelse af insolvensboets aktiver i den indledende fase

Eftersom skyldnerens virksomhed ikke indstilles ved insolvensbehandlingen, kan skyldneren, når insolvens er erklæret, fortsat afhænde sine aktiver i overensstemmelse med de fastsatte tilsynsbetingelser: Hvis skyldneren er under tilsyn, kræves kuratorens godkendelse eller samtykke, og hvis skyldneren er under administration, er kuratoren ansvarlig for afhændelsen af aktiverne.

Indtil akkorden er godkendt, eller indtil likvidationsfasen indledes, kan aktiverne i insolvensboet i princippet ikke afhændes eller pantsættes uden rettens godkendelse. Dette omfatter ikke: a) salg af aktiver, som kuratoren anser for nødvendige for at sikre virksomhedens rentabilitet, eller de likvider, der kræves under insolvensbehandlingen, b) salg af aktiver, som ikke er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed, når der er vished for, at prisen i det væsentlige svarer til den værdi, der er anført for aktivet i opgørelsen, og c) afhændelse af aktiver, som er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed.

Kuratoren kan i sidstnævnte tilfælde, når skyldneren ikke er frataget beføjelsen til at forvalte og afhænde sine aktiver, på forhånd udpege de handlinger eller operationer, som er nødvendige for virksomhedens drift, og som skyldneren selv kan udføre afhængigt af deres karakter og værdi. Skyldneren kan også udføre disse handlinger fra det tidspunkt, hvor konkursdekretet er udstedt, og indtil kuratoren påbegynder sine pligter.

10.2 Afhændelse af insolvensboets aktiver i likvidationsfasen:

Der er to hovedfaser i likvidationsprocessen:

a) Håndtering af likvidationsaktiviteter i overensstemmelse med den plan, som kuratoren har opstillet, og som skyldneren, kreditorerne og arbejdstagernes repræsentanter kan indgive bemærkninger til, og som skal godkendes af retten. Loven har til formål så vidt muligt at beskytte virksomheden, og den fastlægger følgelig særlige regler for salg af produktionssystemer. Planen kan anfægtes ved retten, og likvidationen skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i planen. Hvis planen ikke godkendes, følges standardbestemmelserne i loven.

b) Betaling af kreditorer med det forbehold, at betalingen kan påbegyndes, selv om likvidationsaktiviteterne ikke er afsluttet.

Det skal imidlertid bemærkes, at ikke alle likvidationsaktiviteter finder sted i denne fase af insolvensbehandlingen. Visse aktiver kan realiseres i den indledende fase af hensyn til andre formål end at betale kreditorerne, f.eks. i følgende tilfælde: Aktiver omfattet af insolvensbehandlingen bevares med det formål at opretholde skyldnerens økonomiske aktivitet. Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet som et led i de foranstaltninger, de kan træffe i henhold til specifik lovgivning, og endelig kan visse tvangsfuldbyrdsprocedurer indledt af individuelle kreditorer med fortrinsret inden insolvensbehandlingen fortsættes på samme måde som administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvis afgørelsen om udlæg blev truffet inden udstedelsen af konkursdekretet.

Salget af aktiver under likvidation sker i princippet under betydelig frihed i overensstemmelse med bestemmelserne i den likvidationsplan, retten har godkendt. Kuratoren kan også overlade salget af visse aktiver til en specialiseret enhed, idet udgifterne hertil normalt modregnes kuratorens vederlag. Den reform, der blev vedtaget ved lov 9/2015 af 25. maj 2015, omfatter imidlertid obligatoriske regler, navnlig vedrørende aktiver og rettigheder, der er genstand for privilegerede fordringer. I forhold, som ikke er omfattet af planen, finder reglerne om afhændelse af aktiver i individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i civile procedurer anvendelse. Aktiverne sælges sædvanligvis gennem et direkte salgssystem med visse krav om offentliggørelse afhængigt af det pågældende aktiv. Overdragelse til eller betaling af ikke-offentlige kreditorer tillades også.

Loven omfatter også særlige regler for salg af produktionssystemer i de forskellige faser af insolvensbehandlingen (styret af målet om at beskytte virksomheden), således at alle aktiverne overdrages under en enkelt salgsaftale, og med særlige regler for overdragelsen af den pågældende virksomheds forpligtelser.

Salget af produktionssystemer indebærer generelt overdragelse af alle kontrakter, som driftsmæssigt hænger sammen med virksomheden, men ikke overtagelse af gæld, der opstod inden insolvensbehandlingen, medmindre køberne har forbindelse til skyldneren, eller arbejdsretlige regler eller reglerne om virksomhedsoverdragelse finder anvendelse. I sådanne tilfælde kan retten godkende, at køberen ikke påtager sig ansvaret for betalingen af løn eller erstatning, som var udestående inden afhændelsen, og at den dækkes af løngarantifonden (*Fondo de Garantía Salarial*). Med henblik på at sikre virksomhedens overlevelse kan den nye køber og de ansatte indgå aftaler om ændring af de kollektive arbejdsbetingelser.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Når insolvensbehandlingen er indledt, medtages alle kreditorens fordringer, både usikrede og privilegerede og uanset deres nationalitet og hjemsted, i skyldnerens forpligtelser. På grundlag af principperne om *par condicio creditorum* og overholdelse af "loven om udbytte" (*ley del dividendo*) har dette til formål at sikre lige behandling af alle fordringer i forbindelse med skyldnerens insolvens og i forbindelse med afvikling af alle skyldnerens forpligtelser (artikel 49 og 76).

Der sondres indledningsvis mellem insolvenskreditorer og kreditorer, som ikke er berørt af insolvensbehandlingen: kreditorer i insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet er omhandlet i insolvenslovens artikel 84, stk. 2, som indeholder en begrænset liste, dvs. at fordringer, der ikke er medtaget, anses for insolvensfordringer. I princippet og i langt de fleste tilfælde er der her tale om fordringer, der er opstået efter konkursdekretet som følge af insolvensbehandlingen eller videreførelsen af skyldnerens virksomhed, eller fordringer, der er opstået som følge af ansvar uden for kontrakt. Andre tilfælde er dog også omfattet, f.eks. lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage inden konkursdekretet til et beløb, der ikke overstiger det dobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og underholdsbidrag til skyldneren eller de personer, denne har forsørgerpligt for.

I andre tilfælde følger disse fordringer af afgørelser, der er truffet under insolvensbehandlingen, f.eks. ved fastsættelse af følgerne af omstødsessøgsmål eller som resultat af opsigelsen af kontrakter.

Halvdelen af summen af de fordringer, der udspringer af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, kan efter betingelserne i artikel 71bis eller den fjerde tillægsbestemmelse også anses for fordringer mod insolvensboet.

Ved likvidation anses fordringer, der er indrømmet skyldneren inden for rammerne af en akkord og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 5, også for fordringer mod insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet kan fratrækkes på forhånd, dvs. de har fortrinsret over alle andre fordringer og berøres ikke af suspensionen af renter.

Lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage skal betales straks. Resten af fordringerne mod insolvensboet betales, efterhånden som de forfalder. Kuratoren kan dog ændre denne regel, hvis det er nødvendigt af hensyn til insolvensbehandlingen, og hvis der er tilstrækkelige aktiver til betaling af alle fordringer mod insolvensboet.

Loven omfatter imidlertid særlige regler (artikel 176bis) for tilfælde, hvor skyldnerens aktiver ikke formodes at være tilstrækkelige til at dække alle fordringer mod insolvensboet. I sådanne tilfælde skal insolvensbehandlingen afsluttes. Hvis kuratoren forventer dette, skal han underrette retten og påbegynde betalingen af fordringer mod insolvensboet i en specifik rækkefølge fastsat i artikel 176bis, stk. 2.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Der findes ingen særlig formular til dette. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet, men bestemmelserne i artikel 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Anmeldelsen af fordringer skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk. Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Hvis kreditorer ikke anmelder deres fordringer rettidigt, kan de stadig medtages på listen af kuratoren eller retten, når der træffes afgørelse om indsigelser mod listen over kreditorer, men de efterstilles. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles dog ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.

Fordringer, der ikke opfylder disse kriterier for medtagelse på listen, og som anmeldes efter fristen, fortaber enhver mulighed for betaling under insolvensbehandlingen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I loven opdeles insolvensfordringer i tre kategorier (artikel 89): privilegeret, usikret og efterstillet. Privilegerede fordringer opdeles igen i særlige og generelle fordringer og derefter i forskellige grupper som omhandlet i den nye artikel 94, stk. 2. Insolvenslovens klassificering af fordringer er baseret på en automatisk tilgang. Resten af fordringerne placeres i kategorien for usikrede fordringer: Alle fordringer, som ikke er privilegerede eller efterstillede, er usikrede.

A) Fordringer med særlig fortrinsret (artikel 90) omfatter:

1. fordringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, løsrækredit eller registreret pant i de pantsatte aktiver eller rettigheder
2. fordringer sikret ved pantsættelse af provenu af behæftet ejendom
3. tilgodehavender i anlægsaktiver, herunder ansattes ret til produkter, de har fremstillet, mens de er skyldnerens ejendom eller i skyldnerens besiddelse
4. fordringer i finansielle lejeaftaler, i løsøre eller fast ejendom købt på afbetaling til fordel for udlejere eller sælgere og eventuelt pengeinstitutterne, i aktiver, der er udlejet eller solgt med forbehold af ejendomsret, med forbud mod afhændelse eller på særlige betingelser i tilfælde af manglende betaling
5. fordringer dækket af sikkerhed, som fremgår af regnskaber, i den behæftede sikkerhed
6. fordringer, der er sikret ved pant registreret i offentlige dokumenter, i pantsatte aktiver eller rettigheder, der er i kreditors eller tredjemands besiddelse. Med hensyn til sikrede fordringer er det tilstrækkeligt, at de er registreret i et attestet og dateret dokument, til at de har fortrin frem for pantsatte aktiver. Pant til sikkerhed for fremtidige fordringer giver kun særlig fortrinsret til fordringer, der opstod inden konkursdekretet, og fordringer, der opstår efter, hvis de i henhold til artikel 68 genindsættes, eller hvis pantet er registreret i et offentligt register inden konkursdekretet.

Særlig fortrinsret gælder kun for den del af fordringen, der ikke overstiger værdien af den respektive garanti, der er anført på listen over kreditorer. Den del af fordringen, der overstiger det beløb, der er omfattet af fortrinsret, klassificeres i overensstemmelse med dens karakter.

B) Fordringer med generel fortrinsret (artikel 91) omfatter:

1. Lønkrav, som ikke har fortrinsret, til et beløb, der fås ved at gange det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper med antallet af dage med lønrestance, compensation, der udspringer af opsigelse af kontrakter, til et beløb svarende til det fastsatte minimum beregnet på grundlag af højst det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og compensation vedrørende arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme opstået inden konkursdekretet.
2. Beløbene svarende til skyldnerens skatte- og socialbidragsrestancer i henhold til de retlige forpligtelser.
3. Fysiske personers fordringer, der udspringer af freelance-arbejde, og forfatters fordringer efter overdragelsen af udnyttelsesrettighederne til ophavsretligt beskyttede værker, som er påløbet i de seks måneder inden konkursdekretet.
4. Skattefordringer og andre offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende socialsikring, som ikke er tildelt særlig fortrinsret. Denne fortrinsret kan anvendes på op til 50 % af henholdsvis skattemyndighedernes samlede fordringer og socialsikringssystemets samlede fordringer.
5. Fordringer vedrørende ikkekontraktligt civilt ansvar.
6. Fordringer, der følger af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, som opfylder betingelserne i artikel 71, stk. 6, og af beløb, der ikke er anerkendt som en fordring mod insolvensboet.
7. Op til 50 % af de fordringer, der indehaves af den kreditor, der har indgivet begæring om insolvensbehandlingen, og som ikke anses for efterstillede.

C) Efterstillede fordringer er omhandlet i artikel 92:

1. Fordringer, der er anmeldt for sent, medtages på listen over kreditorer af kuratoren, og fordringer, som ikke er anmeldt, eller som er anmeldt for sent, medtages på listen ved efterfølgende meddelelse eller af retten, når denne træffer afgørelse om indsigelser mod listen. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.
2. Fordringer, som på grundlag af kontraktlig aftale er efterstillet alle andre fordringer mod skyldneren.
3. Fordringer vedrørende gebyrer og renter, herunder for forsinket betaling, bortset fra gebyrer svarende til sikrede fordringer og med forbehold af grænsen for den pågældende garanti.
4. Fordringer vedrørende bøder og andre økonomiske sanktioner.
5. Fordringer, der indehaves af andre personer med særligt forhold til skyldneren som omhandlet i følgende artikel, dog ikke som omhandlet i artikel 91, stk. 1, når skyldneren er en fysisk person, og andre fordringer end fordringer, der udspringer af lån eller lignende finansieringsaftaler, som indehaves af de aktionærer, der er omhandlet i artikel 93, stk. 2, nr. 1 og 3, som opfylder betingelserne for aktionærers deltagelse. Fordringer vedrørende underholdsbidrag, der opstod og forfaldt inden konkursdekretet, er undtaget denne regel og anses for usikrede fordringer.
6. Fordringer, der udspringer af omstødsessøgsmål til fordel for en person, der i henhold til den anfægtede afgørelse har handlet i ond tro.
7. Fordringer, der udspringer af kontrakter med gensidige forpligtelser omhandlet i artikel 61, 62, 68 og 69, hvis retten efter en rapport fra kuratoren fastslår, at kreditoren gentagne gange har hindret opfyldelsen af en kontrakt til skade for insolvensbehandlingsinteresser.

13.1 Betaling af fordringer

Betalingen af fordringer med særlig fortrinsret modregnes de aktiver og rettigheder, der er omfattet af insolvensbehandlingen, uanset om der er tale om individuel eller kollektiv tvangsfuldbyrdelse. Der er fastsat særlige regler med hensyn til disse fordringer, som giver kuratoren mulighed for at betale den af insolvensboet uden at realisere specifikke aktiver, således at hæftelserne frigøres. Aktiverne kan også sælges som pantsat, hvor køberen overtager skyldnerens forpligtelser. Specifikke regler vedrørende salg af sådanne aktiver er fastsat i lovens artikel 155.

Fordringer med generel fortrinsret betales efter deres placering i konkursordenen og forholdsmæssigt inden for hver gruppe. Derefter betales usikrede fordringer, selv om betalingsrækkefølgen kan ændres af retten efter kuratorens anmodning og på visse betingelser (artikel 157). Usikrede fordringer betales forholdsmæssigt og afhængigt af likviditeten af aktiverne i insolvensboet.

Efterstillede fordringer betales sidst og i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 92.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

14.1 Rekonstruktion

"Rekonstruktion" kan henvise til to forskellige situationer: akkord med kreditorerne som en afslutning på insolvensbehandlingen og skyldnerens mulighed for at undgå insolvensbehandlingen gennem gældssanering eller en rekonstruktionsaftale med kreditorerne. Begge situationer er omhandlet i insolvensloven.

A) Akkord med kreditorerne

Efter insolvensbehandlings indledende fase er der to mulige løsninger, når de aktiver og passiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, endelig er blevet gjort op: akkord med kreditorerne eller likvidation. Opnåelse af en akkord med kreditorerne har højeste prioritet, eftersom denne fase i henhold til loven altid skal indledes, medmindre skyldneren har anmodet om likvidation.

Både skyldneren og de kreditorer, der tegner sig for mere end en femtedel af skyldnerens forpligtelser, kan indgive et forslag om akkord, når den indledende fase er afsluttet. Skyldneren kan også indgive et forslag om tidlig akkord. Dette gælder dog ikke visse skyldnere (skyldnere, der er dømt for visse lovovertrædelser, og skyldnere, som ikke indgiver deres årsregnskaber som krævet).

Forslaget om tidlig akkord har til formål at sikre, at skyldneren og dennes kreditorer hurtigt indgår en aftale og uden at gennemgå alle faser af insolvensbehandlingen. Hvis forslaget skal gennemføres, skal det først accepteres af en bestemt procentdel af kreditorerne. Når forslaget er indgivet, evalueres det af kuratoren, og resten af kreditorerne kan tilslutte sig det. Hvis de opnår de krævede flertal, træffer retten afgørelse om godkendelse af den indgivne akkord.

Akkordfasen indledes sædvanligvis med en retsafgørelse om afslutning af den indledende fase. I denne afgørelse fastsætter retten en dato for kreditormødet. Hvis antallet af kreditorer overstiger 300, kan denne procedure gennemføres skriftligt. På dette tidspunkt indledes fristen for skyldneren og kreditorerne til at indgive deres forslag om akkord, som skal indeholde visse grundoplysninger. Hvis de opfylder alle betingelserne, anerkender retten forslagene, og de sendes til kuratoren til evaluering.

Kreditormødet ledes af retten. Kreditorer, som repræsenterer mere end halvdelen af de usikrede fordringer, skal deltage i mødet, for at det er lovligt indkaldt. Skyldneren og kuratoren har pligt til at deltage. På mødet drøftes forslagene om akkord, og de sættes til afstemning. Godkendelse kræver de flertal, der er omhandlet i lovens artikel 124, afhængigt af deres indhold. Derefter afsiger retten en dom om godkendelse af det forslag, der blev vedtaget på mødet, og der er en forudgående procedure for kuratoren og de kreditorer, der uberettiget var blevet frataget deres rettigheder til at anfægte forslaget.

Akkorden træder i kraft pr. datoen for dommen om dens godkendelse, og fra det tidspunkt ophører virkningerne af insolvensbehandlingen og erstattes af bestemmelserne i akkorden. Kuratorens hverv ophører også. Akkorden er bindende for skyldneren og de usikrede og efterstillede kreditorer samt de

privilegerede kreditorer, der stemte for. Akkorden er i nogle tilfælde også bindende for de privilegerede kreditorer afhængigt af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse. Når akkorden er blevet gennemført, erklærer retten dette og bestemmer, at insolvensbehandlingen skal afsluttes.

Hvis akkorden ikke efterleves, kan en kreditor anmode retten om en erklæring vedrørende manglende overholdelse.

B) Gældssanering gennem refinansieringsaftaler for at undgå insolvensbehandling

Erfaringerne siden offentliggørelsen af insolvensloven har vist, at insolvensbehandling ikke er egnet til at sikre virksomheders fortsatte drift på grundlag af de aftalte løsninger. Kommissionen opfordrer derfor i sin henstilling af 12. marts 2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at undgå insolvensbehandling gennem aftaler om refinansiering af gæld mellem skyldneren og kreditorerne. I de seneste reformer af insolvensloven har den spanske lovgiver indført fire typer foranstaltninger i denne henseende: a) etablering af et system til forhåndsmeddelelse, som skyldneren kan bruge til at meddele retten ved handelsretten, at vedkommende har indledt forhandlinger om en refinansieringsaftale med sine kreditorer, hvilket suspenderer forpligtelsen til at indgive begæring om insolvensbehandling, og hvilket i visse tilfælde gør det muligt at udsætte individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i en bestemt periode, b) etablering af beskyttelsesordninger for at sikre refinansieringsaftaler mod omstødsessøgsmål, c) etablering af en officiel godkendelsesprocedure for refinansieringsaftaler med henblik på at øge deres virkning og d) incitamenter til ombytning af gæld til egenkapital. Dette afsnit omhandler bestemmelserne om retsgodkendelse af refinansieringsaftaler, som findes i den fjerde supplerende bestemmelse i insolvensloven.

Refinansieringsaftaler, som er undertegnet af kreditorer, der repræsenterer mindst 51 % af de finansielle forpligtelser, kan godkendes af retten. Loven omfatter særlige regler vedrørende beregning af procentdelene af finansielle forpligtelser og vedrørende syndikerede lån.

Under denne procedure indgiver skyldneren eller kreditorerne en begæring ledsaget af en revisorerklæring, som bekræfter deltagelsen af de flertal, der kræves i hvert enkelt tilfælde, afhængigt af den ønskede beskyttelse, dog mindst 51 % af de finansielle forpligtelser. Retten behandler begæringen, og hvis den anerkendes, træffer han eller hun afgørelse om udsættelse af individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger under godkendelsesproceduren.

Efter offentliggørelsen af afgørelsen om godkendelse har dissentierende finansielle kreditorer en frist på 15 dage til at påklage den. Klage kan kun indgives på grund af manglende overholdelse af formelle krav eller den uforholdsmæssige karakter af det krævede offer. Klager behandles i en særskilt insolvensprocedure, som omfatter skyldneren og resten af de kreditorer, der er part i aftalen, og der afsiges en dom, der ikke kan ankes. Det bestemmes også udtrykkeligt, at retten med hensyn til virkningerne af den retsgodkendte aftale, som træder i kraft dagen efter offentliggørelsen af dommen i lovtidende, træffe afgørelse om annullering af ethvert udlæg, der er gjort via individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer vedrørende gæld, som er omfattet af refinansieringsaftalen.

Retsgodkendelsen udvider ikke kun virkningerne af den aftalte forlængelse og er dermed et skridt væk fra princippet om kontraktens relativitet. Den generelle virkning er beskyttelse mod omstødsessøgsmål, men udvidelsen af virkninger til dissentierende kreditorer afhænger af godkendelsesprocenten. Følgende finder således anvendelse: a) beskyttelsen af kreditorer med sikkerhed fjernes, b) aftalens virkninger justeres på grundlag af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse, og i forhold til, om fordringen i realiteten er dækket af sikkerheden.

Kreditorer med finansielle fordringer, som ikke har undertegnet aftalen, men er berørt af retsgodkendelsen, bevarer deres rettigheder over de kreditorer, der hæfter solidarisk med skyldneren, og over kautionister eller garanter, som ikke kan tilbagekalde deres accept af refinansieringsaftalen eller virkningerne af retsgodkendelsen. Med hensyn til finansielle kreditorer, som har undertegnet aftalen, afgør betingelserne i deres respektive aftaler, om aftalen bevarer sin virkning for kautionister eller garanter.

Enhver kreditor kan, uanset om vedkommende har undertegnet aftalen eller ej, anmode om en erklæring vedrørende manglende overholdelse ved den ret, der har godkendt den gennem en særskilt insolvensprocedure. Dommen kan ikke ankes. Hvis der træffes afgørelse om manglende overholdelse, kan kreditorerne kræve insolvensbehandling eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer.

Hvis rettigheder til sikkerhed fuldbyrdes i forbindelse med fordringer, som er påvirket af aftalen, og medmindre andet er aftalt, kan kreditoren gøre udlæg i de beløb, der er opnået, på visse betingelser.

14.2 Fritagelse for ubetalte fordringer for skyldnere, der er fysiske personer

Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført en såkaldt "anden chance"-ordning i insolvensloven i den nye artikel 178bis.

Bestemmelsen fritager fysiske personer fra den generelle regel i artikel 178, stk. 2, hvorefter skyldnere, der er fysiske personer, er ansvarlige for betalingen af de resterende fordringer, når insolvensbehandlingen afsluttes på grund af likvidation eller på grund af utilstrækkeligheden af de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen.

For at få indrømmet denne fritagelse skal skyldneren have handlet i god tro, dvs. at følgende skal være opfyldt:

1. insolvensen må ikke være erklæret strafskyldig
2. skyldneren må ikke ved endelig dom være dømt for formueforbrydelse, svig eller økonomisk kriminalitet, forfalskning eller forbrydelser mod skatte- eller socialmyndighederne eller mod arbejdstagerrettigheder i en periode på ti år inden afgørelsen om insolvens
3. skyldneren opfylder kravene i artikel 231 og har indgået eller har i det mindste forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale
4. skyldneren har afviklet fordringerne mod insolvensboet og de privilegerede insolvensfordringer fuldt ud og, hvis vedkommende ikke på forhånd har forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale, mindst 25 % af summen af de usikrede insolvensfordringer
5. som alternativ til det foregående punkt:
 - i) skyldneren fremlægger en betalingsplan
 - ii) skyldneren har ikke undladt at opfylde sin forpligtelse til at samarbejde med retten og kuratoren
 - iii) skyldneren er ikke blevet indrømmet denne fritagelse inden for de seneste ti år
 - iv) skyldneren har ikke afvist et tilbud om beskæftigelse, der er i overensstemmelse med vedkommendes kompetencer, i en periode på fire år forud for konkursdekretet
 - v) skyldneren accepterer udtrykkeligt i begæringen om fritagelsen for ubetalte fordringer, at vedkommendes adgang til fritagelsen registreres i det særlige afsnit af det offentlige insolvensregister i en periode på fem år.

Indrømmelsen af denne fritagelse forudsætter en procedure, der er indledt på skyldnerens anmodning, og som omfatter deltagelse af kuratoren og de kreditorer, der er part i sagen. Skyldneren skal indgive en plan for betalingen af de fordringer, der er udelukket fra fritagelsen, som skal betales inden for en periode på højst fem år.

Når den periode, der er fastsat for overholdelsen af betalingsplanen, er udløbet, uden at fritagelsen er ophævet, træffer retten efter anmodning fra skyldneren en kendelse, som endeligt indrømmer skyldneren fritagelse for fordringer, der ikke er betalt under insolvensbehandlingen. Retten kan afhængigt af sagens omstændigheder og efter høring af kreditorerne træffe afgørelse om endelig fritagelse for ubetalte fordringer for en skyldner, som ikke fuldt ud har overholdt betalingsplanen, men som har betalt mindst halvdelen af sine indtægter (der ikke er beskyttet mod udlæg) i en periode på fem år siden den foreløbige indrømmelse af fritagelsen eller en fjerdedel af sine indtægter, hvis skyldneren opfylder betingelserne i lovgivningen om beskyttelse af pantedebitorer med utilstrækkelige ressourcer med hensyn til husstandsindkomst og særligt sårbare familieforhold.

Alle usikrede og efterstillede fordringer, der er udestående pr. datoen for afslutning af insolvensbehandlingen, er omfattet af fritagelsen, dog ikke offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag. Med hensyn til fordringer med særlig fortrinsret er den del af sådanne fordringer, der ikke kunne afvikles ved tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, omfattet.

Fritagelsen kan ophæves efter anmodning fra en insolvenskreditor, hvis eksistensen af ikkeoplyste indtægter, aktiver eller rettigheder, der tilhører skyldneren, bekræftes.

Der kan også anmodes om ophævelse i tilfælde af følgende inden for den periode, der er fastsat for overholdelse af betalingsplanen: a) skyldneren befinder sig i en af de omstændigheder, som i henhold til artikel 178bis, stk. 3, er til hinder for indrømmelse af fritagelse for ubetalte fordringer, b) forpligtelsen til at betale ikkefritagne fordringer i relevante tilfælde overholdes ikke i overensstemmelse med betalingsplanen, eller c) skyldnerens finansielle situation forbedres markant som følge af arv, gave eller donation, lotteri eller spil, således at vedkommende kan betale alle udestående fordringer, uden at det berører vedkommendes forpligtelse til at betale underholdsbidrag.

Hvis retten træffer afgørelse om ophævelse af fritagelsen, genindsættes kreditorerne fuldt ud i deres ret til at træffe foranstaltninger over for skyldneren med henblik på at tvangsfuldbyrde fordringer, der ikke er betalt ved afslutningen af insolvensbehandlingen.

14.3 Afslutning af insolvensbehandlingen

Årsagerne til afslutning af insolvensbehandlingen er fastlagt i insolvenslovens artikel 176. Grundlæggende afsluttes insolvensbehandlingen af følgende årsager:

- a) konkursdekretet tilbagekaldes af provinsretten (*Audiencia Provincial*)
- b) det erklæres, at akkorden er overholdt
- c) det bekræftes, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, er tilstrækkelige til at betale fordringerne mod insolvensboet
- d) betaling af alle anerkendte fordringer eller fuld tilfredsstillelse af kreditorerne på anden måde bekræftes
- e) alle kreditorerne opgiver eller trækker sig ud af insolvensbehandlingen efter den indledende fase.

Afslutningen af insolvensbehandlingen skal godkendes af retten, og de berørte parter kan påklage den efter en fastlagt procedure. Loven omfatter særlige bestemmelser om afslutning af insolvensbehandlingen, fordi skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække fordringerne mod insolvensboet. Dette kan bekræftes med skyldnerens egen begæring om insolvensbehandling, i hvilket tilfælde retten erklærer insolvensbehandlingen og afslutningen heraf i samme afgørelse og på samme tid.

Når afslutningen af insolvensbehandlingen erklæres, ophører alle begrænsninger af skyldnerens beføjelser. Hvis skyldneren er en fysisk person, omfatter loven særlige regler, hvorefter skyldneren kan fritages for betalingen af fordringer, der ikke blev afviklet under insolvensbehandlingen. Kravene vedrørende denne fritagelse er fastsat i artikel 178bis. Skyldneren skal have handlet i god tro og skal opfylde visse forpligtelser. Skyldneren skal selv anmode om denne fritagelse, og både kuratoren og kreditorerne kan gøre indsigelser. Fritagelsen kan i visse tilfælde ophæves, f.eks. hvis skyldnerens finansielle situation forbedres, eller hvis skyldneren ikke overholder den betalingsplan, vedkommende har forpligtet sig til for at afholde de forpligtelser, der ikke er omfattet af fritagelsen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Hvis insolvensbehandlingen for en fysisk person afsluttes på grund af likvidation, mister vedkommende sin status som juridisk person.

Hvis afslutningen gennemføres som et led i akkorden, er kreditorernes fordringer blevet dækket i overensstemmelse med dens bestemmelser. Privilegerede kreditorer, som ikke deltager i akkorden, kan under visse omstændigheder fortsætte eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdesprocedurer.

Under gennemførelsen af akkorden med kreditorerne kan skyldneren også miste sin status som juridisk person gennem rekonstruktion, som bevirker, at et nyt selskab eller en køber overtager forpligtelserne.

Hvis der er tale om skyldnere, som er fysiske personer, bevirker en afslutning af insolvensbehandlingen som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, at kreditorerne kan indlede individuelle tvangsfuldbyrdesforanstaltninger mod skyldneren, medmindre denne er fritaget for ubetalte fordringer som omhandlet i artikel 178bis.

15.1 Genåbning af insolvensbehandlingen

Hvis der udstedes et konkursdekret vedrørende en skyldner, som er en fysisk person, inden for en periode på fem år efter afslutningen af en tidligere insolvensbehandling som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, anses dette for genåbning af den tidligere insolvensbehandling.

Hvis der er tale om skyldnere, som er juridiske personer, træffer den ret, der behandlede den første sag, afgørelse om genåbning af insolvensbehandlingen, som blev afsluttet på grund af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, og genåbningen behandles i den samme sag og begrænses til den efterfølgende fase af likvidation af aktiver og rettigheder.

I året efter datoen for afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen som følge af utilstrækkelige aktiver kan kreditorerne indgive begæring om genåbning af insolvensbehandlingen med henblik på at indlede inddrivelsesforanstaltninger med angivelse af de specifikke foranstaltninger, der skal indledes, eller med skriftlig dokumentation for de relevante omstændigheder, der kan lægges til grund for at anse insolvensen for strafskyldig, medmindre der er afsagt dom herom i den afsluttede insolvensbehandling.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I henhold til insolvenslovens artikel 84, stk. 2, nr. 2, er alle retsudgifter i forbindelse med begæring om insolvensbehandling og gennemførelse heraf fordringer mod insolvensboet. Dette omfatter navnlig alle fordringer, der udspringer af sagsomkostninger og -udgifter, som er nødvendige for at indgive begæring om og træffe afgørelse om insolvensbehandlingen, anvendelse af sikrende retsmidler, offentliggørelse af afgørelser omhandlet i loven, skyldnerens deltagelse og repræsentation samt kuratorens deltagelse i insolvensbehandlingen og i de særskilte procedurer, når deres deltagelse er obligatorisk i henhold til loven eller er i insolvensboets interesse, indtil akkorden træder i kraft, eller i andre tilfælde indtil afslutningen af insolvensbehandlingen, medmindre der er tale om fordringer, der udspringer af klager indgivet mod rettens afgørelser, når de helt eller delvist forkastes med en udtrykkelig afgørelse om betaling af omkostninger.

Fordringer mod insolvensboet i henhold til artikel 84, stk. 2, nr. 3, er også sagsomkostninger og -udgifter, som opstår i forbindelse med skyldnerens, kuratorens eller de legitime kreditorers deltagelse og repræsentation i procedurer, som i insolvensboets interesse videreføres eller indledes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov, bortset fra bestemmelserne vedrørende skyldnerens tilbagetrækning, accept, afvikling eller særskilt forvar og i relevant tilfælde op til de kvantitative grænser, der er fastsat deri.

Hvis insolvensbehandlingen afsluttes på grund af utilstrækkelige aktiver i insolvensboet, dækkes fordringer vedrørende sagsomkostninger og -udgifter inden de øvrige fordringer mod insolvensboet, bortset fra arbejdstageres fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag (artikel 176a, stk. 2).

Kuratorens vederlag betales af insolvensboet og fastsættes af retten efter en godkendt skala. På nuværende tidspunkt finder vederlagsskalaen godkendt ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004 anvendelse. I artikel 34 fastlægges særligere regler vedrørende deres fastsættelse og ikrafttræden.

I henhold til loven kan udpegede assistenter bistå kuratoren, som betaler deres vederlag.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Omstødelingssøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling er omhandlet i insolvenslovens artikel 71-73. Disse bestemmelser er ændret flere gange, navnlig vedrørende karakteren af de "beskyttende ordninger" i refinansieringsaftalerne.

Artikel 71 indeholder bestemmelserne om tilbagebetalingsøgsmål baseret på en generel bestemmelse om, at alle handlinger, der udføres af skyldneren, og som er "skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen", er "omstødelige", uanset om der var tale om "bevidst vildledning". Med henblik på at sikre virkningerne af omstødelse fastsættes en specifik periode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

A) Omstødelsesperiode

I henhold til loven fastsættes en specifik omstødelsesperiode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

B) Begrebet "økonomisk skade"

Handlinger, der udføres i den "mistænkte periode" af skyldneren, kan omstødes, hvis de er skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen. Økonomisk skade skal bevises tilstrækkeligt af den part, der fremsætter klagen. I medfør af de vanskeligheder, der normalt er forbundet med at bevise skadelige handlinger, gør insolvensloven det lettere at anlægge sag ved opstillingen af en række formodninger. Som i andre dele af loven kan formodningerne være uafviselige eller afviselige. Følgende finder således anvendelse: a) økonomisk skade formodes uafviselig i to tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver uden modydelse, bortset fra donationer til anvendelse, og ii) når der er tale om betalinger og andre handlinger med henblik på afvikling af forpligtelser, der forfalder efter konkursdekretet, medmindre de er dækket af sikkerhed, i hvilket tilfælde det modsatte anses for bevist, b) økonomisk skade formodes afviselig i tre tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver mod betaling til personer med særligt forhold til den insolvente skyldner, ii) når der er tale om afgifter på ejendom til fordel for allerede eksisterende forpligtelser eller til fordel for nye forpligtelser, der er opstået som erstatning for førstnævnte, og iii) betalinger eller andre handlinger, som afvikler forpligtelser, der er dækket af sikkerhed, og som forfalder efter konkursdekretet.

C) Procedure

Kuratoren har kompetence til at anlægge omstødelingssøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling. Med det formål at beskytte kreditorer mod passivitet fra kuratorens side tildeles kreditorer, der skriftligt har opfordret en kurator til at anlægge et omstødelingssøgsmål, subsidiær eller sekundær søgsmålskompetence, hvis kuratoren ikke har anlagt sag senest to måneder fra datoen for anmodningen. Loven indeholder bestemmelser, som har til formål at sikre, at kuratorer effektivt varetager deres opgave med at sikre, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, ikke afhændes. For søgsmål mod refinansieringsaftaler har kuratoren eksklusiv søgsmålskompetence, og der er ikke fastsat særlige bestemmelser om subsidiær kompetence.

Med henblik på at beskytte refinansieringsaftalerne er der fastsat særlige bestemmelser, der udspringer af nylige lovændringer, som fastsætter de beskyttende ordninger, der beskytter disse aftaler (som er godkendt på visse betingelser) mod omstødelingssøgsmål (artikel 71bis).

Sidste opdatering: 29/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Insolvens - Frankrig

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Toute personne exerçant une activité commerciale ou artisanale, tout agriculteur, toute autre personne physique exerçant une activité professionnelle indépendante y compris une profession libérale soumise à un statut législatif ou réglementaire ou dont le titre est protégé, et toute personne morale de droit privé, peuvent faire l'objet d'une procédure de sauvegarde, de redressement judiciaire ou de liquidation judiciaire.

Un auto-entrepreneur peut bénéficier de l'ouverture d'une procédure d'insolvabilité.

Seule une personne en activité peut bénéficier de l'ouverture d'une procédure de sauvegarde. Dans le cas d'un redressement judiciaire ou d'une liquidation judiciaire, la personne peut déjà avoir cessé son activité au moment de l'ouverture de la procédure.

Les personnes morales de droit privé pouvant faire l'objet d'une procédure d'insolvabilité sont les sociétés commerciales, les sociétés civiles, les groupements d'intérêt économique, les associations, les syndicats professionnels ou encore les comités d'entreprises.

Les groupements de droit privé non dotés de la personnalité morale, comme les sociétés en participation ou sociétés en formation, ne peuvent pas bénéficier de l'ouverture d'une procédure d'insolvabilité.

Toutes les personnes morales de droit public sont également exclues.

Sauvegarde accélérée et sauvegarde financière accélérée:

Un débiteur peut recourir à une procédure de sauvegarde accélérée ou à une procédure de sauvegarde financière accélérée, si ses comptes ont été certifiés par un commissaire aux comptes ou établis par un expert comptable et s'il présente plus de 20 salariés ou plus de 3 millions euros de chiffre d'affaires hors taxes ou plus de 1.5 millions d'euros pour le total de son bilan. Les procédures de sauvegarde accélérée et de sauvegarde financière accélérée sont également ouvertes à un débiteur qui a établi des comptes consolidés.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

La sauvegarde est ouverte en présence de difficultés insurmontables pour le débiteur et en l'absence de cessation des paiements.

Le redressement judiciaire est ouvert lorsque le débiteur, dans l'impossibilité de faire face au passif exigible avec son actif disponible, est en cessation des paiements.

Le redressement judiciaire est destiné à permettre la poursuite de l'activité de l'entreprise, le maintien de l'emploi et l'apurement du passif. L'ouverture de cette procédure doit être demandée par le chef d'entreprise dans les 45 jours de la cessation des paiements.

La liquidation judiciaire est ouverte lorsque l'entreprise est en cessation des paiements et lorsque le redressement est manifestement impossible.

Seul le débiteur a la faculté de demander l'ouverture d'une procédure de sauvegarde.

En revanche, l'ouverture d'une procédure de redressement judiciaire ou de liquidation judiciaire peut être demandée, outre par le débiteur, par un créancier ou par le ministère public, à condition qu'une procédure de conciliation (procédure de pré insolvabilité) ne soit pas en cours.

Le jugement d'ouverture de la procédure d'insolvabilité prend effet à compter de sa date. Il prend donc effet à zéro heure du jour où il est rendu.

Le jugement d'ouverture est notifié au débiteur dans les huit jours à compter de sa date, et communiqué aux praticiens de l'insolvabilité et au ministère public, y compris dans les autres Etats membres où le débiteur a un établissement.

Le jugement produit immédiatement ses effets à l'égard de tous.

Dans les quinze jours de la date du jugement, une mention du jugement d'ouverture est portée au registre du commerce et des sociétés, au répertoire des métiers ou sur un registre spécial tenu au greffe du tribunal de grande instance.

Une insertion d'un extrait du jugement est portée au Bodacc (Bulletin officiel des annonces civiles et commerciales) et dans un journal d'annonces légales du lieu du siège ou de l'adresse professionnelle du débiteur.

Sauvegarde accélérée et sauvegarde financière accélérée

Il existe également la procédure de sauvegarde accélérée et la procédure de sauvegarde financière accélérée.

La procédure de sauvegarde accélérée peut être ouverte à la demande d'un débiteur engagé dans une procédure de conciliation et qui justifie avoir élaboré un projet de plan tendant à assurer la pérennité de l'entreprise.

La circonstance que le débiteur soit en cessation des paiements ne fait pas obstacle à l'ouverture de la procédure de sauvegarde accélérée si cette situation ne précède pas la date de la demande d'ouverture de la conciliation depuis plus de 45 jours.

La procédure de sauvegarde financière accélérée peut être ouverte dans les mêmes conditions que celles de la procédure de sauvegarde accélérée et lorsque les comptes du débiteur font apparaître que son endettement rend possible l'adoption d'un plan par les seuls créanciers ayant la qualité de membre du comité des établissements de crédit.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Tout le patrimoine du débiteur est l'objet de la procédure d'insolvabilité.

Si le débiteur est un entrepreneur individuel, son patrimoine personnel est également concerné.

Toutefois, la résidence principale d'un entrepreneur individuel exerçant une activité commerciale, industrielle, artisanale, agricole ou libérale est insaisissable de droit par les créanciers professionnels.

Les autres biens fonciers bâtis ou non bâtis non affectés à l'usage professionnel peuvent faire l'objet d'une déclaration d'insaisissabilité. Cette déclaration qui doit être effectuée par déclaration notariée et publiée, n'a d'effet qu'à l'égard des créanciers professionnels dont les droits naissent après la publication.

L'insaisissabilité de la résidence principale du débiteur par les créanciers professionnels répond à un objectif de protection du débiteur et de sa famille.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Le dessaisissement du débiteur

Sauvegarde et redressement judiciaire

En cas d'ouverture d'une procédure de sauvegarde ou de redressement judiciaire, le débiteur n'est pas dessaisi et continue d'administrer son entreprise.

En sauvegarde, un administrateur judiciaire surveille ou assiste le débiteur dans sa gestion de l'entreprise selon la mission définie par le tribunal.

En redressement judiciaire, l'administrateur judiciaire assiste le débiteur dans sa gestion ou assure lui-même celle-ci en tout ou partie, à la place du débiteur.

Liquidation judiciaire

En cas d'ouverture d'une procédure de liquidation judiciaire, le débiteur est dessaisi de l'administration et de la disposition de ses biens. Ses droits et actions relatifs à son patrimoine professionnel sont exercés par le liquidateur. Le liquidateur assure ainsi l'administration de ses biens.

Les praticiens de l'insolvabilité

Les praticiens de l'insolvabilité sont des mandataires de justice placés sous la surveillance du ministère public et appartenant à des professions réglementées.

Ces professionnels libéraux spécialisés doivent être inscrits sur des listes nationales et répondre à des conditions strictes d'aptitude et de moralité.

Des personnes non inscrites sur les listes mais ayant une expérience ou une qualification particulière au regard de l'affaire peuvent également être désignées.

Les praticiens de l'insolvabilité sont nommés par le tribunal à l'ouverture de la procédure.

Les praticiens de l'insolvabilité sont susceptibles d'engager leur responsabilité civile dans les conditions de droit commun.

Les honoraires des praticiens sont déterminés par des barèmes fixés par décret ; leur rémunération ainsi tarifée est mise à la charge du débiteur par le juge.

Les pouvoirs des praticiens de l'insolvabilité et du débiteur

L'administrateur judiciaire

En principe, le tribunal qui ouvre une procédure de sauvegarde ou de redressement judiciaire désigne un administrateur judiciaire, qui peut être proposé par le débiteur en procédure de sauvegarde, ou par le ministère public.

Sa désignation n'est pas obligatoire si le débiteur dispose de moins de vingt salariés et si son chiffre d'affaires est inférieur à trois millions d'euros hors taxes.

En cas de sauvegarde accélérée et de sauvegarde financière accélérée, la désignation d'un administrateur judiciaire est toujours obligatoire.

En sauvegarde, l'administrateur judiciaire surveille ou assiste le débiteur dans sa gestion de l'entreprise selon la mission définie par le tribunal.

En redressement judiciaire, il assiste le débiteur dans sa gestion ou assure lui-même celle-ci en tout ou partie, à la place du débiteur.

L'administrateur judiciaire doit faire ou faire faire par le débiteur les actes nécessaires à la conservation des droits de l'entreprise contre les débiteurs de celle-ci et les actes nécessaires à la préservation des capacités de production.

L'administrateur judiciaire est investi de pouvoirs propres comme celui de faire fonctionner sous sa signature les comptes bancaires du débiteur interdit d'émettre des chèques, celui d'exiger la continuation des contrats en cours et de procéder aux licenciements nécessaires.

Le mandataire judiciaire

Le mandataire judiciaire est obligatoirement désigné par le tribunal dans toute procédure collective.

Il a pour mission la représentation des créanciers et de leur intérêt collectif.

Il établit la liste des créances, y compris salariales, déclarées avec ses propositions d'admission, de rejet ou de renvoi devant la juridiction compétente, et transmet la liste au juge-commissaire.

Le liquidateur

Dans le jugement de liquidation judiciaire, le tribunal nomme un liquidateur.

Le liquidateur doit vérifier les créances et procéder aux opérations de réalisation des biens de l'actif du débiteur afin de répartir l'actif restant entre les créanciers.

Il procède aux opérations de licenciement et peut opter pour la continuation des contrats en cours.

Il représente le débiteur dessaisi et exerce ainsi la plupart de ses droits et actions patrimoniaux au cours de la procédure de liquidation judiciaire. En revanche, il ne peut exercer les droits extra patrimoniaux du débiteur.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

La compensation est un mode extinctif des obligations réciproques à concurrence de la plus faible.

Elle ne peut jouer qu'entre deux personnes symétriquement créancières et débitrices l'une de l'autre.

La compensation réalise ainsi un double paiement abrégé entre des créances réciproques.

Il est en principe interdit au débiteur de payer toute créance née antérieurement au jugement d'ouverture de la sauvegarde ou de redressement judiciaire. Cependant, l'interdiction du paiement de créances antérieures est levée pour le paiement par compensation de créances connexes. Sont considérées comme connexes des créances réciproques qui sont issues ou dérivent de l'exécution ou de l'inexécution du même contrat.

Si une créance connexe à la créance antérieure naît postérieurement au jugement d'ouverture, il est possible de procéder à son paiement, par compensation avec la créance antérieure, à condition que cette dernière ait été déclarée.

Les créances réciproques sont considérées comme connexes lorsqu'elles sont issues ou dérivent de l'exécution ou de l'inexécution du même contrat ou d'un ensemble contractuel.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Procédure de continuation des contrats en cours

L'ouverture de la procédure d'insolvabilité ne remet pas en cause l'existence des contrats liant le débiteur à ses partenaires (fournisseurs, clients) en cours au jour de l'ouverture.

Le contrat en cours est un contrat en cours d'existence et en cours d'exécution à l'ouverture de la procédure, un contrat à exécution successive qui n'a pas pris fin à cette date ou un contrat à exécution instantanée non encore intervenue mais déjà conclu.

Le cocontractant du contrat en cours pourra bénéficier d'un privilège et sera payé par préférence par rapport aux autres créanciers.

Sauvegardes et redressement judiciaire

Le contrat est *a priori* automatiquement poursuivi ; l'administrateur judiciaire dispose d'une option d'ordre public qui lui permet d'exiger la poursuite du contrat à charge de payer les prestations qui lui seront fournies.

En l'absence d'administrateur judiciaire, le débiteur exerce la faculté d'exiger l'exécution des contrats en cours, après accord du mandataire judiciaire.

Le contrat poursuivi s'exécute normalement, conformément aux prévisions contractuelles.

L'administrateur judiciaire a la faculté de résilier le contrat pour inexécution anticipée du débiteur, lorsqu'il constate qu'il ne dispose pas de fonds suffisants pour remplir les obligations.

Le contrat en cours est résilié de plein droit si à l'expiration d'un délai d'un mois, l'administrateur judiciaire n'a pas expressément exigé l'exécution du contrat en cours.

Il en est de même à défaut de paiement et d'accord du cocontractant pour poursuivre les relations contractuelles.

L'administrateur judiciaire peut en outre demander au juge-commissaire de prononcer la résiliation du contrat en cours, si la résiliation est nécessaire à la sauvegarde ou au redressement du débiteur, et à condition qu'elle ne porte pas atteinte excessive aux intérêts du cocontractant.

Liquidation judiciaire

Tous les contrats en cours sont en principe maintenus.

Le liquidateur a seul la faculté d'exiger l'exécution des contrats en cours en fournissant la prestation promise au débiteur.

Le contrat en cours est résilié de plein droit si à l'expiration d'un délai d'un mois, le liquidateur n'a pas expressément exigé l'exécution du contrat en cours.

Il en est de même lorsque la prestation du débiteur porte sur le paiement d'une somme d'argent, au jour où le cocontractant est informé de la décision du liquidateur de ne pas poursuivre le contrat, ainsi qu'à défaut de paiement.

Le liquidateur a en outre la faculté de résilier le contrat pour inexécution anticipée du débiteur, lorsqu'il constate qu'il ne dispose pas de fonds suffisants pour remplir les obligations.

Si la prestation est autre que le paiement d'une somme d'argent, le liquidateur peut également demander au juge-commissaire de prononcer la résiliation du contrat si elle est nécessaire aux opérations de liquidation et ne porte pas une atteinte excessive aux intérêts du cocontractant.

Cession des contrats en cours

En cas de redressement judiciaire, si le plan de redressement prévoit la cession de l'entreprise à un tiers, le tribunal peut ordonner la cession des contrats qui sont utiles à l'entreprise (bail, contrat de fourniture, contrat de franchise, leasing, licence d'exploitation).

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

En cas de procédure d'insolvabilité, les créanciers sont tenus de faire valoir leurs droits à l'encontre du débiteur exclusivement dans le cadre de la procédure d'insolvabilité et ne peuvent agir individuellement en paiement contre le débiteur.

Le jugement de clôture de la procédure de liquidation judiciaire pour insuffisance d'actif ne fait pas recouvrer aux créanciers l'exercice individuel de leurs actions contre le débiteur.

Il est fait exception à cette règle :

- Pour les actions portant sur des biens acquis au titre d'une succession ouverte pendant la procédure de liquidation judiciaire ;
- Lorsque la créance trouve son origine dans une infraction pour laquelle la culpabilité du débiteur a été établie ou lorsqu'elle porte sur des droits attachés à la personne du créancier ;
- Lorsque la créance a pour origine des manœuvres frauduleuses commises au préjudice des organismes de protection sociale. L'origine frauduleuse de la créance est établie soit par une décision de justice, soit par une sanction prononcée par un organisme de sécurité sociale.

Les créanciers recouvrent également leur droit de poursuite individuelle dans les cas suivants :

- La faillite personnelle du débiteur a été prononcée ;
- Le débiteur a été reconnu coupable de banqueroute ;
- Le débiteur, au titre de l'un quelconque de ses patrimoines, ou une personne morale dont il a été le dirigeant a été soumis à une procédure de liquidation judiciaire antérieure clôturée pour insuffisance d'actif moins de cinq ans avant l'ouverture de celle à laquelle il est soumis ainsi que le débiteur qui, au cours des cinq années précédant cette date, a bénéficié d'un effacement de dettes ;
- La procédure a été ouverte en tant que procédure territoriale au sens du paragraphe 2 de l'article 3 du règlement (CE) n° 1346/2000 du Conseil du 29 mai 2000 relatif aux procédures d'insolvabilité.

En outre, en cas de fraude à l'égard d'un ou de plusieurs créanciers, le tribunal autorise la reprise des actions individuelles de tout créancier à l'encontre du débiteur. Le tribunal statue lors de la clôture de la procédure après avoir entendu ou dûment appelé le débiteur, le liquidateur et les contrôleurs. Il peut statuer postérieurement à celle-ci, à la demande de tout intéressé, dans les mêmes conditions.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Le jugement d'ouverture d'une procédure d'insolvabilité interrompt ou interdit les actions engagées contre le débiteur tendant au paiement d'une somme d'argent ou à la résolution d'un contrat pour défaut de paiement de sommes d'argent.

Les procédures d'exécution et les mesures conservatoires sont également suspendues.

L'action des créanciers ayant agi avant l'ouverture de la procédure collective est interrompue ou suspendue.

Tous les créanciers antérieurs sont ainsi concernés, qu'ils bénéficient ou non de sûretés.

L'interruption et l'interdiction des poursuites s'appliquent à toutes les procédures d'insolvabilité.

Les instances en cours sont interrompues jusqu'à ce que le créancier poursuivant ait procédé à la déclaration de sa créance.

Elles sont ensuite reprises de plein droit mais tendent uniquement à la constatation de la créance et à la fixation de son montant, à l'exclusion de la condamnation du débiteur.

Les actions en justice et les procédures d'exécution autres que celles précitées sont poursuivies au cours de la période d'observation à l'encontre du débiteur, après mise en cause du mandataire judiciaire, et de l'administrateur judiciaire lorsqu'il a une mission d'assistance ou de représentation du débiteur, ou après une reprise d'instance à l'initiative du mandataire judiciaire ou de l'administrateur judiciaire.

9 I hvilket omgang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Sauvegarde et redressement judiciaire

Dans la perspective de l'adoption du plan de sauvegarde, les créanciers sont consultés sur les délais de paiement ou remises de dettes.

Les propositions sont transmises par l'administrateur judiciaire au mandataire judiciaire, représentant des créanciers.

Le mandataire judiciaire recueille individuellement ou collectivement l'accord de chaque créancier qui a déclaré sa créance.

Le mandataire judiciaire n'est pas tenu de consulter les créanciers pour lesquels le projet de plan ne modifie pas les modalités de paiement ou prévoit un paiement intégral en numéraire dès l'arrêt du plan ou dès l'admission des créances.

Comités de créanciers

Lorsqu'un débiteur connaît un nombre de salariés supérieur à 150 et que son chiffre d'affaires est supérieur à 20 millions d'euros, il est constitué des comités de créanciers qui auront à se prononcer sur les projets de plan d'apurement du passif.

Les comités de créanciers consistent à réunir en assemblées distinctes différentes catégories de créanciers afin de leur soumettre des propositions qu'ils pourront discuter et sur lesquelles ils se prononceront collectivement, c'est-à-dire que les minoritaires devront se plier à la décision des majoritaires.

Il existe un comité des établissements de crédit, composé des sociétés de financement et des établissements de crédit et assimilés, et un comité composé des principaux fournisseurs de biens ou de services. Lorsqu'il existe des obligataires, une assemblée générale constituée de l'ensemble des créanciers titulaires d'obligations émises en France ou à l'étranger est convoquée afin de délibérer sur le projet de plan adopté par les comités de créanciers.

Les comités de créanciers doivent être consultés par l'administrateur judiciaire sur le projet de plan et voter en faveur d'un plan avant que le tribunal puisse statuer.

En présence de comités de créanciers, tout créancier membre d'un comité peut formuler des propositions alternatives au projet de plan présenté par le débiteur.

Le projet de plan peut ainsi émaner du débiteur ou, en redressement judiciaire, de l'administrateur avec le concours du débiteur, mais également relever d'une initiative des créanciers membres de ces comités. Le plan adopté par les comités et, s'il est distinct, celui soutenu par le débiteur ou l'administrateur, pourront être ensuite soumis au tribunal, de manière concurrente.

Sauvegarde accélérée

En cas d'ouverture d'une procédure de sauvegarde accélérée, les comités de créanciers- comité des établissements de crédit et comité des fournisseurs de biens et services- sont obligatoirement constitués, et s'il y a lieu, l'assemblée générale des obligataires.

Les créanciers hors comités sont également consultés individuellement.

Sauvegarde financière accélérée

En cas d'ouverture d'une procédure de sauvegarde financière accélérée, seul le comité des établissements de crédit est obligatoirement constitué, et s'il y a lieu, l'assemblée générale des obligataires.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Toutes les créances nées antérieurement au jugement d'ouverture de la procédure doivent être déclarées, quelque soit leur nature ou leur caractère : commerciale, civile, administrative (Trésor public, organismes de prévoyance et de sécurité sociale) ou pénale (amende). Il importe peu que la créance soit chirographaire ou privilégiée, exigible ou assortie d'un terme, certaine ou conditionnelle.

Les créances nées régulièrement après le jugement d'ouverture pour les besoins du déroulement de la procédure ou en contrepartie d'une prestation fournie au débiteur pour son activité professionnelle, sont payées à leur échéance.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Tous les créanciers dont la créance est née antérieurement au jugement d'ouverture sont tenus de déclarer leurs créances auprès du mandataire judiciaire en cas de sauvegarde ou de redressement, ou du liquidateur en cas de liquidation.

Le délai de déclaration est de deux mois à compter de la publication légale du jugement d'ouverture.

Le débiteur peut également déclarer lui-même la créance d'un de ses créanciers dans les mêmes conditions.

La déclaration concerne également certaines créances nées après le jugement d'ouverture, celles qui ne bénéficient pas du privilège de paiement existant au profit des créances utiles à l'entreprise ou liées aux besoins de la procédure.

La créance déclarée doit indiquer le montant des sommes dues et à échoir, les dates des échéances, la nature du privilège ou de la sûreté existant, les modalités de calcul des intérêts.

Aucune forme particulière n'est imposée à la déclaration de créance. La déclaration doit exprimer en effet, par elle-même, et de façon non équivoque, la volonté du créancier de réclamer le paiement de sa créance, de figurer sur l'état des créances et de participer à la procédure.

Après avoir recueilli les observations du débiteur, le mandataire judiciaire établit la liste des créances déclarées avec ses propositions d'admission, de rejet ou de renvoi devant la juridiction compétente.

Cette liste est transmise au juge-commissaire et communiquée à l'administrateur judiciaire.

Avant d'admettre ou de rejeter une créance, le juge-commissaire en vérifie l'existence, le montant et la nature, en fonction des éléments de preuve que l'auteur de la déclaration produit et éventuellement des éléments apportés par ceux qui sont entendus et par le mandataire judiciaire.

Les créanciers qui n'ont pas déclaré leurs créances dans les délais sont forclus et ne peuvent donc concourir dans les répartitions ni prétendre à des dividendes dans le cas de l'adoption d'un plan ou de la réalisation des actifs du débiteur s'ils n'obtiennent pas du juge-commissaire d'être relevés de leur forclusion.

En cas de relevé de forclusion, ils peuvent concourir dans les distributions postérieures à leur demande.

Sauvegarde accélérée et sauvegarde financière accélérée

Le débiteur établit la liste des créances de chaque créancier ayant participé à la conciliation qui doivent faire l'objet de la déclaration de créances. La liste est certifiée par le commissaire aux comptes du débiteur et déposée au greffe du tribunal.

Le mandataire judiciaire transmet à chaque créancier l'extrait de la liste concernant sa créance.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Un créancier privilégié bénéficie d'une garantie qui lui assure une priorité de paiement sur les autres créanciers simples, dits chirographaires, de son débiteur, en cas d'ouverture d'une procédure collective à l'égard de celui-ci.

Ainsi un créancier peut être privilégié :

- parce qu'il dispose d'une garantie que lui a consentie son débiteur ou qu'il a obtenue en justice, ou
- parce que la loi le fait bénéficier d'un privilège en raison de sa qualité.

Tous les créanciers privilégiés ne sont pas égaux. Lorsque plusieurs créanciers privilégiés se trouvent en concurrence, ils sont payés dans un ordre fixé par la loi, mais toujours avant les créanciers chirographaires.

Les créanciers chirographaires sont payés sur l'actif restant du débiteur après paiement des créanciers privilégiés. La répartition s'effectue « au marc le franc ».

Les rangs de privilèges

Sauvegarde et redressement judiciaire

La réalisation du prix de vente d'un immeuble entre les créanciers s'effectue selon l'ordre suivant :

Créances « super privilégiées » des salaires : paiement de la rémunération des soixante derniers jours de travail antérieurs au jugement d'ouverture ;
Frais de justice nés régulièrement après le jugement d'ouverture pour les besoins du déroulement de la procédure : frais relatifs à la conservation, la réalisation des biens et la distribution du prix entre les créanciers (frais d'inventaire et de publicité, rémunération des mandataires de justice...) ;
Créances garanties par le privilège de la conciliation : bénéficie aux créanciers qui consentent un nouvel apport en trésorerie ou fournissent un nouveau bien ou nouveau service, en vue d'assurer la poursuite de l'activité de l'entreprise et sa pérennité ;
Privilège des créances postérieures au jugement d'ouverture : créances nées pour les besoins du déroulement de la procédure ou du maintien provisoire de l'activité, ou créances nées en contrepartie d'une prestation fournie au débiteur pendant le maintien de l'activité ou en exécution d'un contrat en cours maintenu par le liquidateur, ou créances nées pour les besoins de la vie courante du débiteur personne physique ;
Créances garanties par le privilège général des salariés : paiement de la rémunération des six mois de travail antérieurs au jugement d'ouverture ;
Créances garanties par un privilège spécial ou par une hypothèque ;
Créances chirographaires.

La réalisation du prix de vente d'un meuble entre les créanciers s'effectue selon l'ordre suivant :

Créances garanties par une sûreté mobilière spéciale assortie d'un droit de rétention ;
Créances « super privilégiées » des salaires : paiement de la rémunération des soixante derniers jours de travail antérieurs au jugement d'ouverture.
Frais de justice nés régulièrement après le jugement d'ouverture pour les besoins du déroulement de la procédure : frais relatifs à la conservation, la réalisation des biens et la distribution du prix entre les créanciers (frais d'inventaire et de publicité, rémunération des mandataires de justice...) ;
Créances garanties par le privilège de la conciliation : bénéficie aux créanciers qui consentent un nouvel apport en trésorerie ou fournissent un nouveau bien ou nouveau service, en vue d'assurer la poursuite de l'activité de l'entreprise et sa pérennité ;
Privilège des créances postérieures au jugement d'ouverture : créances nées pour les besoins du déroulement de la procédure ou du maintien provisoire de l'activité, ou créances nées en contrepartie d'une prestation fournie au débiteur pendant le maintien de l'activité ou en exécution d'un contrat en cours maintenu par le liquidateur, ou créances nées pour les besoins de la vie courante du débiteur personne physique ;
Privilège du Trésor ;
Créances garanties par un privilège spécial mobilier sans droit de rétention ;
Créances garanties par d'autres privilèges généraux mobiliers ;
Créances chirographaires.

Liquidation judiciaire

La réalisation du prix de vente d'un immeuble entre les créanciers s'effectue selon l'ordre suivant :

Créances salariales « super privilégiées » des salaires : paiement de la rémunération des soixante derniers jours de travail antérieurs au jugement d'ouverture ;
Frais de justice nés régulièrement après le jugement d'ouverture pour les besoins du déroulement de la procédure : frais d'inventaire et de publicité, rémunération des mandataires de justice ;
Créances garanties par le privilège de la conciliation : bénéficie aux créanciers qui consentent un nouvel apport en trésorerie ou fournissent un nouveau bien ou nouveau service, en vue d'assurer la poursuite de l'activité de l'entreprise et sa pérennité ;
Créances garanties par des sûretés immobilières spéciales ;
Privilège des créances postérieures au jugement d'ouverture : créances nées pour les besoins du déroulement de la procédure ou du maintien provisoire de l'activité, ou créances nées en contrepartie d'une prestation fournie au débiteur pendant le maintien de l'activité ou en exécution d'un contrat en cours maintenu par le liquidateur, ou créances nées pour les besoins de la vie courante du débiteur personne physique ;
Créances chirographaires.

La réalisation du prix de vente d'un meuble entre les créanciers s'effectue selon l'ordre suivant :

Créances garanties par une sûreté mobilière spéciale assortie d'un droit de rétention ;
Créances salariales « super privilégiées » des salaires : paiement de la rémunération des soixante derniers jours de travail antérieurs au jugement d'ouverture ;
Frais de justice nés régulièrement après le jugement d'ouverture pour les besoins du déroulement de la procédure : frais d'inventaire et de publicité, rémunération des mandataires de justice ;
Créances garanties par le privilège de la conciliation ;
Privilège des créances postérieures au jugement d'ouverture : créances nées pour les besoins du déroulement de la procédure ou du maintien provisoire de l'activité, ou créances nées en contrepartie d'une prestation fournie au débiteur pendant le maintien de l'activité ou en exécution d'un contrat en cours maintenu par le liquidateur, ou créances nées pour les besoins de la vie courante du débiteur personne physique ;
Créances garanties par une hypothèque mobilière ou créances garanties par un nantissement sur le matériel ou l'outillage ;
Privilège du Trésor ;
Créance garantie par une sûreté mobilière spéciale sans droit de rétention ;
Autres privilèges mobiliers (article 2331 du code civil) et privilège général des salaires ;
Créances chirographaires.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Sauvegarde et redressement judiciaire

Les procédures de sauvegarde et de redressement judiciaire ont été instituées pour permettre, par la voie d'un plan, la sauvegarde de l'entreprise, le maintien de l'activité et de l'emploi et l'apurement du passif. Un plan de sauvegarde ou de redressement ne pourra être arrêté que si ces conditions sont remplies.

Le débiteur en cas de sauvegarde, ou l'administrateur en cas de redressement judiciaire, élabore le projet de plan s'il existe une possibilité sérieuse pour l'entreprise d'être sauvegardée. Il comprend trois volets :

- un volet économique et financier qui détermine les perspectives de redressement en fonction des possibilités et des modalités d'activités, de l'état du marché et des moyens de financement disponibles ;
- une définition des modalités de règlement du passif et des garanties éventuelles que le chef d'entreprise doit souscrire pour en assurer l'exécution ;
- un volet social, dans lequel il expose et justifie le niveau et les perspectives d'emploi ainsi que les conditions sociales envisagées pour la poursuite d'activité. Lorsque le projet prévoit des licenciements pour motif économique, il rappelle les mesures déjà intervenues et définit les actions à entreprendre en vue de faciliter le reclassement et l'indemnisation des salariés dont l'emploi est menacé.

Le plan mentionne l'ensemble des engagements souscrits par les personnes tenues de l'exécution et qui sont nécessaires au redressement de l'entreprise.

Le tribunal statue ensuite sur le projet de plan qui lui est présenté par le débiteur ou un créancier.

La décision du tribunal arrêtant un plan de sauvegarde ou de redressement ou un plan de cession constitue une décision juridictionnelle. Le plan présente également un aspect contractuel, si des comités de créanciers ont été constitués.

La durée du plan ne peut excéder dix ans, quinze ans pour les agriculteurs.

Le tribunal nomme pour la durée du plan l'administrateur ou le mandataire judiciaire en qualité de commissaire à l'exécution du plan afin de surveiller l'exécution du plan.

L'arrêté du plan met fin à la période d'observation. Le débiteur retrouve la maîtrise de ses biens, et peut à nouveau gérer son entreprise, sous réserve des mesures que le tribunal lui aura imposées dans le plan.

Le débiteur doit en effet respecter les dispositions du plan en tous ses aspects.

A défaut, en cas de non-exécution de ses engagements ou en cas de survenance de la cessation des paiements pendant l'exécution du plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire, le débiteur s'expose à une résolution du plan et à une reprise de la procédure.

Conversion en liquidation judiciaire

La liquidation judiciaire peut être prononcée au cours ou à l'issue de la période d'observation ouverte par un jugement de sauvegarde comme par un jugement de redressement judiciaire.

Le tribunal doit prononcer la liquidation judiciaire, dès que la continuation de l'entreprise s'avère impossible ou qu'un plan de cession ne peut être arrêté dans le cadre de la procédure de redressement judiciaire.

Fin des obligations du débiteur personne physique en liquidation judiciaire

Le dessaisissement du débiteur court du jour du prononcé de la liquidation judiciaire jusqu'à la clôture de la liquidation. C'est à ce moment qu'il recouvre ses droits et peut à nouveau exercer des actions.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

L'achèvement de l'exécution du plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire ne permet pas aux créanciers qui n'avaient pas déclaré leur créance de poursuivre le débiteur.

La reprise exceptionnelle des poursuites individuelles n'est prévue expressément qu'à l'occasion de la clôture de la liquidation judiciaire pour insuffisance d'actif.

Moment où la procédure d'insolvabilité est considérée comme clôturée

La période d'observation désigne la période s'étendant du jour du jugement d'ouverture jusqu'au jour du jugement arrêtant le plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire, ou prononçant la liquidation judiciaire.

En procédure de sauvegarde comme en procédure de redressement judiciaire, l'activité se poursuit au cours de la période d'observation et le débiteur continue en principe à gérer son entreprise, avec certaines restrictions.

Lorsqu'il existe une possibilité sérieuse pour l'entreprise d'être sauvegardée, la période d'observation a vocation à se terminer par un plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire.

L'adoption d'un plan de sauvegarde ou de redressement fait recouvrer au débiteur la maîtrise de ses affaires mais elle ne met pas pour autant fin à la procédure.

En effet, la clôture de la procédure intervient lorsque le compte-rendu de fin de mission de l'administrateur et du mandataire judiciaire a été approuvé par le juge-commissaire. Le président du tribunal rend alors une ordonnance de clôture qui est une mesure d'administration judiciaire non susceptible de recours. La procédure est ainsi judiciairement clôturée au moment de l'ordonnance de clôture.

Cependant, les effets de la procédure ne s'arrêtent pas avec l'ordonnance de clôture puisque le plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire est toujours en cours.

Le débiteur doit respecter les dispositions du plan en tous ses aspects.

A défaut, en cas de non-exécution de ses engagements ou en cas de survenance de la cessation des paiements pendant l'exécution du plan de sauvegarde ou de redressement judiciaire, le débiteur s'expose à une résolution du plan et à une reprise de la procédure.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Les frais et dépenses de la procédure sont à la charge de l'entreprise objet de la procédure d'insolvabilité.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Lorsque le tribunal ouvre une procédure de redressement judiciaire ou de liquidation judiciaire, la date de cessation des paiements du débiteur est en principe réputée intervenir à la date du jugement d'ouverture de la procédure.

Le tribunal a toutefois la possibilité de fixer la date de cessation des paiements à une date précédant jusqu'à 18 mois la date d'ouverture de la procédure d'insolvabilité.

La période qui va de la date de la cessation des paiements à la date d'ouverture d'une procédure de redressement judiciaire ou de liquidation judiciaire est dans ce cas appelée « période suspecte ».

Certains actes accomplis par le débiteur en période suspecte qui paraissent frauduleux sont annulés.

L'action en nullité des actes passés pendant la période suspecte est de la compétence exclusive du tribunal saisi de la procédure.

L'exercice de l'action est réservé à l'administrateur judiciaire, au mandataire judiciaire, au liquidateur et au ministère public.

Les créanciers peuvent exercer à titre individuel, ou à titre collectif par l'intermédiaire du mandataire judiciaire, une action en inopposabilité des actes passés par le débiteur.

L'acte est nul à l'égard de tous et rétroactivement anéanti.

Il existe douze cas de **nullité obligatoire** frappant des actes anormaux. :

Tous les actes à titre gratuit translatifs de propriété mobilière ou immobilière ;

Tout contrat commutatif dans lequel les obligations du débiteur excèdent notablement celles de l'autre partie ;

Tout paiement, quel qu'en ait été le mode, pour dettes non échues au jour du paiement ;

Tout paiement pour dettes échues, fait autrement qu'en espèces, effets de commerce, virements, bordereaux de cession ou tout autre mode de paiement communément admis dans les relations d'affaires ;

Tout dépôt et toute consignation de sommes effectués à la suite du gage d'un bien à défaut d'une décision de justice ayant acquis force de chose jugée ;

Toute hypothèque conventionnelle, toute hypothèque judiciaire ainsi que l'hypothèque légale des époux et tout droit de nantissement ou de gage constitués sur les biens du débiteur pour dettes antérieurement contractées ;

Toute mesure conservatoire, à moins que l'inscription ou l'acte de saisie ne soit antérieur à la date de cessation de paiement ;

Toute autorisation et levée d'options par les salariés de l'entreprise ;

Tout transfert de biens ou de droits dans un patrimoine fiduciaire, à moins que ce transfert ne soit intervenu à titre de garantie d'une dette concomitamment contractée ;

Tout avenant à un contrat de fiducie affectant des droits ou biens déjà transférés dans un patrimoine fiduciaire à la garantie de dettes contractées antérieurement à cet avenant ;

Lorsque le débiteur est un entrepreneur individuel à responsabilité limitée, toute affectation ou modification dans l'affectation d'un bien, sous réserve du versement des revenus non affectés à l'activité professionnelle, dont il est résulté un appauvrissement du patrimoine visé par la procédure au bénéfice d'un autre patrimoine de cet entrepreneur ;

La déclaration notariée d'insaisissabilité faite par le débiteur.

Ces actes doivent être annulés par le tribunal, que les parties soient de bonne ou de mauvaise foi.

Le tribunal peut, en outre, annuler les actes à titre gratuit translatifs de propriété mobilière ou immobilière et la déclaration d'insaisissabilité, faits dans les six mois précédant la date de cessation des paiements. Ces cas sont soumis à une nullité facultative.

Sidste opdatering: 13/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Kroatien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling og konkursbehandling kan indledes mod juridiske personer og mod en individuel skyldners aktiver, medmindre andet er fastsat ved lov. En individuel skyldner som omhandlet i konkursloven (*Stečajni zakon*) – "SZ" er en fysisk person, som har pligt til at betale indkomstskat som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til loven om indkomstskat (*Zakon o porezu na dohodak*), eller en fysisk person, som har pligt til at betale selskabsskat i henhold til bestemmelserne i loven om selskabsskat (*Zakon o porezu na dobit*).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

a) Insolvensbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der er tale om umiddelbart forestående insolvens, dvs. retten fastslår, at skyldneren ikke kan opfylde sine eksisterende forpligtelser på forfaldsdatoen.

Insolvens vurderes at være umiddelbart forestående, hvis de omstændigheder, der lægges til grund for at anse skyldneren for insolvent, endnu ikke er indtrådt, og hvis:

- skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstilsynet (*Financijska agencija*), har en eller flere registrerede uindfrie forpligtelser, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti, eller
- skyldneren er mere end 30 dage bagud med betalingen af løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte, eller
- skyldneren ikke inden for 30 dage betaler bidrag og skatter vedrørende de lønninger, der er omhandlet i det foregående afsnit, regnet fra den dato, hvor skyldneren skal udbetale løn til de ansatte.

b) Konkursbehandling kan indledes, hvis retten fastslår, at der foreligger grunde til konkurs, dvs. insolvens eller overforgældelse.

Der er tale om insolvens, hvis skyldneren ikke kan indfri sine løbende udestående finansielle forpligtelser. Selv om skyldneren har indfriet eller helt eller delvist kan indfri nogle af kreditorernes fordringer, er skyldneren ikke nødvendigvis solvent.

En skyldner anses for insolvent:

- hvis skyldneren i det betalingsregister, der føres af finanstilsynet, har en eller flere registrerede uindfrie forpligtelser, som har været forfaldne i mere end 60 dage, for hvilke der er et gyldigt betalingsgrundlag, og som burde have været betalt uden yderligere godkendelse fra skyldneren fra en af dennes konti
- hvis skyldneren tre gange i træk ikke har betalt løn til sine ansatte i henhold til ansættelseskontrakt, arbejdsretlige bestemmelser, kollektiv overenskomst eller særlige bestemmelser eller et andet dokument vedrørende arbejdsgiveres forpligtelser over for ansatte.

Der er tale om overforgældelse, hvis skyldneren som juridisk person ikke længere råder over aktiver, som kan dække de eksisterende forpligtelser.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

I konkurssager omfatter konkursboet de samlede aktiver, som skyldneren ejede, da konkursbehandlingen blev indledt, og de aktiver, som skyldneren erhverver under konkursbehandlingen. Konkursboet bruges til at dække omkostningerne til konkursbehandlingen og skyldnerens kreditorers fordringer og fordringer, hvis betaling er sikret ved visse rettigheder i skyldnerens aktiver.

Gratis anvendelse af aktiver i konkursboet af personer, som tidligere har haft beføjelse til at repræsentere skyldneren i henhold til loven, eller af den individuelle skyldner efter indledningen af konkursbehandling har ingen retsvirkning, bortset fra anvendelse, der er omhandlet i de generelle regler om princippet om tillid til offentlige registre. Modydelsen returneres til modparten fra konkursboet, hvis den har øget værdien af konkursboet.

Hvis den individuelle skyldner får udbetalt en arv eller gave inden indledningen af eller under konkursbehandlingen, har kun skyldneren ret til at acceptere eller frasige sig arven eller gaven.

Hvis en skyldner indgår i et fælles ejerskab eller et andet retligt forhold eller partnerskab med en tredjemand, foretages udlodningen af aktiver uden for konkursbehandlingen. Der kan anmodes om en særskilt indfrielse fra skyldnerens andel til indfrielse af forpligtelser, der udspringer af et sådant forhold.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyrelsen?

a) Insolvensbehandling: Kravene til udpegelse af en kurator er de samme som kravene til udpegelse af en likvidator. Hvis retten finder det nødvendigt, udpeger den en kurator ved afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Kuratorens opgaver ophører på datoen for afgørelsen om godkendelse af en insolvensaftale, på datoen for indledning af konkursbehandling eller efter kreditorernes beslutning.

Under insolvensbehandling skal kuratoren:

1. undersøge skyldnerens virksomhedsdrift
2. undersøge listen over skyldnerens aktiver og passiver
3. undersøge de registrerede fordringers troværdighed
4. anfægte fordringer, hvis kuratoren på grundlag af kreditorernes udtalelser eller af anden grund har grund til at tvivle på deres gyldighed
5. føre tilsyn med skyldnerens virksomhedsdrift, navnlig de finansielle transaktioner, indgåelse af forpligtelser over for tredjemænd, udstedelse af betalingsgarantier og forretningsaktiviteter i forbindelse med salg af varer eller tjenesteydelser, og samtidig sikre, at skyldnerens aktiver ikke skades
6. indgive en klage til retten, hvis skyldneren handler i strid med bestemmelserne i konkurslovens artikel 67
7. udstede dekretter og attester i henhold til konkurslovens artikel 69 og 71
8. sikre at omkostningerne til insolvensbehandling betales fuldt ud og rettidigt
9. udføre andre aktiviteter i henhold til konkursloven.

Fra datoen for indledning af insolvensbehandlingen og indtil dens afslutning må skyldneren kun foretage de betalinger, der er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift. I denne periode må skyldneren ikke indfri forpligtelser, der opstod og forfaldt inden indledningen af insolvensbehandling, bortset fra bruttoforpligtelser over for skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der udspringer af et ansættelsesforhold, hvor fordringerne forfaldt inden den dato, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektivt overenskomst, erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom, og fordringer baseret på ansattes løn plus grundbidrag og andre materielle arbejdstagerrettigheder i henhold til ansættelseskontrakter og kollektive overenskomster, som er forfaldet efter indgivelsen af begæringen om indledning af insolvensbehandling, samt andre betalinger, som er nødvendige for den almindelige virksomhedsdrift som fastsat i særlig lovgivning.

Fra den dato, hvor begæringen om indledning af insolvensbehandling er indgivet, og indtil afgørelsen om indledning af insolvensbehandling er truffet, må skyldneren kun afhænde eller pantsætte deres aktiver efter kuratorens forudgående godkendelse eller rettens forudgående godkendelse, hvis en kurator ikke er blevet udpeget.

b) Konkursbehandling: Ved konkursbehandling udvælges likvidatoren vilkårligt på A-listen over likvidatorer for det område, der er underlagt den kompetente ret, medmindre andet er anført i konkursloven. På grundlag af denne udvælgelse udpeger retten likvidatoren i afgørelsen om indledning af konkursbehandling. Hvis en kurator blev udpeget under den insolvensbehandling, der gik forud for konkursbehandlingen, eller hvis en foreløbig likvidator blev udpeget under konkursbehandlingen, udpeger retten undtagelsesvis kuratoren eller den foreløbige likvidator som likvidator.

Likvidatoren overdrages de rettigheder og forpligtelser, der er tildelt skyldnerens ledende organer, medmindre andet er anført i konkursloven. Hvis skyldneren fortsætter sin virksomhed under konkursbehandlingen i henhold til konkurslovens artikel 217, stk. 2, forvalter likvidatoren virksomhedsdriften. Likvidatoren repræsenterer skyldneren. Likvidatoren forvalter kun de af en individuel skyldners aktiviteter, der vedrører konkursboet, og repræsenterer skyldneren med beføjelser som en retlig repræsentant.

Likvidatoren har pligt til at handle samvittighedsfuldt og korrekt, herunder

1. at ajourføre regnskaberne pr. datoen for indledning af konkursbehandling
2. at udarbejde et foreløbigt overslag over omkostningerne til konkursbehandlingen og forelægge det kreditorudvalget til godkendelse
3. at nedsætte et udvalg vedrørende opgørelsen af aktiver
4. at opstille en foreløbig opgørelse af skyldnerens aktiver
5. med fornøden omhu at forvalte afslutningen af aktiviteter, som skyldneren har iværksat, men ikke afsluttet, og de handlinger, der er nødvendige for at forhindre skader på skyldnerens aktiver
6. at sikre realiseringen af skyldnerens tilgodehavender
7. samvittighedsfuldt at varetage driften af skyldnerens virksomhed som omhandlet i konkurslovens artikel 217, stk. 2
8. at fremsende dokumenterne vedrørende modtagernes arbejdsretlige status til det kroatiske pensionsforsikringsinstitut
9. med fornøden omhu at realisere eller inddrive skyldnerens ejendele og rettigheder, som indgår i konkursboet
10. at planlægge og foretage udlodningen til kreditorerne efter godkendelse
11. at forelægge det endelige regnskab for kreditorudvalget
12. at foretage efterfølgende udlodninger til kreditorerne
13. efter afslutning af konkursbehandlingen at repræsentere konkursboet i henhold til konkursloven.

Likvidatoren skal ved brug af en standardformular mindst hver tredje måned forelægge en skriftlig rapport om gennemførelsen af konkursbehandlingen og om opgørelsen af konkursboet.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Hvis kreditoren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling i henhold til lov eller kontrakt havde ret til modregning, har indledningen af konkursbehandling ingen indvirkning på denne ret.

Hvis der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling er en eller flere fordringer, som skal modregnes i henhold til en suspensiv betingelse, eller som ikke er forfaldne eller ikke agtes fuldbetalt på samme måde, sker modregningen, når de nødvendige betingelser er opfyldt. Reglen om, at udestående fordringer forfalder efter indledningen af konkursbehandling, og at ikkeøkonomiske fordringer vedrørende et ikkeangivet beløb fastsættes til den økonomiske værdi, som de anslås til på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, finder ikke anvendelse på modregning. Hvis den fordring, som skal anvendes til modregning, bliver ubetinget og forfalder, inden modregning kan ske, udelukkes modregning.

Modregning er ikke udelukket for fordringer i forskellige valutaer eller regningsenheder, såfremt sådanne valutaer eller regningsenheder nemt kan veksles på stedet for indfrielse af den fordring, der bruges til modregning. Omregning sker efter den valutakurs, der er gældende på indfrielsesstedet på det tidspunkt, hvor modregningsopgørelsen modtages.

Modregning kan ikke foretages:

1. hvis kreditorens fordring i konkursboet først opstod efter indledningen af konkursbehandling
2. hvis fordringen blev overdraget til kreditoren af en anden kreditor efter indledningen af konkursbehandling
3. hvis kreditoren har erhvervet sin fordring ved tildeling inden for de sidste seks måneder inden konkursbehandlingen, eller hvis insolvensbehandlingen ikke blev indledt inden for de sidste seks måneder inden datoen for indledning af konkursbehandlingen, og kreditoren vidste eller burde have vidst, at skyldneren var blevet insolvent, eller at der var indgivet en begæring om indledning af insolvensbehandling eller konkursbehandling mod skyldneren. Modregning tillades undtagelsesvis, hvis fordringen blev overdraget i forbindelse med opfyldelsen af en ikkeopfyldt kontrakt, eller hvis retten til at opfylde fordringen er blevet genhvervet ved en vellykket anfægtelse af en skyldners retshandel

4. hvis kreditoren har erhvervet retten til modregning ved en omstødelig retshandel.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Hvis skyldneren og modparten på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har opfyldt eller ikke fuldt ud har opfyldt en gensidigt forpligtende kontrakt, kan likvidatoren opfylde kontrakten på skyldnerens vegne og kræve, at modparten opfylder kontrakten. Hvis likvidatoren afviser at opfylde kontrakten, kan den anden part kun realisere sin fordring på grund af misligholdelse som konkurskreditor. Hvis den anden part i kontrakten anmoder likvidatoren om at indgive sine bemærkninger til retten til at vælge, skal likvidatoren straks og senest efter mødet om rapporten meddele den anden part pr. anbefalet brev, om vedkommende agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis den anden part ville pådrage sig betydelig skade på tidspunktet for mødet om rapporten, og denne har underrettet likvidatoren herom, skal likvidatoren undtagelsesvis senest inden for otte dage pr. anbefalet brev meddele den anden part, om likvidatoren agter at kræve kontrakten opfyldt. Hvis dette ikke sker, kan likvidatoren ikke kræve kontrakten opfyldt.

Hvis de skyldige forpligtelser kan opdeles, og hvis den anden part delvist har opfyldt sine forpligtelser på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, kan denne part udøve sin ret til modydelse svarende til den delvise opfyldelse som konkurskreditor, selv om likvidatoren har krævet den resterende del opfyldt. Den anden part kan som følge af den manglende udøvelse af retten til modydelse ikke kræve tilbagebetaling af den merværdi, der er tilføjet skyldnerens aktiver ved den delvise opfyldelse.

Hvis en klausul er registreret i en tingbog med henblik på at sikre fordringen mod erhvervelse eller tilbagekald af rettigheder til en af skyldnerens ejendomme eller en af de rettigheder, der er tiltrådt til fordel for en skyldner, eller med henblik på at sikre fordringen mod en ændring i indholdet eller prioriteringen af en sådan ret, kan kreditoren afvikle sin fordring som en kreditor i konkursboet. Dette gælder også, hvis skyldneren påtog sig alle andre forpligtelser over for kreditoren, som vedkommende efterfølgende undlod at opfylde helt eller delvist. Denne bestemmelse finder analogt anvendelse på klausuler i skibsregistret, registret over skibe under bygning og flyregistret.

Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har solgt sit løsøre med ejendomsforbehold og har overdraget ejendelene til køberens besiddelse, kan køberen kræve, at køb- og salgskontrakten opfyldes. Dette gælder også, hvis skyldneren har påtaget sig yderligere forpligtelser over for køberen, som vedkommende ikke har opfyldt eller kun har opfyldt delvist. Hvis skyldneren inden indledningen af konkursbehandling har købt fast ejendom med ejendomsforbehold og har overtaget den fra sælgeren, har likvidatoren optionsret i henhold til konkurslovens artikel 181.

Leje af fast ejendom eller lokaler ophører ikke med indledningen af konkursbehandling. Dette gælder også for leje- og leasingaftaler, som skyldneren har indgået som udlejer vedrørende genstande, som forsikringsmæssigt blev overdraget til en tredjemand, der finansierede deres anskaffelse eller produktion. Rettigheder, der vedrører tiden inden indledningen af konkursbehandling, og skade, der udspringer af kontraktens tidligere ophør, kan kun udøves af den anden part som konkurskreditor.

Likvidatoren kan ophæve lejen af fast ejendom eller lokaler, som skyldneren har indgået kontrakt om som lejer, uanset kontraktperioden og med forbehold af den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov. Hvis likvidatoren erklærer kontrakten ophævet, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hvis skyldneren på tidspunktet for indledning af konkursbehandling ikke har overtaget den faste ejendom eller lokalene, kan likvidatoren og den anden part trække sig ud af kontrakten. Hvis likvidatoren trækker sig ud af kontrakten, kan den anden part som konkurskreditor kræve erstatning på grund af tidlig ophævelse af kontrakten. Hver part skal efter anmodning fra den anden part og senest inden for 15 dage informere den anden part om sin hensigt om at trække sig ud af kontrakten. Hvis parten undlader dette, fortaber vedkommende sin ret til tilbagetrækning. Hvis skyldneren som udlejer af fast ejendom eller lokaler inden indledningen af konkursbehandling havde fordringer vedrørende lejeforhold for en fremtidig periode, har dette retsvirkning, for så vidt som det vedrører lejen, for den indeværende kalendermåned på tidspunktet for indledning af konkursbehandling. Hvis konkursbehandlingen indledes efter den 15. i måneden, har fordringerne også retsvirkning i den efterfølgende kalendermåned og vedrører specifikt betalingen af leje. Fordringer, der indehaves på grundlag af tvangsfuldbyrdelse, svarer til kontraktlige fordringer.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren som udlejer annullere lejeforholdet med den opsigelsesperiode, der er fastsat ved lov, uanset den opsigelsesperiode, der er fastsat i kontrakten.

En tredjemand, til hvem likvidatoren har overdraget den faste ejendom eller de lokaler, som var lejet af skyldneren, og som derfor indtræder i et lejeforhold i stedet for skyldneren, kan annullere denne kontrakt inden for den frist, der er fastsat ved lov.

Hvis skyldneren er lejer, kan den anden part ikke annullere lejekontrakten, efter at begæringen om indledning af konkursbehandling er indgivet:

1. som følge af forsinket betaling af leje opstået inden indledningen af konkursbehandling
2. som følge af en forringelse af skyldnerens økonomiske situation.

Indledningen af konkursbehandling fører ikke til opsigelse af ansættelseskontrakter eller tjenesteydelseskontrakter med skyldneren. Indledningen af konkursbehandling er en særlig berettiget grund til at annullere ansættelseskontrakten. Efter indledningen af konkursbehandling kan likvidatoren på vegne af skyldneren (som arbejdsgiver) og den ansatte annullere ansættelseskontrakten, uanset kontraktens varighed og uanset bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagere fastsat ved lov eller i kontrakt. Opsigelsesperioden er en måned, medmindre en kortere frist er fastsat ved lov. Hvis arbejdstagere finder, at annulleringen af deres ansættelseskontrakt ikke er i overensstemmelse med loven, kan de anlægge sag om beskyttelse af deres rettigheder i henhold til arbejdsloven (*Zakon o radu*).

Likvidatoren kan efter rettens godkendelse indgå nye tidsbegrænsede ansættelseskontrakter uden de begrænsninger, der er fastlagt i de generelle regler om ansættelse i tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, med henblik på at afslutte aktiviteter, der allerede er påbegyndt i virksomheden, og undgå eventuel skade. Likvidatoren fastsætter lønnen og andre ydelser i forbindelse med ansættelsen efter rettens godkendelse og i overensstemmelse med loven og kollektive overenskomster. Den løn og de andre ydelser i forbindelse med ansættelse, som ansatte fik ret til efter indledningen af konkursbehandling, medtages i konkursboets forpligtelser.

De ansattes ret til deltagelse ophører med indledningen af konkursbehandling. Aftaler med arbejdstagernes udvalg er ikke bindende for likvidatoren.

Skyldnerens ordrer vedrørende aktiverne i konkursboet er ikke gyldige efter indledningen af konkursbehandling. Hvis den person, der modtager en ordre, ikke har haft kendskab til konkursbehandlingen, uden at dette kan bebrejdes denne, og fortsat udfører sine opgaver, anses ordren for gældende. Fordringer fra en person, som har modtaget ordrer vedrørende sådanne fortsatte opgaver, indfries som konkurskreditorens fordringer. Den person, der modtager ordren, skal med henblik på at afhjælpe skade fortsat udføre sine opgaver efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager aktiviteterne. Fordringerne fra den person, som modtager ordren vedrørende sådanne opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Tilbud, der fremsættes til skyldneren, eller tilbud, som skyldneren fremsætter, er ikke gyldige fra datoen for indledning af konkursbehandling, medmindre de er blevet accepteret inden denne dag.

Med hensyn til forretningskontrakter med en person, som har forpligtet sig til at levere visse tjenesteydelser på skyldnerens vegne, og med hensyn til skyldnerens beføjelser vedrørende de aktiver, der tilføres konkursboet, og når sådanne beføjelser ikke er gyldige efter indledningen af konkursbehandling, skal den person, der modtager ordren med henblik på at afhjælpe skaden fortsat udføre opgaver, selv efter indledningen af konkursbehandling, indtil likvidatoren overtager udførelsen af opgaverne. Fordringerne fra den person, som modtager ordren, der udspringer af de fortsatte opgaver, indfries som kreditorfordringer af konkursboet.

Kontraktlige bestemmelser, som på forhånd udelukker eller begrænser anvendelsen af konkurslovens bestemmelser, har ingen retsvirkning.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

a) Insolvensbehandling: Der kan ikke anlægges fuldbyrdelsesprocedurer, administrative søgsmål eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil procedurernes afslutning. Alle sådanne verserende søgsmål udsættes fra den dag, hvor insolvensbehandlingen indledes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen
- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Efter indledningen af konkursbehandling kan individuelle kreditorer ikke anlægge fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren vedrørende de dele af deres aktiver, der indgår i konkursboet, eller vedrørende skyldnerens øvrige aktiver. Kreditorer, som ikke er konkurskreditorer, kan ikke kræve fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod individuelle skyldneres fremtidige fordringer på grundlag af deres ansættelsesforhold eller anden tjenesteydelse eller vedrørende deres fordringer på dette grundlag under konkursbehandling, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af eller sikkerhed for fordringer vedrørende underholdsbidrag og andre fordringer, som kan indfries af den del af skyldnerens arbejdsindtægter, som ikke kan bruges til at indfri andre kreditorens fordringer. Sådanne fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, afbrydes. Når disse procedurer fortsættes, udsætter fuldbyrdelsesretten procedurerne.

Efter indledningen af konkursbehandling kan kreditorer, som kan anmode om, at visse dele af skyldnerens aktiver udtages af insolvensboet (*izlučni vjerovnici*), med henblik på at udøve deres rettigheder, indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse mod skyldneren i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om fuldbyrdelsesprocedurer. Udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, som kreditorerne har indledt inden indledningen af konkursbehandling, fortsættes og gennemføres af en fuldbyrdelsesret i overensstemmelse med reglerne om fuldbyrdelsesprocedurer.

Efter indledningen af konkursbehandling har kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), ikke beføjelse til at indlede fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse. Fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, der verserer på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, udsættes. De udsatte fuldbyrdelsesprocedurer og søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse videreføres af den ret, der behandler konkursbehandlingen ved anvendelse af reglerne om realisering af løsøre, for hvilke der ikke er opnået separationsrettigheder under konkursbehandling.

Efter indledningen af konkursbehandling tillades registrering i offentlige registre, hvis kravene til registrering er opfyldt, inden de retlige konsekvenser af indledningen af konkursbehandling trådte i kraft.

Fuldbyrdelse med henblik på indfrielse af fordringer fra konkursboet, som ikke er baseret på likvidatorens retshandler, tillades ikke i en periode på seks måneder efter indledning af konkursbehandling.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på:

1. konkursboets forpligtelser, der udspringer af en bilateralt bindende kontrakt, som likvidatoren har påtaget sig at opfylde
2. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, efter udløbet af den første frist, inden hvilken likvidatoren kunne have annulleret kontrakten
3. forpligtelser, der udspringer af et permanent kontraktligt forhold, hvis likvidatoren har modtaget en modydelse til fordel for konkursboet.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

a) Insolvensbehandling: Fra datoen for indledning af insolvensbehandling og indtil dens afslutning kan der ikke anlægges civile søgsmål mod skyldneren.

Ethvert sådant søgsmål, der verserer på datoen for indledning af insolvensbehandling, udsættes. De udsatte søgsmål fortsættes efter anmodning fra kreditorerne:

- efter indgåelsen af en insolvensaftale vedrørende fordringer eller dele af fordringer, der blev anfægtet under insolvensbehandlingen
- efter en endelig afgørelse om afbrydelse af insolvensbehandlingen.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på søgsmål, der ikke er berørt af insolvensbehandlingen, eller på søgsmål vedrørende fordringer, der er opstået efter indledningen af insolvensbehandlingen.

I søgsmål ved retten, hvor der blev truffet afgørelse om udsættelse af sagen på grund af indledningen af insolvensbehandling, og hvor der efterfølgende blev truffet endelig afgørelse om godkendelse af insolvensaftalen, der dækkede kreditorens fordring, fortsætter retten insolvensbehandlingen og afviser søgsmålet eller afbryder fuldbyrdelsesprocedurer eller søgsmål vedrørende sikkerhedsstillelse, medmindre der er tale om fordringer eller dele af fordringer, der er anfægtet under insolvensbehandling.

b) Konkursbehandling: Likvidatoren overtager søgsmål, herunder voldgiftssager, vedrørende aktiver, der indgår i konkursboet, som verserede på tidspunktet for indledning af konkursbehandling, og optræder i skyldnerens navn og på dennes vegne. Søgsmål vedrørende fordringer, der er anmeldt i konkursbehandlingen, kan først videreføres, når de er blevet behandlet på mødet til prøvelse af fordringer.

Søgsmål, der på tidspunktet for indledning af konkursbehandling verserer mod skyldneren, overtages af likvidatoren i eget navn, hvis de vedrører:

1. udtagelse af aktiver fra konkursboet
2. særskilt indfrielse
3. konkursboets forpligtelser.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

a) Insolvensbehandling: Skyldnerens kreditorer under insolvensbehandling er de personer, som på tidspunktet for indledning af insolvensbehandling har økonomiske fordringer mod skyldneren. Konkurslovens bestemmelser om retten til at afgive stemme om en konkursordning finder tilsvarende anvendelse på kreditorernes ret til at stemme om rekonstruktionsplanen.

Kreditorerne afgiver deres stemme skriftligt på den foreskrevne stemmeseddel. Stemmesedlen indgives til retten senest ved begyndelsen af afstemningsmødet og skal undertegnes og attesteres af en bemyndiget person. Hvis kreditorerne ved mødets start ikke indgiver stemmesedlen, eller de indgiver en stemmeseddel, som ikke klart viser, hvad de har stemt, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

De kreditorer, der er til stede på mødet, stemmer ved brug af den foreskrevne stemmeseddel. Hvis de stemmeberettigede kreditorer ikke stemmer på dette møde, anses de for at have stemt mod rekonstruktionsplanen.

Hver stemmeberettiget kreditorgruppe stemmer særskilt om rekonstruktionsplanen. Reglerne om klassificering af deltagere i konkursordninger anvendes på samme måde som ved klassificering af kreditorer under insolvensbehandling.

Kreditorerne anses for at have accepteret rekonstruktionsplanen, hvis flertallet af alle kreditorer har stemt for den, og hvis summen af alle fordringer fra de kreditorer, der har stemt for planen, i hver gruppe er mindst det dobbelte af summen af fordringerne fra de kreditorer, der har stemt mod planen.

Kreditorer, der har en fælles ret, eller hvis rettigheder udgøres af en enkelt fælles ret, indtil grundene til insolvens opstod, tælles som en kreditor ved afstemningen. Indehaverne af særskilte rettigheder eller brugsrettigheder behandles i overensstemmelse hermed.

b) Konkursbehandling – kreditorudvalg: For at beskytte kreditorernes interesser under konkursbehandling kan retten inden det første kreditormøde nedsætte et kreditorudvalg og udpege dets medlemmer.

Både kreditorerne med de største fordringer og kreditorerne med de mindste fordringer skal være repræsenteret i kreditorudvalget. Der skal også være en repræsentant for skyldnerens tidligere ansatte i kreditorudvalget, medmindre de deltager som kreditorer i insolvensbehandlingen med ubetydelige fordringer. Kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) og personer, som ikke er kreditorer, men som kan bidrage til udvalgets arbejde med ekspertviden, kan udpeges som medlemmer af kreditorudvalget.

Kreditorudvalget skal bestå af et ulige antal medlemmer (højest ni). Hvis antallet af kreditorer er under fem, tildeles alle kreditorer kreditorudvalgets beføjelser. Hvis kreditorernes anerkendte fordringer under mødet til prøvelse af fordringer er blevet fastsat til en værdi på mere end 50 mio. HRK, og skyldneren på datoen for indledning af konkursbehandling har ansættelseskontrakter med mere end 20 ansatte, skal retten give kreditorerne mulighed for at træffe beslutning om nedsættelse af et kreditorudvalg.

Kreditorudvalget skal føre tilsyn med likvidatoren og hjælpe vedkommende i udførelsen af forretningsaktiviteter og føre tilsyn med driften i henhold til konkurslovens artikel 217, undersøge regnskaberne og andre fortegnelser vedrørende virksomheden og træffe beslutning om kontrol af omsætning og likvider. Kreditorudvalget kan give individuelle udvalgsmedlemmer beføjelse til at udføre individuelle opgaver inden for dets ansvarsområde.

Kreditorudvalget sørger navnlig for følgende inden for sit ansvarsområde:

1. undersøge likvidatorens rapporter om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet
 2. gennemgå kassebøger og alle dokumenter, som likvidatoren har overtaget
 3. indgive indsigelser til retten mod likvidatorens handlinger
 4. godkende estimater over omkostningerne til konkursbehandlingen
 5. indgive en udtalelse til retten om likvidationen af skyldnerens aktiver efter anmodning fra retten
 6. indgive en udtalelse til retten om videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller aktiviteter efter anmodning fra retten
 7. indgive en udtalelse til retten om anerkendelsen af begrundede tab, som er konstateret i opgørelsen af aktiver efter anmodning fra retten.
3. Kreditorudvalget skal underrette kreditorerne om gennemførelsen af konkursbehandlingen og status for konkursboet.

Kreditormødet

Retten indkalder til et kreditormøde. Ret til deltagelse indrømmes alle konkurskreditorer, alle konkurskreditorer med ret til særskilt opfyldelse, likvidatoren og den individuelle skyldner.

På mødet om rapporten og efterfølgende møder har kreditormødet beføjelse til at:

1. nedsætte et kreditorudvalg, hvis det ikke allerede nedsat, ændre dets sammensætning eller reducere antallet af udvalgsmedlemmer
2. udpege en ny likvidator
3. træffe beslutning om at videreføre eller standse skyldnerens aktiviteter og om betingelserne og vilkårene for likvidation af skyldnerens aktiver
4. pålægge likvidatoren at udforme en konkursordning
5. træffe beslutninger, som ligger inden for kreditorudvalgets kompetencer
6. træffe beslutning om andre forhold, som er relevante for gennemførelsen og afslutningen af konkursbehandlingen i henhold til konkursloven.

Kreditormødet kan anmode likvidatoren om at indgive underretninger og rapporter om virksomhedens status og drift. Hvis der ikke er nedsat et kreditorudvalg, kan kreditormødet kræve en verifikation af den omsætning og de likvider, der forvaltes af likvidatoren.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet til aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling.

Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditorudvalgets beslutninger.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Ved indledningen af konkursbehandling bortfalder skyldnerens rettigheder som en juridisk person, og de overføres til likvidatoren. Ved indledningen af konkursbehandling overføres en individuel skyldners ret til at administrere og afhænde aktiver, der indgår i konkursboet, til likvidatoren.

Når konkursbehandlingen er blevet indledt, skal likvidatoren straks overtage og begynde at forvalte alle aktiver i konkursboet.

Likvidatoren kan på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse om indledningen af konkursbehandling anmode retten om at beordre skyldneren til at overdrage aktiver og fastlægge tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger.

Likvidatoren kan, når afgørelsen om indledning af konkursbehandling er endelig, anmode retten om at beordre tredjemænd, som er i besiddelse af aktiver fra konkursboet, til at aflevere disse aktiver. Sammen med denne anmodning skal likvidatoren fremlægge dokumentation for ejerskabet af aktiverne. Retten træffer afgørelse om likvidatorens anmodning efter høring af de personer, som er i besiddelse af aktiver i konkursboet.

Likvidatoren opstiller en liste over de enkelte aktiver i konkursboet. Den individuelle skyldner og personer, som i henhold til loven tidligere havde beføjelse til at repræsentere skyldneren, skal samarbejde med likvidatoren i denne forbindelse. Likvidatoren skal indsamle de nødvendige oplysninger fra de pågældende personer, medmindre dette vil forsinke insolvensbehandlingen unødigt.

Likvidatoren opstiller en liste over alle skyldnerens kreditorer, som vedkommende har kendskab til ud fra skyldnerens kassebøger og bilag, andre oplysninger fra skyldneren, anmeldelse af fordringer osv.

Likvidatoren opstiller en systematisk oversigt med hensyn til tidspunktet for indledning af konkursbehandling med angivelse og sammenligning af aktiverne i konkursboet og skyldnerens forpligtelser og deres vurdering.

Opgørelsen over konkursboet, listen over kreditorer og oversigten over aktiver og passiver skal fremlægges i retsregistret senest otte dage inden mødet om rapporten.

Skyldnerens pligt til at føre kassebøger og fremlægge regnskab i henhold til handels- og skatteloven berøres ikke af indledningen af konkursbehandling.

Likvidatoren skal opfylde disse forpligtelser vedrørende konkursboet.

Likvidatoren skal senest 15 dage inden mødet om rapporten forelægge retten en rapport om skyldnerens økonomiske situation og begrundelsen for denne situation, som offentliggøres på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*) senest otte dage inden mødet om rapporten.

Efter mødet om rapporten skal likvidatoren straks realisere aktiverne i konkursboet, hvis dette ikke er i strid med kreditormødets beslutning.

Likvidatoren skal realisere aktiverne fra konkursbehandlingen i overensstemmelse med kreditormødets og kreditorudvalgets beslutninger.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

a) Insolvensbehandling: Fordringer anmeldes til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Finansministeriets skatteforvaltning (*Ministarstvo financija – Porezna uprava*) kan anmelde fordringer vedrørende skatter, tillæg og obligatoriske forsikringsbidrag, som i henhold til loven skal trækkes af lønnen, samt andre fordringer, som denne forvaltning har beføjelse til at inddrive i henhold til særlige bestemmelser, bortset fra fordringer vedrørende skatter og tillæg af indkomst fra arbejde og bidrag fra grundbeløbet for personer, som er forsikret i forbindelse med et ansættelsesforhold.

Under insolvensbehandling kan skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ikke anmelde fordringer, der udspringer af et ansættelsesforhold, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektivt overenskomst, og fordringer baseret på erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom. Disse fordringer kan ikke være omfattet af insolvensbehandling. Hvis sagsøgeren ikke har anmeldt disse fordringer i begæringen om indledning af insolvensbehandling, eller hvis vedkommende har anført dem ukorrekt, har skyldnerens ansatte og tidligere ansatte samt finansministeriets skatteforvaltning ret til at indgive en indsigelse.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at søge særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for særskilt opfyldelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og de skal fremlægge en erklæring om, hvorvidt de giver afkald på retten til særskilt opfyldelse eller ej.

I deres anmeldelse af fordringer skal kreditorer med ret til at anmode om fritagelse af dele af skyldnerens aktiver fra insolvensboet (*izlučni vjerovnici*) fremlægge oplysninger om deres ret, retsgrundlaget for retten til fritagelse og den del af skyldnerens aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på.

I deres anmeldelse af fordringer skal begge disse typer kreditorer (*razlučni vjerovnici* og *izlučni vjerovnici*) fremlægge en erklæring om deres samtykke eller afvisning af samtykke til suspension af indfrielse fra de aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, eller suspension af opdelingen af aktiver, som deres ret til fritagelse finder anvendelse på, med henblik på at gennemføre rekonstruktionsplanen.

En insolvensaftale må ikke berøre kreditorers ret til særskilt opfyldelse fra de aktiver, som retten til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, medmindre andet er fastsat i den pågældende aftale. Hvis insolvensaftalen udtrykkeligt bestemmer andet, skal den angive, hvilken del af disse kreditorers rettigheder der reduceres, hvor længe indfrielse udsættes, og hvilke andre bestemmelser i insolvensbehandlingen der finder anvendelse på disse rettigheder.

Hvis kreditoren ikke anmelder en fordring, men fordringen er nævnt i begæringen om indledning af insolvensbehandling, anses en sådan fordring for anmeldt. Skyldneren og kuratoren, hvis en sådan er udpeget, skal angive deres stilling til kreditorernes anmeldte fordringer. Denne bemærkning indgives til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular, som for hver fordring skal indeholde følgende oplysninger:

1. fordringens nummer i tabellen over anmeldte fordringer
2. oplysninger til identifikation af kreditorerne
3. beløbet for den anmeldte fordring
4. skyldnerens og eventuelt kuratorens erklæring om anerkendelse eller anfægtelse af fordringen
5. beløbet for den anfægtede fordring
6. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Ved udløbet af fristen for indgivelse af bemærkninger vedrørende anmeldte fordringer kan skyldneren og den eventuelle kurator ikke længere anfægte fordringer, som de har anerkendt.

En kreditor kan anfægte en fordring anmeldt af en anden kreditor.

Anfægtelse af en fordring indgives til finanstilsynets kompetente enhed på en standardformular, som skal indeholde følgende oplysninger:

1. oplysninger til identifikation af den kreditor, der anfægter fordringen
2. referencenummeret på den anfægtede fordring i tabellen over anmeldte fordringer
3. oplysninger til identifikation af den kreditor, der har anmeldt den anfægtede fordring
4. beløbet for den anmeldte fordring, der anfægtes
5. en erklæring fra den kreditor, der anfægter fordringen
6. beløbet for den anfægtede fordring
7. begrundelsen for, at den anfægtede fordring eller en del af fordringen ikke eksisterer.

Finanstilsynet opstiller en tabel over anmeldte fordringer og en tabel over anfægtede fordringer på en standardformular.

b) Konkursbehandling: Fordringer anmeldes til likvidatoren på en standardformular i to eksemplarer og ledsages af kopier af de dokumenter, der ligger til grund for fordringen, eller som dokumenterer fordringen.

Likvidatoren udarbejder en liste over alle fordringer fra skyldnerens ansatte eller tidligere ansatte indtil indledningen af konkursbehandling, der angives som brutto- og nettobeløb. Der indgives to eksemplarer af anmeldelsen af fordringer til underskrift.

Fordringer fra kreditorer med lavere prioritet anmeldes kun efter særlig opfordring fra retten. I anmeldelsen af sådanne fordringer angives det, at de er af lavere prioritet, og kreditorens placering i konkursordenen angives.

Kreditorer med ret til at søge fritagelse (*izlučni vjerovnici*) skal oplyse likvidatoren om deres ret til fritagelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på, eller i deres underretning angive deres ret til kompensation for retten til fritagelse.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse (*razlučni vjerovnici*), skal oplyse likvidatoren om deres ret til særskilt opfyldelse og retsgrundlaget for denne ret, og de skal angive de aktiver, som denne ret finder anvendelse på. Hvis sådanne kreditorer også indgiver fordringer som konkurskreditorer, skal de i deres anmeldelse angive den del af den konkursramte skyldners aktiver, som deres ret til særskilt opfyldelse finder anvendelse på, og det beløb af deres fordring, som ikke forventes indfriet af den særskilte ret.

Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, som ikke oplyser likvidatoren om denne ret, fortaber retten til særskilt indfrielse. Kreditorer, som har ret til særskilt opfyldelse, fortaber undtagelsesvis deres ret til særskilt indfrielse og har ikke ret til at søge erstatning eller anden kompensation fra en konkursramt skyldner eller kreditor, hvis genstanden for retten til særskilt opfyldelse er blevet realiseret under konkursbehandlingen uden dem, og retten til særskilt opfyldelse ikke var blevet registreret i et offentligt register, eller likvidatoren ikke havde kendskab eller ikke kunne have haft kendskab dertil.

De anmeldte fordringer undersøges med hensyn til deres beløb og placering i konkursordenen på mødet til prøvelse af fordringer.

Likvidatoren skal specifikt angive, om hver anmeldt fordring anerkendes eller anfægtes.

De fordringer, der anfægtes af likvidatoren, den individuelle skyldner eller en af konkurskreditorerne, skal prøves særskilt. Retten til fritagelse og retten til særskilt opfyldelse er ikke underlagt undersøgelse.

En fordring anses for anerkendt, hvis den på mødet til prøvelse af fordringer anerkendes af likvidatoren og ikke anfægtes af en konkurskreditor, eller hvis en indsigelse afvises. Hvis en individuel skyldner anfægter en fordring, er dette ikke til hinder for anerkendelse af fordringen.

Retten opstiller en tabel over fordringer, der er blevet prøvet, hvori den for hver anmeldt fordring angiver det beløb, der er anerkendt for fordringen, dens placering i konkursordenen og den person, der har anfægtet fordringen. En individuel skyldners anfægtelser af fordringer angives også i tabellen.

Anerkendelsen af en fordring angives også af retten på vekslers og andre gældsinstrumenter.

På grundlag af tabellen over prøvede fordringer træffer retten en afgørelse om beløbet for og rækkefølgen af de enkelte anerkendte eller anfægtede fordringer. I medfør af denne afgørelse træffer retten også afgørelse om henvisning til sagsanlæg vedrørende anerkendelse eller anfægtelse af fordringer for retten.

Hvis likvidatoren har anfægtet fordringen, henviser retten kreditoren til at anlægge sag mod skyldneren med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring.

Hvis en af konkurskreditorerne har anfægtet en fordring, som likvidatoren har anerkendt, henviser retten denne kreditor til at anlægge sag med henblik på anerkendelse af den anfægtede fordring. I en sådan retssag handler den person, der modsætter sig fordringen, på vegne af skyldneren og for dennes regning.

Hvis fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte er blevet anfægtet, anlægges sagen om anerkendelse af de anfægtede fordringer i overensstemmelse med de generelle bestemmelser om insolvensbehandling ved retten og de særlige bestemmelser om arbejdsretlige tvister.

Hvis der foreligger et fuldbyrdsdokument vedrørende den anfægtede fordring, henviser retten den anfægtende part til at anlægge sag og fremlægge bevis for vedkommendes påstand.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Fyldestgørelsen af kreditorer sker på grundlag af cashflow. Efterstillede kreditorer tages ikke i betragtning ved delvis udlodning. Udlodningen foretages af likvidatoren. Inden hver udlodning skal likvidatoren indhente kreditorudvalgets samtykke eller rettens samtykke, hvis et kreditorudvalg ikke er nedsat.

De prioriterede fordringer øverst i konkursordenen omfatter fordringer fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, der er opstået indtil datoen for indledning af konkursbehandling og udspringer af et ansættelsesforhold, som et samlet bruttobeløb, afskedigelsesgodtgørelse op til det beløb, der er fastsat ved lov og kollektivt overenskomst, og erstatningskrav, der udspringer af arbejdsskader eller arbejdsrelateret sygdom.

De næsthøjest prioriterede fordringer omfatter alle andre fordringer mod skyldneren, bortset fra fordringer, der anses for efterstillede.

Efter fyldestgørelsen af prioriterede fordringer fyldestgøres efterstillede fordringer i følgende rækkefølge:

1. renter, der er påløbet konkurskreditorers fordringer siden indledningen af konkursbehandlingen
2. de omkostninger, individuelle kreditorer har pådraget sig ved deres deltagelse i insolvensbehandlingen
3. bøder, der er udstedt for lovovertrædelser eller forseelser, og omkostninger, der følger af straffesager eller civile sager
4. fordringer, som kræver gratis levering af tjenesteydelser fra en skyldner
5. fordringer vedrørende tilbagebetaling af lån som erstatning for kapital fra et medlem af et selskab eller en tilsvarende fordring.

Udestående fordringer forfalder ved indledningen af konkursbehandling.

Fordringer vedrørende en resolutiv betingelse, som træder i kraft efter indledningen af konkursbehandling, anses for ubetingede fordringer, indtil en sådan betingelse træder i kraft.

Omkostningerne til konkursbehandling og konkursboets øvrige forpligtelser fyldestgøres først af konkursboet. Likvidatoren indfrier fordringerne i den rækkefølge, de forfalder.

Inden udlodningen opstiller likvidatoren en liste over fordringer, som medregnes ved udlodningen (udlodningslisten). Fordringerne fra skyldnerens ansatte og tidligere ansatte, som udspringer af et ansættelsesforhold, og som er opstået indtil datoen for indledning af konkursbehandling, medregnes i bruttobeløbet.

Listen skal indeholde summen af fordringer og det tilgængelige beløb fra konkursboet, der skal udloddes blandt kreditorerne.

En kreditor, der har ret til særskilt opfyldelse, over for hvem skyldneren også hæfter personligt, bør senest 15 dage efter bekendtgørelsen af udlodningslisten fremlægge dokumentation for likvidatoren for, at vedkommende har givet afkald på retten til særskilt opfyldelse – og for hvilket beløb – eller at der ikke er tale om særskilt opfyldelse. Hvis sådan dokumentation ikke indgives rettidigt, medregnes fordringen ikke ved den delvise udlodning.

Fordringer med en suspensiv betingelse medregnes med deres fulde beløb ved delvis udlodning. Den andel, der vedrører disse fordringer, hensættes under udlodningen.

Under den endelige udlodning medregnes fordringer med en suspensiv betingelse ikke, hvis muligheden for fyldestgørelse er så fjern på tidspunktet for udlodningen, at den ikke har materiel værdi. I dette tilfælde medtages de beløb, der er hensat til opfyldelse af denne fordring under de tidligere udlodninger, i boet, hvorfra den endelige udlodning foretages.

De kreditorer, der var udelukket fra den delvise udlodning, og som efterfølgende opfylder de betingelser, der er anført i konkurslovens artikel 275 og 276, modtager samme beløb som de andre kreditorer fra konkursboets saldo ved den næste udlodning. Først da kan indfrielsen af andre kreditorers fordringer begynde.

Den endelige udlodning indledes, når realiseringen af konkursboet er afsluttet. Den endelige udlodning kan kun indledes med rettens godkendelse.

Hvis alle kreditorers fordringer kan indfries med deres fulde beløb ved den endelige udlodning, overfører likvidatoren et eventuelt overskydende beløb til den individuelle skyldner. Hvis skyldneren er en juridisk person, tildeles hver person, som har en interesse i skyldneren, den del af overskuddet, som denne person ville have ret til i tilfælde af afvikling uden for konkursbehandling.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

a) Insolvensbehandling: Hvis kreditorerne accepterer rekonstruktionsplanen, anerkender retten ved en afgørelse godkendelsen af rekonstruktionsplanen og bekræfter insolvensordningen, medmindre:

- en af kreditorerne med tilstrækkelig vished godtgør, at rekonstruktionsplanen reducerer rettighederne til et beløb, der er lavere end det, som de med rimelighed kan forvente at modtage uden rekonstruktion
- rekonstruktionsplanen med sandsynlighed viser, at dens gennemførelse vil sætte skyldneren i stand til at blive solvent inden udgangen af det indeværende år og inden for de to efterfølgende år
- rekonstruktionsplanen ikke omhandler indfrielse af de beløb, som kreditorerne ville modtage, hvis deres fordring ikke var blevet anfægtet, eller
- rekonstruktionsplanen omfatter forslag til kapitalisering af en eller flere kreditors fordringer, og medlemmerne af skyldneren ikke har meddelt en beslutning mod en sådan aktivitet i henhold til selskabsloven (*Zakon o trgovačkim društvima*).

Hvis betingelserne for bekræftelse af insolvensordningen ikke er opfyldt, bestemmer retten ved en afgørelse, at insolvensordningen ikke er blevet bekræftet, og udsætter sagen.

En bekræftet insolvensaftale er retligt bindende for de kreditorer, der ikke deltog i insolvensbehandlingen, og de kreditorer, der deltog i insolvensbehandlingen, og deres anfægtede fordringer fastslås efterfølgende.

En skyldner, som har opnået fortjeneste af forpligtelser, som er blevet afskrevet under en bekræftet insolvensaftale, beholder denne fortjeneste indtil udløbet af perioden for opfyldelse af alle forpligtelser, der følger af insolvensaftalen.

Hvis en kreditor afskriver en skyldners fordring i overensstemmelse med en bekræftet insolvensaftale, anerkendes beløbet for den afskrevne fordring skattemæssigt som en fradragsberettiget udgift for kreditorer.

b) Konkursbehandling: Umiddelbart efter afslutningen af den endelige udlodning træffer retten en afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen, som rettes til den myndighed, som forvalter det register, hvori skyldneren er registreret. Når en skyldner er blevet slettet fra registret, eksisterer vedkommende ikke længere som en juridisk person, og en skyldner, der er en fysisk person, fratages sin status som individuel erhvervsdrivende, iværksætter eller selvstændig.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurskreditorer kan efter afslutningen af konkursbehandlingen mod en individuel skyldner fortsætte den ubegrænsede indsats for at inddrive deres udestående fordringer.

Konkurskreditorer kan gøre deres fordringer over for skyldneren gældende ved en afgørelse om anerkendelse af deres fordringer, hvis fordringerne er blevet anerkendt og ikke er blevet anfægtet af skyldneren på mødet til prøvelse af fordringer. En fordring, hvis anfægtelse ikke fik medhold, svarer til en ikkeanfægtet fordring.

Efter anmodning fra likvidatoren eller en af kreditorerne eller på eget initiativ træffer retten afgørelse om videreførelse af proceduren med henblik på efterfølgende udlodning, hvis følgende gør sig gældende efter det endelige retsmøde:

1. forudsætningerne for udlodning af de hensatte beløb til kreditorerne er opfyldt
2. beløb, der er betalt fra konkursboet, er blevet tilbageført til konkursboet
3. der er fundet aktiver, som indgår i konkursboet

Retten træffer afgørelse om videreførelse af sagen med henblik på efterfølgende udlodning, selv om insolvensbehandlingen er blevet afsluttet.

Retten kan afstå fra efterfølgende udlodning og overføre det beløb, der er tilgængeligt til udlodning, til kreditorer eller overføre den ejendel, der er blevet fundet, til den individuelle skyldner, hvis retten finder det hensigtsmæssigt, fordi der er tale om et ubetydeligt beløb, eller på grund af ejendelens ringe værdi og de omkostninger, der er forbundet med videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning. Retten kan gøre videreførelsen af sagen med henblik på efterfølgende udlodning betinget af en forhåndsbetaling af sagsomkostningerne.

Efter gennemførelsen af den efterfølgende udlodning træffer retten afgørelse om afslutning af konkursbehandlingen.

Når der er truffet afgørelse om den efterfølgende udlodning, udlodder likvidatoren efter den endelige liste det tilgængelige beløb eller det beløb, der er opnået ved realiseringen af den del af konkursboet, der efterfølgende blev fundet. Likvidatoren afleverer det endelige regnskab til retten.

Kreditorerne i konkursboet, hvis fordringer likvidatoren har fået kendskab til:

1. under den delvise udlodning, efter at andelen til udlodning er blevet fastsat
2. under den endelige udlodning efter afslutning af det endelige retsmøde
3. under den efterfølgende udlodning, efter at listen vedrørende denne udlodning er blevet offentliggjort

kan kun kræve opfyldelse fra konkursboets saldo efter udlodningen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Hver kreditor afholder sine egne omkostninger til insolvensbehandling og konkursbehandling, medmindre andet er fastsat i konkursloven.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Retshandler, der gennemføres inden indledningen af konkursbehandling, som påvirker den ensartede fyldestgørelse af konkurskreditorer (medfører skade for kreditorer), eller som begunstiger visse kreditorer frem for andre (fortrinsbehandling af kreditorer), kan anfægtes af likvidatoren på vegne af skyldneren og af konkurskreditorerne i overensstemmelse med konkurslovens bestemmelser. Undladelser, som har bevirket, at skyldneren har fortabt en ret, eller på grundlag af hvilke økonomiske fordringer mod vedkommende er fremsat, opretholdt eller sikret, vurderes at svare til sådanne retshandler.

En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse på en måde og på et tidspunkt, som er kongruent med materialiteten af vedkommendes rettigheder (kongruent fyldestgørelse), og som blev gennemført inden for de sidste tre måneder inden indgivelsen af en begæring om indledning af konkursbehandling, kan anfægtes, hvis skyldneren på tidspunktet på handelen var insolvent, og kreditoren havde kendskab til denne insolvens. En retshandel, som indrømmer eller tillader en kreditor sikkerhed eller fyldestgørelse i overensstemmelse med vedkommendes rettigheder, kan anfægtes, hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis kreditoren på tidspunktet for handelen havde kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling.

Kreditoren anses for at have haft kendskab til insolvensen eller til begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis vedkommende havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at der var tale om insolvens, eller at en begæring om indledning af konkursbehandling var blevet indgivet.

Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have haft kendskab til insolvensen og til begæringen om indledning af konkursbehandling.

En retshandel, som indrømmer eller tillader sikkerhed eller fyldestgørelse til en kreditor, som ikke havde retten til at fremsætte en fordring, eller som ikke havde ret til at fremsætte en fordring på den pågældende måde eller på det pågældende tidspunkt, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i løbet af den sidste måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller efter indgivelsen af begæringen, eller
2. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og skyldneren var insolvent på det pågældende tidspunkt, eller
3. hvis den blev gennemført i løbet af den tredje eller den anden måned inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og kreditoren på det pågældende tidspunkt vidste, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En kreditor anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for andre kreditorer, hvis denne kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at kreditorerne ville lide skade. Personer, som havde en nær forbindelse til skyldneren på tidspunktet for handelen, anses for at have vidst, at handelen ville medføre skade for konkurskreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren, som direkte medfører skade for konkurskreditorerne, kan anfægtes:

1. hvis den blev gennemført i de tre måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, hvis skyldneren var insolvent på tidspunktet for handelen, og hvis den anden part havde kendskab til insolvensen, eller
2. hvis den blev gennemført efter indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, og hvis den anden person på tidspunktet for retshandelen havde kendskab eller burde have haft kendskab til insolvensen eller begæringen om indledning af konkursbehandling.

Enhver retshandel, der gennemføres af skyldneren, som medfører fortabelse af skyldnerens rettigheder, eller som er til hinder for udøvelsen af skyldnerens rettigheder, eller enhver handel, på hvis grundlag en økonomisk fordring mod skyldneren kan baseres eller fuldbyrdes, behandles ligeledes som en handel, der fører til direkte skade for kreditorerne.

En retshandel, der gennemføres af skyldneren inden for de sidste ti år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter med det formål at forårsage skade for kreditorer, kan anfægtes, hvis den anden part havde kendskab til skyldnerens hensigt på tidspunktet for handelen. Kendskab til hensigt formodes, hvis den anden part vidste, at skyldneren risikerede insolvens, og at denne handel ville medføre skade for kreditorerne. Kreditoren anses for at have vidst, at skyldneren risikerede insolvens, og at en sådan handel ville skade kreditorerne, hvis den pågældende kreditor havde kendskab til eller burde have haft kendskab til de omstændigheder, hvorfra det må have været indlysende, at skyldneren var insolvent, og at en sådan handel ville medføre skade for kreditorerne.

Kontrakter vedrørende økonomiske interesser, som skyldneren og personer med nære forbindelser til skyldneren har indgået, kan anfægtes, hvis de medfører direkte skade for kreditorerne. En sådan kontrakt kan ikke anfægtes, hvis den blev indgået mere end to år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling, eller hvis den anden part godtgør, at vedkommende på tidspunktet for kontraktens indgåelse ikke havde kendskab til skyldnerens hensigt om at skade kreditorerne.

En retshandel, som skyldneren har gennemført uden modydelse eller mod ubetydelig modydelse, kan anfægtes, medmindre den blev gennemført fire år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling. Hvis der er tale om en lejlighedsvis gave af ubetydelig værdi, kan handelen ikke anfægtes.

En retshandel, hvormed et medlem af selskabet fremsætter et krav om tilbagebetaling af et lån, der er anvendt til erstatning af kapital, eller et tilsvarende krav, er ugyldigt:

1. hvis der stilles sikkerhed, og hvis handelen blev gennemført inden for de seneste fem år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter
2. hvis den garanterer indfrielsen, og hvis handelen blev gennemført i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling eller derefter.

En retshandel, hvormed den andel, der tilhører en stille interessent i selskabet, returneres til vedkommende helt eller delvist, eller hvormed der gives afkald på vedkommendes andel af det opståede tab, kan anfægtes, hvis den kontrakt, der ligger til grund for en sådan handel, blev indgået i løbet af det sidste år inden indgivelsen af begæringen om indledning af konkursbehandling mod selskabet eller derefter. Det samme gælder, hvis den stille interessent afvikles i overensstemmelse med kontrakten.

I tilfælde af kongruent fyldestgørelse kan betalinger, som skyldneren har indfriet ved brug af vekslere, ikke kræves tilbagebetalt af modtageren, hvis modtageren i henhold til loven om værdipapirer ville tabe et krav mod andre skyldnere, såfremt de afviste at acceptere betalingen.

En retshandel vurderes at være blevet gennemført på det tidspunkt, hvor dens retsvirkninger opstod.

Hvis en retshandel skal være registreret i en offentlig fortegnelse eller et offentligt register for at være gyldigt, anses retshandelen for at være blevet gennemført, når de andre forudsætninger for gyldighed er opfyldt, skyldneren har afgivet bindende erklæring om sin hensigt om at foretage en sådan registrering, og den anden part har indgivet en anmodning om registrering af en retlig ændring. Denne bestemmelse finder også anvendelse på anmodninger om forhåndsregistrering for at sikre retten til en retlig ændring.

Hvis en retshandel er underlagt en betingelse eller frist, tages det tidspunkt, hvor den blev gennemført i betragtning, ikke det tidspunkt, hvor betingelsen forekommer, eller fristen udløber.

En retshandel, for hvilken der er indhentet en fuldbyrdelsesordre, og en retshandel, der er gennemført inden for fuldbyrdelsesproceduren, kan anfægtes.

Hvis skyldneren for gennemførelsen af handelen har accepteret en modydelse af samme værdi, som direkte er blevet en del af vedkommendes aktiver, kan den retshandel, der ligger til grund herfor, kun anfægtes, hvis der har været tale om bevidst skade.

Likvidatoren kan på vegne af skyldneren anfægte skyldnerens retshandler efter rettens godkendelse. Klagen indgives mod den person, over for hvem den anfægtede handel blev gennemført.

Likvidatoren kan indgive en klage for at anfægte retshandler inden for et år og seks måneder fra datoen for indledning af konkursbehandling.

Hver konkurskreditor kan i eget navn og for egen regning anlægge sag for at anfægte retshandler, hvis:

- likvidatoren ikke har anlagt sag for at anfægte retshandlerne inden for den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3, dvs. tre måneder fra udløbet af den frist, der er anført i konkurslovens artikel 212, stk. 3
- likvidatoren trækker en sag om anfægtelse af retshandlerne tilbage – inden for tre måneder efter offentliggørelsen af den endelige afgørelse, som bekræfter sagens tilbagetrækning på domstolens elektroniske portal (*e-Oglasna ploča suda*)
- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren har anført, at vedkommende ikke vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af likvidatorens erklæring på domstolens elektroniske portal
- de tidligere har anmodet om en erklæring fra likvidatoren, og likvidatoren inden for de tre måneder ikke har anført, om vedkommende vil anlægge sag for at anfægte retshandlerne – inden for tre måneder fra offentliggørelsen af opfordringen til at fremsætte en sådan erklæring.

Hvis anmodningen om at anfægte retshandler er blevet imødekommet, har den anfægtede retshandel ingen retsvirkning over for konkursboet, og den anden part skal til konkursboet returnere alle materielle fordele, der er opnået gennem den anfægtede handel, medmindre andet er anført i konkursloven. Et fuldbyrdelsesforslag baseret på afgørelsen om at imødekomme anmodningen om at anfægte retshandler kan indgives af likvidatoren på vegne af skyldneren eller konkursboet og for vedkommendes regning og af en konkurskreditor på egne vegne og til fordel for den konkursramte skyldner eller konkursboet.

En person, der accepterer at udføre en handling uden kompensation eller med ubetydelig kompensation, skal kun tilbagelevere det, som vedkommende har modtaget, hvis denne er blevet beriget deraf, medmindre vedkommende vidste eller burde have vidst, at en sådan handling ville skade kreditorerne. En endelig afgørelse i sagen om anfægtelse af retshandler finder anvendelse på den konkursramte skyldner, konkursboet og alle konkurskreditorer, medmindre andet er bestemt i konkursloven.

Hvis retten har accepteret anmodningen om at anfægte en retshandel, skal modtageren til konkursboet returnere alle materielle fordele opnået gennem den anfægtede handel. Når disse fordele er blevet returneret til konkursboet, har de sagsøgende kreditorer ret til privilegeret fyldestgørelse af disse fordele i forhold til størrelsen af deres anerkendte fordringer.

Skyldnerens retshandler kan anfægtes ved at indgive en indsigelse i et søgsmål uden forældelsesfrist.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger.

En retshandel kan anfægtes over for modpartens arving eller anden retlig efterfølger:

1. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
2. hvis den retlige efterfølger på tidspunktet for erhvervelsen var en person med en nær forbindelse til skyldneren, medmindre personen godtgør, at han eller hun på daværende tidspunkt ikke havde kendskab til de omstændigheder, der ligger til grund for ugyldiggørelsen af den retlige forgængers erhvervelse
3. hvis det erhvervede blev overført til den retlige efterfølger uden kompensation eller med ubetydelig kompensation.

En retshandel, der er gennemført efter indledningen af konkursbehandling, som forbliver gyldig i henhold til reglerne om princippet om tillid til offentlige registre, kan anfægtes i henhold til reglerne om anfægtelse af retshandler, der er gennemført inden indledningen af konkursbehandling.

Sidste opdatering: 23/08/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Italien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der kan indledes insolvensbehandling mod erhvervsdrivende (fysiske personer eller virksomheder), forudsat at de enten har:

- a) aktiver for 300 000,00 EUR eller derover i tre år forud for begæringen om insolvens eller forlig
- b) en årlig bruttoindkomst på 200 000,00 EUR eller derover i hvert af de tre år forud for begæringen om insolvens eller forlig
- c) en samlet gæld (på tidspunktet for begæring af insolvens eller forlig) på 500 000,00 EUR eller derover (uanset på hvilken dato, den opstod).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

a) Insolvens kræver, at virksomheden er insolvent, og der kan begæres insolvens af:

- skyldner
- en kreditor
- anklagemyndigheden.

b) En ordning med kreditorerne (*concordato preventivo*) kræver, at virksomheden er kriseram (dvs. er i finansielle vanskeligheder, som ikke er alvorlige nok til at forårsage insolvens); kun skyldneren kan søge herom.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Alle aktiver indgår i konkursboet med undtagelse af følgende:

- 1) strengt personlige ejendele og rettigheder
- 2) underholdsbidrag, lønninger og pensioner, samt hvad den insolvente optjener i sit arbejde inden for rammerne af det, der er nødvendigt for at forsørge sig selv og sin familie
- 3) indkomst af den insolvente børns aktiver, som han/hun har rådighed over efter loven, aktiver i fonde, der er lagt til side til familiens behov (*fondo patrimoniale*) og indtægten heraf med forbehold af bestemmelserne i artikel 170 i den civile lovbog
- 4) genstande, hvori der ifølge lovgivningen ikke må foretages arrest.

Konkursboet omfatter også alle aktiver, den insolvente har erhvervet, efter at insolvensbehandlingen er indledt, men omfatter ikke gæld, den insolvente har sat sig i for at erhverve og bevare de pågældende aktiver.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Kuratoren (bobestyreren) har beføjelse/pligt til at forvalte aktiverne, sælge dem og fordele proventet til kreditorerne.

Den insolvente skyldner kan få stillet spørgsmål af bobestyreren for at afgive oplysninger og kan anfægte de foranstaltninger, bobestyreren og den beskikkede kurator træffer, men kun hvis de er truffet i strid med loven (og derfor ikke blot af praktiske grunde).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Personer, der skal betale penge til kurator, kan modregne denne gæld i en fordring (*controcredito*) i forbindelse med den samme sag, men kun hvis både gæld og fordring er opstået, inden insolvensbehandlingen blev indledt.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Bobestyreren kan afgøre, om kontrakter, som var i kraft, da insolvensbehandlingen blev indledt, bør fortsætte eller afsluttes.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Kreditorer kan kun træffe retlige foranstaltninger efter indledningen af insolvensbehandlingen, hvis bobestyreren undlader at handle, dvs. (bevidst eller blot ved forsømmelighed) ikke træffer sådanne foranstaltninger.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Retssager anlagt af en kreditor mod en person, som efterfølgende erklæres insolvent, kan kun videreføres af bobestyreren.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Kreditorudvalget består af tre eller fem kreditorer og har betydelige beføjelser til at:

- tillade transaktioner, forlig, opgivelse af retssager, anerkendelse af tredjemands rettigheder, aflysning af pantebreve, tilbagelevering af værdipapirer, indløsning af obligationer, vedgåelse af arv og accept af gaver samt alle andre handlinger i forbindelse med særlig bobehandling
- anmode retten om udskiftning af bobestyreren
- godkende afviklingsplanen
- tillade, at bobestyreren overtager kontrakter, der var i kraft på datoen for insolvenserklæringen
- deltage i udarbejdelsen af fortegnelsen over den insolvente skyldners aktiver
- have adgang til alle dokumenter, der vedrører sagens behandling

- tillade bobestyreren at holde et eller flere aktiver uden for bomassen eller opgive afviklingen af dem, hvis afvikling synes åbenbart uhensigtsmæssig
 - anmode den beskikkede kurator om udsættelse af salget af aktiver.
- Ud over ovennævnte aktive administrative beføjelser fremsætter kreditorudvalget udtalelser om de foranstaltninger, der træffes af den beskikkede kurator, nemlig om:
- at tillade sikrede kreditorer at sælge aktiver, de besidder som sikkerhed
 - at tillade den beskikkede kurator at fortsætte selskabets drift midlertidigt (kreditorudvalget skal godkende fortsættelsen)
 - at tillade den beskikkede kurator at bortforpagte forretningen (kreditorudvalget skal godkende forpagtningssaftalen).

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Bobestyreren må (med forbehold af forudgående tilladelse):

- fortsætte med at drive virksomheden
- bortforpagte virksomheden
- sælge alle aktiver med henblik på at fordele provenuet til kreditorerne
- beslutte ikke at sælge aktiver af ringe værdi.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

En kreditor kan anmode retten om at få en skyldner erklæret insolvent. Det er ikke nødvendigt, at kreditor har et tvangsfuldbyrdesdokument; det er derimod vigtigt, at der er dokumentation for kravet.

Alle kreditorer (herunder dem, der begærede og fik insolvenserklæringen) skal søge om at få deres krav anerkendt efter indledningen af insolvensbehandlingen.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Kreditorer kan fremsætte deres krav uden advokatbistand.

Deres begæringer skal indeholde dokumentation for kravet og skal fremsendes elektronisk (under anvendelse af certificeret elektronisk post)

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Provenuet fra salg af aktiverne fordeles mellem alle kreditorer i prioriteret rækkefølge. Ifølge lovgivningen har mange krav (realkreditlån, værdipapirer, almindelige eller særlige privilegerede fordringer) prioriterede rettigheder i forhold til nogle eller alle aktiverne.

Hvis (som det næsten altid sker) provenuet af salget er utilstrækkeligt til at opfylde alle krav, fordeles det ikke i forhold til fordringsbeløbet, men i den prioriterede rækkefølge, der er fastlagt i den civile lovbog.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandlingen er afsluttet, når:

- der ikke er fremsat nogen krav
- alle krav er opfyldt
- hele provenuet fra salget af aktiverne er blevet fordelt
- det er fastslået, at der ikke er nogen aktiver at sælge eller andre indtægter.

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, genvinder den insolvente skyldner sin evne til at anlægge og være part i retssager og kan erhverve aktiver uden bobestyrerens vidende.

Ordninger med kreditorer afsluttes, når aftalen mellem skyldner og kreditorer er godkendt, men når aftalen kræver afhændelse af aktiver (*concordato liquidatorio*), fortsætter sagen med salget og er derfor afsluttet, når alle aktiver er solgt, og provenuet er blevet fordelt mellem kreditorerne.

Når en ordning med kreditorer er afsluttet, frigøres den insolvente skyldner for al sin gæld.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Når insolvensbehandlingen er afsluttet, kan kreditorerne anlægge sag mod skyldneren for at inddrive restgælden (dvs. den del af gælden, som ikke blev indfriet af bobestyreren), medmindre der har fundet gældseftergivelse sted, for i så fald kan kreditorerne ikke kræve noget af den insolvente skyldner.

Når en ordning med kreditorerne er afsluttet, kan kreditorerne ikke kræve noget af skyldneren. Undlader skyldner at opfylde sine forpligtelser, kan kreditorerne dog inden for et år søge om at få ophævet ordningen.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne ved insolvensbehandling afholdes af konkursboet selv og betales af provenuet fra salg af aktiverne.

Hvis der ikke er nogen aktiver, betaler staten bobestyreren og de udgifter, denne har afholdt.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Retshandler, der gennemføres af den insolvente skyldner før indledningen af insolvensbehandlingen, kan tilbagekaldes, hvis de blev gennemført inden for en bestemt periode (et år eller seks måneder) før behandlingens indledning.

Retshandler, der gennemføres af den insolvente skyldner efter indledningen af insolvensbehandlingen, er ugyldige.

Retshandler i forbindelse med særlig bobehandling under ordninger med kreditorer og uden rettens tilladelse er ugyldige.

Sidste opdatering: 29/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Cypem

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Konkurs (*ptóchevsi*): Et konkursdekret (*diátagma ptóchevsi*) afsiges udelukkende over for en fysisk person, som er insolvent.

Opløsning (*ekkathárisi*): Et opløsningsdekret (*diátagma ekkathárisi*) afsiges over for en juridisk person. Frivillig opløsning (*ekoúsia ekkathárisi*), udenretslig eller under retsligt tilsyn, vedrører også juridiske personer.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkurs: Bestemmelserne om fysiske personers konkurs findes i konkursloven (*peri Ptóchevsi Nómos*, kapitel 5), som er blevet ændret væsentligt i løbet af de seneste to år som følge af forandringer i landets økonomiske og sociale situation.

I tilfælde af gæld for et beløb på over 15 000 EUR kan en fordringshaver eller skyldner selv indgive konkursbegæring, forudsat at betingelserne for indledning af konkursbehandling er opfyldt, og at skyldner befandt sig i Cypem eller var bosiddende eller drev virksomhed i Cypem eller var medlem af en virksomhed eller et partnerskab, der drev virksomhed i Cypem.

Betingelserne for indledning af konkursbehandling mod en skyldner er f.eks. opfyldt (ved skyldners *práxi ptóchevsi* – en såkaldt "konkurshandling"), når:

- a) en fordringshaver opnår en endelig retskendelse mod skyldner vedrørende et hvilket som helst beløb, og denne undlader at betale beløbet

b) skyldner indgiver en erklæring om, at han eller hun er ude af stand til at betale sin gæld

c) han eller hun indgiver en konkursbegæring

d) en personlig afbetalingsplan, som skyldner var part i, anses for ikke at være blevet overholdt eller er bragt til ophør i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om fysiske personers insolvens (*perí Aferengyótitas Fysikón Prosópon Nómos*).

Opløsning af virksomheder: En virksomhed kan opløses, enten fordi den er ude af stand til at betale sin gæld eller som følge af en særlig beslutning truffet af virksomheden om dens opløsning ved likvidation af dens aktiver og tilbagebetaling af hele eller en del af dens gæld. Der kan afsiges et opløsningsdekret, hvis en virksomhed ikke er i stand til at afvikle sin gæld. Det skyldige beløb skal overstige 5 000 EUR. En opløsningsbegæring indgives til retten af en fordringshaver eller af virksomhedens aktionærer.

Frivillig opløsning:

Der er tre typer frivillig opløsning:

Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne (*ekoúsia ekkathárisi apó pistotés*): Der er tale om en udenretslig opløsning, der finder sted, hvis virksomheden er **insolvent**, og dens bestyrelse beslutter at opløse den. Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne indledes ved, at fordringshaverne indkaldes til et møde, hvor de skal tage stilling til en særlig beslutning om frivillig opløsning vedtaget af aktionærerne på en generalforsamling.

Frivillig opløsning godkendt af medlemmerne (*ekoúsia ekkathárisi apó méli*): Her er der også tale om en udenretslig opløsning. Proceduren indledes ved, at aktionærerne træffer en særlig beslutning på en generalforsamling, mens virksomheden er **solvent**.

Frivillig opløsning under retsligt tilsyn (*ekoúsia ekkathárisi ypó tin epopteia tou Dikastiríou*): Når en virksomhed har vedtaget en beslutning om frivillig opløsning, kan retten afsige et dekret om, at opløsningen skal ske under retsligt tilsyn.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkurs: Konkursboet består af alle de aktiver, som den konkursramte skyldner ejer på det tidspunkt, hvor konkursbehandlingen indledes, eller som erhverves af eller tilfalder den konkursramte inden dennes gældssanering, bortset fra aktiver, der er nødvendige for den konkursramtes og dennes families overlevelse.

Aktiver erhvervet efter indledningen af konkursbehandlingen og inden gældssaneringen eller annulleringen af konkursen, er en del af konkursboet.

Opløsning: De aktiver, der er omfattet af likvidationen, er de aktiver, der tilhørte virksomheden, inden opløsningsdekretet blev afsagt eller inden datoen for den særlige beslutning om frivillig opløsning.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Konkurs: Når der afsiges et konkursdekret, bliver den officielle modtager (*epísimos paraliptis*) bobestyrer. På et senere tidspunkt kan enhver autoriseret kurator (*adeiodotíménos sýmoulos aferengyótitas*) udnævnes til bobestyrer (*diacheiristís*). Bobestyreren har til opgave at sælge den konkursramtes aktiver og fordele indtægterne mellem fordringshaverne. Når den officielle modtager eller en kurator varetager sine opgaver som bobestyrer, bevarer den konkursramte ejerskabet over alle sine aktiver, som dog fra datoen for indledningen af konkursbehandlingen udelukkende forvaltes af bobestyreren.

Opløsning: Når der afsiges et opløsningsdekret, og fordringshaverne ikke har udnævnt en likvidator, bliver den officielle modtager automatisk likvidator (*ekkatharistís*), medmindre en autoriseret kurator er udpeget som likvidator efter den officielle modtagers anmodning herom over for retten eller efter en beslutning truffet på et møde med deltagelse af virksomhedens fordringshavere og bidragsydere. Likvidatorens opgave er at realisere aktiverne i den virksomhed, der opløses, og fordele indtægterne mellem fordringshaverne og bidragsyderne. Når den officielle modtager eller kuratoren varetager sine opgaver som likvidator af den pågældende juridiske enheds aktiver, forvaltes aktiverne – på trods af at virksomheden fortsat ejer alle sine aktiver – af likvidatoren, som skal realisere aktiverne, fra datoen for indledningen af opløsningsproceduren.

Frivillig opløsning: I tilfælde af frivillig opløsning undlader virksomheden, fra datoen for indledningen af opløsningsproceduren, at videreføre sine aktiviteter, bortset fra de aktiviteter, der er nødvendige for en vellykket opløsning. Likvidatorens opgave er at realisere aktiverne i den opløste virksomhed og fordele indtægterne mellem fordringshaverne og bidragsyderne.

Frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne: Fordringshaverne og virksomheden udpeger, på særskilte møder, den kurator, de ønsker at udnævne som virksomhedens likvidator. I tilfælde af uenighed mellem fordringshaverne og virksomheden udnævnes den kurator, som fordringshaverne har udpeget, som likvidator.

Frivillig opløsning godkendt af medlemmerne: Virksomheden udnævner, ved afgørelse truffet af generalforsamlingen, en autoriseret kurator som likvidator. Likvidatoren påtager sig ansvaret for at afvikle virksomheden og fordele dens aktiver. Når der er udnævnt en likvidator, har direktørerne ikke længere nogen beføjelser, medmindre det på en generalforsamling besluttet, eller likvidatoren godkender, at de fortsat kan varetage deres opgaver.

Frivillig opløsning under retsligt tilsyn: Når et opløsningsdekret fastsætter, at opløsningen skal foregå under retsligt tilsyn, kan retten i dekretet eller i et efterfølgende dekret udnævne endnu en likvidator. En likvidator, som er udnævnt af retten, har samme beføjelser, samme forpligtelser og samme status som en likvidator udnævnt i en særlig beslutning eller en beslutning truffet af fordringshaverne som beskrevet ovenfor.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Konkurs: I henhold til lovgivningen kan der foretages modregning, såfremt der foreligger gensidige kreditter, gensidig gæld eller andre gensidige transaktioner, som den konkursramte og en anden person indgik aftale om inden konkursdekretet, medmindre den anden person, da han eller hun ydede lånet, var bevidst om, at betingelserne for indledning af konkursbehandling mod skyldner var opfyldt.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Konkurs: Eksisterende lovlige aftaler, hvori den konkursramte er part, er fortsat gældende, og den konkursramte er fortsat personligt ansvarlig for at overholde betingelserne heri.

Opløsning: Eksisterende lovlige aftaler, som en virksomhed under likvidation er part i, er fortsat gældende. Det samme gælder lovlige aftaler indgået af virksomheder, der er under frivillig opløsning.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkurs: Når der indgives et søgsmål mod en konkursramt skyldner efter et konkursdekret, skal retten give tilladelse til, at søgsmålet behandles.

Opløsning: Når der indgives et søgsmål mod en virksomhed under likvidation efter et opløsningsdekret, skal retten give tilladelse til, at søgsmålet behandles.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Konkurs: Verserende sager mod en konkursramt skyldner fortsætter normalt, uden at retten skal give tilladelse hertil.

Opløsning: Verserende sager mod en virksomhed under likvidation kan udelukkende fortsætte med rettens tilladelse. Ansvaret for håndteringen af sådanne sager overdrages til den officielle modtager eller virksomhedens likvidator.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Konkurs: For at deltage i konkursbehandlingen skal en fordringshaver have udfyldt den relevante blanket vedhæftet dokumentation for gælden (*epallithevsi chréous*). Den officielle modtager eller kuratoren, der fungerer som bobestyrer, beslutter, om dokumentationen skal anerkendes eller afvises. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i konkursloven. Når dokumentationen er indleveret, kan fordringshaverne deltage i møder indkaldt af den officielle modtager eller den kurator, der er ansvarlig for likvidationen af virksomheden.

Opløsning: For at deltage i opløsningsproceduren skal en fordringshaver have udfyldt den relevante blanket vedhæftet dokumentation for gælden. Der gælder samme procedure som i forbindelse med konkurs, bortset fra at dividenden her fordeles i overensstemmelse med selskabsloven (*perí Etaireión Nómos*, kapitel 113).

Det samme gælder i forbindelse med frivillig opløsning, navnlig frivillig opløsning godkendt af fordringshaverne, hvor fordringshaverne deltager direkte fra begyndelsen af proceduren, hvor de indkaldes med henblik på at indstille en likvidator.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Konkurs: Bobestyreren har beføjelser til af hensyn til behandlingen at sælge fast ejendom på enhver måde, som han eller hun finder egnet. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i konkursloven. Hvis der er pant i ejendommen, skal der indhentes en retskendelse.

Opløsning: En virksomheds likvidator kan af hensyn til behandlingen sælge virksomhedens faste ejendom på enhver måde, som han eller hun finder egnet. Efterfølgende udbetales der en dividende til fordringshaverne i den prioritetsorden, der er fastsat i selskabsloven. Hvis der er pant i ejendommen, skal der indhentes en retskendelse. Samme regler gælder for frivillig opløsning.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Konkurs: Når der afsiges et konkursdekret, kan fordringshavere indgive dokumentation for gæld, der er opstået frem til datoen for konkursdekretet eller opløsningsdekretet, og som vedrører opgjorte fordringer. Fordringer, der opstår efter datoen for konkursdekretet, henhører ikke under konkursbehandlingen, og fordringshavere skal træffe foranstaltninger over for den konkursramte selv.

Opløsning: Når der er afsagt et opløsningsdekret eller truffet en særlig beslutning om frivillig opløsning, kan fordringshavere indgive dokumentation for gæld, der er opstået frem til datoen for opløsningsdekretet eller den særlige beslutning, og som vedrører opgjorte fordringer. Fordringer, der opstår efter datoen for opløsningsdekretet eller den særlige beslutning, henhører ikke under opløsningsproceduren, og fordringshavere skal træffe foranstaltninger over for ledelsen i den virksomhed, der er under likvidation.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Konkurs: Når der er afsagt et konkursdekret, skal de enkelte fordringshavere, senest 35 dage efter datoen for offentliggørelsen af dekretet, indgive skriftlig dokumentation for gæld til den officielle modtager eller bobestyreren. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om gælden og navne på alle kautionister samt oplysninger om, hvorvidt fordringshaver har sikkerhed. Den officielle modtager eller bobestyreren skal, inden for 10 dage, skriftligt anerkende eller afvise dokumentationen med henblik på udbetaling af dividenden. En fordringshaver eller kautionist, der er utilfreds med den officielle modtagers eller bobestyrerens beslutning, kan indbringe den for retten inden for en frist på 21 dage.

Opløsning: Når der er afsagt et opløsningsdekret, skal de enkelte fordringshavere, senest 35 dage efter datoen for offentliggørelsen af dekretet, indgive skriftlig dokumentation for gæld til den officielle modtager eller likvidatoren. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om gælden og navne på alle kautionister samt oplysninger om, hvorvidt fordringshaver har sikkerhed. Den officielle modtager eller likvidatoren skal, inden for 10 dage, skriftligt anerkende eller afvise dokumentationen med henblik på udbetaling af dividenden. En fordringshaver eller kautionist, der er utilfreds med den officielle modtagers eller likvidatorens beslutning, kan indbringe den for retten inden for en frist på 21 dage. Samme regler gælder for frivillig opløsning.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurs: Når konkursboet fordeles, rangordnes gælden ligeligt og proportionalt inden for hver kategori ("pari passu-reglen"), medmindre boet er tilstrækkeligt til at betale alle fordringshavere fuldt ud. Fordringer rangordnes som følger:

Bobestyrerens udlæg og vederlag

Gebyrer til den officielle modtager

Udgifter afholdt af en fordringshaver, som har indgivet konkursbegæring

Privilegeret gæld

Usikret gæld

Opløsning: Når likvidationsboet fordeles, rangordnes gælden ligeligt og proportionalt inden for hver kategori ("pari passu-reglen"), medmindre boet er tilstrækkeligt til at betale alle fordringshavere fuldt ud. Fordringer rangordnes som følger:

Likvidatorens udlæg og vederlag

Gebyrer til den officielle modtager eller likvidatoren

Udgifter afholdt af en fordringshaver, som har indgivet konkursbegæring

Privilegeret gæld

Flydende afgifter

Usikret gæld

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkurs: Den konkursramte skyldner kan indgive et skriftligt forslag til en akkordordning (*symvivismós*) med hans eller hendes fordringshavere til den officielle modtager eller bobestyreren. Der afholdes et fordringshavermøde, på hvilket ordningen skal godkendes af et flertal af fordringshaverne, som tegner sig for mindst tre fjerdedele af værdien af fordringerne for alle fordringshavere, der har dokumenteret deres gæld. Såfremt fordringshaverne accepterer forslaget, anmoder den konkursramte skyldner eller den officielle modtager eller bobestyreren retten om at godkende ordningen. Rettens godkendelse binder alle de fordringshavere, som har dokumenteret deres gæld. Når akkordordningens betingelser er opfyldt, anses dokumenteret gæld for at være indfriet fuldt ud.

Fuldstændig afslutning af konkursbehandlingen finder sted, når konkursdekretet annulleres.

Opløsning: Fuldstændig afslutning af opløsningsproceduren finder sted, når virksomheden er endeligt opløst, eller når opløsningsdekretet annulleres.

Frivillige opløsningsprocedurer afsluttes, og den opløste virksomhed er endeligt opløst, tre måneder efter indgivelsen til den officielle modtager af virksomhedens endelige regnskab, der udarbejdes, når likvidationen er afsluttet, og virksomhedens aktiver er fordelt.

Dog gælder det, at hvis nogen har en juridisk interesse i at genoplive en virksomhed, der er blevet opløst efter en frivillig opløsning eller ved dekret, kan de senest to år efter opløsningen indgive en anmodning til retten herom.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurs: I tilfælde af annullering af konkursdekretet, når fordringshavere har givet deres fulde samtykke uden at have modtaget fuld betaling, har fordringshavere ret til at gøre krav på de skyldige beløb efter annulleringen af dekretet.

Opløsning: I tilfælde af annullering af opløsningsdekretet, når fordringshaverne har givet deres fulde samtykke uden at have modtaget fuld betaling, har fordringshaverne ret til at gøre krav på de skyldige beløb efter annulleringen af dekretet.

Hvis nogen har en juridisk interesse i at genoplive en virksomhed, der er blevet opløst efter en frivillig opløsning eller ved dekret, kan de senest to år efter opløsningen indgive en anmodning til retten herom.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkurs: Omkostningerne til afsigelsen af konkursdekretet afholdes af den fordringshaver, der har indgivet konkursbegæringen. De udgifter, der skal betales til den officielle modtager, beløber sig til 500 EUR. De udgifter, der afholdes under konkursbehandlingen, betales fra konkursboet.

Opløsning: Omkostningerne til afsigelsen af opløsningsdekretet afholdes af den fordringshaver, der har indgivet konkursbegæringen. De udgifter, der skal betales til den officielle modtager, beløber sig til 500 EUR. De udgifter, der afholdes under opløsningsproceduren, likvidationen og fordelingen af virksomhedens aktiver, betales fra likvidationsboet.

Omkostningerne til indgivelse og registrering af dokumenter vedrørende frivillige opløsningsprocedurer hos den officielle modtager beløber sig i alt til ca.

440 EUR. De udgifter, der afholdes under opløsningsproceduren, likvidationen og fordelingen af virksomhedens aktiver, betales fra likvidationsboet.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Konkurs: Visse bestemmelser, der gælder for konkursbehandling, tillader bobestyreren at anmode retten om at inddrive fordringen til fordel for fordringshaverne. Der er tale om følgende bestemmelser:

A. Svingagtig afhændelse (*dólia metavívasi*):

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en virksomheds eller en fysisk persons aktiver er blevet afhændet enten uden vurdering eller til en pris, der ligger væsentligt under deres reelle værdi, kan denne anmode retten om en kendelse om tilsidesættelse af den svingagtige afhændelse eller handling.

Hvis denne bestemmelse skal finde anvendelse, skal afhændelsen have fundet sted: a) inden for en periode på tre år op til datoen for en konkurs, medmindre den skete i god tro og mod vederlag, eller b) inden for en periode på ti år op til datoen for en konkurs, når den pågældende person, på tidspunktet for afhændelsen, var ude af stand til at betale al sin gæld uden afhændelse af aktiverne. Hvis der er tale om en virksomhed under likvidation, skal en handling, hvis den skal betragtes som svingagtig, være begået inden for en periode på seks måneder op til datoen for indledningen af opløsningen, dvs. den dato, hvorpå konkursbegæringen blev indgivet.

B. Svingagtig fortrinsbehandling (*dólia protímisi*):

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en fordringshaver har fået fortrinsbehandling, kan han eller hun anmode retten om en afgørelse, der tilsidesætter denne behandling.

Opløsning: Visse bestemmelser, der gælder for opløsningsprocedurer, tillader likvidatoren at anmode retten om at inddrive fordringen til fordel for fordringshaverne. Der er tale om følgende bestemmelser:

A. Svingagtig afhændelse:

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en virksomheds eller en fysisk persons aktiver er blevet afhændet enten uden vurdering eller til en pris, der ligger væsentligt under deres reelle værdi, kan denne anmode retten om en kendelse om tilsidesættelse af den svingagtige afhændelse eller handling.

Hvis denne bestemmelse skal finde anvendelse, skal afhændelsen have fundet sted: a) inden for en periode på tre år op til datoen for en konkurs, medmindre den skete i god tro og mod vederlag, eller b) inden for en periode på ti år op til datoen for en konkurs, når den fysiske person, på tidspunktet for afhændelsen, var ude af stand til at betale al sin gæld uden afhændelse af aktiverne. Hvis der er tale om en virksomhed under likvidation, skal en handling, hvis den skal betragtes som svingagtig, være begået inden for en periode på seks måneder op til datoen for indledningen af opløsningen, dvs. den dato, hvorpå konkursbegæringen blev indgivet.

B. Svingagtig fortrinsbehandling:

Hvis bobestyreren eller likvidatoren har dokumentation for, at en fordringshaver har fået fortrinsbehandling, kan han eller hun anmode retten om en afgørelse, der tilsidesætter denne behandling.

Sidste opdatering: 13/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Luxembourg

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der findes otte insolvensprocedurer i Storhertugdømmet Luxembourg.

De tre vedrører udelukkende erhvervsdrivende (fysiske eller juridiske personer):

Konkursproceduren i henhold til handelsloven tager sigte på at få realiseret de samlede aktiver hos en erhvervsdrivende, der er blevet insolvent, og hvis kredit er alvorligt svækket.

Tvangsakkord uden for konkurs i henhold til loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs er under visse omstændigheder en mulighed for en skyldner, som opfylder betingelserne for at blive erklæret konkurs. Hvis skyldneren ved akkorden giver afkald på sine aktiver, har proceduren i lighed med konkursproceduren til formål at realisere aktiverne. Denne procedure adskiller sig imidlertid fra konkursproceduren ved, at skyldneren undgår konsekvenserne af en konkursprocedure.

Proceduren for indsættelse af bostyre i henhold til den storhertugelige anordning af 24. maj 1935 om indsættelse af bostyre har til formål at redde en erhvervsdrivende efter anmodning fra den erhvervsdrivende selv. Proceduren kan dog også anvendes, hvis en erhvervsdrivende ønsker den bedst mulige realisering af sine aktiver.

Ud over disse procedurer findes der i luxembourgsk lov en procedure (artikel 593ff. i handelsloven), som på visse betingelser kan give en erhvervsdrivende betalingsudsættelse.

Der findes en fjerde procedure, som udelukkende kan benyttes af ikke-erhvervsdrivende fysiske personer: Gældssanering i henhold til loven af 8. januar 2013 om gældssanering giver den person, der anmoder om gældssanering, mulighed for at få saneret sine økonomiske forhold i henhold til en plan for indfrielse af gælden.

Derudover findes der insolvensprocedurer, der helt specifikt vedrører notarer, kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsforeninger (disse procedurer vedrører en særskilt faggruppe eller sektor, hvorfor de ikke er medtaget i denne redegørelse).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

1. Konkurs

Konkursproceduren indledes enten på begæring af skyldneren selv eller på begæring af en eller flere fordringshavere eller ex officio.

Den erhvervsdrivende skal indgive en konkurserklæring til justitskontoret ved den byret (tribunal d'arrondissement), der har den stedlige kompetence i handelssager i den retskreds, hvor den pågældende har sin bopæl eller sit hovedsæde. Konkurserklæringen skal indgives inden for en måned fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at blive erklæret konkurs er opfyldt.

Hvis en eller flere af skyldnerens kreditorer beslutter sig for at begære skyldneren konkurs, skal de benytte sig af en foged, som – ved stævning – skal pålægge den erhvervsdrivende at give møde for den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, inden for syv dage (stævning på bestemt dato) med henblik på konkursbehandlingen.

Konkursproceduren kan også indledes ex officio på baggrund af de oplysninger, retten ligger inde med. I dette tilfælde skal retten gennem justitskontoret indkalde skyldneren til at møde for undersøgelseskammeret for at afhøre ham/hende om vedkommendes situation.

Inden en erhvervsdrivende kan erklæres konkurs, skal den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager (i det efterfølgende benævnt

"handelsretten"), kontrollere, hvorvidt den pågældende person eller det pågældende selskab opfylder de tre nedenstående betingelser:

status som erhvervsdrivende: en fysisk person, der som sit normale erhverv (enten som hoved- eller bivirksomhed) udfører aktiviteter, der i henhold til loven anses som erhvervsaktiviteter (herunder aktiviteter som anført i handelslovens artikel 2), eller en juridisk person, der har en af de selskabsformer, der er anført i loven som ændret af 10. august 1915 om handelsselskaber (f.eks.: aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab, ...)

betalingsstandsning: Med en betalingsstandsning menes en manglende betaling af sikre, likvide og forfaldne fordringer (f.eks. lønninger, socialsikringsbidrag, ...). Det er dog ikke tilstrækkeligt med fordringer med en løbetid eller under visse betingelser og naturlige forpligtelser og

svækkelse af kreditten: Den erhvervsdrivende er ikke længere i stand til at skaffe kreditter hos banker, leverandører eller fordringshavere.

I princippet kræver en betalingsstandsning blot, at den pågældende nægter eller ikke kan betale en fordring (uanset fordringens størrelse), der er sikker, likvid og forfalden. Et simpelt midlertidigt likviditetsproblem fører ikke til en konkursbehandling, så længe den erhvervsdrivende kan skaffe den nødvendige kredit til videreførelse af sine aktiviteter og til at leve op til sine forpligtelser.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Tvangsakkord uden for konkurs er forbeholdt "en skyldner, der uforsægtligt er kommet i økonomiske vanskeligheder og således er i god tro". Denne status vurderes af retten ud fra sagens omstændigheder.

Når der er indgivet konkursbegæring, udpeger retten en af sine dommere til at undersøge forholdene hos den, der har fremsat begæringen, og udarbejde en redegørelse.

Retten vil på grundlag af denne redegørelse kunne udsætte konkursbehandlingen for at give skyldneren mulighed for at indlede akkordforhandlinger.

3. Indsættelse af bostyre

Begæring om indsættelse af et bostyre indgives af den erhvervsdrivende skyldner til handelsretten i den retskreds, hvor den erhvervsdrivende har sin hovedvirksomhed, eller selskabet har sit hovedsæde.

For at den erhvervsdrivende kan benytte sig af bostyre, skal kreditten være alvorligt svækket, eller opfyldelsen af vedkommendes forpligtelser skal være fuldt undermineret. Begæringen skal endvidere enten omhandle en sanering af skyldnerens virksomhed eller den bedst mulige realisering af aktiverne. Endelig skal skyldneren ifølge retspraksis være i god tro. I den henseende har retten en skønsbeføjelse i forhold til at vurdere, hvorvidt kravet om god tro er opfyldt ud fra de faktiske omstændigheder og forhold i sagen.

4. Gældssanering

Gældssanering for fysiske personer er kendetegnet ved, at skyldneren med bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg er klart ude af stand til at betale sin samlede private gæld, som er forfalden eller vil forfalde, eller til at betale en fordring solidarisk til en selvstændig erhvervsdrivende eller et selskab, forudsat at vedkommende faktisk eller retligt ikke var direktør for dette.

Den normale gældssaneringsprocedure (règlement collectif des dettes) består af tre faser:

fasen med en frivillig aftale om gældssanering (règlement conventionnel) ved forligskommissionen (Commission de médiation) for gældssanering

fasen med en af retten påbudt gældssanering (redressement judiciaire) ved fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl

gældssaneringsfasen ved civil konkurs (faillite civile) ved den fredsdommer, hvis kompetence skyldneren er underlagt.

Sidstnævnte fase er subsidiær i forhold til de andre to faser i den normale gældssaneringsprocedure og kræver, at skyldneren er uopretteligt kompromitteret, hvilket kommer til udtryk ved, at han/hun er ude af stand til at træffe:

foranstaltningerne i henhold til planen for en frivillig aftale om gældssanering eller

foranstaltningerne som foreslået af forligskommissionen inden for rammerne af en frivillig aftale om gældssanering og

foranstaltningerne i henhold til en af retten påbudt gældssanering.

Det skal endvidere bemærkes, at anmodninger om en frivillig aftale om gældssanering skal indgives til forligskommissionens formand.

Du finder en blanket til brug ved anmodninger om frivillig aftale om gældssanering til download på følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Skyldnerens kreditorer skal endvidere indberette deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering (Service d'information et de conseil en matière de surendettement). Du finder en blanket til brug ved indberetning af fordringer til download på webstedet www.justice.public.lu på

følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve efter konkursdekretets afsigelse.

Skyldneren mister retten til at forvalte både materielle og immaterielle formuegoder. Dette skal beskytte fordringshavernes samlede interesser.

Generelt besøger kurator skyldnerens lokaler for at opgøre skyldnerens formuegoder på stedet. Kuratoren står i den forbindelse for at dele formuegoderne op i goder, der in fine tilhører skyldneren, og goder, der er underlagt tredjeparts tinglige rettigheder.

Kuratoren står efterfølgende for at realisere de materielle og immaterielle aktiver ved at sælge skyldnerens eventuelle formuegoder med henblik på den bedste beskyttelse af de samlede interesser. For at kunne overdrage disse formuegoder skal kurator råde over en retskendelse. De materielle og immaterielle formuegoder skal sælges i henhold til handelsloven. Aktiverne indsættes på den bankkonto, der åbnes i forbindelse med insolvensproceduren.

2. Gældssanering

Dommeren opgør skyldnerens økonomiske og sociale situation, kontrollerer fordringerne og gennemgår skyldnerens aktiver og passiver.

Når det er blevet bestemt, at der skal indledes en gældssaneringsprocedure, og der er formuegoder at realisere, iværksætter dommeren den retlige likvidation af skyldnerens formue.

Fredsdommeren træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende fordringer og fastsætter, at skyldnerens personlige formuegoder skal realiseres. Det er kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private aktiver, der er uundværlige ved udøvelsen af den erhvervs-mæssige beskæftigelse, der er udelukket. Den retlige likvidation af skyldnerens formue inden for rammerne af en gældssaneringsprocedure gennemføres i overensstemmelse med det lovbestemte formål, nemlig en sanering af skyldnerens økonomiske situation, således at han/hun og husstanden fortsat kan føre et menneskeværdigt liv. Skyldnerens rettigheder og søgsmålsrettigheder i forhold til formuen udøves i hele likvidationsperioden af en likvidator, der er udpeget af dommeren. Likvidatoren skal sælge skyldnerens formuegoder inden for seks måneder, enten i mindelighed eller ved et tvangssalg.

Retsvirkninger af gældssaneringsproceduren:

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om procedurens afslutning.

De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er ikke tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Skyldneren ejer kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private formuegoder, der er uundværlige ved udøvelsen af vedkommendes erhvervs-mæssige beskæftigelse: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

Aktiverne omfatter kun formuegoder uden markedsværdi, eller hvor salgskostningerne er for høje i forhold til salgsværdien. Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

En afslutning grundet utilstrækkelige aktiver betyder, at al skyldnerens private gæld slettes.

Følgende af skyldnerens private gæld slettes dog ikke:

de fordringer, som kautionister eller meddebitorer har betalt i stedet for skyldneren

fordringer som omhandlet i lovens artikel 46, nemlig skyldige underholdsbidrag og økonomisk erstatning for personskader til ofre for forsættelige voldsforbrydelser.

De fordringer, der er omhandlet i lovens artikel 46, kan dog slettes, såfremt den pågældende fordringshaver indvilger i eftergivelsen, gældsoplægningen eller sletningen af de pågældende fordringer.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve på et senere tidspunkt. Efter dekretets afsigelse overlades forvaltningen af formuegoderne til en kurator.

Er skyldneren en juridisk person, omfatter aktivmassen alle selskabets aktiver og passiver uden forbehold for de rettigheder, selskabsdeltagerne råder over. Kuratorerne udvælges blandt de personer, der tilbyder de mest rimelige og pålidelige forvaltningstjenester.

I praksis udvælger dommerne ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kuratorerne fra advokatlisten. Retten kan dog af hensyn til de interesser, der er forbundet med konkursen, også udpege notarer eller revisorer/virksomhedsrevisorer til opgaven.

På samme måde som ved alle andre procedurer, der vedrører erhvervsdrivende, er handelsretten kompetent i konkurssager.

Handelsretten afsiger konkursdekretet, fastsætter datoen for betalingsstandsningen, udpeger de forskellige aktører (kommitteret dommer, kurator), fastsætter datoen for anmeldelse af fordringer og datoen for afslutning af konkursbehandlingen og træffer afgørelse om konkursprocedurens afslutning.

Forvaltningen af aktiverne overlades til en kurator, der udpeges af retten. Det er kuratorens opgave at realisere skyldnerens formuegoder og fordele provenuet mellem fordringshaverne under overholdelse af reglerne om privilegerede fordringer og tinglige rettigheder.

Den kommitterede dommer fører tilsyn med operationerne, forvaltningen og konkurslikvidationen. Dommeren udarbejder i forbindelse med retsmødet en redegørelse over alle de tvister, der måtte opstå, og iværksætter de nødvendige hasteforanstaltninger til sikring og bevarelse af de samlede formuegoder. Han/hun leder endvidere møderne med skyldnerens kreditorer.

Når der er afsagt konkursdekret, mister den konkursramte erhvervsdrivende retten til selv at forvalte sine formuegoder og kan ikke længere foretage eller modtage betalinger eller på anden måde råde over sine ejendele.

2. Gældssanering

Hvad skyldnerens forpligtelser og konsekvenserne af indledningen af den normale gældssaneringsprocedure på skyldnerens formue angår, skal det bemærkes, at skyldneren er forpligtet til at udvise god adfærd.

I løbet af denne periode, hvor han/hun skal udvise god adfærd, er skyldneren forpligtet til:

at samarbejde med de myndigheder og organer, der er involveret i proceduren, ved at videregive alle oplysninger om sin formue, indkomst, gæld og ændringer i sin situation frivilligt

så vidt muligt at udøve en aktivitet mod vederlag, der svarer til vedkommendes kompetencer

ikke at forværre sin insolvens og handle loyalt for at nedbringe sin gæld

ikke at favorisere en fordringshaver – med undtagelse af aktuelle bidragsberettigede, aktuelle udlejere i forhold til lejen for en bolig svarende til skyldnerens elementære behov, leverandører af tjenesteydelser og produkter, der er nødvendige for at kunne føre et værdigt liv, og aktuelle fordringshavere i forhold til en fuldbyrdsesmetode som iværksat mod skyldneren af den ansvarlige for udbetalingen af erstatning for personskader som tildelt som følge af forsættelige voldshandlinger

at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af proceduren.

Der er to forskellige instanser involveret i denne procedure, afhængigt af om der er tale om en frivillig aftale om gældssanering eller en af retten påbudt gældssanering.

En frivillig aftale om gældssanering indgås ved forligskommissionen. Forligskommissionen består af medlemmer, der er udpeget af ministeren, har en formand og en sekretær og mødes som minimum en gang i kvartalet. For at få en plads i forligskommissionen skal ansøgerne blandt andet fremlægge deres straffeattest. Så snart de er udpeget, er de retligt forpligtede til at underrette ministeren om enhver straffesag eller dom mod dem, således at ministeren kan få dem udskiftet. Forligskommissionens medlemmer og formanden modtager henholdsvis et vederlag på 10 og 20 euro pr. møde.

Forligskommissionen træffer navnlig afgørelse vedrørende anerkendelsen af begæring om den pågældende procedure og vedrørende lovformeligheden af anmelderne af fordringer og godkender eller ændrer i udkastene til gældssaneringsplanerne, som kommissionen får forelagt efter instruks fra informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering, i det efterfølgende benævnt "tjenesten".

Såfremt den forelagte plan ikke godkendes af de involverede inden for højst seks måneder fra anerkendelsesafgørelsen, udarbejder kommissionen en konstatering af insolvens, hvoraf det fremgår, at det ikke er lykkedes at få en frivillig aftale i stand. Skyldneren kan inden for to måneder fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret iværksætte en af retten påbudt gældssanering for fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl. Hvis skyldneren ingen klage indgiver inden for den fastsatte frist, kan han/hun først iværksætte en ny gældssaneringsprocedure efter en frist på to år fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret.

Iværksættes der en **af retten påbudt gældssanering**, indkaldes parterne til at møde for fredsdommeren, som kan forlange, at de fremlægger alle nødvendige dokumenter og oplysninger for at få opgjort skyldnerens samlede formue (aktiver og passiver).

På grundlag af disse oplysninger fastsætter dommeren en saneringsplan, som omfatter foranstaltninger, der gør det muligt for skyldneren at opfylde sine forpligtelser.

Den af dommeren fastsatte saneringsplan kan højst løbe i syv år og kan i visse tilfælde annulleres (især hvis skyldneren ikke opfylder de forpligtelser, der er ham/hende pålagt i henhold til planen).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre mister skyldneren sine beslutningsbeføjelser til fordel for bobestyrerne, som skal opgøre skyldnerens formuegoder og udarbejde et forslag til omstrukturering eller et forslag til realisering og udlodning af aktiverne. Skyldneren må ikke forstyrre de udnævnte bobestyreres arbejde.

4. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med en tvangsakkord uden for konkurs må skyldneren ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer. Den tilsynsførende dommer opgør skyldnerens formuegoder og udarbejder en analyse af virksomhedens situation og kan om nødvendigt søge hjælp hos sagkyndige.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

De forskellige omhandlede procedurer, bortset fra tvangsakkord uden for konkurs, ophæver ikke fordringshavernes privilegier.

1. Tvangsakkord uden for konkurs

Ved at deltage i afstemningen om tvangsakkord mister de privilegerede fordringshavere således deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

2. Konkurs

I tilfælde af konkurs er det retspraksis, at – så snart der er afsagt konkursdekret – der ikke længere kan ske modregning – hverken lovbestemt, i medfør af en retsafgørelse eller efter aftale – selv mellem allerede eksisterende fordringer, når én af de tre betingelser om at være likvide, forfaldne og udjævnelige ikke er opfyldt. Såfremt konkursdekretet forhindrer en lovbestemt modregning, bør det ikke antages, at dette sker i absolut eller tilbagevirkende forstand.

Konkursdekretet har ingen indvirkning på den **lovbestemte modregning**, så længe betingelserne var opfyldt forud for insolvensprocedurernes indledning.

Appeldomstolen har truffet afgørelse om, at "*mellempærioden før konkursdekretet ikke forhindrer denne modregning. Den lovbestemte modregning finder sted på trods af betalingsstandsningen. Modregning sker ikke på foranledning af skyldneren, men med vedkommendes viden. Handelslovens artikel 445 omhandler ikke denne modregning*".

Der kan ikke træffes afgørelse om en **modregning i medfør af en retsafgørelse**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Denne type modregning kan dog ske i mellempærioden før konkursdekretet, forudsat at den pågældende afgørelse er retskraftig (appelfristen er udløbet). I dette tilfælde kan modregningen først have virkning efter afgørelsens afsigelse.

Der kan naturligvis ikke træffes afgørelse om en **modregning efter aftale**, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Derudover kan modregning ikke ske i mellempærioden før konkursdekretet, idet den i henhold til artikel 445 i handelsloven anses som en unormal betalingsmetode, der er lovmæssigt ugyldig. [1]"

Det skal endvidere bemærkes, at der i henhold til loven af 5. august 2005 om finansielle garantier findes specifikke undtagelser fra de ovenstående bestemmelser, herunder for eventuelle modregningsaftaler som indgået mellem parterne på dagen for insolvensprocedurernes indledning (eller efter indledningen) (jf. artikel 18ff. i loven af 5. august 2005 om finansielle garantier).

3. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre, tvangsakkord uden for konkurs og betalingsudsættelse er det ikke tilladt at få indfriet gældsposter fra det tidspunkt, hvor skyldneren er frataget retten til at råde over sin formue og sine ejendele.

[1] "*La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite*", Pierre HURT, J.T. 2010, s. 30.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Et af de første problemer, kuratoren står over for, så snart der er indledt en insolvensprocedure, vedrører de løbende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet. Bortset fra ansættelseskontrakter, som udløber automatisk den dag, hvor konkursdekretet bliver afsagt (artikel 12-1 i loven om arbejde), anerkendes det traditionelt, at løbende aftaler fortsat gælder, medmindre kurator ophæver dem.

Kuratoren skal afveje de pågældende interesser for at beslutte, hvorvidt aftalerne skal videreføres midlertidigt eller ej. Findes der kontraktbestemmelser vedrørende en ophævelse af aftalen i tilfælde af en af parternes konkurs, skal det fastlægges, hvorvidt kurator agter at afvise bestemmelsernes gennemførlighed eller ej (idet der kan stilles spørgsmålstegn ved bestemmelsernes gyldighed. Det kan eksempelvis nævnes, at disse bestemmelser anses som ugyldige i Belgien i forbindelse med erhvervslejemaal.)

Under alle omstændigheder er det principielt kuratorens opgave at beslutte, hvorvidt aftalerne fortsat skal gælde eller skal ophæves. I tilfælde af anfægtelse fra den anden kontrahents side, som påberåber sig den automatiske ophævelse af aftalen som følge af konkurs, risikerer kurator en retssag med usikkert udfald, og at der opstår nye omkostninger, der trækkes fra aktiverne [1].

[1] Kilder: "Les procédures collectives au Luxembourg", Yvette HAMILIUS og Brice HELLINCKX (forfattere til tredje kapitel), Editions Larcier 2014, s.86.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

1. Tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs, konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre suspenderes alle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger mod den erhvervsdrivende og den pågældendes formuegoder. Der er imidlertid ingen luxembourgsk lov, der forbyder fordringshaverne at forsøge at bevare og beskytte skyldnerens aktivmasse.

Ved ingen af disse procedurer kan skyldneren råde frit over sine formuegoder. "Fra afsigelsen af konkursdekret til afslutningen af sagen kan der ikke anlægges en retssag mod skyldneren i forhold til de formuegoder, der er omfattet af skyldnerens urådighed." (Lux. 12. januar 1935, Pas. 14, s. 27). "Simple fordringshavere og almindeligt privilegerede fordringshavere kan efter konkursprocedurernes indledning ikke anlægge sag mod skyldneren eller kuratoren i forhold til at få dem dømt. De kan udelukkende anmelde eller anerkende fordringerne for at oplyse om de pågældende fordringer." (Cass. 13. november 1997, Pas. 30, s. 265).

I visse tilfælde kan skyldneren dog disponere med en godkendelse fra den af retten udpegede tilsynsførende (hvor det drejer sig om betalingsudsættelse eller indsættelse af bostyre).

Derudover medfører konkursdekretet, at den ikkeforfaldne gæld forfalder, og at der ikke længere påløber renter.

2. Gældssanering

I forbindelse med gældssaneringen indebærer kommissionens afgørelse om anerkendelse af skyldnerens begæring ophævelse af enhver mulighed for fuldbyrdesforanstaltninger over for skyldnerens formuegoder, medmindre det gælder manglende betaling af underholdsbidrag, samt ophævelse af påløbende renter, og at den ikkeforfaldne gæld suspenderes.

Hvis der ikke opnås en frivillig aftale om gældssanering, kan den fredsdommer, der får forelagt sagen med henblik på tvangssanering, suspendere alle fuldbyrdesforanstaltninger på samme vilkår som nævnt ovenfor.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

De procedurer, der allerede er iværksat ved indledningen af insolvensproceduren, videreføres af kuratoren i denne funktion. Sagsøgeren/-erne i retssagerne skal imidlertid lovlige proceduren ved at inddrage kuratoren, som har enebeføjelse til at repræsentere skyldneren.

Dømmes skyldneren, opnår den/de fordringshaver/-e, der indledte retssagen forud for konkurserklæringen, en status, som de kan påberåbe sig inden for rammerne af konkursen. Der er ikke mulighed for tvangsfuldbyrdelse af denne status, hvorimod konkursdekretet fører til, at skyldneren mister retten til selv at forvalte sine formuegoder.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

1. Konkurs

Ved konkursens offentliggørelse i et eller flere luxembourgiske lovtidender oplyses fordringshaverne om skyldnerens konkurs. Fordringshaverne skal inden for en i konkursdekretet fastsat frist anmelde deres fordringer med angivelse af deres status til justitskontoret ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager. Justitskontoret registrerer fordringerne og kvitterer for modtagelsen.

Anmeldelserne af fordringer skal underskrives og blandt andet indeholde fordringshavernes efternavn, fornavn, profession og bopæl, fordringens beløbsmæssige størrelse og årsag samt sikkerhedsstilling og værdipapirer, der måtte være påvirket heraf. Efterfølgende verificeres de forskellige anmeldte fordringer under kuratorens tilstedeværelse af skyldneren og den kommitterede dommer.

Inden for rammerne af denne procedure kan fordringshaverne i tilfælde af anfægtelse blive indkaldt, således at de kan uddybe baggrunden for deres fordring som værende berettiget eller det præcise beløb i forbindelse med sagens behandling.

Kan kurator konstatere, at der er aktiver at udlodde mellem fordringshaverne, indkaldes disse af kurator til regnskabsafregningen, hvor fordringshaverne har mulighed for at fremlægge deres kommentarer til udkastet til udlodning.

Er der ikke tilstrækkelige aktiver, afsluttes konkursproceduren.

Er fordringshaverne utilfredse med kuratorens arbejde, kan de indgive en klage til den kommitterede dommer, som i givet fald kan vælge at få kuratoren udskiftet.

2. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre skal bostyrene fremlægge oplysningerne vedrørende udkastet til omstrukturering eller realisering af aktiverne for fordringshaverne.

I dette tilfælde indkaldes fordringshaverne muligvis for at fremlægge deres kommentarer. Fordringshaverne skal inden for 14 dage fra underretningen oplyse justitskontoret om deres godkendelse eller anfægtelse af udkastet, som udelukkende vil blive iværksat, hvis over halvdelen af de fordringshavere, hvis passivmasse svarer til mindst 50 procent, godkender udkastet.

3. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkorden uden for konkurs indledes der akkordforhandlinger, hvor fordringshaverne har mulighed for at drøfte forslagene forbundet med tvangsakkorden som udarbejdet af den tilsynsførende dommer. Fordringshaverne skal anmelde deres fordringer under forhandlingerne og derudover angive, hvorvidt de godkender forslagene forbundet med tvangsakkorden eller ej.

Herefter kan fordringshaverne fremlægge deres kommentarer under godkendelsesforhandlingerne vedrørende tvangsakkorden uden for konkurs. De har endvidere mulighed for at appellere afgørelsen om tvangsakkord uden for konkurs, såfremt de ikke blev indkaldt til akkordforhandlingerne, eller de stemte imod forslagene forbundet med tvangsakkorden.

4. Gældssanering

I forbindelse med den frivillige aftale om gældssanering er fordringshaverne i første omgang forpligtede til at anmelde deres fordring til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering. Efterfølgende kan fordringshaverne bidrage aktivt til godkendelsen af tjenestens udkast til den frivillige aftale om gældssanering.

Forligskommissionen for gældssanering indkalder efterfølgende fordringshaverne og fremlægger de udarbejdede forslag til en frivillig aftale for dem. Mindst 60 procent af fordringshaverne, hvis fordringer svarer til 60 procent af fordringerne, skal godkende udkastet til den frivillige aftale, for at udkastet kan anses som godkendt. Manglende tilkendegivelse fra fordringshavernes side anses som en godkendelse.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne med ansvar for en konkurs repræsenterer både den konkursramte og gruppen af fordringshavere. I denne dobbeltrolle står de for at forvalte formuegoderne, samtidig med at de som sagsøgende og sagsøgte part er berettiget til at træffe alle de foranstaltninger, der har til formål at bevare aktivmassen til betaling af fordringshaverne samt at genoprette eller øge denne aktivmasse, hvilket er i fordringshavernes fælles interesse. (Appeldomstolen, den 2. juli 1880, Pas. 2, s. 49)

Kuratoren træffer foranstaltninger vedrørende den samlede betaling til fordringshaverne fra skyldnerens formue, dvs. genoprettelse, beskyttelse eller likvidation af denne formue. (Appeldomstolen, den 25. februar 2015, Pas. 37, s. 483)

I forhold til de gældende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet, skal kuratoren træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at ophæve dem, eller om det i forbindelse med en udlodning af aktiverne er bedre at videreføre dem af hensyn til en senere hæftelse for skyldnerens passiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringshavere er forpligtede til at anmelde deres fordringer – uanset fordringens art, og hvorvidt de er privilegerede fordringshavere eller ej.

Massefordringer, dvs. fordringer, der opstår på et senere tidspunkt og har forbindelse til konkursproceduren (f.eks. kuratoromkostninger, leje, der forfalder efter afsigelse af konkursdekretet osv.), er undtaget fra denne procedure.

Massefordringer, der opstår efter indledningen af insolvensproceduren, og som er forbundet med konkursbehandlingen eller videreførelsen af visse af den konkursramte virksomheds aktiviteter, indfris, inden resten af aktivmassen fordeles mellem fordringshaverne. Massefordringerne har således forrang for de andre fordringer.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

1. Konkurs

I forbindelse med konkursproceduren offentliggøres konkursdekretet på forskellig vis (i pressen og ved opslag i retten) for at informere skyldnerens kreditorer om situationen og opfordre dem til at anmelde deres fordringer (artikel 472 i handelsloven).

Fordringshaverne skal derefter anmelde deres fordringer til handelsrettens justitskontor og fremlægge relevant dokumentation (artikel 496 i handelsloven).

Fordringshaverne kan anmelde deres fordringer ved hjælp af blanketten på følgende websted: <http://www.justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance/index.html>.

Fordringerne kontrolleres af den kurator, der har fået til opgave at forestå likvidationen af konkursboet. Kuratoren kan eventuelt afvise fordringer (artikel 500 i handelsloven).

Afvises den anmeldte fordring, hjemvises den til retten.

Ligger de pågældende afvisninger uden for byretten med stedlig kompetence i handelssagers kompetence, hjemvises afvisningerne til den kompetente ret af hensyn til en realitetsafgørelse og til byretten med stedlig kompetence i handelssager for i henhold til artikel 504 at træffe afgørelse om, op til hvilket beløb den afviste fordringshaver har mulighed for at deltage i forhandlingerne om tvangsakkorden uden for konkurs. (Artikel 502).

2. Tvangsakkord uden for konkurs

I forbindelse med tvangsakkord uden for konkurs skal en skyldner, som indgiver begæring om akkord, i begæringen oplyse navn og adresse på sine fordringshavere samt fordringernes beløbsmæssige størrelse (artikel 3 i loven af 14. april 1886).

Fordringshaverne informeres ved rekommanderet brev (artikel 8 i loven af 14. april 1886). Brevet indeholder desuden en indkaldelse til akkordforhandlinger. Indkaldelsen offentliggøres også i pressen.

Under akkordforhandlingerne oplyser fordringshaverne den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Som nævnt indebærer deltagelse i afstemningen om akkord, at privilegerede fordringshavere mister deres forrang i forhold til fordringshavere med tinglige rettigheder (artikel 10 i loven af 14. april 1886).

3. Betalingsudsættelse

Når der bevilges betalingsudsættelse, skal skyldneren ligeledes fremlægge en liste med navn og adresse på fordringshaverne og den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer.

Fordringshaverne indkaldes ved rekommanderet brev (artikel 596 i handelsloven) og ved annoncering i pressen.

På selve mødet skal de oplyse den beløbsmæssige størrelse af deres fordringer (artikel 597 i handelsloven).

4. Indsættelse af bostyre

I forbindelse med indsættelse af bostyre sker der ikke anmeldelse og anerkendelse af fordringer. Skyldneren oplyser i sin begæring til retten navn og adresse på sine fordringshavere.

Fordringshaverne informeres efterfølgende af retten om den plan for omstrukturering af virksomheden eller realisering af aktiverne, som er udarbejdet af de af retten udpegede kommitterede.

5. Gældssaneringsprocedure:

Skyldnerens kreditorer er inden for en måned fra offentliggørelse af meddelelsen om gældssanering i registret forpligtede til at **anmelde deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering**.

Anmeldelse af fordringer skal ske i henhold til artikel 6 og 7 i den storhertugelige forskrift af 17. januar 2014 om gennemførelse af loven af 8. januar 2013 om gældssanering.

De har adgang til en [anmeldelsesblanket](#).

Forligskommissionen vurderer, hvorvidt anmeldelserne opfylder de formelle krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurslovens grundlæggende princip er, at alle fordringshavere modtager en forholdsmæssig andel, der svarer til fordringens størrelse.

Nogle fordringshavere har forrang eller er privilegerede.

De privilegerede fordringshavere inddeles på lovbestemt vis i henhold til den offentlige orden (udlejere af fast ejendom, pantekreditorer, pantehavere med goodwill og navnlig statskassen i bred forstand).

Kuratoren henviser generelt til artikel 2096 til 2098, 2101 og 2102 i civillovbogen.

Kuratoren skal foretage en sagsspecifik kontrol i henhold til lovbestemmelserne og retspraksis.

Nettoaktiverne til de simple fordringshavere fordeles i overensstemmelse med handelslovens artikel 561, stk. 1.

Er kuratoren bekendt med de retsbestemte honorarer, er de privilegerede fordringshavere fundet, og det resterende beløb til fordeling mellem de simple fordringshavere er kendt, udarbejder kuratoren et udkast til aktivernes fordeling, som i første omgang forelægges for den kommitterede dommer. Kuratoren inviterer i henhold til handelslovens artikel 533 alle fordringshavere til regnskabsafleggelsen ved rekommanderet brev og vedlægger en kopi af udkastet til aktivernes fordeling.

Skyldneren indkaldes ved stævningsmand eller ved offentliggørelse i en luxembourgsk lovtidende.

Medmindre kuratorens regnskabsafleggelse fører til afvisning fra en fordringshavers side, fremlægger kuratoren rapporten om regnskabsafleggelsen som udarbejdet med udgangspunkt i udkastet til aktivernes fordeling for den kommitterede dommer og justitskontoret med henblik på underskrift.

Kuratoren udbetaler efter regnskabsafleggelsen beløbene til fordringshaverne.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

1. Konkurs

Ved konkurs kan kuratoren, når alle betalinger er effektueret, begære konkursboet sluttet, hvorefter der afsiges en kendelse om boets slutning, der, som navnet siger, afslutter konkursbehandlingen.

I henhold til handelslovens artikel 536 kan en skyldner, der ikke er blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svingagtige handlinger, ikke længere være genstand for fordringshavernes retsforfølgelse, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning grundet utilstrækkelige aktiver.

I henhold til handelslovens artikel 586 kan en skyldner, der har erlagt alle skyldige beløb, begære rehabilitering ved at indgive en begæring herom til den øverste domstol (Cour supérieure de justice).

2. Tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse, indsættelse af bostyre

Ved tvangsakkord uden for konkurs, betalingsudsættelse og indsættelse af bostyre afsluttes proceduren ved rettens afgørelse om at efterkomme begæringen om den pågældende procedure.

Retten kan idømme den konkursramte skyldner to former for sanktioner: dels strafferetlige sanktioner, dels civilretlige sanktioner.

Hvis retten konstaterer, at konkursen skyldes alvorlige og markante fejl fra skyldnerens side, kan den forbyde vedkommende at udøve erhvervsvirksomhed både direkte og med en anden person som mellemmand. Det omfatter også forbud mod at udøve en funktion, der er forbundet med beslutningsbeføjelser i en virksomhed.

Blandt de øvrige civilretlige sanktioner over for konkursramte virksomheder er muligheden for at udvide konkursen til at omfatte virksomhedens ledelse, sanktioner i medfør af artikel 1382 og 1383 i civillovbogen (almindeligt erstatningsansvar) og artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder.

Skyldneren kan blive idømt strafferetlige sanktioner (fallit).

Ved tvangsakkord uden for konkurs skal den pågældende tilbagebetale sin gæld, hvis skyldneren igen bliver rentabel (artikel 25 i loven af 14. april 1886 om tvangsakkord uden for konkurs).

Tvangsakkorden uden for konkurs har ingen indvirkning på følgende gældstyper:

skatter og andre afgifter

privilegerede fordringshaveres fordringer, pant eller privilegier

fordringer forbundet med underholdsbidrag.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingsafslutning?

Efter insolvensprocedurens afslutning får fordringshaverne – såfremt der findes aktiver – udbetalt hele eller en del af det skyldige beløb i henhold til fordelingsbetingelserne som indeholdt i afgørelsen om afslutning af proceduren.

Er skyldneren ikke blevet erklæret fallit som følge af forsømmelige eller svingagtige handlinger, kan han/hun ikke længere retsforfølges af fordringshaverne, medmindre skyldneren igen bliver rentabel inden for syv år fra afgørelsen om afslutning af insolvensproceduren.

Fordringshaverne har ligeledes mulighed for at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 1382 og 1383 i civillovbogen for at gøre det almindelige erstatningsansvar gældende over for skyldnerens ledelse eller anlægge et søgsmål i henhold til artikel 59 og 192 i loven om erhvervsdrivende virksomheder (ledelsens og direktørernes ansvar inden for rammerne af udøvelsen af deres beføjelser).

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Udgifterne forbundet med konkursbegæringen indgår i de samlede omkostninger.

Udgifterne opstår af hensyn til konkursproceduren, hvorfor de betales sammen med konkursboets aktiver, inden kurator fordeler resten af aktivmassen mellem de forskellige fordringshavere.

Artikel 1 og 2 i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren omhandler de forskellige omkostninger forbundet med de formaliteter, der skal opfyldes i forbindelse med insolvensproceduren, og betalingsrækkefølgen i tilfælde af utilstrækkelige aktiver.

Den kompetente byret fastsætter kuratorens honorar på grundlag af den storhertugelige forskrift af 18. juli 2003.

Kuratoren er forpligtet til at fremlægge sin opgørelse over omkostninger og honorarer baseret på de inddrevne aktiver for byretten med stedlig kompetence i handelssager.

I henhold til artikel 536-1, stk. 2, i handelsloven udbetaler registermyndigheden (Administration de l'Enregistrement) omkostningerne og honorarerne forbundet med den afsluttede insolvensprocedure grundet utilstrækkelige aktiver som et forskud under de betingelser, der er fastsat i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

1. Konkurs

Der kan i konkursdekretet være fastsat en periode for skyldnerens betalingsstandsning, som starter før konkursdekretet, dog højst seks måneder før denne dato.

Af hensyn til fordringshavernes interesser anses perioden mellem betalingsstandsningen og konkursdekretet som "**mellemprioriteten før konkursdekretet**".

Visse aftaler, der indgås i løbet af denne periode, og som krænker fordringshavernes rettigheder, er **ugyldige**. Dette omfatter navnlig:

aftaler vedrørende de materielle og immaterielle formuegoder, som skyldneren har overdraget vederlagsfrit og mod vederlag, når salgsprisen er alt for lav i forhold til værdien af den pågældende genstand

udbetalinger – enten kontante eller via transport, salg, compensation eller andet – forbundet med gæld, der endnu ikke er forfalden

udbetalinger, dog ikke kontante, eller kortfristede gældsbreve forbundet med forfalden gæld

pant eller andre tinglige rettigheder som indrømmet af skyldneren forbundet med gæld, der er stiftet forud for betalingsstandsningen.

Ugyldighedsprincippet finder derimod ikke automatisk anvendelse på andre aftaler.

Visse af **skyldnerens udbetalinger** forbundet med forfalden gæld og andre vederlagsbaserede aftaler, der er indgået i mellemprioriteten før konkursdekretet, kan således annulleres, såfremt de tredjeparter, der modtog pengene eller handlede med skyldneren, var **bekendt med skyldnerens betalingsstandsning**.

Er fordringshaveren bekendt med, at skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, er det ikke tilladt for ham/hende at styrke sin egen position på bekostning af gruppen af fordringshavere.

 Panterrettigheder og prioritetsrettigheder, der måtte være opnået, kan registreres frem til konkursdekretets afsigelse. Derimod kan registreringer som foretaget op til **10 dage før betalingsstandsningsperioden** eller herefter erklæres for ugyldige, såfremt der ligger mere end 14 dage mellem panteoprettelsesaftalen og registreringsdatoen.

Alle **aftaler eller udbetalinger, der er foretaget som svingagtige handlinger mod fordringshaverne**, dvs. at aftalerne er indgået af skyldneren, som er bekendt med den skade, dette får på fordringshaveren (dvs. ved at massen reduceres, konkursordenen ikke følges osv.), erklæres for ugyldige, uanset hvornår de måtte være indgået.

Begrebet mellemprioritet før konkursdekretet finder ikke anvendelse på **finansielle garantikontrakter** samt i tilfælde af **fremtidige fordringer, der overdrages til en securitiseringssenhed med særligt formål**.

2. Tvangsakkord uden for konkurs

Skyldneren kan i behandlingsperioden for tvangsakkorden ikke overdrage eller opgive sine formuegoder, optage lån eller på anden måde stifte forpligtelser uden tilladelse fra den tilsynsførende dommer.

3. Indsættelse af bostyre

Fra det tidspunkt, hvor der blev udpeget en tilsynsførende dommer til at opføre virksomhedens formuegoder, kan den erhvervsdrivende ikke overdrage, stifte sikkerhed eller pant, forpligte sig til eller modtage rørlig kapital uden skriftlig tilladelse fra den tilsynsførende dommer. I modsat fald vil dette blive anset som ugyldigt.

Det skal endvidere bemærkes, at den erhvervsdrivende, der har skjult en del af sine aktiver eller overdrevet størrelsen af passivmassen, eller som har givet de fordringshavere, der har overdrevet deres fordringer, tilladelse til at intervenere, kan blive idømt strafferetlige sanktioner i forbindelse med indsættelsen af bostyre.

4. Gældssanerung

Dommeren kan i givet fald udpege personer med ansvar for at yde hjælp til social-, uddannelses- eller økonomiforvaltningsplanen for at sikre, at den del af skyldnerens indtægter, der ikke er berørt af gældsindfrielsen, anvendes til de fastlagte formål.

Disse personer er bemyndigede til at træffe de nødvendige foranstaltninger til forhindring af, at denne del af indtægterne ikke opfylder det naturlige mål, eller at skyldnerens husholdnings interesser krænkes.

Sidste opdatering: 22/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Ungarn

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling for juridiske personer er reguleret ved Lov XLIX af 1991 om konkurs- og likvidationsbehandling (konkursloven).

Konkursloven regulerer to former for insolvensbehandling: konkurs- og likvidationsbehandling.

Konkursbehandling er en rekonstruktionsprocedure, der har til formål at give en skyldner, som står over for insolvens, en betalingshenstand med henblik på at acceptere en frivillig ordning og gøre et forsøg på at indgå en aftale herom for at genoprette den pågældendes solvens.

Likvidationsbehandling er en foranstaltning, der har til formål at sikre fordringshaverne fyldestgørelse efter særlige regler, når en insolvent skyldner opløses uden retlige efterfølgere i løbet af en sag, der har til formål at fordele de samlede aktiver i skyldnerens insolvente bo mellem fordringshaverne.

Likvidationsbehandlingen skal dog afsluttes, hvis skyldneren har betalt hele sin gæld og sagsomkostningerne, eller hvis der er indgået en frivillig aftale om betingelserne for gældssanering med fordringshaverne, og aftalen er blevet godkendt af retten.

Lovene om ungarske filialer af foretagender med udenlandsk registrerede kontorer, civilsamfundsorganisationer og foretagender i den finansielle sektor (f. eks. kreditinstitutioner, finansielle virksomheder, forsikringsvirksomheder, investeringselskaber og offentlige oplag) omfatter særlige undtagelsesbestemmelser.

Der findes ingen konkursbehandling for virksomheder i den finansielle sektor; for at undgå insolvens har tilsynsorganer dog mulighed for at gribe ind allerede i de tidlige faser af enhver forværring i deres økonomiske grundlag, og der skal skaffes midler (erstatningsfond, investorbeskyttelsesfond, indskudsforsikringsfond) til at beskytte kunder og yde dem godtgørelse.

I tilfælde af virksomheder i den finansielle sektor kan den ungarske nationalbank inden for rammerne af sine beføjelser som finansiel tilsynsmyndighed indbringe en likvidation for en domstol, efter at den har tilbagekaldt deres tilladelse til at udøve sådanne aktiviteter.

Loven om civilsamfundsorganisationer omfatter nogle undtagelsesbestemmelser vedrørende konkurs- og likvidationsbehandling af civilsamfundsorganisationer (foreninger, fonde), men ellers finder bestemmelserne i konkursloven anvendelse.

Gældssanering for fysiske personer (personlig konkurs)

Lov CV af 2015 om gældssanering for fysiske personer trådte i kraft den 1. september 2015. Loven har til formål at fastsætte en retlig ramme for gældssanering og desuden sikre konkursbeskyttelse gennem samarbejde mellem en skyldner og den pågældendes fordringshavere. Loven beskytter primært pantedebitorer, især dem, der har været i restance længe, har gæld til flere fordringshavere, og hvis bolig er truet af tvangssalg.

Sagen indledes udenretsligt og koordineres af den långiver, der har førsteprioritetspan. Konkurs sagen indledes ved retten, hvis der ikke kan indgås et udenretsligt forlig. Først sigter retssagen også mod, at der kan indgås en aftale, men hvis der ikke er tilslutning til en sådan aftale, afgør retten betingelserne for gældssaneringen.

Regeringen har oprettet en statslig familieinsolvenstjeneste. Denne organisation spiller en vigtig rolle i sager om gældssanering. Familieinsolvenstjenesten kontrollerer, om skyldner opfylder de lovfæstede krav, fører statslige fortegnelser over data vedrørende sagerne og ansætter familieadministratorer.

Familieadministratorer varetager forberedelses- og samarbejdsopgaver for retten i løbet af gældssaneringen ved retten, håndhæver rettens afgørelser, støtter skyldneren, fører tilsyn med forvaltningen af skyldnerens husholdning, sælger skyldnerens aktiver, der har kommerciel værdi, og betaler fordringshaverne.

Resultatet af en vellykket gældssanering er, at den gæld, der indfries i løbet af proceduren, ikke senere kan afkræves skyldneren, og fordringshaverne får fyldestgjort en bestemt del af deres krav inden for en forudsigelig periode.

Gældssaneringsbehandlingen for fysiske personer er endnu ikke anmeldt efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/848.

I overensstemmelse med konkursloven kan der indledes **konkursbehandling** af skyldnerorganisationen med godkendelse fra dens vigtigste beslutningsorgan ved hjælp af en formular – advokatbistand er obligatorisk under sagen. Skyldnere kan ikke indgive en sådan begæring, hvis de er genstand for en verserende konkursbehandling, eller hvis der er truffet en afgørelse i første instans om likvidation af skyldneren. Betingelserne og tidsfristerne for antagelse af en fornyet begæring om indledning af konkursbehandling er, at fordringshaverens krav, som forelå eller opstod under den foregående konkursbehandling, er fyldestgjort, at der er gået to år fra den endelige afslutning af den foregående konkursbehandling, eller at der – i tilfælde af at den foregående begæring blev afvist uden videre – er gået et år, siden den endelige afgørelse i sagen blev meddelt.

Hvis skyldneren er insolvent, kan der generelt indledes **likvidationsbehandling** på begæring af skyldner eller dennes fordringshavere eller af retten på eget initiativ i visse tilfælde, der er nærmere angivet i konkursloven. Konkursloven fastsætter udtrykkeligt, hvem der må anlægge likvidationssager, og regulerer bestemmelserne for sagsanlæg enten på begæring eller på rettens initiativ.

Begge former for behandling er **procedurer for kollektiv gældsafvikling**, skyldnerens fordringshavere skal deltage i sagen, og de må ikke søge fuldbyrdelse af deres krav på anden vis eller i andre sager mod skyldneren under denne sag.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Konkursbehandling

Et direktions- eller bestyrelsesmedlem hos skyldneren kan begære konkursbehandling, idet det er obligatorisk at være repræsenteret af en advokat eller juridisk rådgiver.

Der kan på et hvilket som helst tidspunkt kun være indledt én konkurssag mod skyldneren, og der må heller ikke være en verserende likvidationssag mod vedkommende. Der må kun påbegyndes en ny konkursbehandling, hvis skyldneren har afviklet sin gæld i den foregående sag, og der ikke er gået to år siden da. Og hvis retten på eget initiativ har afvist den foregående konkursbehandling på grund af formelle mangler, kan der ikke indledes en ny konkursbehandling i et år.

Likvidationsbehandling

Der kan indledes en likvidationssag af skyldner, en fordringshaver, den bobestyrer, som deltog i den foregående frivillige likvidationsprocedure, eller en domstol eller administrativ myndighed i tilfælde, som er nærmere fastsat ved lov. F.eks. indledes en likvidationssag af retten, hvis der ikke blev indgået en frivillig aftale i løbet af konkurssagen, eller hvis den i kraft af sine tilsynsbeføjelser som handelsret træffer afgørelse om opløsning af en virksomhed, der i alvorlig grad har overtrådt loven.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Skyldnerens aktiver i det insolvente bo er summen af alle faste aktiver og omsætningsaktiver i regnskabslovgivningens forstand.

Eventuelle stigninger i aktiverne under konkursbehandlingen indgår også i det insolvente bos aktiver.

Skyldneren bevarer rettighederne til forvaltning af aktiverne i det insolvente bo, men under tilsyn af bobestyreren. Under likvidationsbehandlingen bevarer skyldneren ikke rettighederne i forbindelse med forvaltning af aktiverne i det insolvente bo, idet disse rettigheder overføres til kurator. Kurator er den retlige repræsentant for skyldnerorganisationen og foretager registrering og vurdering af fordringshavernes krav, realisering af aktiver og udlodning af provenuet mellem fordringshaverne under tilsyn af retten.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

I konkurs- og likvidationssager kan en **skyldner** i konkurslovens betydning være en erhvervsdrivende som anført i loven. Ved konkursbehandling indbringes sagen af skyldner, som kan fortsætte sin økonomiske virksomhed under sagen. Direktører og ejere hos skyldneren er ikke begrænset i udøvelsen af deres rettigheder, men de kan kun udøve deres rettigheder uden at krænke de rettigheder, som ved lov er forbeholdt bobestyreren. Skyldner foretager registrering og opstiller konkursordningen i samarbejde med bobestyreren og udarbejder under inddragelse af bobestyreren et program og et forslag til akkordforhandlinger med det formål at opnå en akkordordning, der sigter mod at genoprette eller bevare solvensen. Akkorden omfatter aftalen mellem skyldner og fordringshavere om betingelserne for gældssaneringen og alt, hvad de i øvrigt finder vigtigt af hensyn til rekonstruktionen.

Indtil sagens indledning er **fordringshaver** i en konkurs- eller likvidationssag en person, som har forfaldne pengekrav eller krav, der kan udtrykkes i penge, baseret på en endelig afgørelse, der kan fuldbyrdes, fra en domstol eller offentlig myndighed, eller som er anerkendt eller ikke anfægtes af skyldneren. I konkurssager betyder fordringshaver også enhver person, hvis krav, som forfalder under eller efter konkurssagen, er blevet registreret af bobestyreren, eller enhver person, hvis krav er blevet registreret af kurator i en likvidationssag.

En **bobestyrer** i konkurssager er en juridisk person, der udpeges af en domstol, med bemyndigelse til at varetage en insolvensbehandlers opgaver. Bobestyreren skal udpege en person, der er ansat hos bobestyreren, med de rette kvalifikationer til at varetage opgaverne som bobestyrer. Det er denne persons pligt at overvåge skyldnerens økonomiske aktiviteter med det formål at godkende en akkordordning under varetagelse af fordringshavernes interesser, registrere fordringshavernes krav, samarbejde om udarbejdelsen af et forslag til akkord og kontrasignere referater af de beslutninger, som træffes under akkordforhandlingerne.

Kurator er en kuratorvirksomhed (en juridisk person med bemyndigelse til at varetage en insolvensbehandlers opgaver), der udpeges af retten, og som er den retlige repræsentant for den organisation, der er under likvidation, og som samtidig garanterer fordringshavernes interesser og udfører de ved lov foreskrevne opgaver. Lovgivningen foreskriver strengt personlige og faglige krav til kuratorvirksomheden, herunder regelmæssig faglig uddannelse. Kuratorvirksomheden udpeger en person til at udføre en kurators aktiviteter.

Navnet på kuratorvirksomheden og kurator indføres også i retsregistret over juridiske personer.

Konkurs- og likvidationsbehandling er **civilretlige sager under den frivillige retspleje, der indbringes for en domstol**. I sager, der ikke reguleres af konkursloven, finder den civile retsplejelovs bestemmelser anvendelse med undtagelser som følge af de særlige forhold, der gælder for frivillig retspleje. Retten træffer afgørelse om konkursbehandling, mens retten træffer afgørelse om likvidationsbehandling, som følge af at en skyldner erklæres insolvent eller i andre tilfælde, som er præciseret i lovgivningen, eller på grundlag af en anmodning fra en anden ret, offentlig myndighed eller bobestyrer. Ved indledning af sagen udpeger retten en bobestyrer eller kurator fra en liste over kuratorer. Når der anlægges likvidationssag, udpeger retten – på fordringshavernes anmodning – en kurator med kompetence som midlertidig bobestyrer til at føre tilsyn med skyldners aktiviteter, indtil der træffes afgørelse om likvidation. Indsigelser, der gøres mod eventuelle ulovlige foranstaltninger eller undladelser fra bobestyrers eller kurators side, vurderes af retten, og i tilfælde af ulovlig foranstaltning eller undladelse kræver retten, at bobestyrer eller kurator udfører deres aktiviteter i overensstemmelse med lovgivningen, og sker der overtrædelse heraf, fjernes bobestyrer eller kurator fra sagen, og der udpeges en ny bobestyrer eller kurator.

Under konkurssagen har skyldner ret til konkursbeskyttelse, fuldbyrdelsesprocedurer suspenderes, og skyldner får en henstand eller et moratorium for indfrielse af tidligere oparbejdet gæld.

Såfremt det flertal, som er foreskrevet i konkursloven, accepterer den frivillige ordning, og ordningen er i overensstemmelse med de lovfæstede krav, godkender retten ordningen, og skyldner er bundet af den.

Samler den frivillige ordning ikke enighed, bestemmer retten på eget initiativ, at skyldner skal likvideres.

Der kan også indgås en aftale mellem skyldner og fordringshavere under en likvidationsbehandling. Retten fastsætter datoen for akkordforhandlinger i løbet af likvidationsbehandlingen, og hvis afstemningen om den frivillige ordning er gunstig, og ordningen er i overensstemmelse med lovgivningen, bliver den godkendt af retten. Under likvidation er betingelserne for godkendelse af en frivillig ordning, at skyldner gennem ordningen skal ophøre med at være insolvent, og at prioriterede krav vil blive indfriet, eller der er dækning for sådanne krav.

Retten afgør, om konkurs- eller likvidationsbehandlingen skal registreres som afsluttet, eller om sagen hæves.

Hvis likvidationsbehandlingen afsluttes uden en retlig efterfølger til skyldneren, sletter handelsretten ved anmeldelse fra retten den ved likvidation opløste skyldner fra handelsregistret eller civilsamfundsorganisationen fra registret over civilsamfundsorganisationer.

I likvidationssager er udbetalingen af de ansattes lønninger garanteret af midler fra løngarantifonden på de betingelser, der er fastsat i loven om løngarantifonden.

Juridiske konsekvenser af indbringelsen af sager:

I løbet af konkurssagen tager retten skridt til på skyldners anmodning straks at offentliggøre en **midlertidig henstand** i det ungarske selskabstidende i overensstemmelse med konkursloven. Anmodningens berettigelse bliver efterfølgende undersøgt, når retten træffer afgørelse om på eget initiativ at afvise anmodningen i tilfælde, der er fastlagt i lovgivningen, eller – hvis dette ikke er tilfældet – afsige kendelse om konkursbehandling. Konkursbehandling begynder med offentliggørelse af kendelsen herom i selskabstidende. Som følge af indledningen af konkursbehandlingen har skyldner ret til en **henstand** med opfyldelsen af pengekrav frem til kl. 00 på den anden hverdag efter den 120. dag (med nogle få undtagelser), og moratoriet kan forlænges i indtil 365 dage. I henstandsperioden kan der kun foretages betaling af fordringer anført i retsakten; der er ingen juridiske konsekvenser af manglende opfyldelse eller for sen opfyldelse af betalingsforpligtelser, fuldbyrdelse af pengekrav mod skyldner suspenderes, således at skyldner får en realistisk mulighed for at udarbejde et program, der sigter mod at genoprette solvens og afvikle gælden.

Erklærer retten skyldner insolvent, fordi der foreligger en **grund til insolvens** som defineret efter retsakten, afsiges der kendelse om likvidation af skyldner, og efter kendelsens ikrafttræden udpeges en kurator gennem en kendelse, der offentliggøres i selskabstidende, som også indeholder en opfordring til fordringshavere om at anmelde deres krav. Ejendomsrettigheder ophører, når der træffes afgørelse om likvidationsbehandling, hvilket tjener til at beskytte aktiverne i konkursboet, og fra likvidationens startdato må kun kurator, der handler som skyldners repræsentant, fremsætte juridisk bindende erklæringer vedrørende skyldners aktiver. På startdatoen for likvidationen udløber al den erhvervsdrivendes gæld (forfalder).

Likvidation har til formål at udlodde alle skyldners aktiver mellem dennes fordringshavere, og også fuldbyrdelsesprocedurer mod aktiver, som er genstand for likvidation, skal afsluttes. Indenretslige og udenretslige sager, der er indledt før startdatoen for likvidationen, fortsætter ved den ret, de er anlagt ved. Efter startdatoen for likvidationen må et eventuelt pengekrav vedrørende konkursboets aktiver kun gøres gældende under likvidationsbehandlingen. Enhver begrænsning af afståelse og behæftelse vedrørende skyldners faste ejendom eller andre aktiver ophører på startdatoen for likvidationen, mens tilbagekøbsret og købsoptioner samt panteret ophører, når aktivet er solgt. En rettighedshaver må fyldestgøre sit krav i en sikkerhed, skyldneren har stillet indtil startdatoen for likvidationen, efterfølgende skal rettighedshaveren overdrage det resterende beløb til kurator.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Under en likvidationsbehandling må hver enkelt fordringshaver kun gøre krav gældende mod skyldneren ved at lade sig registrere med henblik på behandlingen; der kan ikke gøres udenretslig modregning gældende bortset fra slutaftregning, der sker på grundlag af internationale handelskonventioner. Såfremt der verserer en tidligere retssag mellem fordringshaver og skyldner, kan fordringshaveren dog modregne ethvert krav, der gøres gældende i retssagen mod den pågældendes gæld til skyldner.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Indledningen af insolvensbehandlingen har ikke i sig selv den retsvirkning, at kontrakter, skyldneren tidligere har indgået, ophæves. Kontrakterne kan ophæves som led i behandlingen, i tilfælde af konkursbehandling under tilsyn af bobestyreren, og i tilfælde af likvidationsbehandling ophæver kurator kontrakterne som skyldnerens retlige repræsentant. Kurator har ret til at ophæve kontrakterne med omgående virkning eller annullere kontrakterne.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Skyldners aktiver kan ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse; en fordringshaver, som er panthaver, kan ikke sælge pantet, mens gælden afvikles i løbet af likvidationsbehandlingen.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Retssager, der er anlagt tidligere, afsluttes af den domstol, som tidligere har fået dem indbragt. Såfremt skyldner ikke fik medhold i sagen, deltager den vindende part som fordringshaver i likvidationsbehandlingen. Hvis skyldner fik medhold i sagen, indgår et eventuelt aktiv eller eventuelle midler, der er tilfaldet den pågældende, i konkursboets aktiver. Konkursloven foreskriver flere steder, at det er bobestyrerens eller kuratorens opgave at sørge for information til fordringshaverne.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Fordringshavere kan nedsætte et fordringshaverudvalg eller vælge en repræsentant for fordringshaverne, som kurator skal høre, og som kurator er forpligtet til at holde underrettet, og hvis implicite eller eksplicite samtykke skal indhentes med henblik på visse foranstaltninger.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kurator kan sælge skyldnerens aktiver til den køber, som fremsætter det bedste tilbud i en offentlig salgsprocedure på en kontrolleret webbaseret salgsportal.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Både tidligere oparbejdet gæld og gæld, der opstår efter indledning af insolvensbehandlingen, kan gøres gældende af en fordringshaver, der skal anmelde sit krav i konkurssagen eller likvidationssagen som fordringshaver.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandleren (bobestyrer i konkurssager eller kurator i likvidationssager) registrerer fordringshavernes krav og forelægger omtvistede krav for den domstol, der behandler konkurssagen eller likvidationssagen med henblik på dom.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Kurator benytter provenuet ved salget af et pant – efter fradrag af visse udgifter – til at betale panthaveren. Det resterende beløb fordeles mellem fordringshaverne i forhold til fordelingen af aktiver og under hensyntagen til deres plads i fordringshaverrækkefølgen som fastlagt i konkursloven og baseret på den foreløbige begyndelsesbalance ved likvidation eller slutbalancen.

Efter salget af andre aktiver kan provenuet udloddes, efter at den foreløbige begyndelsesbalance eller slutbalance ved likvidation er blevet godkendt under hensyntagen til udlodningen af aktiver som godkendt af retten og konkurranskerækkefølgen med henblik på fyldestgørelse af fordringshaverne ifølge konkursloven.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlige i forbindelse med en tvangsakkord)?

Skyldner kan aftale en frivillig ordning med fordringshavere i enten en konkurssag eller en likvidationssag. Er ordningen i overensstemmelse med lovgivningen, godkender retten den og erklærer sagen for afsluttet. I sådanne sager fortsætter skyldner sine aktiviteter. Fordringshavernes krav fyldestgøres på den måde og i det omfang, der er fastsat i aftalen, og skyldner er fritaget for at betale yderligere beløb.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

I en konkurssag, der afsluttes med en frivillig aftale, som godkendes af retten, opfyldes fordringshavernes krav på den måde og ifølge den tidsplan, der er fastlagt i aftalen. Hvis skyldneren ikke overholder aftalen, kan fordringshaverne indgive begæring om tvangsfuldbyrdelse eller kan indlede likvidation af skyldneren.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Fordringshaverne betaler et registreringsgebyr. Der skal betales et gebyr ved indgivelse af en insolvensbegæring (konkursbehandling, likvidationsbehandling). Ellers bæres eventuelle omkostninger af skyldneren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Kurator eller fordringshaver kan anfægte sådanne transaktioner ved at indgive en begæring og kan anmode om, at transaktionen erklæres ugyldig. Eventuelle aktiver, der således returneres til skyldner, øger konkursboets aktiver.

Kurator eller fordringshaver kan anlægge retssager mod skyldnerens tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlemmer for deres aktiviteter, som var til skade for fordringshavernes interesser, med den begrundelse at de tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlemmer ikke varetog deres ledelsesfunktioner under hensyntagen til fordringshavernes interesser, da der opstod en situation med truende insolvens, som førte til et fald i den erhvervsdrivendes aktiver, eller at de hindrede den fuldstændige fyldestgørelse af fordringshavernes krav eller undlod at betale miljøafgifter. Såfremt dette bliver bevist, skal skyldnerens tidligere direktions- eller bestyrelsesmedlem godtgøre fordringshaverne den skade, de således har lidt.

Sidste opdatering: 03/12/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Malta

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling (virksomheder) og konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Efter national ret skelnes der mellem to former for personer, der kan komme under insolvensbehandling, nemlig kommercielle personselskaber og erhvervsdrivende. Der gælder forskellige ordninger for disse to typer personer. Personselskaber kan underinddeles i personselskaber *en nom collectif* (interessentskaber), personselskaber *en commandite* (kommanditselskaber) og selskaber med begrænset ansvar.

Sager om insolvens kan anlægges mod alle de førnævnte personer (fysiske og juridiske), men der gælder dog forskellige procedurer, bestemmelser og lovgivning. Der kan indledes konkursbehandling (kapitel 13 i Maltas love) mod personselskaber *en nom collectif*, personselskaber *en commandite* og mod

erhvervsdrivende. Personsselskaber *en nom collectif* og personsselskaber *en commandite* betragtes i alle henseender som erhvervsdrivende i forbindelse med konkursbehandling. Ordet "trader" (erhvervsdrivende) defineres i kapitel 13 som en person, der erhvervsmæssigt driver forretning i eget navn, og omfatter alle personsselskaber.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der kan anlægges en rekonstruktionssag mod virksomheder i henhold til artikel 327-329B i kapitel 386 i Companies Act (den maltesiske selskabslov) 1995.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Virksomheden kan efter en beslutning truffet af generalforsamlingen, bestyrelsen, en obligationsejer, en eller flere fordringshaver(e) eller en eller flere anpartshaver(e) anlægge sag ved retten med henblik på opløsning af virksomheden og efterfølgende likvidation, hvis virksomheden ikke kan betale sin gæld. Der skal ifølge artikel 214, stk. 2, litra a), nr. ii), i kapitel 386 foretages følgende test:

Virksomheden anses for at være ude stand til at betale sin gæld –

- hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten giver parterne mulighed for at føre deres sag og afgør til sidst, om forudsætningerne for insolvens er opfyldt, hvorefter den i så fald foranstalter opløsning, og insolvensdatoen bliver datoen for indgivelse af begæringen til retten, jf. artikel 223 i kapitel 386.

I perioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten kan retten når som helst udpege en midlertidig kurator, der pålægges at forvalte virksomhedens bo eller forretninger, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator. Den midlertidige kurator udøver sit hverv, indtil likvidationsdekretet er udstedt, eller likvidationsbegæringen er afvist, medmindre kuratoren inden da er trådt tilbage eller med god grund er fjernet af retten.

Insolvens – frivillig likvidation

Bortset fra det ovenstående kan en virksomhed lade sig opløse frivilligt, og hvis bestyrelsen mener, at virksomhedens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække forpligtelserne, vil der blive indkaldt til et fordringshavermøde med henblik på at udnævne en kurator (og/eller et likvidationsudvalg), der nyder fordringshavernes tillid, og som får ansvar for at likvidere virksomheden uden om domstolene. De bestemmelser, der skal følges, er fastlagt i artikel 277 ff. i kapitel 386.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Hvis virksomheden er ude af stand til at betale sin gæld, eller det er umiddelbart sandsynligt, at den bliver ude af stand til at betale sin gæld, kan følgende indgive begæring om rekonstruktion ved retten: virksomheden efter en ekstraordinær beslutning, bestyrelsen efter bestyrelsens beslutning eller virksomhedens fordringshavere, hvis de værdimæssigt repræsenterer over halvdelen af virksomhedens fordringshavere (genopretningsprocedurer, jf. artikel 329B i kapitel 386). Som i det foregående tilfælde anses virksomheden for at være ude stand til at betale sin gæld –

- hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten afgør, om virksomheden skal rekonstrueres, og afsiger derfor en kendelse om genopretning af virksomheden senest 20 hverdage fra begæringen til retten om at administrere virksomhedens aktiviteter i en af retten nærmere angivet periode (i øjeblikket en periode på et år, som kan forlænges med endnu et år. Dog skal denne periode af hensyn til planlagte ændringer nedsættes til en periode på fire måneder, som kan forlænges med yderligere fire måneder til en periode på højst 12 måneder).

Konkursbehandling (personsselskaber og erhvervsdrivende)

Der kan indgives konkursbegæring af enhver fordringshaver, uanset om hans fordring er af erhvervsmæssig karakter eller andet, og selv om fordringen endnu ikke er forfaldet til betaling, med henblik på summarisk behandling ved Civil Court, First Hall (civilretten, første afdeling) med krav om, at den pågældende skyldner erklæres konkurs.

Kriteriet for at blive erklæret konkurs er, at skyldner standser betalingen af sin gæld. Retten afsiger sit konkursdekret og udpeger en eller flere kurator(er) til at udøve de funktioner, de får pålagt, jf. kapitel 13 i Commercial Code (den maltesiske handelslovbog).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder) (herunder fordringshavernes frivillige likvidation)

Alle virksomhedens aktiver bliver likvideret, så de dækker skyldnerens gæld. Der sondres ikke mellem aktiver, som allerede var en del af skyldners bo, og dem, skyldner har erhvervet efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Konkursbehandling (personsselskaber og erhvervsdrivende)

Under en konkursbehandling vedrørende erhvervsdrivende og personsselskaber *en nom collectif* og *en commandite* kan alle aktiver, både løsøre og fast ejendom, indgå i det bo, der skal likvideres. I tilfælde af konkurs fratages den konkursramte retligt rådigheden over alle sine aktiver, når konkursdekretet er afsagt, uanset om de pågældende aktiver vedrører hans forretning eller andet, bortset fra midler til vedkommendes daglige underhold.

Hans aktiver forbliver i kurators besiddelse, og denne har herefter ret til at sælge og overdrage dem med rettens godkendelse. Den konkursramtes letfordærlige aktiver sælges med rettens tilladelse gennem en autoriseret auktionarius.

Salg af ikke-letfordærlige varer og anden ejendom kræver ligeledes rettens tilladelse.

Under sådanne omstændigheder fastsætter retten de retningslinjer, den finder mest fordelagtige for den konkursramte og fordringshaverne, selv om der skulle opstå en situation, der giver kurator mulighed for at genetablere den konkursramtes forretning eller øge dennes aktiver, så længe dette også er til gavn for fordringshaverne.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyrelsen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når retten har bestemt, at en virksomhed skal opløses, fordi den er insolvent, udpeger den en kurator.

I henhold til kapitel 386 skal en kurator være en fysisk person, som er uddannet jurist eller statsautoriseret revisor og/eller revisor, eller være registreret hos Registrar of Companies (det maltesiske virksomhedsregister) som egnet til at udøve hvervet som kurator.

Der er den yderligere begrænsning, at en kurator ikke må fungere som kurator for en bestemt virksomhed, hvis den pågældende har været bestyrelsesmedlem eller direktør eller har haft et andet hverv i eller i forbindelse med den pågældende virksomhed på noget tidspunkt i fire år forud for datoen for virksomhedens opløsning.

Retten har vide skønsbeføjelser til at afgøre, hvem der skal betale for aflønning af kurator. Som standard aflønnes kurator af virksomhedens aktiver. Er disse utilstrækkelige, kan retten dog foranstalte, at betalingen foretages af andre (tilknyttede) personer og på det grundlag, retten måtte bestemme.

I henhold til artikel 296 i kapitel 386 mister virksomhedens ledelse (bestyrelsesmedlemmer og direktøren) sine beføjelser ved udpegningen af en kurator, og derfor har hverken bestyrelsesmedlemmer, herunder fuldmagtshavere, eller direktøren myndighed til at handle på vegne af virksomheden under likvidation eller i dennes navn. Kurator overtager kontrollen med alle aktiver og rettigheder, som han har rimelig grund til at tro, at virksomheden har ret til.

I henhold til artikel 238 i kapitel 386 har kurator i en retslig likvidation beføjelse til med rettens eller likvidationsudvalgets godkendelse:

- a) at anlægge en retssag eller lignende eller forsvare sig i virksomhedens navn eller på dennes vegne
- b) at videreføre virksomhedens forretninger, så vidt det er nødvendigt for en hensigtsmæssig likvidation heraf
- c) at betale fordringshaverne efter deres lovbestemte plads i fordringshaverrækkefølgen
- d) at indgå et forlig eller en aftale med fordringshavere eller personer, som hævder at være fordringshavere, eller som har eller hævder, at de har et krav – nuværende eller fremtidigt, sikkert eller betinget, fastslået, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilket virksomheden kan gøres erstatningspligtig – og til at henvise en sådan sag til voldgift
- e) at indkalde anpartshavere eller påståede anpartshavere og indgå et forlig eller en aftale vedrørende virksomhedens gæld, forpligtelser og krav – nuværende eller fremtidige, sikre eller betingede, fastslåede, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilke virksomheden kan gøres erstatningspligtig, bestående, eller som måtte bestå mellem virksomheden og en anpartshaver eller påstået anpartshaver eller anden skyldner eller påstået skyldner, og alle spørgsmål, som på nogen måde måtte vedrøre eller påvirke aktiverne eller virksomhedens likvidation – på de vilkår, der måtte blive aftalt, og modtage enhver sikkerhed til frigørelse af en sådan indkaldelse, gæld, erstatningsansvar eller krav og meddele fuldstændig decharge herfor
- f) at repræsentere virksomheden i alle forhold og tage alle skridt, der måtte være nødvendige for at likvidere virksomhedens forretninger og fordele dens aktiver.

Hvis der ikke er noget likvidationsudvalg, kan retten endvidere bestemme, at kurator kan udøve de beføjelser, der er anført i ovenstående punkt a) eller b), uden rettens godkendelse.

Generelt har kurator i en retslig likvidation beføjelse til -

- a) at sælge virksomhedens løsøre og faste ejendom, herunder rettigheder, ved offentlig auktion eller privat aftale med beføjelse til at overdrage hele eller dele deraf
- b) at tage alle skridt i virksomhedens navn og på dennes vegne og udfærdige alle dokumenter, kvitteringer og andre aktstykker
- c) med sikkerhed i virksomhedens aktiver at rejse de penge, der er behov for
- d) at udpege en fuldmægtig til særlige formål, der kan handle på hans vegne i hans egenskab af kurator.

Kurators udøvelse af beføjelserne i denne artikel i en retslig likvidation er undergivet rettens kontrol, og enhver fordringshaver eller anpartshaver kan henvende sig til retten vedrørende udøvelsen eller en foreslået udøvelse af en af de pågældende beføjelser.

I overgangsperioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten, når retten udpeger en midlertidig kurator, ophører virksomhedsledningens beføjelser også, i det omfang retten pålægger kurator at behandle virksomhedens bo eller forretning, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I henhold til artikel 329B, stk. 6, litra a), i kapitel 386 skal virksomheden fortsætte med sine normale aktiviteter under ledelse af den særlige administrator i den periode, hvor kendelsen om genopretning (rekonstruktion) er i kraft.

Den særlige administrator skal være en fysisk person, som retten med sikkerhed har konstateret bevisligt har kompetence og erfaring med virksomhedsledelse, er kvalificeret og villig til at tage imod udnævnelsen og ikke har nogen interessekonflikt i forbindelse med udnævnelsen.

Aflønningen af den særlige administrator dækkes af virksomheden. I sin udnævnelse fastsætter retten en periode på højst 10 hverdage fra afsigelsen af kendelsen om rekonstruktion af virksomheden, og inden for den periode skal virksomheden deponere en sum penge hos retten eller tilbyde en lignende garanti eller anden passende aftale, som efter rettens opfattelse er tilstrækkelig til at dække den særlige administrators løn og udgifter i forbindelse med udnævnelsen.

Ved udnævnelse af den særlige administrator suspenderes alle virksomhedens beføjelser ifølge love og vedtægter, medmindre den særlige administrators samtykke til at udøve den pågældende beføjelse er indhentet, idet samtykket kan gives enten generelt eller i tilknytning til et eller flere særlige forhold. I mangel heraf tillægges den særlige administrator den pågældende beføjelse.

Generelt har den særlige administrator myndighed til:

- a) at overtage kontrollen med alle virksomhedens aktiver, således at han herefter er ansvarlig for at forvalte og føre tilsyn med virksomhedens aktiviteter, forretninger og ejendom
- b) efter orientering af retten at fjerne ethvert bestyrelsesmedlem i virksomheden og udpege en person til at fungere som leder
- c) at rekruttere personer til levering af faglige eller administrative tjenesteydelser og forpligte virksomheden til at betale deres respektive honorarer eller udgifter og
- d) at indkalde virksomhedens anpartshavere eller fordringshavere til møde.

Endvidere har den særlige administrator beføjelse til med rettens forudgående udtrykkelige tilladelse at:

- i) indgå enhver forpligtelse for virksomheden, der varer over seks måneder
- ii) afskedige virksomhedens ansatte, som han finder det nødvendigt for at sikre videreførelsen af hele eller dele af virksomheden som en levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den gældende lovgivning for erhvervsdrivende, der driver forretning i eget navn, og personselskaber er som forklaret overfor under afsnittet Bankruptcy (konkurs) Commercial Code (handelslovbogen).

Den person, der varetager konkursen, kaldes en "kurator" (kurator), og en kurator er en eller flere person(er), som retten anser for egnet/egnede til at udføre en kurators opgaver og forvalte hans beføjelser korrekt, selv om den pågældende kurator kan være i familie med den konkursramte eller kan være en af dennes fordringshavere.

Når kurator påbegynder sit hverv, tager han alle den konkursramtes aktiver og alle former for rettigheder tilhørende den konkursramte i besiddelse. Desuden skal kurator træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte den konkursramtes rettigheder mod hans skyldnere og også indskrive den konkursramtes eventuelle panterrettigheder i skyldnernes ejendom i Public Registry (det maltesiske offentlige register). Kurator er ansvarlig for sine handlinger over for den konkursramte.

Kurator har også pligt til at anlægge sag om betaling af gæld til den konkursramte, men kuratorer må ikke indgå forlig eller henvise en tvist til voldgift uden skriftligt samtykke fra det værdimæssige flertal af den konkursramtes fordringshavere og uden rettens bemyndigelse.

Inden for en måned fra afsigelsen af konkursdekretet skal kurator udfærdige en fortegnelse over den konkursramtes aktiver.

Alle fordringshavere har ret til at se denne fortegnelse, og fordringshaver og den konkursramte har pligt til at bistå med at udarbejde den.

Fortegnelsen skal indeholde en sand liste og en beskrivelse og værdiansættelse af alle den konkursramtes aktiver.

Kurator må ikke skille sig af med aktiver uden rettens samtykke, og hele proceduren er åben for offentligheden. Provenuet ved kurators salg på vegne af den konkursramte eller personselskabet skal anføres, og alle kvitteringer og fakturaer skal dokumenteres behørigt.

Retten har beføjelse til at forlange, at kuratorerne, den konkursramte og fordringshaverne under ed fremlægger alle oplysninger, den måtte finde nødvendige. Skyldner (herved forstås den konkursramte person eller det konkursramte personselskab) har ret til at føre tilsyn med, at kurator driver den konkursramtes virksomhed korrekt efter loven.

Skyldner har ret til at indberette uregelmæssigheder til retten, hvis kurator træffer foranstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med rettens konkursdekret, eller hvis skyldners forretning bliver forvaltet dårligt.

Den konkursramtes regnskaber og papirer skal til enhver tid være åbne for inspektion, hvilket også betyder, at skyldner har ret til at vide, kontrollere og efterprøve den retsudpegede kurators handlinger.

Skyldner har også en lovfæstet ret til subsistensmidler til sit underhold, hvilket betyder, at retten giver skyldner mulighed for at få tildelt midler af hans egne aktiver, som udbetales af kurator i form af dagpenge til hans og hans families underhold, så længe der ikke består en formodning om, at den konkursramte har handlet svingagtigt.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Insolvens- og rekonstruktionsbehandling (virksomheder) / konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge kapitel 459 skal en bestemmelse om slutafregning (close-out netting) eller en anden kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning af skyldige beløb fra den ene part til den anden i forbindelse med gensidig kredit, gensidig gæld eller andre gensidige forpligtelser kunne fuldbyrdes efter sin ordlyd enten før eller efter konkurs eller insolvens i forbindelse med gensidig gæld, gensidig kredit eller andre gensidige forpligtelser, der er opstået før en af parternes konkurs eller insolvens, mod:

- kontraktens parter
- enhver garant eller person, der har stillet garanti for en kontraktpart
- kurator, bobestyrer, administrator, særlig administrator og andre lignende personer hos hver af kontraktens parter og
- kontraktparternes fordringshavere.

Ovenstående finder ikke anvendelse for en slutafregningsaftale, der er indgået på et tidspunkt, hvor den anden part vidste eller burde have vidst, at der var indgivet begæring om opløsning og likvidation af virksomheden på grund af insolvens, eller at virksomheden havde taget formelle skridt efter gældende lov til at indlede sin opløsning og likvidation på grund af insolvens.

Det finder heller ikke anvendelse, når den insolvente part er en fysisk person (ikke erhvervsdrivende) eller et andet kommercielt personselskab end en virksomhed (personselskab *en nom collectif* eller personselskab *en commandite*), og den anden part kendte eller burde have kendt til begivenheder af samme karakter som anført i det foregående afsnit i forbindelse med den insolvente part.

En bemyndigelse eller et mandat i en kontrakt til at gennemføre en slutafregningsbestemmelse kan ikke tilbagekaldes med en anden kontraktparts konkurs- eller insolvenserklæring.

Det fastsættes yderligere, at uanset bestemmelserne i en anden national lovgivning kan intet begrænse eller forsinke anvendelsen af en kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning, som ellers ville kunne fuldbyrdes, og ingen retsafgørelse og intet dekret eller påbud eller lignende fra en domstol eller anden instans og ingen sag af nogen art kan få nogen retsvirkning i den forbindelse. Uanset dette afsnit skal intet dog forhindre anvendelsen af en lov, som ville bevirke, at afregning eller modregning ikke kunne fuldbyrdes i en bestemt sag på grund af svig eller lignende, eller tillade, at afregning eller modregning kunne fuldbyrdes, hvis en bestemmelse i en kontrakt mellem de berørte parter ville gøre afregning eller modregning ugyldig på grund af svig eller lignende.

Ifølge lovgivningen ville det være lovligt for parterne i en kontrakt:

at aftale et system eller en mekanisme, som ville gøre det muligt for parterne at konvertere en ikkefinansiel forpligtelse til en betalingsforpligtelse med tilsvarende værdi og værdiansætte den pågældende forpligtelse med henblik på modregning eller afregning

at aftale valutakursen eller metoden til at fastslå, hvilken valutakurs der skal anvendes ved modregning eller afregning, når de beløb, der skal modregnes eller afregnes, er i forskellige valutaer, og fastslå i hvilken valuta betalingen af nettobeløbet skal foretages

at aftale, at alle transaktioner eller andre forretninger ifølge kontrakten, hvad enten de er anført specifikt eller ved henvisning til en type eller klasse af transaktioner eller forretninger, skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning med henblik på bestemmelserne om modregning eller afregning i kontrakten, og at alle sådanne transaktioner og forretninger skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning af parterne eller en kurator, bobestyrer, administrator eller særlig administrator eller lignende person, der handler på vegne af parterne eller en domstol.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

- en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:
 - virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller
 - virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

- en virksomhed begunstiger en person, hvis:
 - personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og
 - virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udeladelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Bortset fra det ovenstående findes der ingen andre bestemmelser, som har direkte virkning på kontrakter.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler virkningen af rekonstruktionsbehandling på kontrakter.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge Commercial Code (handelslovbogen) og nærmere bestemt artikel 485 kan alle retshandler om overdragelse af aktiver eller forpligtelser, den konkursramte har indgået, eller et arveafkald, han har givet, uden eller mod vederlag med det formål at begå svig mod fordringshaverne, ophæves. I modsætning til Companies Act (selskabsloven) er der ikke anført en forældelsesfrist i Commercial Code (handelslovbogen) som f.eks. artikel 303 i kapitel 386 i Maltas love.

Hvis det i ovenstående tilfælde bevises, at den konkursramte kendte til omstændigheder, der kunne give anledning til en konkurserklæring, kan de pågældende handlinger annulleres.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan der ikke anlægges en retssag mod eller behandling af (**forbud mod retsforfølgning**) virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

- udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæring
- kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden
- stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero
- må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte, og
- må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når retten har udpeget en kurator i forbindelse med konkursbehandling af en erhvervsdrivende eller et personselskab, kan søgsmål mod den konkursramtes person og aktiver kun indbringes mod kuratoren/kuratorerne og ikke mod den konkursramte eller det konkursramte personselskab, jf. artikel 500 i kapitel 13. Fordringshaver har ret til at få kendskab til, undersøge og kontrollere, hvordan kurator forvalter den konkursramtes forretninger, og til at gøre regres mod kuratoren/kuratorerne ved retten, hvis hans rettigheder krænkes af denne/disse.

Under en genopretningsbehandling har retten mulighed for at afsige en midlertidig kendelse for at give en frist for genopretningen af den konkursramte /personselskabets forretninger.

I modsætning til en virksomhedsgenopretning kan fordringshaverne dog stadig indbringe søgsmål mod den kurator, der repræsenterer den konkursramte erhvervsdrivende eller det konkursramte personselskab.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan en retssag mod virksomheden eller dens aktiver ikke **videreføres (den udsættes)** uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

- udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæring
- kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden
- stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero
- må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte
- må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte, og
- må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den nationale lovgivning i Commercial Code (handelslovbogen) indeholder ingen bestemmelser om udsættelse af eventuelle retssager. Det vil dog være muligt på anmodning af kurator at anmode om, at en sådan begæring indbringes for retten og behandles af den samme dommer, som behandler konkursen, således at retten kan varetage den konkursramtes forretninger og beskytte den konkursramtes rettigheder og forpligtelser og sikre, at rettighederne ifølge fordringshavers begæring behandles og afgøres.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Fordringshaverne kan medvirke i insolvensbehandlingen, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og som sådan vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B i kapitel 329B fastsætter specifikt, at både retten og den særlige administrator skal handle i bl.a. fordringshavernes bedste interesse.

Den særlige administrator er også forpligtet til at indkalde til fordringshavermøde(r), idet det første skal finde sted senest en måned efter hans udpegelse.

På dette/disse møde(r) skal den særlige administrator udnævne et fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg, der kan rådgive og bistå den særlige administrator i forvaltningen af virksomhedens forretninger, aktiviteter og aktiver og dens genopretning som levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Fordringshaverne kan medvirke i konkursbehandlingen og deltage, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Fordringshaverne har også ret til at afgive deres stemme, og den endelige aftale om den foreslåede akkord kræver samtykke fra fordringshavere, der har bevist deres krav og repræsenterer tre fjerdedele af fordringerne.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Kurator kan sælge virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Den særlige administrator kan ikke afhænde virksomhedens aktiver uden særlig tilladelse fra retten eller som foreslået i genopretningsplanen, der herefter godkendes med eller uden rettens ændringer. Under alle omstændigheder vil retten anvise eller godkende metoden for afhændelse af virksomhedens aktiver.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

I konkurssager afhænder kurator virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne efter at have fået rettens tilladelse hertil.

Ved genopretningen af et personselskab eller en konkursramt, jf. artikel 498 i kapitel 13, skal kurator tilslutte sig genopretningsplanen, selv om retten har vide rammer til at udstede de retningslinjer, den finder mest fordelagtige af hensyn til den konkursramte og fordringshaverne.

Det er dog muligt for en fordringshaver at gøre indsigelse mod rettens myndighed, hvis fordringshaveren behørigt begrundet og påviser, at dette ikke er i fordringshavernes interesse.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af insolvensbehandlingen, og dem, der var der før. Under en insolvensbehandling kan retten dog, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- aflønning af en eventuel midlertidig kurator
- omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- aflønning af en eventuel særlig leder
- et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter
- aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386
- aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af konkursbehandlingen, og dem, der var der før. Under en konkursbehandling kan retten, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- udgifter, som opkræves eller afholdes af kurator i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages af kurator eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- aflønning af den eventuelle kurator
- omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- aflønning af den eventuelle særlige leder eller sekretær
- et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- alle nødvendige udbetalinger fra kurator under dennes forvaltning, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af det eventuelle udvalg eller deres repræsentanter.

Når disse er betalt, betales privilegerede fordringshavere efter datoen for anmeldelse af deres krav, og efter de privilegerede fordringshavere betales alle de øvrige fordringshavere efter, hvornår de blev registreret. Hvis der er utilstrækkelige midler til at dække sidstnævnte krav (de simple fordringshavere), rangerer disse på lige fod.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Krav godkendes af kurator. Der er ikke bestemte regler for, hvordan der fremsættes krav. Det er relevant at fremhæve, at når en bobestyrer udpeges som kurator, anvendes følgende blanket til at fremsætte krav.

OFFICIAL RECEIVER

c/o MFSA

Notabile Road

Attard, BKR3000

Oplysninger om den opløste virksomhed			
1	Navn og registreringsnummer		
2	Opløsningsdato		
Oplysninger om fordringshaver			
3	Fulde navn og registreringsnummer		
4	Adresse		
5	E-mailadresse		
6	Telefon-/mobiltelefonnummer	/	
Oplysninger om gæld			
7	Samlet krav, inklusive eventuelle ikkekapitaliserede forfaldne renter pr. opløsningsdatoen		
8	Ikkekapitaliserede renter i alt pr. opløsningsdatoen		
9	Beskriv gældens oprindelse med relevante datoer		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
10	Oplysninger om dokumenter og/eller andre bevismidler til støtte for kravet (vedhæft bekræftede kopier og nummerér hvert dokument fortløbende)		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
Oplysninger om eventuel sikkerhedsstillelse			
11	Beskriv typen af stillet/opnået sikkerhed		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
12	Dato(er) for stillelse/opnåelse af sikkerhed		
13	Den sikrede gælds størrelse		
Erklæring fra fordringshaver			
14	Undertegnede erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet på denne blanket, efter min bedste overbevisning er sande, korrekte og komplette:		
	Fordringshavers underskrift	Fulde navn med blokbogstaver	Identitetskortnummer
15	Hvis der underskrives af en repræsentant for en juridisk person, udfyldes nedenstående felt: På vegne af _____ Reg. nr. _____ i min egenskab af _____.		

Med hensyn til tidsfristen for, hvornår sådanne krav skal fremsættes, har retten i henhold til artikel 255 i kapitel 386 myndighed til at fastsætte en eller flere datoer for, hvornår fordringshavere skal bevise deres gæld eller krav eller skal udelukkes fra enhver fordeling, før gælden er bevist.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler rekonstruktionsbehandlingens virkning på indgivelse, kontrol og anerkendelse af krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Det skal bemærkes, at der med hensyn til insolvens efter maltesisk lovgivning ikke er en endelig liste over fordringshaverrækkefølgen, da rækkefølgen ikke er fastsat i én bestemt lov, men findes i flere love. Den lovgivning, der omhandler konkursordenen, er anført nedenfor:

I artikel 302 i kapitel 386 fastsættes det, at ved likvidation af en virksomhed, hvis aktiver er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, reguleres privilegerede og simple fordringshaveres rettigheder og prioriterings- og rangordningen af deres gæld efter gældende lov.

Det fastsættes ligeledes i artikel 535 i kapitel 13, at fordringshavere, der har forskellige former for panteret og fortrinsrettigheder skal rangordnes efter gældende lov.

Både i artikel 535 i kapitel 13 og i artikel 302 i kapitel 386 bestemmes det, at rangordning af gæld skal reguleres efter gældende lov.

Ifølge maltesisk lovgivning finder man indirekte pari passu-princippet i artikel 1996 i kapitel 16 i Civil Code (den civile lovbog), hvori det fastsættes, at lovlige grunde til en fortrinsstilling er fortrinsrettigheder, panterrettigheder og fordel ved særeje. Det fastsættes også, at det er lovligt for en fordringshaver at underordne, udsætte, frafalde eller på anden vis ændre sine eksisterende eller fremtidige rettigheder til betaling, fuldbyrdelse, rangordning eller andre lignende eksisterende eller fremtidige rettigheder til fordel for en anden person. En sådan underordning, udsættelse, ændring eller et frafald eller lignende foranstaltning kan bestemmes ved aftale eller ved ensidig erklæring til enhver person, herunder en anden fordringshaver, hvad enten det er fastsat eller mangler at blive det på tidspunktet for indgåelse af aftalen eller fremsættelse af erklæringen.

Forskelle i rangordning skabes således ved aftale. Er der ingen fortrinsrettigheder, panterrettigheder eller særejefordel, vil fordringshavere være på lige fod. På baggrund af ovenstående vil man skulle se på de forskellige specifikke love, som giver fortrinsret til visse fordringer, som f.eks. Value Added Tax Act (den maltesiske momslov), kapitel 406, Employment and Industrial Relations Act (den maltesiske lov om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), kapitel 452 og Social Security Act (den maltesiske lov om social sikring), kapitel 318.

I artikel 62 i momsloven fastsættes det, at:

"The Commissioner" har ifølge denne lov en særlig fortrinsret til aktiver, der indgår i en persons økonomiske aktivitet, med hensyn til personens eventuelt skyldige moms, og momsen skal uanset andre bestemmelser i anden lov betales før alle andre fortrinsrettigheder med undtagelse af gæld med en generel fortrinsret og gæld nævnt i artikel 2009, litra a) eller b), i Civil Code (den civile lovbog)."

Det fastsættes i artikel 20 i Employment and Industrial Relations Act (loven om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør en arbejdstagers fordring på højst tre måneders aktuel løn, som arbejdsgiveren skal betale arbejdstageren, og godtgørelse for ferie, som arbejdstageren har ret til, sammen med eventuel godtgørelse, arbejdstageren har til gode ved ansættelsesophør eller opsigelse, et privilegeret krav i forhold til arbejdsgiverens aktiver og skal betales før alle andre krav, hvad enten de er privilegerede eller pantesikrede: forudsat at det privilegerede krav i alle tilfælde højst svarer til den nationale mindsteløn, som udbetales på fordringstidspunktet over en periode på seks måneder."

I artikel 116, stk. 3, i Social Security Act (loven om social sikring) fastsættes det, at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør bestyrelsesmedlemmets krav på ethvert skyldigt beløb i form af Class One- eller Class Two-bidrag i henhold til denne artikel et privilegeret krav i tilfælde af et Class One-bidrag, der rangerer på linje med arbejdstagerlønninger i forhold til arbejdsgiverens aktiver, og i tilfælde af Class Two-bidrag i forhold til den berørte selvstændige erhvervsdrivendes bo, og skal betales før alle andre fordringer (bortset fra løn), hvad enten de er privilegerede eller pantesikrede."

Endvidere omhandler artikel 2088-2095 i Civil Code (den civile lovbog) specifikt rangordenen af fortrinsrettigheder. Det fastsættes bl.a., at gæld skal betales i henhold til registreringsrækkefølgen. Panterrettigheder, som registreres samme dag, vil således være ligestillede.

Hvis aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne under en insolvensbehandling, kan retten dog (og gør det i de fleste tilfælde) foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- a) udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- c) aflønning af en eventuel midlertidig kurator
- d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- e) aflønning af en eventuel særlig leder
- f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- h) alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter
- i) aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386
- j) aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Under insolvensbehandlingen udarbejder kurator en rapport indeholdende en rangordning af fordringshaverne og en fordelingsplan, som fremlægges i retten. Fordringshaverne får mulighed for at afgive indlæg, hvis de er uenige i indholdet af rapporten, og retten kan give påbud om berigtigelse. Retten skal i sidste instans godkende den nævnte rangordning og planen og pålægge kurator at fortsætte med betaling af fordringshaverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Princippet for fordeling af provenuet er først og fremmest fastsat i artikel 531 i Commercial Code (handelslovbogen) og i love under Civil Code (den civile lovbog), som rangordner fordringshavere mellem fordringshavere, der har en retlig fortrinsret, og fordringshavere, der har et privilegeret panteret. Disse er privilegerede fordringshavere ifølge enten bestemmelser i en lov eller et offentligt dokument efter registreringsdatoen, og er endvidere omfattet af artikel 535 i Commercial Code (handelslovbogen).

Herefter følger simple fordringshavere (som ikke er registrerede fordringshavere), som rangordnes *pari passu* efter deres krav.

Når en person erklæres konkurs, afholdes der inden for 10 dage efter erklæringen et møde, hvor en analyse af kravene fremlægges for retten, justitssekretæren, kurator, den konkursramte og fordringshaverne, og der udarbejdes en fortegnelse over aktiver og forpligtelser.

På dette møde høres den konkursramte, som foreslår vilkårene for akkorden. På mødet drøftes det, om sagen er egnet til en akkord, hvorefter der udpeges et fordringshaverudvalg (blandt dem, der ikke er registrerede fordringshavere i kraft af en fortrinsret eller panteret), der kan give møde i stedet for alle fordringshaverne, og fordringshaverne har ret til også individuelt at gøre indsigelse herimod inden for otte dage.

Et andet møde afholdes, igen under ledelse af dommeren, hvor fordringshaverudvalget for at blive godkendt skal repræsentere tre fjerdedele af værdien af kravene mod den konkursramte.

Efter denne procedure, og når fortegnelsen over alle fordringshavere er udarbejdet, afholdes et nyt møde under ledelse af dommeren, efter at der på behørig vis er indkaldt til mødet efter loven.

På dette møde fremlægger hver fordringshaver sin sag, og hvis kurator gør indsigelse mod en fordringshaver, skal fordringshaveren bevise sin sag over for kurator og fordringshaverudvalget.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når kurator under en insolvensbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange heraf, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække insolvensen unødigt i langdrag, har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshaverne, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 386 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at virksomhedens navn skal slettes i virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B, stk. 12, omhandler forskellige scenarier, der indebærer afslutning af genopretningsproceduren, som følger:

a) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt, mens genopretningsproceduren for virksomheden er i gang, og efter høring af det fælles fordringshaverudvalg og anpartshaverudvalg finder, at det ikke tjener noget fornuftigt formål, at virksomheden fortsætter med proceduren, indgiver den særlige administrator straks en begæring til retten om afslutning af genopretningsproceduren med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor, og retten foranstalter en retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

b) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure og efter samråd med det fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg finder, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, indgiver han en begæring til retten med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor og anmoder retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

I så fald fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

b) Hvis en virksomheds bestyrelse eller anpartshavere på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure på en ekstraordinær generalforsamling bliver overbevist om, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, kan de indgive en begæring til retten vedlagt relevant dokumentation og information til bekræftelse af, at de er overbevist herom, og med begæring til retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden; retten afsiger dog ikke en kendelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen uden først at have hørt den særlige administrator. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

Som i det foregående tilfælde fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

d) Ved afslutningen af sin udnævnelsesperiode fremlægger den særlige administrator en endelig skriftlig rapport til retten med en detaljeret og fyldestgørende udtalelse og begrundelser for, om virksomheden har rimelig udsigt til helt eller delvist at fortsætte som en levedygtig going concern og vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden.

Hvis den endelige rapport fra den særlige administrator er udtryk for den opfattelse, at virksomheden har rimelig udsigt til at fortsætte helt eller delvist som en levedygtig going concern, skal der desuden vedlægges en præcis og detaljeret genopretningsplan, der indeholder alle de nødvendige forslag til, hvordan virksomheden kan fortsætte som en levedygtig going concern med de forklaringer, der måtte være nødvendige for at gennemføre genopretningen, bl.a. forslag vedrørende finansielle ressourcer, fastholdelse af de ansatte og virksomhedens fremtidige ledelse. Den nævnte genopretningsplan skal også indeholde en forklaring af den foreslåede måde, hvorpå fordringshavernes krav helt eller delvist skal betales, hvad enten der er opnået et frivilligt forlig med alle fordringshaverne, eller om det foreslås, at retten sanktionerer et forlig, som ikke er godkendt af alle fordringshavere.

Efter at retten har modtaget den endelige rapport og genopretningsplanen, kan den anmode om de forklaringer og præciseringer, den måtte anse for relevante, og som skal gives enten mundtligt eller skriftligt efter rettens ønske. Efterfølgende kan retten enten forkaste den foreslåede genopretningsplan eller acceptere og godkende den helt eller delvist og kan kræve ændringer hertil. Når retten godkender den genopretningsplan, den særlige administrator har forelagt med eller uden rettens ændringer, træder genopretningsplanen i kraft og bliver bindende for alle interesserede parter i enhver retlig henseende. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten godkender genopretningsplanen.

e) Afsiger retten en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden med den begrundelse, at virksomheden ikke har nogen rimelig udsigt til at fortsætte som en levedygtig going concern og ikke vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden, vil den afsige kendelse om retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når kurator under en konkursbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække konkursen unødigt i langdrag og har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshaverne, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 13 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at personselskabets navn skal slettes fra virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Ovenstående gælder naturligvis for personselskaber.

Når en erhvervsdrivende er erklæret konkurs, og provenuet er fordelt, kan den konkursramte ved begæring til virksomhedsregistret anmode om at møde for retten således, at retten også indkalder fordringshaverne og kurator, der har behandlet konkurssagen, for at fastslå, om den erhvervsdrivende kan genvinde sin handleevne og således igen kan blive erhvervsdrivende.

Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke handlede svigagtigt eller i ond hensigt, kan han genvinde sin handleevne. Dette bevirker, at den konkursramte frigøres både personligt og med hensyn til sine efterfølgende erhvervede aktiver fra al gæld, som før konkurserklæringen kunne være gjort gældende mod ham.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

Insolvensbehandling (virksomheder)

I henhold til artikel 315, stk. 1, i kapitel 386 kan en fordringshaver gøre regres mod en part, som anses for at have drevet sin virksomhed med det forsæt at begå svig mod virksomhedens fordringshavere eller en anden persons fordringshavere eller med svigagtigt formål. Efter en begæring til retten i sådanne sager kan retten erklære, at enhver person, der bevidst deltog i at drive virksomheden på førnævnte måde, skal holdes personligt ansvarlig uden ansvarsbegrænsning for hele eller dele af virksomhedens gæld eller andre forpligtelser efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler fordringshaveres rettigheder efter afslutningen af insolvensbehandling.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når konkursen er afsluttet, uanset om det drejer sig om et personselskab eller en erhvervsdrivende, har fordringshaverne ingen rettigheder, medmindre de kan bevise, at den erhvervsdrivende eller personselskabet handlede forsættligt eller svigagtigt mod fordringshaverne.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Omkostningerne afholdes enten af den person, der indgiver insolvensbegæringen, eller af virksomheden efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I rekonstruktionssager (genopretning af virksomheden) bærer virksomheden sagsomkostningerne.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Omkostninger og udgifter afholdes af den person, der indgiver begæringen, eller af den konkursramte.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

a) en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:

i) virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller

ii) virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

b) en virksomhed begunstiger en person, hvis:

i) personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og

ii) virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udeladelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshavere, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i rekonstruktionssager (virksomhedsgenopretning).

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshavere, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i konkurs- eller genopretningssager.

Sidste opdatering: 14/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Rumænien

Oplysningerne heri omfatter ikke insolvensbehandling for fysiske personer, der er forbrugere snarere end erhvervsdrivende. Lov nr. 151/2015 om insolvensbehandling i forbindelse med fysiske personer (*Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice*) finder endnu ikke anvendelse – dens ikrafttræden er blevet udsat til den 31. december 2016 – og procedurerne er endnu ikke blevet anmeldt til Kommissionen med henblik på opførelse i bilagene til forordning (EU) 2015/848.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

De procedurer, der er fastsat i lov nr. 85/2014 om procedurer for forebyggelse af insolvens og insolvensbehandling (*Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență*) finder anvendelse på erhvervsdrivende (*profesioniști*) som defineret i artikel 3, stk. 2, i civillovbogen, bortset fra erhvervsdrivende i liberale erhverv og erhvervsdrivende, hvis insolvens er omfattet af særlige regler (artikel 3).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Hvis behandlingen indledes efter anmodning fra en skyldner, skal der være tale om insolvens, hvor de tilgængelige midler ikke er tilstrækkelige til at betale gæld, som er opgjort, likvid og skyldig, og som kan beløbe sig til under 40 000 RON. Hvis behandlingen indledes efter anmodning fra en fordringshaver, skal der være tale om insolvens, hvor de tilgængelige midler ikke er tilstrækkelige til at indfri en fordring, som er opgjort, likvid og skyldig, og som skal beløbe sig til over 40 000 RON (manglende betaling af gælden efter 60 dage at regne fra forfaldsdatoen).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Skyldnerens formue består af alle aktiver og ejendomsrettigheder, herunder aktiver og ejendomsrettigheder erhvervet under insolvensbehandlingen, som kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse (*executare silită*) i henhold til den civile retsplejelov (artikel 5, stk. 5, i lov nr. 85/2014).

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Når insolvensbehandlingen er indledt, udpeges en særlig bobestyrer (*administrator special*) og en kurator (*practician în insolvență*). Afhængigt af hvilken procedure der er tale om, er kuratoren enten en beskikket bobestyrer (*administrator judiciar*) ved betalingsstandsning under retsligt tilsyn eller en beskikket likvidator (*lichidator judiciar*) ved opløsning (*faliment*).

Den særlige bobestyrer (*administrator special*) er en fysisk eller juridisk person, der udpeges af skyldners aktionærer, partnere eller medlemmer på en generalforsamling, og som har beføjelse til at repræsentere deres interesser i behandlingen, og, hvis skyldner må varetage sine egne forretninger, har beføjelse til at foretage nødvendige administrative handlinger i skyldners navn og på dennes vegne (artikel 5, stk. 4, i lov nr. 85/2014).

Den særlige bobestyrer har følgende opgaver:

- at deltage, som skyldners repræsentant, i den retslige behandling af søgsmål som omhandlet i artikel 117-122 eller søgsmål som følge af overtrædelse af artikel 84
- at gøre indsigelse i henhold til den i lovgivningen regulerede procedure
- at stille forslag til en omstruktureringsplan
- når en plan er bekræftet, og forudsat at skyldner ikke er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, at varetage skyldners forretninger under den beskikkede bobestyrers tilsyn
- når opløsningsproceduren er indledt, at deltage i lageropgørelsen og underskrive fortegnelsen, at modtage den endelige rapport og det endelige regnskab og deltage i det møde, der indkaldes med henblik på behandling af indsigelser og godkendelse af rapporten
- at blive underrettet om, at behandlingen er afsluttet.

Hvis skyldner er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, repræsenteres han eller hun af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, som også varetager skyldners forretninger. Den særlige bobestyrers opgave begrænser sig i givet fald til at varetage aktionærernes, partnernes eller medlemmernes interesser (artikel 56 i lov nr. 85/2014).

Beskikket bobestyrer (*administrator judicium*)

En beskikket bobestyrer kan være en fysisk eller juridisk person (herunder den juridiske persons repræsentant) og skal være kurator som fastsat i lovgivningen. Den beskikkede bobestyrers primære opgaver er:

- a) at gennemgå skyldners økonomiske situation og de indgivne dokumenter, udarbejde en rapport, hvori der stilles forslag om enten indledning af en forenklet procedure eller fortsættelse af overvågningsperioden som led i den almindelige procedure, og indgive rapporten til godkendelse hos den konstituerede dommer (*judex actor-sindic*) inden for den af dommeren fastsatte frist, der ikke må overstige 20 dage fra udnævnelsen af bobestyreren
- b) at gennemgå skyldners virksomhed og udarbejde en grundig rapport, der redegør for årsagerne og de omstændigheder, der gav anledning til insolvensen, indeholder eventuelle foreløbige beviser for eller oplysninger om, hvilke personer der kan være ansvarlige for insolvensen og tilstedeværelsen af grunde til at holde dem ansvarlige, og undersøger eventuelle reelle muligheder for at omstrukturere skyldners virksomhed eller forklarer, hvorfor omstrukturering ikke er en mulighed, og registrere rapporten i sagsakterne inden for en frist, der er fastsat af den konstituerede dommer, og som ikke må overstige 40 dage fra datoen for udnævnelsen af bobestyreren
- c) hvis skyldner ikke har opfyldt sine forpligtelser til at indsende sine regnskaber inden for den lovbestemte frist, at udarbejde disse regnskaber, og hvis skyldner har indsendt regnskaberne, at kontrollere, rette og færdiggøre dem
- d) at udarbejde en plan for omstrukturering af skyldners virksomhed, afhængigt af indholdet i rapporten som omhandlet i punkt a)
- e) at føre tilsyn med skyldners forvaltning af aktiver
- f) at varetage skyldners forretninger helt eller delvist, i sidstnævnte tilfælde under overholdelse af den konstituerede dommers udtrykkelige anvisninger vedrørende bobestyrerens pligter og betingelserne for gennemførelsen af betalinger fra skyldners aktivkonto
- g) at indkalde, lede og varetage sekretariatet for fordringshaver- eller aktionær-, partner- eller medlemsmøder, hvis skyldner er en juridisk person
- h) at indbringe søgsmål med henblik på annullering af svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavernes rettigheder og af visse afhændelser af aktiver, forretningstransaktioner foretaget af skyldner og aftaler om garantier indgået af skyldner, der med al sandsynlighed krænker fordringshavernes rettigheder
- i) straks at underrette den konstituerede dommer, hvis bobestyreren konstaterer, at skyldner ikke er i besiddelse af nogen aktiver, eller at de er utilstrækkelige til at dække sagsomkostningerne
- j) at opsigte visse aftaler, som er indgået af skyldner
- k) at kontrollere fordringer og eventuelt gøre indsigelse imod dem, underrette fordringshaverne, hvis deres fordringer ikke er anerkendt eller kun er anerkendt delvist, og udarbejde listen over fordringer
- l) at inddrive fordringer, søge fordringer inddrevet ved udlæg i skyldners aktiver eller beløb overført af skyldner inden indledningen af proceduren og indbringe og forfølge søgsmål med henblik på inddrivelse af skyldners fordringer, til hvilket formål den beskikkede bobestyrer kan benytte sig af advokater
- m) at indgå forlig, foretage gældssanering, frigøre kautionister og give afkald på sikkerhedsstillelse efter den konstituerede dommers bekræftelse
- n) at underrette den konstituerede dommer om eventuelle problemer, der kræver dennes stillingtagen
- o) at udarbejde en opgørelse over skyldners aktiver
- p) at bestille en vurdering af skyldners aktiver, som skal være udarbejdet inden den dato, der er fastsat for indgivelsen af den endelige liste over fordringer
- q) at indsende en meddelelse til offentliggørelse i bulletinen over insolvensbehandlinger om registrering af vurderingsrapporten i sagsakterne senest to dage efter denne registrering.

Den konstituerede dommer kan ved afgørelse (*incheiere*) pålægge den beskikkede bobestyrer andre opgaver end dem, der er oplyst i første afsnit, dog ikke opgaver, der i henhold til lovgivningen henhører under dommerens enekompetence.

Den beskikkede bobestyrer indsender en månedlig rapport, der beskriver, hvordan han eller hun har varetaget sine opgaver, og begrunder udgifterne til administration af proceduren og eventuelle andre udgifter, der er betalt fra skyldners aktiver, og eventuelt indeholder oplysninger om status for lageropgørelsen.

Den beskikkede bobestyrer kan, med henblik på opfyldelse af sine forpligtelser, benytte sig af fagfolk, såsom advokater, bogholdere, valuarer og andre specialister. Den beskikkede bobestyrer, og enhver fordringshaver, kan gøre indsigelse mod de vurderingsrapporter, der udarbejdes i forbindelse med sagen.

Beskikket likvidator (*lichidator judicium*)

Hvis den konstituerede dommer afsiger et opløsningsdekret, udnævner dommeren en likvidator, som er ansvarlig for gennemførelsen af dekretet. En beskikket bobestyrers forpligtelser ophører på den dato, hvor den konstituerede dommer fastsætter likvidatorens forpligtelser. Den beskikkede likvidators primære opgaver er:

- a) at gennemgå skyldners virksomhed (dvs. den skyldner, som er genstand for den forenkledte procedure), for så vidt angår den faktiske situation, og udarbejde en grundig rapport om årsagerne og de omstændigheder, der gav anledning til insolvensen, med oplysninger om de personer, som kan være ansvarlige for insolvensen, og tilstedeværelsen af grunde til at holde dem ansvarlige
- b) at varetage skyldners forretninger
- c) at indbringe søgsmål med henblik på annullering af svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavernes rettigheder og af visse afhændelser af aktiver, forretningstransaktioner foretaget af skyldner og fortrinsbehandling fra skyldners side, der med al sandsynlighed krænker fordringshavernes rettigheder
- d) at plombere varer, udarbejde en opgørelse over aktiverne og træffe passende foranstaltninger til bevarelse heraf
- e) at opsigte visse aftaler, som er indgået af skyldner
- f) at kontrollere fordringer og eventuelt gøre indsigelse imod dem, underrette fordringshaverne, hvis deres fordringer ikke er anerkendt eller kun er anerkendt delvist, og udarbejde listen over fordringer
- g) at søge fordringer inddrevet ved udlæg i skyldners aktiver som følge af skyldners afhændelse af aktiver eller beløb inden indledningen af proceduren, at inddrive fordringer og indbringe og forfølge søgsmål med henblik på inddrivelse af skyldners fordringer, til hvilket formål den beskikkede likvidator kan benytte sig af advokater
- h) at modtage betalinger på skyldners vegne og indsætte dem på skyldners aktivkonto
- i) at sælge skyldners aktiver i overensstemmelse med lovgivningen
- j) at indgå forlig, foretage gældssanering, frigøre kautionister og give afkald på sikkerhedsstillelse efter den konstituerede dommers bekræftelse
- k) at underrette den konstituerede dommer om eventuelle problemer, der kræver dennes stillingtagen
- l) at udføre eventuelle andre opgaver som pålagt af den konstituerede dommer.

I forbindelse med proceduren med henblik på en akkordordning med fordringshaverne (*concordat preventiv*) deltager skyldner i proceduren gennem sine juridiske eller godkendte repræsentanter.

En bestyrer af en akkordordning med fordringshaverne (*administrator concordatar*) har følgende opgaver:

- at udarbejde listen over fordringshavere, herunder fordringshavere, hvis fordringer er blevet anfægtet og endnu ikke er blevet prøvet ved retten, og listen over de fordringshavere, der har undertegnet akkordordningen; såfremt en fordringshaver har en fordring mod skyldneren, der hæfter solidarisk i henhold til akkordordningen med fordringshaverne, opføres denne fordringshaver på listen over fordringshavere med oplysning om fordringens nominelle værdi, indtil den er indfriet fuldt ud
- sammen med skyldner at udarbejde forslaget til en akkordordning og dennes bestanddele eller udkastet til en akkordordning og en genopretningsplan
- at træffe foranstaltninger til mindelig bilæggelse af eventuelle tvister mellem skyldneren og fordringshaverne eller mellem fordringshaverne
- at anmode den konstituerede dommer om godkendelse af akkordordningen
- at føre tilsyn med opfyldelsen af de forpligtelser, som skyldner har påtaget sig som led i akkordordningen
- straks at underrette de fordringshavere, der deltager i akkordordningen, såfremt skyldner ikke opfylder sine forpligtelser
- at udarbejde og fremsende kvartalsrapporter til mødet mellem de fordringshavere, der deltager i akkordordningen, om det arbejde, som bestyreren af akkordordningen udfører, og skyldners virksomhed; den rapport, som bestyreren af akkordordningen udarbejder, bør også indeholde bestyrerens holdning til tilstedeværelsen eller fraværet af grunde til afslutning af akkordordningen før tid
- at indkalde mødet mellem de fordringshavere, der deltager i akkordordningen
- at anmode retten om at afslutte proceduren med henblik på en akkordordning med fordringshaverne
- at udføre eventuelle andre opgaver som nævnt i dette kapitel som led i akkordordningen med fordringshaverne eller som pålagt af den konstituerede dommer (artikel 19 i lov nr. 85/2014).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Indledningen af insolvensbehandlingen påvirker ikke fordringshavers ret til at påberåbe sig modregning af fordringen i en fordring, som skyldner har mod den pågældende fordringshaver, hvis de lovbestemte betingelser for lovlig modregning er opfyldt på datoen for indledningen af behandlingen. Modregningen kan også registreres af den beskikkede bobestyrer eller likvidator.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Eksisterende aftaler er fortsat gældende, når behandlingen indledes. Enhver klausul i en aftale om ophævelse, fratagelse af fordelen ved aftalens naturlige udløb eller betaling før tid på grund af indledning af insolvensbehandling er ugyldig. Reglen om, at eksisterende aftaler fortsat er gældende, og at klausuler om ophævelse eller forbehold er ugyldige, finder ikke anvendelse på kvalificerede finansielle aftaler eller bilaterale netting-transaktioner i henhold til en kvalificeret finansielle aftale eller en bilateral netting-aftale.

For at maksimere værdien af skyldners aktiver kan den beskikkede bobestyrer eller likvidator inden for en forældelsesfrist på tre måneder fra indledningen af behandlingen opsig eventuelle aftaler, gældende lejemål og andre langfristede kontrakter, så længe disse aftaler ikke er opfyldt fuldt ud eller i væsentligt omfang af alle involverede parter. Når en aftale opsiges på den måde, kan den anden part rette et erstatningskrav mod skyldneren.

Hvis en kontrahent, inden for de første tre måneder efter indledningen af behandlingen, indgiver en meddelelse med anmodning om, at den beskikkede bobestyrer eller likvidator opsiges aftalen, skal bobestyreren eller likvidatoren besvare anmodningen senest 30 dage efter modtagelsen. I modsat fald anses aftalen for opsagt, og bobestyreren eller likvidatoren vil ikke længere kunne kræve, at den opfyldes.

Lovgivningen regulerer også bestemte aftalers status, herunder aftaler om forsyningsydelser, lejemål eller overordnede netting-aftaler.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Fra datoen for meddelelsen af afgang og godkendelse af en akkordordning med fordringshaverne suspenderes individuelle søgsmål indgivet af de kontraherende fordringshavere mod skyldner og forældelsesfristen for retten til at anmode om fuldbyrdelse af deres fordringer mod skyldner automatisk. Renter, sanktioner eller eventuelle andre udgifter afholdt over for kontraherende fordringshavere suspenderes ikke, medmindre de har givet skriftligt samtykke hertil, idet et sådant samtykke skal fremgå af udkastet til akkordordningen med fordringshaverne.

I kendelsen om godkendelse af akkordordningen med fordringshaverne suspenderer den konstituerede dommer alle tvangsfuldbyrdsprocedurer. Efter anmodning fra bestyreren af akkordordningen, og forudsat at skyldner har stillet sikkerhed over for fordringshaverne, kan den konstituerede dommer pålægge fordringshavere, der ikke har underskrevet akkordordningen, en udsættelse af forfaldsdatoen for deres fordring på højst 18 måneder. I denne periode påløber der ingen renter af fordringen eller sanktioner eller andre udgifter i forbindelse hermed. Reglen om udsættelse af fordringens forfaldsdato finder ikke anvendelse på kvalificerede finansielle aftaler eller bilaterale netting-transaktioner i henhold til en kvalificeret finansielle aftale eller en bilateral netting-aftale.

Akkordordningen med fordringshaverne finder anvendelse på offentlige fordringshavere (*creditori bugetari*), under forudsætning af at de overholder den gældende nationale og europæiske lovgivning om statsstøtte.

I perioden for en godkendt akkordordning med fordringshaverne kan der ikke indledes konkursbehandling mod skyldner.

Enhver fordringshaver, som opnår et fuldbyrdsgrundlag mod skyldner under behandlingen, kan anmode om at deltage i akkordordningen eller kan inddrive sin fordring på enhver anden lovlig måde.

Alle retslige og udenretslige foranstaltninger, og eventuelle foranstaltninger til tvangsfuldbyrdelse af fordringer ved udlæg i skyldners aktiver, suspenderes automatisk fra datoen for indledningen af insolvensbehandlingen. Fordringshaverne kan kun gøre deres rettigheder gældende som led i insolvensbehandlingen ved at anmode om anerkendelse af deres fordringer. Indledningen af proceduren suspenderer eventuelle forældelsesfrister for indgivelse af søgsmål.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Alle retslige og udenretslige foranstaltninger, og eventuelle foranstaltninger til tvangsfuldbyrdelse af fordringer ved udlæg i skyldners aktiver, suspenderes automatisk fra datoen for indledningen af insolvensbehandlingen.

Følgende kan ikke suspenderes:

- anker indgivet af skyldner mod søgsmål indbragt af en fordringshaver eller fordringshavere inden indledningen af behandlingen og civile søgsmål under straffesager (*acțiunile civile din procesele penale*) mod skyldner
- søgsmål indbragt mod medskyldnere og/eller tredjepartskautionister
- udenretslige sager ved sportskommissioner inden for de idrætsforbund, der drives i henhold til lov nr. 69/2000 om fysisk træning og sport (*Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*), med efterfølgende ændringer og tillæg, vedrørende spilleres ensidige opsigelse af individuelle ansættelsesaftaler eller civile retlige aftaler og sportslige sanktioner, der finder anvendelse på sådanne situationer, og andre tvister vedrørende spilleres ret til at deltage i konkurrencer. Det skal bemærkes, at denne suspension af søgsmål kun gælder søgsmål, der omfatter fordringer mod skyldners aktiver, og ikke søgsmål vedrørende ikkeformueretlige rettigheder og forpligtelser, der viderebehandles ved den domstol, for hvilken søgsmålet er indbragt.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Der afholdes et møde med alle den insolvente skyldners fordringshavere.

Fordringshavermødet (*adunarea creditorilor*) indkaldes og ledes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator. Kendte fordringshavere indkaldes af bobestyreren eller likvidatoren i de tilfælde, der udtrykkeligt fremgår af lovgivningen, når det er nødvendigt.

Fordringshavere indkaldes ved en meddelelse, der offentliggøres i bulletinen over insolvensbehandlinger senest fem dage inden mødet, og som skal indeholde dagsordenen for mødet. Fordringshavere kan på mødet lade sig repræsentere af personer med en specifik og gyldig fuldmagt eller, når der er tale om offentlige fordringshavere og andre juridiske personer, en fuldmagt, der er underskrevet af kontorchefen. Medmindre det udtrykkeligt er forbudt ved lov, vil fordringshavere også kunne brevstemme.

Medmindre der i lovgivningen stilles krav om et særligt flertal, kan fordringshavermødet træffe gyldige afgørelser ved deltagelse af indehaverne af fordringer, der tegner sig for mindst 30 % af fordringernes samlede værdi, med stemmeret med hensyn til skyldners aktiver, og afgørelserne på mødet træffes med et flertal af de afgivne stemmer, efter fordringens værdi, af de tilstedeværende fordringshavere med stemmeret. En stemme afgivet med forbehold anses for at være en stemme imod forslaget. Fordringshavere, som har afgivet gyldige brevstemmer, betragtes også som tilstedeværende.

Når det første møde er indkaldt, kan den konstituerede dommer og herefter fordringshavere nedsætte et udvalg, der afhængigt af antallet af fordringshavere består af tre eller fem fordringshavere valgt blandt fordringshavere med stemmeret med privilegerede fordringer, offentlige fordringer og usikrede fordringer rangordnet efter værdi. Fordringshaverudvalget (*comitetul creditorilor*) har følgende mandat:

- at gennemgå skyldners situation og udarbejde anbefalinger til fordringshavermødet om videreførelsen af skyldners virksomhed og forslag til omstrukturingsplaner
- at forhandle betingelserne for udnævnelse af den bobestyrer eller likvidator, som fordringshavere ønsker, at retten skal udnævne
- at notere sig de rapporter, som den beskikkede bobestyrer eller likvidator udarbejder, gennemgå dem og eventuelt gøre indsigelse imod dem
- at udarbejde rapporter, som skal præsenteres på fordringshavermødet, om de foranstaltninger, der træffes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, og virkningerne heraf og stille begrundede forslag til andre foranstaltninger
- at anmode om, at skyldner fratages sin ret til at varetage sine forretninger
- at indbringe søgsmål om annullering af visse svigagtige handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner til skade for fordringshavere, når sådanne søgsmål ikke er indbragt af den beskikkede bobestyrer eller likvidator.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Afhængigt af skyldners specifikke situation og af, hvorvidt skyldner er blevet frataget sin ret til at varetage sine forretninger, har kuratoren nedenstående opgaver.

En beskikket bobestyrer fører tilsyn med skyldners forvaltning af aktiver. Han eller hun varetager skyldners forretninger helt eller delvist, i sidstnævnte tilfælde under overholdelse af den konstituerede dommers udtrykkelige anvisninger vedrørende bobestyrerens pligter og betingelserne for gennemførelsen af betalinger fra skyldners aktivkonto

Han eller hun inddriver fordringer, indgår forlig, udarbejder en lageropgørelse og sælger skyldners aktiver.

Skyldner må udelukkende bruge aktiverne, såfremt denne har bevaret sin ret til at varetage sine forretninger og inden for rammerne af skyldners nuværende virksomhed; den beskikkede bobestyrer fører tilsyn hermed.

Når opløsningsproceduren er indledt, forvalter en beskikket likvidator skyldners virksomhed, opsiger aftaler, inddriver fordringer, sælger aktiverne, indgår forlig, modtager betalinger på skyldners vegne osv. I forbindelse med en opløsning må kun den beskikkede likvidator afhænde skyldners aktiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Alle fordringshavere med fordringer dateret før indledningen af behandlingen, med undtagelse af ansatte, hvis fordringer registreres af den beskikkede bobestyrer med udgangspunkt i regnskaberne, skal indgive en anmodning om anerkendelse af deres fordringer inden for en frist, der er fastsat i kendelsen om indledning af proceduren, vedhæftet den nødvendige dokumentation. Alle fordringer, der er indsendt med henblik på anerkendelse og registrering i retten, antages at være gyldige og nøjagtige, hvis de ikke anfægtes af skyldner, den beskikkede bobestyrer eller fordringshavere. Fordringerne på listen over anmeldte fordringer betales som led i insolvensbehandlingen i den i lovgivningen fastsatte fordelingsrækkefølge.

Fordringer, der opstår efter indledningen af behandlingen, i observationsperioden eller under betalingsstandsningen, betales i henhold til dokumentationen herfor og indgår ikke i insolvensboet. Denne regel gælder også for fordringer, der opstår efter indledningen af opløsningsproceduren.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Bortset fra ansatte, hvis fordringer registreres af den beskikkede bobestyrer med udgangspunkt i regnskaberne, skal alle fordringshavere med fordringer dateret før indledningen af proceduren, indgive en anmodning om anerkendelse af deres fordring inden for en frist, der er fastsat i kendelsen om indledning af proceduren. Anmodningen skal indeholde fordringshavers navn og adresse eller hjemsted, det skyldige beløb, dokumentation for fordringen og oplysninger om eventuelle årsager til privilegeret status. Dokumentationen for fordringen og eventuelle årsager til privilegeret status skal vedhæftes anmodningen inden for den frist, der er fastsat for indgivelse af selve anmodningen.

En anmodning om anerkendelse af en fordring skal indgives, selv hvis fordringen ikke fremgår af et fuldbyrdesgrundlag. Fordringer, der på datoen for indledningen af behandlingen endnu ikke er forfaldne, eller som er underlagt betingelser, godkendes som en del af insolvensboet.

Når der indgives en anmodning om anerkendelse af en fordring, der fremsættes af en forurettet part i et civil søgsmål under en straffesag, registreres fordringen, men suspenderes, indtil der er afsagt dom i sagen til fordel for den forurettede part.

Privilegerede fordringer fremgår af den endelige liste op til markedsværdien af sikkerhedsstillelsen, der fastsættes ved en vurdering bestilt af den beskikkede bobestyrer eller likvidator og udført af en valuar (*evaluator*).

Alle fordringer skal godkendes, bortset fra fordringer, der er bekræftet i eksigible domme og eksigible voldgiftskendelser; proceduren omfatter heller ikke offentlige fordringer i henhold til et fuldbyrdesgrundlag, der ikke er blevet anfægtet inden for de frister, der er fastsat i den specifikke lovgivning.

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator udarbejder en foreløbig liste over anmeldte fordringer. Enhver interesseret part, skyldner eller fordringshaver kan indbringe en klage over listen til den konstituerede dommer. Medmindre indledningen af behandlingen er blevet meddelt i strid med reglerne om forkyndelse og meddelelse af procedureakter, mister indehaveren af en fordring, der er opstået inden indledningen af behandlingen, og som ikke har indgivet en anmodning om anerkendelse af fordringen inden for den fastsatte frist (fristen er angivet i meddelelsen og må ikke ligge over 45 dage efter indledningen af behandlingen), mister retten til at blive opført på listen over fordringshavere og opnår ikke status af fordringshaver med ret til at deltage i behandlingen med hensyn til den pågældende fordring. Fordringshaver opnår ikke ret til fuldbyrdelse af fordringen over for skyldner eller eventuelle medlemmer eller partnere i skyldners juridiske enhed med ubegrænset ansvar, når behandlingen er afsluttet, medmindre skyldner er dømt for konkurskriminalitet (*bancrută simplă*) eller konkurssvig (*bancrută frauduloasă*) eller holdes ansvarlig for svigagtige betalinger eller transaktioner. Frakendelsen af retten bekræftes af den beskikkede bobestyrer eller likvidator, som undlader at opføre fordringshaveren på listen over fordringshavere.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditøremes krav?

De midler, der opnås ved salg af aktiver og rettigheder fra skyldners bo, som sikres til fordel for fordringshaveren på et privilegeret grundlag, fordeles i følgende rækkefølge:

gebyrer, stempelafgifter og andre udgifter i forbindelse med salget af de pågældende aktiver, herunder udgifter til bevarelse og forvaltning af aktiverne, udgifter afholdt af fordringshaver under tvangsfuldbyrdsproceduren, krav fremsat af forsyningselskaber efter indledningen af proceduren og vederlag til personer, der er ansat i alle fordringshaveres fælles interesse på datoen for fordelingen, der afholdes pro rata proportionalt med værdien af alle skyldners aktiver

krav fra privilegerede fordringshavere, der opstår under insolvensbehandlingen, herunder kapitalkrav, rentekrav og eventuelt andre tilknyttede krav
krav fra privilegerede fordringshavere, herunder hele kapitalen, renter og opskrivninger og sanktioner af enhver art.

Hvis det beløb, der realiseres ved salg af disse aktiver, er utilstrækkeligt til fuldt ud at betale alle de pågældende fordringer, har fordringshavere en usikret eller offentlig fordring, afhængigt af sammenhængen, på forskellen, der rangordnes sammen med de øvrige fordringer i den relevante kategori. Hvis der efter betalingen af de ovennævnte beløb er et overskud, indsætter den beskikkede likvidator det på den konto, der hører til skyldners bo. Fordringer i forbindelse med en opløsning betales i følgende rækkefølge:

1. gebyrer, stempelafgifter og andre udgifter i forbindelse med behandlingen i henhold til samme afsnit i loven, herunder nødvendige udgifter til bevarelse og forvaltning af skyldners aktiver, videreførelse af virksomheden og aflønning af de personer, der er ansat til behandlingen
2. fordringer affødt af finansiering bevilget under behandlingen
3. fordringer affødt af ansættelsesforhold
4. fordringer affødt af videreførelsen af skyldners virksomhed efter indledningen af proceduren, fordringer som følge af medkontrahenters og tredjepartskøberes eller efterfølgende køberes returnering i god tro af deres aktiver eller værdien heraf til skyldners bo
5. offentlige fordringer
6. fordringer vedrørende beløb, som skyldner skylder tredjeparter på grundlag af underholdningspligt, børnebidrag eller betaling af løbende beløb som midler til underhold
7. fordringer vedrørende beløb fastsat af den konstituerede dommer som støtte til skyldner og dennes familie, hvis skyldner er en fysisk person
8. fordringer affødt af banklån og de dermed forbundne udgifter og renter, fordringer affødt af levering af varer, tjenesteydelser eller andet arbejde, fordringer affødt af lejeudgifter og fordringer vedrørende lejemål, herunder kaution
9. andre usikrede fordringer
10. efterstillede fordringer i følgende prioriterede rækkefølge:
 - a) fordringer affødt af aktiver tilhørende tredjeparter, der har købt varer af skyldner i ond tro, fordringer fra efterfølgende købere i ond tro efter antagelse af annullationssøgsmål og lån ydet til en skyldner, som er en juridisk person, af en partner eller aktionær, der ejer mindst 10 % af aktiekapitalen eller stemmerettighederne på generalforsamlingen eller, hvis det er relevant, af et medlem af en økonomisk firmagrube (*grupu de interes economic*)
 - b) fordringer affødt af vederlagsfri handlinger.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Såfremt **akkordordningen med fordringshavere** afsluttes med succes eller inden for den frist, der er fastsat i kontrakten, vedtager den konstituerede dommer en afgørelse om opnåelse af målene med akkordordningen. Ændringer foretaget i fordringerne i akkordordningen med fordringshavere bliver dermed endelige (artikel 36 i lov nr. 85/2014).

Betalingsstandsning med videreførelse af virksomheden eller med henblik på planlagt likvidation (*lichidare pe bază de plan*) afsluttes ved en kendelse afsagt på grundlag af en rapport udarbejdet af den beskikkede bobestyrer, hvori det konstateres, at alle betalingsforpligtelserne i henhold til den bekræftede plan er opfyldt, og at alle de forfaldne fordringer er betalt. Såfremt betalingsstandsningen derefter konverteres til en opløsningsprocedure, afsluttes den i overensstemmelse med reglerne for opløsningsprocedurer. Fra datoen for bekræftelsen af en plan for betalingsstandsningen, og i hele betalingsstandsningens varighed, frigøres skyldner for forskellen mellem værdien af dennes forpligtelser inden bekræftelsen af planen og den værdi, der er angivet i planen.

Opløsningsproceduren afsluttes, når den konstituerede dommer har godkendt den endelige rapport, når alle midler og aktiver fra skyldners bo er fordelt, og når de midler, der ikke er gjort krav på, er deponeret i banken. Når proceduren er afsluttet, afsiger retten et dekret om fjernelse af skyldner fra de registre, hvori denne var opført.

I medfør af afslutningen af proceduren fritages den konstituerede dommer, den beskikkede bobestyrer eller likvidator og alle de personer, der bistod dem, for eventuelle forpligtelser vedrørende sagen, skyldner og skyldners bo, fordringshavere, indehavere af privilegerede rettigheder, aktionærer eller partnere.

I medfør af afslutningen af opløsningsproceduren fritages en skyldner, som er en fysisk person (der driver erhverv), for sine forpligtelser forud for opløsningen, medmindre han eller hun er dømt for konkurskriminalitet eller svigagtige betalinger eller transaktioner; i sådanne situationer fritages han eller hun udelukkende for sine forpligtelser i det omfang de er blevet opfyldt som led i proceduren.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Efter afslutningen af insolvensbehandling af enhver art kan fordringshavere ikke fremsætte krav mod skyldner vedrørende fordringer opstået forud for indledningen af insolvensbehandlingen.

Fordringshavere kan stadig fremsætte krav vedrørende hele værdien af fordringer mod medskyldnere og skyldners kautionister.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Alle de udgifter, der er forbundet med retslige procedurer, herunder forkyndelse, indkaldelser og fremsendelse af processkrifter fra den beskikkede bobestyrers eller likvidators side, betales fra skyldners bo (artikel 39 i lov nr. 85/2014). Hvis skyldners finansielle midler er utilstrækkelige, trækkes der på likvidationsfonden (*fondul de lichidare*).

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator kan indbringe **søgsmål om annullering af de svigagtige handlinger og transaktioner**, som skyldner har foretaget til skade for fordringshavernes rettigheder inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren.

Følgende handlinger eller transaktioner foretaget af skyldner kan annulleres med henblik på at returnere de overførte aktiver eller værdier af andre udbetalte ydelser:

- a) transaktioner foretaget uden vurdering inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren; bidrag til humanitære formål er undtaget
- b) transaktioner, hvor det, skyldner har ydet, tydeligvis overstiger værdien af det modtagne, foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren
- c) handlinger foretaget inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren med hensigten fra alle parter side at forhindre fordringshavere i at gøre krav på aktiver eller at skade deres rettigheder på enhver anden måde
- d) handlinger i form af overdragelse af ejerskab til en fordringshaver med henblik på indfrielse af tidligere gæld, foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren, hvis det beløb, som fordringshaver kunne opnå i tilfælde af opløsning af skyldneren, er lavere end værdien af overdragelsen af ejerskabet

e) etablering af en privilegeret ret til en usikret fordring inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren
f) forskudsbetaling af gæld foretaget inden for en periode på seks måneder op til indledningen af proceduren, hvis forfaldsdatoen var en dato efter indledningen af proceduren

g) skyldners overdragelse eller overtagelse af forpligtelser inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren med det formål at skjule eller forsinke insolvensen eller begå svig mod en fordringshaver.

Følgende handlinger eller transaktioner kan også annulleres, og udbyttet tilbagesøges, hvis de blev begået inden for en periode på to år op til indledningen af proceduren over for personer, der står i et juridisk forhold til skyldner:

a) aftaler indgået med en kommanditist (*asociat comanditat*) eller med en partner, der ejer mindst 20 % af partnerskabets kapital eller stemmerettighederne på partnernes generalforsamling, hvis skyldner er et kommanditselskab (*societate în comandită*) eller en landbrugsvirksomhed (*societate agricolă*), et selskab i partnerskabsform (*societate în nume colectiv*) eller et selskab med begrænset ansvar (*societate cu răspundere limitată*).

b) aftaler indgået med et medlem eller en direktør, hvis skyldner er en økonomisk firmagrube

c) aftaler indgået med aktionær, der ejer mindst 20 % af aktierne i skyldneren eller stemmerettighederne på aktionærernes generalforsamling, hvis skyldner er et aktieselskab (*societate pe acțiuni*)

d) aftaler indgået med en direktør, en leder eller et medlem af skyldners tilsynsmyndighed, hvis skyldner er et kooperativ, et aktieselskab eller en landbrugsvirksomhed

e) aftaler indgået med enhver fysisk eller juridisk person med en kontrollerende stilling i forhold til skyldner eller dennes virksomhed

f) aftaler indgået med en medejer eller en part med delt ejerskab over et fælles aktiv

g) aftaler indgået med en ægtefælle, en slægtning i opstigende linje eller sidelinje eller ved ægteskab indtil fjerde led til de fysiske personer som omhandlet i punkt a)f).

Den beskikkede bobestyrer eller likvidator kan indbringe et søgsmål om annullering af svigagtige handlinger foretaget af skyldner til ulempe for fordringshavere senest et år efter udløbet af den frist, der er fastsat for udarbejdelsen af den beskikkede bobestyrers eller likvidators første rapport, dog senest 16 måneder efter indledningen af proceduren. Såfremt søgsmålet tages til følge, opnår parterne deres tidligere stilling, og de forpligtelser, der var gældende på datoen for transaktionen, registreres på ny.

Fordringshaverudvalget eller en fordringshaver, der ejer over 50 % af værdien af de fordringer, der er registreret i insolvensboet, kan indbringe et sådant søgsmål til den konstituerede dommer, hvis den beskikkede bobestyrer eller likvidator ikke gør det.

Der kan ikke indbringes søgsmål om annullering af et stiftende dokument (*act de constituire*) i henhold til ejendomsretten eller en aftale om overdragelse af ejerskab i henhold til ejendomsretten, hvis denne foretages af en skyldner som led i den daglige drift. En anmodning om annullering af et stiftende dokument eller en aftale om overdragelse af ejerskab registreres automatisk i de relevante offentlige registre.

I forbindelse med førnævnte handlinger og transaktioner foreligger der en simpel formodning om svig til ulempe for fordringshaverne.

Når insolvensbehandlingen er indledt, er alle handlinger, transaktioner og betalinger foretaget af skyldner efter indledningen af proceduren automatisk ugyldige, bortset fra foranstaltninger, der er nødvendige for den daglige drift, foranstaltninger, som den konstituerede dommer har givet tilladelse til, og foranstaltninger, som er godkendt af den beskikkede bobestyrer.

Sidste opdatering: 18/12/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Slovenien

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Behandling af insolvens og forebyggende rekonstruktionsbehandling er reguleret ved [forordning om finansielle operationer, insolvensbehandling og tvangsafvikling \(Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju\)](#) (herefter: ZFPPIPP).

I. INSOLVENSBEHANDLING

1. Behandling af finansiel rekonstruktion – omstrukturering

Tvangsakkordbehandling kan begæres mod:

– en juridisk person, der er registreret som virksomhed eller kooperativ virksomhed, medmindre loven har fastlagt andet for en bestemt virksomhed eller kooperativ virksomhed på grundlag af dennes aktiviteter,

– en erhvervsdrivende eller

– enhver anden juridisk person, hvis loven foreskriver dette.

Tvangsakkordbehandling indeholder også **særlige regler for tvangsakkord for store, mellemstore og små virksomheder**. Denne behandling indeholder et bredt udvalg af midler til finansiel rekonstruktion af skyldnerens forpligtelser (for eksempel kreditorers sikrede krav).

Forenklet tvangsakkordbehandling er kun tilladt for en virksomhed, der betragtes som en mikrovirksomhed ifølge reglerne i den slovenske virksomhedslov (*Zakon o gospodarskih družbah*), eller en erhvervsdrivende, der opfylder kriterierne for mikrovirksomheder eller små virksomheder.

2. Konkursbehandling

Der kan begæres **konkursbehandling** mod enhver juridisk enhed, medmindre andet er fastlagt i lovens bestemmelser om en bestemt juridisk form eller type, eller en bestemt juridisk person. Kun den slovenske regering kan give tilladelse til at indlede konkursbehandling af sociale virksomheder.

Der kan begæres **personlig konkurs** mod ejendom tilhørende:

– en erhvervsdrivende,

– en privatperson (en læge, notar, advokat eller en anden fysisk person, der ikke er erhvervsdrivende, men som udøver en bestemt aktivitet som profession) eller

– en forbruger.

Der kan begæres **konkurs i dødsbo** mod boet fra en overforgældet testator – en afdød fysisk person.

II. PROCEDURER FORUD FOR KONKURS

Forebyggende rekonstruktionsbehandling

Der kan udelukkende begæres forebyggende rekonstruktionsbehandling for kapitalselskaber, der betragtes som store, mellemstore eller små virksomheder ifølge reglerne i den slovenske selskabslov.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvens

Hovedkravet til indledning af insolvensbehandling er, at der foreligger et insolvenstilfælde. **Insolvens** defineres som en situation, hvor:

– skyldneren **har været insolvent i en længere periode**, fordi denne var ude af stand til at betale de forpligtelser, der forfaldt i den pågældende periode, eller
– skyldneren er blevet **langvarigt insolvent**, fordi dennes aktiver er mindre værd end passiverne (**overdreven gældsætning**), eller fordi tabene fra skyldnerens kapitalselskab plus de tab, der er lidt i indeværende år, overstiger halvdelen af aktiekapitalen, og tabene ikke kan dækkes af tilbageholdt overskud eller reservebeholdningen.

Indledende insolvensbehandling og hovedinsolvensbehandling

Insolvensbehandling omfatter 'indledende insolvensbehandling' og 'hovedinsolvensbehandling'. Indledende insolvensbehandling åbnes ved indgivelse af begæring om indledning af behandlingen (begæring om indledning af insolvensbehandling). Under den indledende insolvensbehandling fastlægger retten betingelserne for indledningen af hovedbehandlingen. Hovedinsolvensbehandlingen indledes efter rettens afgørelse om indledning af insolvensbehandling.

Parter i indledende insolvensbehandling og hovedinsolvensbehandling

I den indledende insolvensbehandling kan der foretages proceduremæssige handlinger af en fordringshaver, en skyldner, som behandlingen indledes imod, hvis skyldner ikke selv har indgivet begæring, og en fordringshaver, der kan bevise, at det er passende, at fremsætte krav mod den skyldner, som kan dokumentere med sandsynlighed at have en fordring på den skyldner, som er genstand for konkursbegæringen, såfremt denne fordringshaver erklærer sin hensigt om at deltage i den indledende behandling.

I hovedinsolvensbehandlingen kan den insolvente skyldner og enhver kreditor, der fremsætter krav under behandlingen mod den insolvente skyldner, foretage proceduremæssige handlinger (ved tvangsakkord, forenklet tvangsakkord og personlig konkurs).

Indledning og forkyndelse af behandlingen

På dagen for rettens afgørelse om indledning af behandlingen offentliggøres afgørelsen på de hjemmesider, der anvendes til at offentliggøre retsdokumenter, parternes dokumenter og andre oplysninger om insolvensbehandling. Retten meddeler kreditorer om indledning af behandlingen igennem en forkyndelse, som skal offentliggøres på samme dag og tidspunkt som afgørelsen om indledning af behandlingen forkyndes. Meddelelsen om afgørelsen indeholder vigtige oplysninger om behandlingen. De juridiske konsekvenser af indledningen af behandlingen indtræder på dagen for offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af konkursbehandling.

Hvem kan indgive begæring?

Begæring om indledning af **tvangsakkordbehandling** kan kun indgives af en insolvent skyldner eller en aktionær i en skyldnervirksomhed med personligt ansvar. Begæring om åbning af **tvangsakkordbehandling af en stor, mellemstor eller lille virksomhed** kan også indgives af kreditorer, der tilsammen ejer mindst 20 % af de samlede finansielle fordringer. Dette kan eksempelvis være banker, som anses for at være velinformerede og at være i besiddelse af de oplysninger, den infrastruktur og det personale, der er nødvendigt for at kunne fremsætte en plan for økonomisk rekonstruktion af den insolvente skyldner. Formålet med tvangsakkordbehandling er at give den insolvente skyldner mulighed for at blive økonomisk solvent på kort eller langt sigt ved at indføre passende finansielle rekonstruktionstiltag. For at kunne give skyldner mulighed for fortsat at drive sin virksomhed (og sikre den likviditet, der er nødvendig for den aktuelle virksomhedsdrift) i den uvisse periode, hvor tvangsakkordbehandling finder sted, er tvangssalg af skyldners aktiver ikke tilladt. Som modvægt til denne "fordel" og for at sikre, at den ikke kan misbruges af skyldner, begrænses virksomhedens drift udelukkende til almindelige forretninger, mens behandlingen finder sted.

Begæring om indledning af **forenklet tvangsakkordbehandling** kan kun indgives af en insolvent skyldner. Det er kun usikrede, almindelige krav, der er genstand for rekonstruktionsbehandling. En forenklet tvangsakkordbehandling har ingen indflydelse på hverken prioriterede eller sikrede krav eller skattekrav og krav om bidrag.

Begæring om indledning af **konkursbehandling** kan indgives af en skyldner, en skyldners ansvarlige aktionær, en kreditor eller Sloveniens offentlige garanti-, underholds- og invalidefond (*Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije*). Kreditor skal på troværdig vis demonstrere sit krav mod skyldneren, og at skyldner er mere end to måneder bagud med betaling af dette krav. Sloveniens offentlige garanti-, underholds- og invalidefond skal på troværdig vis demonstrere arbejdstagerkrav mod den skyldner, som konkursbehandlingen ønskes indledt imod, samt at skyldneren er mere end to måneder bagud med betaling af kravet.

Forebyggende rekonstruktionsbehandling udføres med den hensigt, at give en skyldner, som er **truet af insolvens inden for et år**, mulighed for at gennemføre visse tiltag for at rekonstruere sine økonomiske forpligtelser og andre finansielle rekonstruktionstiltag, der måtte være nødvendige for at fjerne årsagerne til en truende insolvens, på grundlag af en økonomisk rekonstruktionsaftale. Begæring om forebyggende rekonstruktionsbehandling kan kun indgives af en skyldner. Kreditorer, der ejer mindst 30 % af de samlede økonomiske krav mod skyldner, skal være enige i begæringen om indledning af forebyggende rekonstruktionsbehandling. Skyldner skal vedlægge begæringen en notarielt bekræftet kopi af kreditorernes samtykke til indledning af behandlingen.

Hjemmesider til offentliggørelse af insolvensbehandlinger

Følgende skal offentliggøres på hjemmesiderne for forkyndelser af insolvensbehandling:

oplysninger om individuelle tvangsakkordbehandlinger, konkursbehandlinger, tvangslikvidation, forenklet tvangsakkordbehandling, forebyggende rekonstruktion og arvet konkurs

rettens udstedte kendelser om behandlingen (bortset fra visse undtagelser, der er fastlagt ved lov)

meddelelser om indledning af behandling, meddelelser om høringsdatoer og andre meddelelser og indkaldelser til afstemning, som retten udsteder i henhold til loven,

høringsprotokoller og protokoller fra kreditorudvalgets møder

rapporter fra kuratorer og insolvente skyldnere ved tvangsakkordbehandling,

lister over bekræftede krav

bidrag fra behandlingens parter og andre retslige dokumenter, der ifølge ZFPPIPP skal offentliggøres, og

alle offentlige meddelelser om auktioner ved konkursbehandling og invitationer til afgivelse af bud i forbindelse med realisering af konkursboet.

Hjemmesider til offentliggørelse af oplysninger om insolvensbehandling administreres af Sloveniens agentur for juridiske registre og relaterede

tjenesteydelser *Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve*; herefter: AJPES). Der hersker en ubestridelig lovbestemt formodning om,

at parterne i insolvensbehandling samt alle andre får kendskab til retlige afgørelser, andre parters begæring om behandling og andre retlige dispositioner otte dage efter, at de er blevet offentliggjort. Derfor er hjemmesiderne **offentligt tilgængelige og gratis**.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Tvangsakkordbehandling

Efter indledningen af en **tvangsakkordbehandling** skal skyldneren bevare sine aktiver. Skyldneren må kun sælge aktiver, der ikke er nødvendige for virksomhedens drift, hvis salget af aktiverne er blevet bestemt som et middel i den økonomiske rekonstruktionsplan. Når tvangsakkordbehandling er indledt, må skyldner kun optage lån med rettens samtykke, og lånene har et loft svarende til den samlede værdi af de likvide midler, der er nødvendige for at finansiere den almindelige virksomhedsdrift og dække sagsomkostningerne for tvangsakkordbehandlingen.

Krav, der opstår i forbindelse med finansiering af skyldners almindelige virksomhedsdrift under tvangsakkordbehandlingen og under forebyggende rekonstruktionsbehandling, betales i forbindelse med en eventuel efterfølgende konkursbehandling igennem den generelle fordeling af konkursboet før betaling af prioriterede krav (det vil sige sagsomkostningerne).

Konkursbehandling

Det konkursbo, der er tilknyttet **en skyldner, der er en juridisk person**, omfatter den konkursramte skyldners aktiver ved indledningen af behandlingen, alle aktiver, der erhverves igennem realisering og forvaltning af konkursboet samt anfægtelse af retshandler over for skyldner, og de aktiver, der fremskaffes gennem fortsættelse af virksomhedens drift, hvor den konkursramte skyldner fortsat driver sin forretning efter konkursbehandlingens indledning i henhold til ZFPPIPP. Konkursboet omfatter også aktiver, der inddrives igennem indgivelse af søgsmål mod aktionærer med et personligt ansvar for skyldnerens konkurs, med undtagelse af midler, som er nødvendige til at sørge for de vigtigste livsformødenheder.

Det konkursbo, der er tilknyttet **en skyldner i personlig konkurs**, omfatter alle aktiver, som den konkursramte skyldner opnår i løbet af vurderingsperioden, før fritagelse for forpligtelser eller før konkursbehandlingens afslutning. Med hensyn til personlig konkurs er følgende ikke omfattet af konkursboet:

– genstande (genstande til personlig brug, tøj, sko osv.), husholdningsartikler (møbler, køleskab, komfur, vaskemaskine osv.), som er uundværlige for skyldneren og dennes husstand, genstande, der er uundværlige for at udføre skyldnerens arbejde, priser og anerkendelser, vielsesringe, personlige breve, håndskrevet materiale og andre personlige dokumenter (billeder og fotografier af familiemedlemmer osv.) samt
– tilgodehavender (tilgodehavender i retlige aftaler om underholdsbidrag, tilgodehavender i form af erstatning for personskade i henhold til invalideforsikring, tilgodehavende i økonomisk social bistand osv.).

Derudover omfatter konkursboet ved en personlig konkurs heller ikke den del af skyldners løn, der er nødvendig for at opretholde en social minimumsindkomst (skyldneren beholder mindst 76 % af mindstelønnen. Hvis skyldner forsørger et familiemedlem eller en anden person, som loven pålægger skyldneren at forsørge, indgår beløbet, der tildeles for den forsørgede heller ikke i konkursboet).

Ved personlig konkurs sikres skyldneren den samme sociale minimumsindkomst, som han ville have modtaget i tilfælde af individuel fuldbyrdelse.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

En domstols kompetence og opgaver

Byretten har kompetence til at udføre insolvensbehandlinger. Kun én dommer deltager i insolvensbehandlinger. Appelretten i Ljubljana (*Višje sodišče v Ljubljani*) har territorial kompetence til at træffe afgørelse i appelsager i alle insolvensbehandlinger.

Udpegelse af en kurator og dennes beføjelser

En kurator udøver sine beføjelser og udfører opgaver i insolvensbehandlinger i henhold til loven og med henblik på at beskytte kreditorernes interesser. Der udpeges en kurator ved tvangsakkordbehandling og konkursbehandling. Domstolen udpeger en kurator i sin afgørelse om at indlede insolvensbehandling. Ved tvangsakkordbehandling af store, mellemstore og små virksomheder udpeger domstolen en kurator ved en særlig afgørelse dagen efter at have modtaget begæring om åbning af behandlingen.

Ved **tvangsakkordbehandling** fører en kurator tilsyn med skyldnerens virksomhedsdrift. Den insolvente skyldner skal til dette formål fremlægge alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, og give tilladelse til at få kontrolleret sine forretningsoptegnelser og -papirer. Skyldnerens retsevne er i denne form for behandling begrænset. Efter indledning af behandlingen må skyldneren kun udføre almindelige (løbende) forretninger, der vedrører dennes aktiviteter og indfrielse af forpligtelser, der vedrører virksomheden. Efter indledning af behandlingen kan skyldneren kun råde over sine aktiver i det omfang, det er nødvendigt for den almindelige virksomhedsdrift, og han må ikke optage lån eller købe på kredit, stille garantier eller kaution, eller indgå kontrakt eller udføre nogen anden handling, der ville føre til ulige behandling af kreditorerne eller forhindre gennemførelsen af den økonomiske rekonstruktion. Efter åbning af en tvangsakkordbehandling har skyldneren lov til, udover almindelige kontrakter og efter at have opnået rettens samtykke, at sælge aktiver, der ikke er nødvendige for dennes virksomhed, hvis salget af aktiverne indgår som økonomisk middel i rekonstruktionsplanen. Skyldneren har lov til at tage lån eller købe på kredit med et loft på den samlede værdi af de likvide midler, der er nødvendige for at finansiere den almindelige virksomhedsdrift og dække sagsomkostningerne ved tvangsakkordbehandlingen. Domstolen afgør, om den vil give sit samtykke på baggrund af kuratorens eller kreditorudvalgets holdning.

Så snart der er indledt **konkursbehandling mod en juridisk enhed**, ophører beføjelserne hos skyldnerens repræsentanter, en fuldmagtshaver og andre personer, der er bemyndigede til at repræsentere skyldneren, samt ledelsens beføjelser til at styre skyldnerens virksomhed. En kurator får beføjelser til at lede den insolvente skyldners virksomhed under konkursbehandling i henhold til de behov, der optræder i behandlingen, samt til at repræsentere skyldneren i forbindelse med:

– procedurmæssige og andre retlige dispositioner i forbindelse med vurdering af krav samt separations- og ekskluderingsrettigheder, procedurmæssige og andre retlige dispositioner vedrørende anfægtelse af krav mod den insolvente skyldner;
– juridiske kontrakter og andre handlinger, der er nødvendige i forbindelse med realisering af konkursboet,
– benytte sig af retten til frafald og andre rettigheder, som den insolvente skyldner har opnået som retlig konsekvens af konkursbehandlingens indledning, og andre juridiske transaktioner, som den insolvente skyldner er berettiget til at udføre ifølge loven.

Så snart der er indledt **personlig konkursbehandling**, har skyldner ikke længere retsevne til:

1. indgåelse af kontrakter eller gennemførelsen af andre retshandler eller juridiske transaktioner, som omfatter aktiver, der indgår i konkursboet.
2. uden domstolens samtykke at:
– optage lån, købe på kredit eller stille garantier,
– åbne en bankkonto eller andre kassekonti samt
– give afkald på arv eller anden ejendomsret.

En konkursramt skyldners retshandler eller andre juridiske transaktioner, der ikke overholder disse regler, har ingen retsvirkning, bortset fra tilfælde, hvor medkontrahenten ikke vidste eller ikke kunne have vidst, at der var indledt personlig konkursbehandling mod skyldneren på tidspunktet for retshandleren eller den juridiske transaktion, og transaktionen omhandlede afhændelse af skyldners aktiver, som indgår i konkursboet. Som regel, og modstridende beviser er ikke tilladt, vurderes det, at medkontrahenten må have kendt til indledningen af den personlige konkursbehandling mod skyldneren, hvis kontrakten eller andre retshandler blev indgået senere end otte dage efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledning af konkursbehandling på hjemmesiderne for offentliggørelse af insolvensbehandlinger.

Forebyggende rekonstruktionsbehandlinger indebærer ikke udnævnelse af en kurator. Skyldnerens retsevne er ikke begrænset under denne type behandling. Der gøres heller ikke brug af kurator i **forenklet tvangsakkordbehandling**.

Tilladelse til at fungere som kurator

Kun personer, der er indehavere af en gyldig tilladelse til at fungere som kurator under insolvensbehandling og tvangslikvidation fra justitsministeriet, må fungere som kurator.

Justitsministeren udsteder tilladelsen til at fungere som kurator til en person, der overholder følgende betingelser:

– er slovensk statsborger eller statsborger i en anden EU-medlemsstat, en EØS-medlemsstat eller en OECD-medlemsstat med praktisk kendskab til slovensk

har retsevne og har generelt et godt helbred

har mindst første del af en videregående uddannelse eller en tilsvarende uddannelse fra udlandet, som er blevet anerkendt eller vurderet i overensstemmelse med loven om vurdering og anerkendelse af uddannelser, eller er i besiddelse af en tilladelse til at udføre en revisors eller autoriseret revisors opgaver

har mindst tre års relevant erhvervs erfaring i sin uddannelse

har en ansvarsforsikring, der dækker hans eller hendes skadesansvar på mindst 500.000 EUR på et år

har bestået en fageksamen, der kvalificerer ham eller hende til at fungere som kurator

er en person, som offentligheden kan have tillid til at lade fungere som kurator

har afgivet en erklæring til justitsministeren om at han/hun vil udføre sit hverv som kurator på en samvittighedsfuld og ansvarlig måde, og at han/hun vil bestrebe sig på en hurtig afslutning af behandlingen, med så gunstige tilbagebetalingsbetingelser som muligt for kreditorerne, i alle de insolvensbehandlinger, som han/hun udpeges i.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Modregning af krav ved indledning af tvangsakkordbehandling

Hvis en kreditor ved åbning af en **tvangsakkordbehandling** har krav mod en insolvent skyldner, og den insolvente skyldner har et modkrav mod samme kreditor, betragtes kravene som modregnede ved indledningen af tvangsakkordbehandlingen. Denne regel finder også anvendelse med hensyn til ikkemonetære krav og krav, der ikke er forfaldet til betaling ved indledningen af tvangsakkordbehandlingen. Åbning af en tvangsakkordbehandling har ingen indflydelse på sikrede og prioriterede krav og ekskluderingsrettigheder. Ved insolvensbehandling af store, mellemstore og små virksomheder kan sikrede krav blive underlagt økonomisk rekonstruktion.

Modregning af krav ved indledning af konkursbehandling

Hvis en kreditor ved indledning af **konkursbehandling** har krav mod den konkursramte skyldner, og den konkursramte skyldner har et modkrav mod samme kreditor, betragtes kravene som modregnede ved indledningen af konkursbehandlingen. Denne regel finder også anvendelse med hensyn til ikkemonetære krav og krav, der ikke er forfaldet til betaling ved indledningen af konkursbehandlingen. Kreditor anmelder ikke sit krav mod den konkursramte skyldner under konkursbehandlingen, men skal derimod meddele modregningen til kuratoren senest tre måneder efter offentliggørelsen af meddelelsen om indledningen af konkursbehandlingen. Hvis kreditor ikke oplyser kuratoren om modregningen, hæfter kreditor for den konkursramte skyldners omkostninger og andre tab, som den konkursramte skyldner måtte lide på grund af kreditors udeladelse. Hvis kreditors krav mod den konkursramte skyldner er betinget, foretages modregning, hvis kreditor kræver modregning, og hvis retten indvilger i modregningen.

Et krav mod en konkurskreditor, som er rejst før indledning af konkursbehandlingen, eller som en ny kreditor har tilegnet sig før indledning af konkursbehandlingen, fordi den forrige kreditor har afstået kravet, kan ikke modregnes den konkursramte skyldners modkrav til den nye kreditor, hvis det krav blev rejst før indledning af konkursbehandlingen.

Et krav mod en konkurskreditor, som er rejst før indledning af konkursbehandlingen, kan modregnes den konkursramte skyldners modkrav til den nye kreditor, hvis det krav blev rejst før indledning af konkursbehandlingen.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Ordrer om at foretage en retshandel eller andre juridiske handlinger for skyldneren ophæves, hvis skyldneren havde afgivet dem før indledning af konkursbehandlingen. Efter indledning af konkursbehandling må en betalingsformidler ikke foretage betalinger med den insolvente skyldners monetære aktiver i henhold til en afgørelse om fuldbyrdelse eller tvangsinddrivelse. De tilbud, som den konkursramte skyldner har givet før indledning af konkursbehandlingen, opsiges, medmindre modtageren accepterer tilbuddet, før konkursbehandlingen indledes.

En kurator kan opsiges leje- og forpagtningssaftaler med en måneds varsel ved indledning af konkursbehandlingen, såfremt disse kontrakter blev indgået af den konkursramte skyldner, før konkursbehandlingen blev indledt, uden hensyn til de almene lovbestemmelser og kontraktbetingelserne. Hvis den konkursramte skyldner anvender sin ret til opsigelse, begynder opsigelsesfristen den sidste dag i den måned, hvor medkontrahenten modtog opsigelsesmeddelelsen fra den konkursramte skyldner, og fristen udløber den sidste dag i den efterfølgende måned. Medkontrahenten har ret til erstatning fra den konkursramte skyldner for de tab, der er opstået på grund af anvendelse af opsigelsesretten, i modsætning til de generelle regler. Der skal informeres om erstatningskravet ved konkursbehandlingen, og det betales fra konkursboet i henhold til loven om betaling af kreditorers krav.

Indledning af konkursbehandling har ingen indflydelse på en afviklingsaftale eller på en kvalificeret finansiel kontrakt, for hvilken reglerne i afviklingsaftalen finder anvendelse. Hvor en medkontrahent efter fastlæggelse af gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til afviklingsaftalens regler rejser en monetær nettofordring mod den konkursramte skyldner, skal medkontrahenten informere om dette krav ved konkursbehandlingen, og kravet betales fra konkursboet i henhold til loven om betaling af kreditors krav.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Uitladelig håndhævelse og tilbageholdelse

Efter **indledning af insolvensbehandling** mod en insolvent skyldner er det generelt ikke lovligt at udstede en afgørelse om fuldbyrdelse eller pant, medmindre andet er fastsat i loven.

Efter **indledning af forebyggende rekonstruktionsbehandling** af en skyldner er det ikke tilladt at udstede en afgørelse om fuldbyrdelse eller pant for et økonomisk krav, som er omfattet af den forebyggende rekonstruktionsbehandling.

Afslutning af indledte fuldbyrdelsesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant

Fuldbyrdelsesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod en insolvent skyldner **før åbning af tvangsakkordbehandlingen**, bliver indstillet ved åbning af førnævnte behandling og kan kun fortsættes på baggrund af en afgørelse fra den domstol, der udfører tvangsakkordbehandlingen, hvilket ifølge loven udgør grundlaget for at fortsætte fuldbyrdelsesproceduren eller procedurer med henblik på realisering af pant.

Indledning af konkursbehandling har følgende retlige følger for fuldbyrdelsesprocedurer og procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod en insolvent skyldner, før konkursbehandlingen blev påbegyndt:

hvis kreditor i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant vedrørende fast ejendom eller løsører ikke har opnået separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, udsættes fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant ved indledning af konkursbehandlingen

hvis kreditoren i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant vedrørende fast ejendom eller løsører har opnået separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, og hvis salg af den ejendom, der er genstand for separationsrettigheden, endnu ikke har fundet sted før indledning af konkursbehandlingen, udsættes fuldbyrdelsesproceduren eller proceduren med henblik på realisering af pant ved indledning af konkursbehandlingen

hvis kreditoren i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren opnår separationsrettigheden før indledning af konkursbehandlingen, og hvis den ejendom, der er genstand for separationsrettigheden, er blevet solgt i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren før indledning af konkursbehandlingen, har konkursbehandlingen ingen indflydelse på fuldbyrdelsesproceduren, og foreløbige eller forudgående procedurer vedrørende sikkerhedsstillelse udsættes ved indledning af konkursbehandlingen, og alle de handlinger, der foretages i disse procedurer, annulleres.

Fuldbyrdelsesprocedurer eller procedurer med henblik på realisering af pant, der blev indledt mod skyldneren før **indledning af en forebyggende rekonstruktionsbehandling** med henblik på at fyldestgøre eller sikre et økonomisk krav, som er omfattet af den forebyggende rekonstruktionsbehandling, indstilles ved indledning af den forebyggende rekonstruktionsbehandling. Fogedretten træffer afgørelse om afslutning af fuldbyrdelsesprocedurer og procedurer med henblik på realisering af pant på anmodning fra skyldneren.

Princippet om sammenlægning af konkursbehandlinger

En kreditor kan anmelde sit krav vedrørende udførelse af en forpligtelse, der udsprang af dennes forhold til den konkursramte skyldner, før indledning af konkursbehandlingen, udelukkende i forbindelse med konkursbehandlinger mod samme skyldner og i overensstemmelse med reglerne for behandlingen (regler for anmeldelse og vurdering af krav, anvisninger om retssager (sagsanlæg) vedrørende omtvistede krav osv.).

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Hvis en kreditor lægger sag an for at gøre et krav gældende før indledning af konkursbehandling, udsættes retssagen på grundlag af reglerne i den slovenske retsplejelov (*Zakon o pravdnem postopku*). En kreditor, som har lagt sag an før indledning af konkursbehandlingen, skal anmelde sit krav ved konkursbehandlingen.

Den dag, hvor der offentliggøres en afgørelse om vurdering af krav, ophæves grundlaget for udsættelse af søgsmålet grundet konkursbehandlingen. Hvis en kreditors krav anerkendes, ophører dennes retlige interesse i at forfølge søgsmålet om kravet, og retssagen udsættes. Kreditoren får udbetalt en forholdsmæssig andel tilsvarende de andre kreditorer, hvis usikrede, almindelige krav blev anerkendt under konkursbehandlingen.

Hvis kurator bestrider en kreditors krav under konkursbehandlingen, skal kreditor anmode om fortsættelse af den udsatte retssag senest en måned efter offentliggørelsen af afgørelsen om vurdering af krav. I dette tilfælde skal kreditor i søgsmålet blot forsøge at fastlægge, at kravet eksisterer. Hvis en anden kreditor bestrider kreditorens krav, skal kreditoren udvide søgsmålet til at omfatte den kreditor, der bestrider kravet, som en ny tiltalt, senest en måned efter offentliggørelsen af afgørelsen om vurdering af krav. Hvis kravet bliver gjort gældende i retssagen, får kreditoren udbetalt en forholdsmæssig andel tilsvarende de andre kreditorer, hvis usikrede, almindelige krav blev anerkendt under konkursbehandlingen.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

I hovedinsolvensbehandlinger kan alle kreditorer i behandlingen foretage proceduremæssige handlinger med henblik på at gøre deres krav mod den insolvente skyldner gældende. Generelt har alle kreditorer (som parter) ret til i insolvensbehandlinger at appellere alle rettens afgørelser bortset fra tilfælde, hvor loven fastlægger, at kun visse parter er berettiget til at appellere en bestemt afgørelse. Appellen skal indgives inden for 15 dage. For personer, som afgørelsen skal forkyndes til i henhold til ZFPPIPP, begynder fristen på 15 dage den dag, afgørelsen forkyndes. For alle andre begynder fristen på 15 dage den dag, hvor afgørelsen bliver offentliggjort.

Under insolvensbehandling kan en kreditor også foretage proceduremæssige handlinger igennem kreditorudvalget, der som udvalg på vegne af alle de kreditorer, der er parter i behandlingen, har tilladelse til at foretage proceduremæssige handlinger i henhold til loven. Under tvangsakkordbehandling sammensættes der et kreditorudvalg. Der sammensættes kun et kreditorudvalg ved konkursbehandling, hvis kreditorerne ytrer ønske derom.

Tvangsakkordbehandling

Kreditorudvalg

Ved tvangsakkordbehandling sammensætter retten et kreditorudvalg, som for at kunne udøve sine rettigheder og beføjelser har ret til at inspicere skyldnerens forretningspapirer (dvs. kontrol af skyldnerens aktiviteter og økonomiske situation) med henblik på at beskytte kreditorernes interesser samt at fremsætte de forslag og udtalelser, der er nødvendige for at beskytte kreditorerne under behandlingen. Ved tvangsakkordbehandling har kreditorudvalget i forbindelse med finansiel rekonstruktion af den insolvente skyldner tilladelse til at vedtage en beslutning om, under bestemte lovgivningsmæssige betingelser, igennem kapitalinskud eller apportinskud at udvide den aktiekapital, der er genstand for kreditorernes krav mod den insolvente skyldner. De lovændringer fra slutningen af 2013, der blev indført for at gøre det nemmere at gennemføre effektiv finansiel rekonstruktion af store og mellemstore virksomheder, omfatter særlige regler om tvangsakkord mod denne type virksomheder, hvilket har styrket kreditorernes position betydeligt. Disse regler anvendes også for små virksomheder jf. lovændringen i 2016. Kurator skal have bred erfaring og uddannelse for at kunne udføre kuratoropgaverne under tvangsakkordbehandling korrekt, og derfor anvendes reglen om udpegelse ud fra den automatiske udpegelsesrækkefølge ikke, når der skal udpeges en kurator, men retten udpeger derimod i stedet en kurator efter eget skøn. Hvis kreditorerne selv begærer åbning af tvangsakkordbehandling mod en insolvent skyldner i henhold til den nye lovbestemmelse, udpeger retten den kurator, der blev foreslået af de begærende parter. Ifølge det nye system kan kreditorudvalget også udpege en repræsentant for kreditorerne. Dette sikrer, at kreditorudvalget kan følge med i skyldnerens virksomheds forretninger og ledelsen af implementeringen af finansielle rekonstruktionstiltag, som hører under dets beføjelser (eksempelvis virksomhedsrekonstruktionstiltag med henblik på at optimere driftsomkostningerne eller at øge virksomhedens effektivitet). Kreditorudvalgets beføjelser blev yderligere udvidet, således at kreditorudvalget nu har mulighed for at foretage ændringer i den økonomiske rekonstruktionsplan.

En individuel kreditors retsmidler ved tvangsakkordbehandling

Alle kreditorer og kuratorer har lov til at fremsætte indsigelse mod udførelsen af tvangsakkordbehandling:

hvis skyldner ikke er insolvent og kan betale alle sine fordringer til fulde og til tiden,

hvis en insolvent skyldner kan opfylde sine forpligtelser i højere grad eller inden for en kortere tidsramme, end det angives i tvangsakkorden

hvis det er usandsynligt, at implementeringen af den økonomiske rekonstruktionsplan vil føre til, at skyldneren bliver solvent på kortere eller længere sigt

hvis det er usandsynligt, at kreditorerne ved indgåelse i den tvangsakkord, som skyldneren har foreslået, vil få mere favorable betingelser for betaling af deres krav, end hvis der var blevet indledt konkursbehandling, eller

hvis den insolvente skyldner misligholder de regler, der begrænser dennes virksomhed under tvangsakkordbehandling, eller er mere end 15 dage forsinket med betaling af minimumsbeløbet af medarbejderes løn eller med betaling af skatter og andre bidrag, som skyldneren skal medregne og udbetale sammen med medarbejdernes løn.

Alle kreditorer, der bliver påvirket af tvangsakkorden, kan anmode retten om at annullere den stadfæstede tvangsakkord, hvis den insolvente skyldner kan betale kreditorens krav til fulde. Et søgsmål for at fastlægge et omstødeligt krav skal anlægges senest seks måneder efter at fristen for betaling af kravet udløber, jf. den stadfæstede tvangsakkord. Alle kreditorer, der bliver påvirket af tvangsakkorden, kan anmode retten om at annullere den stadfæstede tvangsakkord, hvis den er kommet i stand på svigagtig vis. Et søgsmål for at fastlægge et omstødeligt krav skal anlægges senest to år efter den endelige afgørelse om stadfæstelse af tvangsakkorden.

Konkursbehandling

Kreditorudvalg

Under konkursbehandling har kreditorudvalget ret til at gennemse alt dokumentationsmateriale, som kuratoren i konkursbehandlingen er i besiddelse af, samt at gennemse det dokumentationsmateriale vedrørende behandlingen, som kuratoren har pligt til at opbevare. Ved konkursbehandling har kreditorudvalget lov til:

at tilkendegive sin mening om den konkursramte skyldners gennemførelse af nødvendige virksomhedsaktiviteter

at give sit samtykke til fortsættelse af den konkursramte skyldners virksomhedsaktiviteter

at tilkendegive sin mening om den plan for konkursbehandlingens gang, der foreslås af kurator

at tilkendegive sin mening om en afgørelse om at sælge ejendom

at give sit samtykke, hvis startprisen eller mindsteprisen ligger på under halvdelen af ejendommens værdi, baseret på realiseringsværdien

at tilkendegive sin mening om kurators vurdering af omkostningerne ved konkursbehandlingen og ændringer deri samt

at tilkendegive sin mening om afslutning af konkursbehandlingen.

Der sammensættes ikke et kreditorudvalg ved **forenklet tvangsakkordbehandling** og **forebyggende rekonstruktionsbehandling**.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Under konkursbehandling er kurator den konkursramte skyldners juridiske repræsentant og har dermed tilladelse til at råde over konkursboet og realisere det.

Kuratoren ved konkurs **råder over konkursboet**, navnlig ved at forpagte den konkursramte skyldners ejendom og ved at øge den konkursramte skyldners monetære aktiver. Kuratoren kan også indgå et retsligt eller udenretligt forlig, som kræver kreditorudvalgets udtalelse og domstolens samtykke. Efter indledning af konkursbehandlingen kan den konkursramte skyldners ejendom kun lejes ud eller forpagtes, hvis dette ikke forsinker salget af ejendommen. Der kan kun indgås en leje- eller forpagtningsaftale for en fastlagt periode, der ikke er længere end et år. Kuratoren kan med rettens samtykke opstille en fortrinsret til køb af den ejendom, der forpagtes, til fordel for forpagteren.

Med hensyn til investering af den konkursramte skyldners monetære aktiver er administratoren bundet ved lov. Monetære aktiver kan kun investeres i gældsinstrumenter udstedt af Republikken Slovenien eller et andet EU-medlemsland, den Europæiske Centralbank, Sloveniens bank eller en centralbank i et andet EU-medlemsland, eller i gældsinstrumenter (med undtagelse af underordnede sikkerheder) udstedt af en bank med hjemsted i Republikken Slovenien eller et kreditinstitut med sæde i et andet EU-medlemsland. Kontante bankindsud kan kun foretages i en bank med hjemsted i Republikken Slovenien eller med et kreditinstitut med hjemsted i et andet EU-medlemsland.

Inden for rammerne af **realisering** kan kurator sælge den konkursramte skyldners ejendom, søge sine fordringer fuldbyrdet og udføre enhver anden retshandel for at realisere sine ejendomsrettigheder. En kontrakt vedrørende salget af den konkursramte skyldners ejendom kan indgås gennem en offentlig auktion eller et bindende tilbud. Kun på ekstraordinær vis kan en kontrakt indgås på grundlag af direkte forhandlinger med en køber. Salget starter med en (første) domstolsafgørelse om salget. Domstolen afsiger en kendelse om salg på begæring fra kurator og på grundlag af en udtalelse fra kreditorudvalget. Hvis ejendom, hvori en separat kreditor har prioriteret afdragsrettighed (etableret tilbageholdelsesret), sælges, er udtalelse fra den separate kreditor også nødvendig. I kendelsen, hvor domstolen for første gang træffer beslutning om salg af bestemt ejendom, fastsætter domstolen endvidere:

1. salgsmetoden
2. startprisen ved en offentlig auktion eller minimumsprisen ved et bindende tilbud, samt
3. depositumsbeløbet.

Hvis en offentlig auktion eller indkaldelser af bud for salget af bestemt ejendom på grundlag af den første salgsafgørelse ikke er vellykket, kan domstolen i en senere salgsafgørelse:

1. enten:
 - igen træffe afgørelse om, at salget skal finde sted i form af en offentlig auktion eller et bindende tilbud, samt
 - fastsætte en lavere start- eller minimumspris end i den første afgørelse, eller
2. beslutte at fremsætte en ikke-bindende indkaldelse af bud på grundlag af direkte forhandlinger.

Domstolen fastsætter minimumsprisen i sager med accept af bindende tilbud på grundlag af ejendommens skatteværdi. I den første salgsafgørelse er minimumsprisen eventuelt ikke lavere end den halve værdi af ejendommen, som vurderet på grundlag af dens likvidationsværdi. I en senere salgsafgørelse kan domstolen fastsætte en start- eller minimumspris, som er lavere end den halve værdi af ejendommen, som vurderet på grundlag af dens likvidationsværdi, når kreditorudvalget eller en separat kreditor giver deres samtykke.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

I konkurssager skal kreditorer anmelde deres fordringer på den konkursramte skyldner, som er opstået inden åbning af konkurssagen, med undtagelse af dem, der i henhold til loven ikke kræver anmeldelse. En kreditor, der er ansvarlig for den konkursramte skyldners gæld ved at hæfte solidarisk som en meddebitor, kautionist eller håndpantsetter, skal i konkurssagen meddele sin regresfordring, der endnu ikke er opstået inden åbning af konkurssagen, i henhold til en udskudt betingelse, at kreditoren vil opnå regresfordring mod den konkursramte skyldner på grundlag af betaling af fordringen, som skal foretages efter åbning af konkurssagen. Hvor andre meddebitorer eller kautionister, der hæfter solidarisk, også er ansvarlige for opfyldelse af kreditorens fordring, foruden den konkursramte skyldner, kan også kreditoren meddele og søge at fastsætte det fulde beløb af fordringen i konkurssagen, til den er betalt fuldt ud i henhold til en afgørende betingelse, som realiseres, når kreditorens betaling bliver betalt af en anden meddebitor eller kautionist, der hæfter solidarisk. Hvor kreditoren går glip af fristen for meddelelse, ophører dennes fordring mod den konkursramte skyldner, og domstolen afviser den sene meddelelse om fordringen.

I konkurssager, **er det ikke nødvendigt at anmelde prioritetsfordringer** for betaling af løn og lønudligningstillæg for medarbejdere, hvis arbejde bliver unødvendigt som følge af konkurssagens åbning, for perioden fra konkurssagens åbning til meddelelsesperioden slutter, og fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, hvis ansættelseskontrakter blev opsagt af kurator, fordi deres arbejde blev overflødig som følge af konkurssagens åbning eller under denne sag. Visse fordringer, i forbindelse med beregning og betaling af skatter, anmeldes heller ikke.

Hvor en **fordring sikres af en separationsret**, skal kreditoren anmelde denne sikrede fordring i konkurssagen ved også at anmelde separationsretten. Hvis en ejendomsret tilhørende den konkursramte skyldner, i henhold til situationen ved konkurssagens åbning, er registreret for fast ejendom, og denne ejendomsret er begrænset af et registreret prioritetslån eller maksimalt prioritetslån, hvis registrering var i kraft inden konkurssagens åbning, antages det, at prioritetslånet eller det maksimale prioritetslån og fordringen herunder er registreret i konkurssagen til tiden.

Kreditorer skal meddele deres **eksklusionsrettigheder**, som er opstået inden konkurssagens åbning, inden for tre måneder, efter forkyndelsen af konkursbehandlingens indledning. Hvor en kreditor går glip af fristen for meddelelse af eksklusionsrettigheder, ophører den eksklusionsret ikke. Hvis kurator sælger ejendommen, som er genstand for en ikke-meddelt eksklusionsret, mister kreditoren, som har eksklusionsretten, denne eksklusionsret, men kan anmode om en betaling af penge, der er opnået fra salget af den ejendom, minus de omkostninger, der er påløbet under salget. Kreditoren, som har eksklusionsretten, har ikke ret til at kræve skadeserstatning. Kreditoren mister den eksklusive ret og retten til betaling af penge, hvis han eller hun ikke meddeler retten, til planen om den første generelle fordeling offentliggøres.

Den konkursramte skyldners gæld, som opstår efter konkurssagens åbning (med visse undtagelser), anses som **omkostninger, der er forbundet med sagen**. De er inddelt i:

- løbende omkostninger (for eksempel løn og anden godtgørelse til parter, der udfører tjenester, som er nødvendige for konkurssagen, herunder skatter og udgifter, der skal beregnes og betales af skyldneren sammen med disse betalinger, kurators omkostninger, omkostninger for el, vand, varme, telefon og andre omkostninger forbundet med brugen af forretningslokaler til konkurssagen, forsikringspræmier i forbindelse med at forsikre ejendommen i konkursboet, omkostninger i forbindelse med offentliggørelser, den konkursramte skyldners sagsomkostninger i forbindelse med anfægtelse af fordringer, omkostninger forbundet med revisor-, administrations- og andre tjenester, der er brug for i konkurssagen osv.), og

- lejlighedsvis omkostninger (betaling af kreditorernes fordringer, opstået i forbindelse med gennemførelsen af tvangsakkorder, betaling af gæld på grundlag af gensidigt misligholdte bilaterale kontrakter, betaling af gæld for at afslutte presserende retshandlinger og for at fortsætte virksomhedsdriften, omkostninger for ejendomsvaluering og andre handlinger vedrørende salget osv.).

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Ved at anmelde en fordring opnår kreditoren ret til at udføre processuelle handlinger i den primære insolvenssag. Fordringer skal meddeles inden for den foreskrevne frist. Kun krav, der er opstået inden åbning af insolvenssagen, anmeldes.

I **tvungne forligssager** finder meddelelse om og afhjæmning af fordringer især sted for at vurdere en kreditors processuelle legitimitet til at stemme ved et tvungent forlig. Fordringer skal indsendes inden for 30 dage efter den dag, hvor meddelelsen om sagens indledning blev offentliggjort på websiderne for Republikken Sloveniens agentur for offentlige retsprotokoller og tilknyttede tjenester (AJPES). Manglende eller sen meddelelse resulterer ikke i, at kreditoren mister selve fordringen, men det resulterer i, at han eller hun mister sin stemmeret.

I **konkurssager** er meddelelsen om og afhjæmningen af fordringer det grundlag, hvorpå fordelingen af konkursboet fastslås. I sådanne sager skal kreditorer meddele deres krav inden for tre måneder fra den dag, hvor meddelelsen om konkurssagens åbning blev offentliggjort på websiderne for AJPES.

Ved **personlig konkurs** mister kreditoren ikke fordringen, hvis den blev meddelt efter fristen, men kurator anbringer den på listen over yderligere fordringer.

En kreditor, mod hvem en retssag, der anfægter den konkursramte skyldners retshandler, er blevet indgivet, skal inden for én måned fra den dag, hvor retssagen blev forkyndt, anmelde sin fordring i konkurssagen som en betinget fordring, der vil opstå, hvis retssagen bevilges ved en endelig afgørelse. En kreditor skal indgive sin fordring for skadeserstatning som følge af kurators opsigelse af et lejemål, en kontrakt eller en bilateralt misligholdt kontrakt inden for én måned efter at have modtaget en erklæring fra den konkursramte skyldner, hvori han eller hun udøver sin ret til at ophæve kontrakten.

En fordrings indhold

En anmeldelse om en fordring i insolvenssagen skal indeholde:

1. det beløb, der skal anerkendes som en fordring i sagen, og
2. en beskrivelse af de fakta, hvorfra fordringens antagelighed opstår, samt bevis derpå, herunder indgivet dokumentation.

En anmeldelse af en fordring i konkurssager skal også indeholde oplysninger om den bankkonto, hvortil betaling af fordringen skal ske. Hvor kreditoren har indledt en retssag eller anden sag inden konkurssagens åbning, skal han eller hun også inkludere oplysninger om den domstol eller anden kompetente myndighed, for hvilken sagen finder sted, samt sagens referencenummer.

En anmodning om verificering af en fordring skal indeholde:

1. beløbet på fordringens hoveddel
2. hvor kreditoren i insolvenssagen søger renter foruden hoveddelen: det kapitaliserede rentebeløb beregnet for perioden fra forfaldsdato til åbning af insolvenssagen; i tilfælde af kurators prioritetsfordringer: det beregnede, kapitaliserede rentebeløb
3. hvor kreditoren i insolvenssagen, foruden hoveddelen, søger udgifter påløbet i forbindelse med fuldbyrdelse af fordringen i retssagen eller anden sag, der er indledt inden åbning af insolvenssagen: beløbet af disse omkostninger
4. hvor kreditoren søger at fastslå, at fordringen er en prioritetsfordring: en udtrykkelig anmodning om, at fordringen anses som en prioritetsfordring efter fordeling, og
5. hvor kreditoren søger at fastslå, at fordringen er en betinget fordring: en udtrykkelig beskrivelse af de omstændigheder, hvis forekomst betyder realisation af en udskudt eller afgørende betingelse, hvortil fordringen relaterer.

I insolvenssager kan en kreditor indgive flere fordringer via en enkelt stævning.

Procedure til verificering af fordringer

Proceduren til verificering af fordringer har tre faser:

1. Kurators erklæring vedrørende indgivne fordringer:

Kurator fremsætter en erklæring vedrørende godkendelse eller anfægtelse af fordringer ved at udarbejde en *basisliste over verificerede fordringer (osnovni seznam preizkušnih terjatev)*. På listen anfører kurator for hver fordring, om den er godkendt eller anfægtet. Domstolen offentliggør listen på websider, der anvendes til offentliggørelser i insolvenssager. Kreditorer kan fremsætte indsigelser mod de meddelte fordringer på basislisten inden for 15 dage efter dens offentliggørelse ved at indgive en *indsigelse mod basislisten (ugovor proti osnovnem seznamu)*. Hvor kreditorens indsigelse er berettiget, skal kurator udstede en rettelse til basislisten.

2. Kreditors erklæring vedrørende andre kreditorers fordringer:

Enhver kreditor, som har meddelt sin fordring i sagen rettidigt, kan fremsætte indsigelser mod andre kreditorers fordringer ved at indgive en *indsigelse, der anfægter en fordring (ugovor o prerekanju terjatev)*. Kreditoren skal indgive indsigelsen, der anfægter en fordring i tvangsakkorder, inden for 15 dage og i konkurssager inden for én måned efter offentliggørelsen af basislisten over verificerede fordringer. I personlige konkurssager og tvungne forligssager kan en sådan indsigelse også indgives af den insolvente skyldner som en part til sagen. Kurator registrerer kreditorers og skyldners erklæringer vedrørende anfægtede fordringer på *suppleringslisten over verificerede fordringer (dopoljnjeni seznam preizkušnih terjatev)*. Alle fejl vedrørende manglende håndtering af en indgivet indsigelse hævdes i en indsigelse mod suppleringslisten.

3. Domstolens afgørelse for verificering af fordringer:

Domstolen tager stilling til verificering af fordringer med en *afgørelse for verificering af fordringer (sklep o preizkusu terjatev)*. På grund af denne afgørelse udarbejder kurator en *endelig liste over verificerede fordringer (končni seznam preizkušnih terjatev)*, som domstolen offentliggør sammen med afgørelsen for verificering af fordringer.

I afgørelsen for verificering af fordringer tager domstolen stilling til indsigelser, til verificerede og anfægtede fordringer og til fordringer, der sandsynligvis vil blive påvist, samt til hvem der skal søge handling i andre sager (dvs. retssager) for at fastslå deres fordring. Fristen for indgivelse af retssagen er én måned.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkursboet er ejendom tilhørende den konkursramte skyldner, som realiseres for at dække sagsomkostningerne og for at betale kreditorernes fordringer.

Loven differentierer mellem "konkursbo" og "særligt konkursbo". Særligt konkursbo er ejendom, som er genstand for en separationsret eller monetære aktiver erhvervet ved realisation af den ejendom. For al ejendom, der er genstand for en separationsret, er det nødvendigt at fastslå et separat konkursbo og at administrere denne ejendom separat fra den ejendom, der er en del af det generelle konkursbo, samt ejendom, der tilhører andre særlige konkursboer.

Den realiserede del af et konkursbo er disponibelt bo og beregnet til at betale kreditorernes fordringer. Det generelle, disponible bo er de monetære aktiver genereret ved at realisere det generelle konkursbo, minus konkurssagens omkostninger. Det særlige, disponible bo er de monetære aktiver genereret ved at realisere det særlige konkursbo, minus den realisations omkostninger.

I forbindelse med prioritetsbetaling i konkurssagen bliver kreditorernes fordringer, der er opstået inden åbning af sagen, klassificeret som følger:

Sikrede fordringer, hvor betaling sikres i form af en separationsret, der omfatter retten til prioritetsbetaling af fordringen fra specifik ejendom, og Ikke-sikrede fordringer, hvoriblandt prioritetsfordringer bliver betalt først, dernæst almindelige fordringer efterfulgt af efterstillede fordringer og endelig selskabsrettigheder.

Sikrede fordringer er fordringer, hvor betaling sikres i form af en separationsret. En separationsret er enhver ret, der omfatter retten til en prioritetsbetaling af fordringen fra specifik ejendom. Den mest almindelige separationsret er en tilbageholdelsesret. I konkurssager betales sikrede fordringer som en prioritet med penge erhvervet via salg af ejendommen, som var genstand for separationsretten.

Ikke-sikrede fordringer er fordringer, der ikke er sikret af en separationsret. Disse fordringer er underordnede i forhold til tilbagebetaling af sikrede fordringer med hensyn til betaling fra den ejendom, der var genstand for separationsretten. Betalinger fra den tilbageværende ejendom betales i følgende rækkefølge, (1) prioritetsfordringer, (2) almindelige fordringer og (3) eventuelle efterstillede fordringer.

Prioritetsfordringer er de (ikke-sikrede) fordringer, som ved lov skal betales som en prioritet inden betaling af almindelige (ikke-sikrede) fordringer (for eksempel løn og lønudligningstillæg for de sidste seks måneder inden indledning af insolvenssagen, fratrædelsesgodtgørelse til arbejdstagere, ubetalte bidrag osv.). Når konkurssagen starter, fordi en tvungen forligssag ikke var vellykket, har fordringer, der opstod under den tvungne forligssag, absolut prioritet og betales inden betaling af prioritetsfordringer;

almindelige fordringer er ikke-sikrede fordringer, der hverken er prioritetsfordringer eller efterstillede fordringer;

efterstillede fordringer er ikke-sikrede fordringer, som kun betales efter betaling af alle ikke-sikrede fordringer mod skyldner på grundlag af et retsforhold mellem skyldner og kreditor, hvis skyldner bliver insolvent. Ved tvangsakkord kan efterstillede fordringer blive konverteret til en ejerandel. Hvis de ikke overføres som et naturaliebidrag, betyder en godkendt tvangsakkord, at de ophører.

Selskabsrettigheder, aktier eller forretningsandele har ikke en forpligtende rets egenskaber (retsnatur) og giver aktionærer eller andelshavere ret til en forholdsmæssig del af den tilbageværende del af konkursboet.

Inden betalinger foretages til kreditorer, ekskluderes det beløb, der er nødvendigt til at betale konkurssagens omkostninger, fra konkursboet (disponibelt bo). Kreditorer betales i følgende rækkefølge: separationskreditorer, hvis fordring er sikret af en separationsret (for eksempel et realkreditlån), er de første, som modtager betaling fra den ejendom, der var genstand for sikkerheden (særligt disponibelt bo). Kreditorer for fordringer i henhold til kontrakter eller andre retshandler, der blev afsluttet af den konkursramte skyldner inden for perioden fra indledning af forhandlingerne om tvangsakkord til indledning af konkurssagen, i henhold til reglerne for begrænsning af virksomheder i tvungne forligssager anført i loven, bliver betalt først fra det generelle disponible bo. Derefter bliver kreditorer med privilegerede fordringer (arbejdstagere) betalt og endelig andre kreditorer - kreditorer for ikke-sikrede, almindelige fordringer og kreditorer for efterstillede fordringer. Eventuelle restdele fra realiseret ejendom fordeles blandt aktionærerne.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Tvangsakkordbehandling

En tvangsakkord, som vedtages med en kreditorafstemning, skal også bekræftes af en domstol. I en afgørelse vedrørende bekræftelse af en tvangsakkord, skal domstolen:

1. afgøre, om den bekræfter det tvungne forlig eller ej
2. fastslå indholdet i det bekræftede forlig ved at anføre:
 - betalingsprocenten for kreditorernes fordringer;
 - frister for betaling heraf, og
 - renten på kreditorernes fordringer i perioden fra åbning af den tvungne forligssag til udløbet af fristen for deres betaling
3. beslutte, hvilke fordringer der er blevet verificeret i den tvungne forligssag, og
4. beordre skyldneren til at betale kreditorernes fordringer, som verificeret i den tvungne forligssag, i forholdene, inden for fristerne og til de renter, der er anført i det bekræftede, tvungne forlig.

Reglen om absolut prioritet er gældende i sagen. Gennemførelsen af økonomisk omstrukturering af skyldners forretning i den tvungne forligssag betyder, at skyldners aktionærer kun kan tilbageholde den del af skyldners aktiekapital, der svarer til restdelen af skyldners ejendom, som de ville have modtaget, hvis en konkurssag blev åbnet mod skyldneren

kreditorer skal gives gunstigere betingelser for betalingen af deres fordringer, end hvis en konkurssag var blevet indledt mod skyldneren, idet der tages hensyn til prioritetsrækkefølgen og andre regler for betaling af prioritetsfordringer, almindelige og efterstillede fordringer samt sikrede fordringer i konkurssager, og

driften af skyldners forretning eller den levedygtige del heraf fortsætter.

Økonomisk omstrukturering foretages ved at skyldner beder kreditorer om at indvillige i at få deres almindelige fordringer reduceret eller deres betaling udskudt. Skyldner skal tilbyde alle kreditorer en lige stor betalingsprocent af deres almindelige fordringer, samme frister for deres betaling og samme rente fra tidspunktet for indledningen af forhandlingerne om tvangsakkord, til fristen for deres betaling udløber. Hvor skyldner er et kapitalsselskab, kan skyldner bede kreditorerne om at vælge enten:

at acceptere en reduktion og en udskydelse af forfaldsdatoen for vedkommendes almindelige fordringer, eller

at fordringerne overføres til skyldner som et naturaliebidrag på grundlag af en aktiekapitalstigning for skyldneren (*ombytning af gæld til aktier*).

Et tvunget forlig påvirker ikke prioritetsfordringer eller ekskluderede rettigheder. Efterstillede fordringer ophører. Sikrede fordringer kan kun omstruktureres frivilligt i et tvunget forlig. I **tvungne forligssager vedrørende store, mellemstore eller små virksomheder** kan sikrede fordringer blive omstruktureret ved at udskyde forfaldsdatoen eller sænke renten, så en beslutning med et flertal på 75 % også er gældende for de kreditorer, der har en separationsret, og som ikke stemmer for tvangsakkorden. I disse sager er en eksklusion af en levedygtig del af skyldneres forretning for en anden virksomhed (*spin-off*) mulig som en foranstaltning for økonomisk omstrukturering. Det er også tilladt at omstrukturere separationsrettigheder til en fælles separationsret (dette kræver et flertal på 85 %).

Konkurssager mod en juridisk person

Konkurssager gennemføres med det formål at realisere konkursboet og betale kreditorerne. Som en generel regel kan en kontrakt vedrørende salget af den konkursramte skyldners ejendom indgås i form af en offentlig auktion eller et bindende tilbud. En offentlig auktion kan arrangeres ved at forhøje eller nedsætte startprisen. I konkurssager kan en virksomheds forretning eller aktivitet tilbageholdes ved at sælge virksomheden på en offentlig auktion som en forretningsenhed eller ved at sælge dens levedygtige dele (*salg af en forretning som en igangværende virksomhed*).

Inden betalinger foretages til kreditorer, udelukkes det beløb, der er nødvendigt til at betale konkursagens omkostninger, fra konkursboet. Kreditorer bliver betalt i følgende rækkefølge: separationskreditorer, hvis fordring blev sikret af en separationsret (for eksempel et realkreditlån), bliver betalt først fra den ejendom, der var genstand for sikkerheden; dernæst kreditorer for fordringer i henhold til kontrakter eller andre retshandler, der blev afsluttet af den konkursramte skyldner i perioden fra åbning af den tvungne forligssag til åbning af konkursagen, bliver betalt i overensstemmelse med reglerne for begrænsning af virksomhed i tvungne forligssager som anført ved lov; dernæst bliver kreditorer med privilegerede fordringer (arbejdstagere) betalt og så andre kreditorer — kreditorer for ikke-sikrede, almindelige fordringer og kreditorer for efterstillede fordringer. Eventuelle restdele fra den realiserede ejendom fordeles blandt aktionærerne.

Personlig konkurs

Ligesom i konkursager vedrørende juridiske enheder forestås personlige konkursager for forholdsmæssig og samtidig betaling af alle kreditorfordringer. Derfor bliver kreditorer betalt fra skyldnerens ejendom, forholdsmæssigt og samtidigt. Konkursboet omfatter al ejendom tilhørende den overforgældede person ved åbningen af konkursagen, medmindre den er ekskluderet fra fuldbyrdelse i henhold til bestemmelserne i loven om civil fuldbyrdelse og sikkerhed (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*). Da en fysisk person, i modsætning til en juridisk person, ikke ophører med at eksistere ved konkursagens udgang, ophører kreditorers fordringer, som ikke blev betalt i konkursagen, ikke. I modsætning til kreditorernes fordringer i en juridisk enheds konkursag ophører fuldbyrdelsen af fordringer i en personlig konkursag ikke efter konkursagens afslutning. En afgørelse vedrørende afslutning af en personlig konkursag, der omfatter en liste over ubetalte, godkendte fordringer, er en måde, hvorpå ubetalte kreditorer kan søge fuldbyrdelse af disse fordringer. For at blive fritaget fra sine forpligtelser får den konkursramte skyldner mulighed for at fremsætte en anmodning inden afgørelsen om afslutningen af en konkursag udstedes, hvori han eller hun anmoder om friholdelse fra sine forpligtelser, der er opstået inden åbningen af den personlige konkursag, og som ikke vil blive betalt i henhold til denne sag. Hvor den konkursramte skyldner indgiver en petition om fritagelse fra sine forpligtelser, og hvor sagen om friholdelse fra forpligtelser efter den fuldførte verificeringsperiode er blevet løst, vil den del af hans forpligtelser, som ellers kunne fuldbyrdes på grundlaget af en afgørelse om afslutning af konkursagen, blive frafaldet, og efterfølgende vil kreditorernes ret til at fuldbyrde den i domstolen ophøre. Selv hvor friholdelse fra forpligtelser er til fordel for skyldneren, påvirker fritagelsen ikke følgende typer skyldnerforpligtelser:

1. Arbejdstageres prioritetsrettigheder
2. Fordringer mod den konkursramte skyldner baseret på lovbeholdet underhold, erstatning for skader, der opstår fra en reducere af grundlæggende aktiviteter eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt godtgørelse for mistet underhold, hvis den underholdspligtige er afgået ved døden
3. Fordringer for monetære straffe eller inddrivelse af en økonomisk fordel opnået ved en strafbar handling afsagt i straffesagen
4. Fordringer i henhold til en betinget dom, der er betinget af tilbageførelse af en økonomisk fordel opnået ved en strafbar handling eller oprejsning for skader forårsaget af en strafbar handling
5. Fordringer for bøder eller inddrivelse af en økonomisk fordel opnået ved en mindre lovovertrædelse afsagt i sager for mindre lovovertrædelser
6. Fordringer for inddrivelse af ulovligt erhvervet ejendom, og
7. Fordringer for bestemmelsen om oprejsning for skader forårsaget bevidst eller gennem grov uagtsomhed.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

Tvungne forligssager afsluttes af en endelig domsafgørelse, der bekræfter tvangsakkorden.

Enhver kreditor, hvis fordring berøres af en tvangsakkord, kan anmode domstolen om annullering af den bekræftede tvangsakkord, hvor den insolvente skyldner kan betale en stor del af eller alle sådanne kreditorers almindelige fordringer. En retssag, der søger en anfægtelig fordring, skal indgives inden for seks måneder efter, fristen for betaling af en sådan fordring udløber, som fremsat i det bekræftede, tvungne forlig.

Enhver kreditor berørt af en bekræftet tvangsakkord kan anmode domstolen om annullering af det bekræftede, tvungne forlig, når det opnås på svigagtig vis. En retssag til fastlæggelse af en anfægtelig fordring skal indgives inden for to år efter, en afgørelse vedrørende bekræftelse af tvangsakkorden er blevet endelig.

Den domstol, der udstedte afgørelsen vedrørende bekræftelse af en tvangsakkord, er kompetent til at afgøre retssagen.

I en afgørelse, hvor en domstol annullerer det bekræftede, tvungne forlig, kan domstolen beordre skyldneren til at betale alle ubetalte dele af fordringer, som blev påvirket af det bekræftede, tvungne forlig, inden for en periode fastsat af domstolen, som ikke kan være mere end ét år efter, beslutningen bliver endelig.

Afslutning af konkursager mod en juridisk person

Konkursager mod en juridisk person er afsluttet efter en afgørelse vedrørende afslutningen af konkursagen. Domstolen udsteder denne afgørelse på grundlag af kuratorens endelige rapport, som udarbejdes, når kuratoren har fuldført alle handlinger fremsat ved lov og på grundlag af kreditorudvalgets udtalelse. Kurator skal indgive en endelig rapport til domstolen inden for én måned efter fuldbyrdelse af den endelige fordeling.

Hvis den konkursramte skyldner er i besiddelse af ejendom, efter en domstol har udstedt en afgørelse vedrørende konkursagens afslutning, kan konkursagen mod skyldneren indledes for den ejendom, der blev fundet senere, efter anmodning fra en kreditor, som var berettiget til at udføre processuelle handlinger i konkursagen mod skyldneren, og hvis berettigelse til at deltage ikke ophørte inden konkursagens afslutning eller efter anmodning fra en af den konkursramte skyldners aktionærer.

Afslutning af personlig konkurs

Personlig konkurs er lukket efter en afgørelse vedrørende afslutning af konkursagen.

Hvis **friholdelse fra forpligtelser er blevet bevilget** en skyldner i en personlig konkurs, kan enhver kreditor, hvis fordring er påvirket af den endelige afgørelse om friholdelse fra forpligtelser, bede domstolen om at annullere friholdelsen fra forpligtelser, der var genstand for afgørelsen, når skyldneren, der opnåede afgørelsen om friholdelse fra forpligtelser ved at skjule eller fejlagtigt fremsætte oplysninger om sin ejendom eller gennem anden svig. En retssag skal indgives inden for tre år efter, afgørelsen om friholdelse fra forpligtelser bliver endelig (artikel 411 i ZFPPIPP). Kreditorer, som — efter afgørelse om friholdelse fra forpligtelser blev endelig — finder ejendom tilhørende skyldneren, der var i skyldnerens besiddelse, inden fritagelsen fra forpligtelser blev bevilget (og skjult), kan også søge annullering af friholdelsen fra forpligtelser ved at anmode om indledning af en konkursag mod sådan ejendom. I dette tilfælde behøver retssagen om annullering af friholdelsen fra forpligtelser ikke at blive bragt for domstolen inden for fristen på tre år.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Alle kreditorer skal stå for deres egne omkostninger forbundet med deltagelse i **insolvenssager**.

I **tvangsakkorder, der blev åbnet på begæring fra skyldneren** hæfter skyldneren for sagsomkostningerne og alle andre udgifter.

I **tvangsakkorder mod store, mellemstore eller små virksomheder, der blev indledt på begæring fra kreditorer**, betales de indledende sagsomkostninger af andrageren i sagen. I denne sag står andrageren også for omkostningerne til kuratorens gebyrer. Skyldneren, mod hvem sagen rejses, hæfter for omkostningerne pådraget for følgende betalinger:

- i henhold til kontrakter, der afsluttes med kvalificerede rets- og finansrådgivere vedrørende rets- og finanstjenester, som er nødvendige til at udarbejde rapporten om skyldnerens økonomiske situation og aktiviteter, planen for økonomisk omstrukturering og andre dokumenter, der skal indsendes som en del af forslaget om tvunget forlig;
- i henhold til en kontrakt med en revisor vedrørende revision af rapporten om skyldnerens økonomiske situation og aktiviteter, og

- i henhold til en kontrakt med en autoriseret valuar om vurdering af planen for økonomisk rekonstruktion.

I **konkurssager** opkræves sagsomkostninger og udgifter under sagen til konkursboet, inden fordringer betales fra det disponible bo. Hvor en begæring om indledning af en konkurssag indgives af en kreditor, skal kreditoren betale et depositum til dækning af de indledende omkostninger for konkurssagen, mens han eller hun bevarer retten til at inddrive det forskud, der er betalt i overensstemmelse med reglerne for betaling af omkostningerne for konkurssagen.

I **forebyggende rekonstruktionssager** skal skyldner tilbagebetale sin forholdsmæssige del af omkostningerne til de kreditorer, der deltog i sagen, der i overensstemmelse med generelt fastsatte forretningsmetoder som regel dækkes af skyldneren. Skyldner og kreditorer aftaler inddrivelse af disse omkostninger i aftalen om økonomisk rekonstruktion.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Betingelser for ugyldighed

Kreditorer og kurator har ret til at anfægte en skyldners retshandler. En retssag indledes eller en indsigelse indgives mod den person, til hvis fordel den ugyldige handling blev begået.

Alle retshandler kan anfægtes (herunder udeladelser), der resulterer i, at konkurskreditorer modtager uens eller reduceret betaling eller i, at en bestemt kreditor sættes i en gunstigere position (der giver kreditorer fordel, hvortil der henvises som det **objektive element ved ugyldighed**). Ved anfægtelse skal andrager bevise, at den part, som havde fordel af den anfægtelige handling, kendte til, eller burde have kendt til skyldnerens dårlige økonomiske forhold (det **subjektive element ved ugyldighed**). Loven foreskriver retsformodninger, når den forudsætter, at dette forhold er opfyldt, og sager, hvor det ikke er muligt at anfægte retshandler. Loven foreskriver endvidere indholdet i stævningen og metoden til at søge ugyldighed i detaljer.

Periode, hvor anfægtelige handlinger kan begås

Retshandler, der kan anfægtes i konkurssager, er dem, der er begået i perioden fra det sidste år inden indgivelsen af en begæring om indledning af en konkursbehandling til indledningen af konkursbehandlingen. En ubetalt retshandel (eller retshandler af uforholdsmæssigt lav modværdi) kan anfægtes, når den er blevet begået i perioden, der starter 36 måneder inden indgivelsen af begæringen om indledning af en konkursbehandling og slutter efter åbning af konkurssagen. En retssag angående ugyldighed skal indgives inden for 12 måneder efter, en afgørelse om åbning af en konkurssag bliver endelig.

Hvilke handlinger kan ikke anfægtes

Det er ikke muligt at anfægte retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner under forhandlinger om tvangsakkord i overensstemmelse med retsregler, der er gældende for udførelsen af en skyldners forretning i sagen; retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner for at betale kreditorfordringer forholdsmæssigt, inden for de frister og med de renter, der er anført i en bekræftet tvangsakkord, samt betalinger af veksler eller checks, hvis modparten skulle modtage en betaling, for at den konkursramte skyldner ikke mister retten til inddrivelse fra en anden person, der er forpligtet i henhold til vekslen eller checken.

Retshandler, der foretages af skyldneren for at betale kreditorfordringer eller for at udføre andre forpligtelser i overensstemmelse med en bekræftet aftale om økonomisk omstrukturering, kan heller ikke anfægtes.

Særlige karakteristika ved personlig konkurs

Ugyldighedsperioden for ubetalte retshandler og for retshandler, der foretages af den konkursramte skyldner til fordel for en tæt tilknyttet person, er fem år ved personlig konkurs. Denne regel omfatter kontrakter med tæt tilknyttede fysiske personer samt juridiske personer, der er tilknyttet den konkursramte skyldner, eller tæt tilknyttede fysiske personer. Disse er juridiske personer, hvor en konkursramt skyldner eller personer, som skyldneren er nært tilknyttet, individuelt eller sammen ejer mindst en andel på 25 % i indskudt kapital eller har en andel på 25 % af stemmerettighederne, eller retten til at beskikke eller tilbagekalde personer bemyndiget til at repræsentere den juridiske person, eller disse personer er bemyndiget til at repræsentere den juridiske person eller til fordel for virksomheder, der er tilknyttet dem.

Sidste opdatering: 23/05/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Finland

Insolvens betyder, at en skyldner ikke er i stand til opfylde sine forfaldne forpligtelser, og at den manglende betalingsevne ikke antages at være forbigående. Her henviser insolvensbehandlingen til en procedure, som finder anvendelse på alle skyldnerens forpligtelser samtidigt.

I Finland skelnes der mellem tre forskellige grader af insolvens: konkurs, rekonstruktion af en virksomhed og gældssanering for en privatperson. Konkurs er underlagt bestemmelserne i konkursloven (*Konkurssilaki* 120/2004), som trådte i kraft den 1. september 2004. Loven om rekonstruktion af virksomheder (*Laki yrityksen saneerauksesta* 47/1993) og loven om gældssanering for privatpersoner (*Laki yksityishenkilön velkajärjestelystä* 57/1993) trådte i kraft den 8. februar 1993.

Konkurs er en likvidationsbehandling rettet mod at realisere skyldnerens aktiver og fordele provenuet til kreditorerne. Rekonstruktion af virksomheder og gældssanering for privatpersoner er rehabiliteringsprocedurer, der sigter mod at genoprette den finansielle soliditet og tillade skyldnere at overvinde deres finansielle vanskeligheder.

En skyldner kan også indgå en aftale med kreditorerne om betaling af gæld og andre arrangementer uden for en officiel insolvensbehandling. Der findes ingen retlige bestemmelser vedrørende arrangementer, som finder sted på frivillig basis.

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Konkurs

Konkurs er almenlydig, hvorfor både fysiske og juridiske personer kan erklæres konkurs. En juridisk person kan erklæres konkurs, selvom denne er slettet fra det relevante register eller er blevet opløst. En afdød persons bo kan ligeledes erklæres konkurs.

Rekonstruktion

Enhver virksomhed, som udfører økonomisk aktivitet, kan gøres til genstand for rekonstruktionsbehandling. Dette gælder også for private erhvervsdrivende. Visse virksomheder som f.eks. kredit- og forsikringsinstitutioner er dog underlagt særlig regulering og kontrol og ligger uden for rekonstruktionsbehandlingens rammer.

Gældsjustering

Gældsjustering kan kun ydes til en fysisk person. En fysisk person, som driver en privat erhvervsaktivitet, eller som driver en erhvervsaktivitet i et ubegrænset partnerskab, eller som en generel partner i et begrænset partnerskab, kan også bevilges gældsjustering under visse betingelser.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Det generelle krav for åbning af alle tre typer insolvensbehandling er, at skyldneren er insolvent. Insolvens betyder, at en skyldner ikke er i stand til opfylde sine forfaldne forpligtelser, og betalingsudygtigheden ikke antages at være forbigående. Rekonstruktionsbehandling kan også indledes, hvis skyldneren risikerer insolvens.

Konkurs

En konkursbegæring indgives enten af skyldneren eller en fordringshaver. Den generelle forudsætning for en konkurserklæring er skyldnerens insolvens. Konkursloven indeholder bestemmelser om insolvens for at gøre det nemmere at fastslå, om en person er insolvent. En skyldner, som opfylder disse betingelser, anses for at være insolvent, medmindre andet bevises.

En skyldner erklæres insolvent, hvis:

1. Skyldneren erklærer at være insolvent, og der ikke foreligger særlige grunde til ikke at acceptere denne erklæring;
2. Skyldneren har indstillet sine betalinger;
3. Det gennem fuldbyrdelsesprocedurer i seks måneder forud for indgivelsen af konkursbegæringen er blevet fastslået, at skyldneren ikke til fulde kan opfylde sine gældsforpligtelser, eller
4. En skyldner, som er eller har været forpligtet til at føre regnskaber i året forud for konkursbegæringen, ikke har tilbagebetalt et klart og skyldigt krav til fordringshaver inden for en uge efter modtagelsen af en påmindelse.

En fordringshaver kan indgive konkursbegæring, hvis dennes krav til skyldneren er baseret på en domskendelse eller andet grundlag for fuldbyrdelse, en forpligtelse underskrevet af skyldner, som ikke bestrides af skyldneren med indlysende begrundelse, eller kravet fremgår klart på anden måde. Det skyldige beløb behøver ikke være forfaldent. Konkursbegæring er underlagt begrænsninger på grundlag af ubetydelige fordringer og i tilfælde, hvor fordringshaver er i besiddelse af en sikkerhed for fordringen.

Retten udpeger en kurator for boet og sikrer, at en bekendtgørelse om konkurs indrykkes i Finlands Tidende uden forsinkelse. Bekendtgørelsen kan også indrykkes i ethvert dagblad. Det er kurators pligt at underrette fordringshaverne om indledningen af konkursbehandlingen. En bekendtgørelse om indledningen af konkursbehandlingen skal også, blandt andet, indskrives i registeret over konkurser og rekonstruktioner, handelsregisteret, ejendoms- og pantelånsregisteret, skibsregisteret, registeret over skibe under bygning, luftfartøjsregisteret, virksomhedslånerregisteret, motor- og førerregisteret samt registeret over dematerialiserede værdipapirer.

Rekonstruktion

En begæring om rekonstruktionsbehandling kan indgives af skyldneren eller en fordringshaver. De fleste begæring indgives af skyldneren.

Sager om rekonstruktion kan indledes, hvis skyldneren er insolvent, og der ikke findes juridiske hindringer for sagens indledning. En sådan hindring findes for eksempel, hvis det er sandsynligt, at en sådan rekonstruktionsbehandling ikke vil afhjælpe insolvensen, eller hvis skyldnerens aktiver ikke er fyldestgørende til at dække omkostningerne i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen. Rekonstruktionsbehandlinger kan også indledes, hvis skyldneren løber en umiddelbar risiko for insolvens. Rekonstruktionsbehandlinger på baggrund af en umiddelbar risiko for insolvens kan indledes på begæring fra en fordringshaver, såfremt fordringen er forbundet med en betydelig finansiel interesse. Derudover kan rekonstruktionsbehandlingen indledes, hvis mindst to fordringshavere, hvis samlede fordringer udgør mindst en femtedel af skyldnerens kendte gæld, indgiver en begæring i fællesskab med skyldneren eller erklærer, at de støtter skyldnerens begæring.

Retten skal indrykke en bekendtgørelse om kendelsen om indledning af rekonstruktionsbehandlingen i Finlands Tidende. Det er rekonstruktørens pligt at underrette fordringshaverne om behandlingens indledning. Indledningen af rekonstruktionsbehandlingen skal også bekendtgøres til visse myndigheder, ligesom den blandt andet skal indskrives i registeret over konkurser og rekonstruktionsbehandlinger, handelsregisteret og ejendoms- og pantelånsregisteret. De juridiske konsekvenser af den indledte rekonstruktionsbehandling træder automatisk i kraft fra datoen for afgørelsen om behandlingens indledning. Efter indgivelse af begæringen kan retten på anmodning fra andrager eller skyldner beordre en standsning af tilbagebetaling af gælden og sikkerhedsstillelse for gælden, eller et forbud mod inkasso eller udlæg eller andre håndhævelsesforanstaltninger, før sagen indledes.

Gældsjustering

En gældsjustering træder i kraft med virkning fra tidspunktet for skyldnerens indgivelse af begæring herom. Indledningen af gældsjustering kræver, at skyldneren er insolvent og ikke med rimelighed kan forventes at forbedre sin evne til at kunne afdrage på gælden. Den væsentligste årsag til insolvensen skal være en væsentlig nedgang i skyldnerens betalingsevne på grund af omstændigheder, der ikke primært kan henføres til skyldneren, som for eksempel sygdom. Gældsjustering kan også bevilges, hvis der foreligger anden god grund til gældsjustering set i lyset af gældens størrelse og skyldnerens andre passiver og dennes evne til at betale dem tilbage. Ved vurderingen af skyldnerens evne til at betale inddrages for eksempel skyldnerens aktiver, indtægter og indtjeningspotentiale.

Der må ikke findes nogen hindring i loven for gældsjustering (f.eks. gæld opstået gennem en lovovertrædelse eller hensynsløs og uansvarlig gældsstiftelse). Dog kan gældsjustering bevilges på trods af en generel hindring, hvis der foreligger en god grund hertil. I sådanne tilfælde lægges der særlig vægt på skyldnerens foranstaltninger med henblik på tilbagebetaling af gælden, hvor længe de skyldige beløb har været forfaldne og andre omstændigheder, som vedrører skyldneren, samt gældsjusteringens betydning for både skyldner og fordringshaver.

De juridiske virkninger af den indledte gældsjustering træder automatisk i kraft fra datoen for afgørelsen om behandlingens indledning. Efter indgivelsen af begæringen kan retten på anmodning fra skyldner beordre en midlertidig standsning i gældens tilbagebetaling og sikkerhedsstillelse for gælden, eller et forbud mod inkasso eller udlæg og andre håndhævelsesforanstaltninger før behandlingen indledes.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Konkurs

De aktiver, som skyldneren er i besiddelse af ved indledningen af konkursbehandlingen, samt de aktiver, som skyldneren erhverver før konkursbehandlingen afslutning, indgår alle som aktiver i konkursboet. Provenuet fra aktiver i konkursboet samt indkomster fra boet, og aktiver, der er erhvervet af konkursboet som substitution, indgår ligeledes i konkursboet.

Som hovedregel indgår aktiver, der ikke kan gøres udlæg i, ikke i konkursboet. Desuden indgår aktiver, som er erhvervet efter indledningen af konkursbehandlingen, eller en fysisk persons indtægt, heller ikke i konkursboet.

Rekonstruktion

I forbindelse med rekonstruktionsbehandlinger udarbejdes en rekonstruktionsplan for skyldneren. Planen skal for eksempel indeholde en oversigt over skyldnerens finansielle status, dvs. aktiver, passiver og skyldnerens andre virksomheder. Rekonstruktionsplanen skal udarbejdes på grundlag af skyldnerens samlede aktiver på tidspunktet for behandlingen. Tvangsinddrivelse er også mulig: En transaktion, som i tilfælde af konkurs kunne have været omstødt, kan omstødes under en rekonstruktionsbehandling på samme grundlag som i tilfælde af konkurs.

Selvom det under ekstraordinære omstændigheder er muligt at ændre en rekonstruktionsplan efter dens godkendelse, så kan fyldestgørelsen til de enkelte kreditorer ikke længere øges i forbindelse med en ændring af planen. Dog kan aktiver, der er overført til skyldneren efter godkendelsen af rekonstruktionsplanen, af fordringshaverne lægges til grund for fordringer på skyldneren om supplerende betalinger. Skyldneren kan pålægges supplerende betalinger, hvis skyldnerens finansielle situation vurderes som forbedret i sammenligning med tidspunktet for planens udarbejdelse. Fordringer om supplerende ydelser kan anmeldes, hvis der er grund til at kræve sådanne ydelser, og anmeldelsen skal fremsendes til retten senest ét år efter den afsluttende rapport er fremlagt for retten.

Gældsjustering

Når en skyldners tilbagebetalingsevne vurderes, skal der for eksempel tages hensyn til midler, som stammer fra likvidation af skyldnerens aktiver, skyldneres indtægt og indtjeningspotentiale, de nødvendige leveomkostninger og underholdspligt. I tilfælde af gældsjustering skal tilbagebetalingsplanen svare til skyldnerens tilbagebetalingsevne, og planen skal bekræftes af skyldneren. I forbindelse med gældsjustering skal alle skyldnerens indtægter, der overskrider dennes nødvendige leveomkostninger og underholdsbidrag, anvendes til at dække gælden sammen med andre aktiver, som ikke hører med til skyldnerens grundlæggende fornødenheder. Skyldners aktiver, der anses for at indgå i de grundlæggende fornødenheder, omfatter ejerbolig, som er skyldners hjemsted, boligens indretning, for så vidt det er rimeligt, samt skyldners personlige effekter og arbejdsredskaber, der med rimelig kan anses for nødvendige. Aktiver, der betragtes som hørende med til skyldnerens grundlæggende fornødenheder, kan kun indfries i de tilfælde, som er fastsat ved lov.

Derudover kan betalingsplanen pålægge skyldneren at foretage supplerende betalinger i tilfælde af ekstra indkomst eller aktiver, som skyldner modtager, mens betalingsplanen er aktiv. Skyldneren er forpligtet til at overdrage fordringshaverne en vis andel af enhver gave og andre engangsbetalinger, som skyldner modtager, mens betalingsplanen er aktiv. Hvis skyldnerens indkomst overskrider indkomsten, som er lagt til grund for betalingsplanen, kan skyldner pålægges at betale en vis andel af den ekstra indkomst til fordringshaverne.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Konkurs

Afgørelsen om konkurs træffes af en domstol. Domstolen udpeger også en kurator. En person kan udpeges som kurator, hvis han eller hun giver samtykke hertil, har de nødvendige evner, færdigheder og erfaring til at udføre opgaven og i øvrigt er egnet til rollen. Boets kurator må ikke have forbindelse til skyldner eller fordringshaver, som kan påvirke kurators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne eller kurators evne til at udføre opgaven på en hensigtsmæssig måde. En juridisk person kan ikke udpeges som kurator.

Kurator har en central rolle i bostyret under konkursbehandlingen. Kurator har blandt andet pligt til at repræsentere konkursboet, mødes med boets aktuelle ledelse, udarbejde status over inventar og en beskrivelse af skyldneren, modtage anmeldelse af fordringer og udarbejde listen over udlodning. Kurator står også for forvaltning og salg af aktiver, som tilhører boet samt udlodning af midlerne.

Ved konkursens indledning mister skyldneren rådigheden over konkursboets aktiver. Skyldner skal samarbejde, så konkursbehandlingen kan bringes til en afslutning. Skyldner skal videregive alle oplysninger til kurator, som er nødvendige for udarbejdelsen af status over inventar og attestere boets opgørelse.

Skyldner har ret til at modtage oplysninger om boet, deltage i møder med fordringshaverne og give sin mening til kende i forbindelse med afgørelser.

Rekonstruktion

Når behandlingen om rekonstruktion af en virksomhed indledes, skal retten udpege en rekonstruktør. Rekonstruktøren skal være en myndig person, kendt for at være ærlig, må ikke være gået konkurs og skal have fuld juridisk kompetence. Denne person skal besidde de evner, færdigheder og erfaring, som er nødvendig for opgavens udførelse. Rekonstruktøren må ikke have forbindelse til skyldner eller nogen fordringshaver, som kan påvirke administrators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne. En juridisk person kan ikke udpeges som rekonstruktør.

Rekonstruktøren er ansvarlig for at realisere formålet med behandlingen og beskytte fordringshavernes interesser. Rekonstruktøren udarbejder en rapport over skyldners aktiver og passiver samt et forslag til en rekonstruktionsplan. Rekonstruktøren fører også tilsyn med skyldnerens aktiviteter.

Retten kan nedsætte et kreditorudvalg, der repræsenterer fordringshaverne og kan fungere som et rådgivende organ for kurator under dennes udøvelse af sit hverv. Hvis det skønnes unødvendigt på grund af et lille antal fordringshavere, eller af anden årsag, nedsættes ikke noget kreditorudvalg.

Skyldner bevarer rådigheden over sine aktiver, medmindre andet er fastsat ved lov. Når behandlingen er indledt, kan skyldner dog ikke f.eks. stifte yderligere gæld uden kurators samtykke, medmindre gælden er forbundet med skyldnerens regelmæssige aktiviteter, og dens beløb og vilkår ikke er usædvanlige. På anmodning fra rekonstruktøren eller en fordringshaver kan skyldneres rådighed også begrænses på andre måder, hvis der er risiko for, at denne handler på en måde, som kan skade eller svække fordringshaverens interesser. Skyldneren er forpligtet til at samarbejde med og afgive oplysninger til retten, kurator og kreditorudvalg. Skyldneren er fortsat berettiget til at udøve sin ret til handling i verserende eller kommende retssager, medmindre rekonstruktøren beslutter at udøve skyldnerens ret til handling.

Gældsjustering

Hvor det er nødvendigt kan retten udpege en kurator for gældsjustering og, hvor det er nødvendigt, for afklaring af skyldners finansielle status, likvidation af dennes aktiver eller til gennemførelsen af gældsjusteringen. En person kan udpeges som kurator, hvis denne er voksen, kendt for sin integritet, ikke er gået konkurs, ikke er underlagt kompetencerestriktioner og indvilliger i udpegelsen. Kurator skal have den nødvendige kompetence, evner og erfaring, som dennes hverv kræver. Kurator må ikke have en sådan forbindelse til skyldner eller nogen fordringshaver, som kan påvirke administrators uafhængighed af skyldner eller upartiskhed over for fordringshaverne. En juridisk person kan ikke udpeges som rekonstruktør.

Det er kuratorens pligt, hvis nogen, at udarbejde forslag til betalingsplan og udføre andre hverv, som retten pålægger kurator. Når betalingsplanen udarbejdes, skal kurator forhandle med skyldner og fordringshavere og give dem de nødvendige oplysninger om gældsjusteringen samt give dem mulighed for at fremsætte en erklæring om andragendet og forslaget til betalingsplan. Kurator kan også udpeges til at varetage likvidationen af skyldners aktiver samt udlodning af midlerne fra likvidationen til fordringshaverne. Hvis der ikke er udpeget en kurator, er skyldner ansvarlig for udarbejdelse af et forslag til betalingsplan. Det er op til retten at bestemme, hvornår behandlingen af gældssanering for en fysisk person skal indledes. Retten er ligeledes ansvarlig for at bekræfte betalingsplanen.

Skyldner bevarer boet og retten til besiddelse til sine aktiver. Men alle skyldners aktiver, som ikke anses for at høre til de basale fornødenheder, skal anvendes til at dække gælden. Skyldner har pligt til at videregive alle oplysninger, der er relevante for gældsjusteringen, til retten, fordringshaverne og, hvis en sådan er udpeget, kurator. Skyldner skal endvidere bidrage til passende gennemførelse af gældsjusteringen.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Konkurs

Med forbehold for visse undtagelser har fordringshaver ved konkursbehandlings start i ret til at anmelde et krav om modregning for en gæld til skyldneren, også selvom gælden eller fordringen endnu ikke er forfalden. Denne ret til modregning finder ikke anvendelse på et krav, som ikke giver fordringshaveren ret til fyldestgørelse fra konkursboet, eller et krav, som har lavere prioritet end andre fordringer. Fordringshaver har pligt til at afgive oplysninger om en fordring, der skal anvendes som modregning.

Rekonstruktion

På trods af inkassoforbud har en fordringshaver ved behandlingens start ret til at anmelde fordring om modregning for gæld til skyldner på de samme betingelser som i konkursbehandlingen. Fordringen om modregning skal også forkyndes for rekonstruktøren. Retten til modregning finder ikke anvendelse for et kreditinstituts modregning af midler, som skyldner har indbetalt til et depot på det pågældende institut fra det øjeblik spærringen af midlerne træder i kraft, eller senere, eller på midler, der er deponeret i kreditinstituttet på tidspunktet for overførslen til skyldners konto, og denne konto kan anvendes til betalinger.

Gældsjustering

Når gældsjusteringen er indledt kan ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld, som er underlagt udsættelse, eller for at sikre betaling heraf. Udsættelsen af gældsinddrivelsen omfatter også modregning mellem skyldnerens tilgodehavender og gæld til fordringshaver. Denne udsættelse gælder dog ikke for modregning af skatter.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Som hovedregel forbliver kontrakter, der ikke er omfattet af fordringer, som indgår i insolvensbehandlingen, gyldige og uændrede under alle former for insolvensbehandling.

Konkurs

Hvis skyldneren, når konkursbehandlingen indledes, ikke har opfyldt en gensidigt bebyrdende aftale, hvor skyldner indgår som aftalepart, kan den anden kontraherende part forlange, at boet tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Indtræder boet i aftalen og stiller acceptabel sikkerhed for dens opfyldelse, kan aftalen ikke opsiges. Dog kan den anden kontraherende part opsige aftalen, hvis den er af personlig karakter, eller der foreligger anden, særlig grund, hvorfor der ikke andre fordringer til den anden aftalepart om at forblive under aftale med konkursboet.

Derudover kan en enkelt transaktion annulleres med begrundelse i inddrivelse som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo (*Laki takaisinsaannista konkurssipesään* 758/1991).

Rekonstruktion

Påbegyndelse af en rekonstruktionsbehandling har ingen effekt på skyldnerens eksisterende virksomhed, medmindre andet er foreskrevet ved lov. En lejekontrakt eller kreditleaseaftale, hvor skyldneren er lejeren, kan opsiges af skyldneren, så den ophører to måneder efter opsigelsens forkyndelse. En person, som inden behandlingen påbegyndes, har indgået en kontraktmæssig forpligtelse til skyldner, men som ikke har afsluttet kontraktydelsen på tidspunktet for behandlingens indledning, har ret til vederlag for ydelsen, hvis dens resultat kan anses for at være en regulær del af skyldnerens aktiviteter. Hvis spørgsmålet vedrører en anden type kontrakt indgået før behandlingens indledning, og hvis skyldner på tidspunktet for behandlingens indledning ikke har opfyldt sin betalingsforpligtelse i henhold til kontrakten, skal kurator på anmodning fra modparten oplyse, om skyldner vil opfylde sin del af kontrakten. Hvis svaret er negativt, eller hvis det ikke gives inden for en rimelig tid, har modparten ret til at annullere aftalen. En aftale i henhold til hvilken skyldneren skal foretage en betaling baseret på eller i tilknytning til en rekonstruktion af gæld, bliver ugyldig, medmindre betalingsforpligtelsen er baseret på den godkendte rekonstruktionsplan.

Hvis en arbejdsgiver er omfattet af rekonstruktionsbehandlingen, har arbejdsgiveren ret til af opsige ansættelseskontrakten med et varsel på to måneder og på visse betingelser, uanset kontraktens varighed.

En transaktion, som i tilfælde af konkurs kunne have været omstødt, kan på fordringshavers anmodning omstødes under en rekonstruktionsbehandling på samme grundlag, som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo.

Gældsjustering

Skyldneren skal afgive værdier, som ikke er omfattet af de basale nødvendigheder, og som er opnået på grundlag af delvis betaling eller en afbetalingsordning. Skyldneren har ret til at ophæve lejemålskontrakter, hvor skyldneren er lejer, eller opsige andre typer forbrugeraftaler eller afbetalingsordninger med virkning fra to måneder efter opsigelsens forkyndelse. En person, som inden behandlingen påbegyndes, har indgået en kontraktmæssig forpligtelse til skyldner, men som ikke har afsluttet kontraktydelsen på tidspunktet for behandlingens indledning, har ret til vederlag for ydelsen, hvis dens resultat kan anses for at være en regulær del af skyldnerens aktiviteter. En kontrakt, i henhold til hvilken skyldner er ansvarlig på grundlag af eller i forbindelse med gældsjusteringen, vil være ugyldig, medmindre ansvaret er fastlagt i betalingsplanen eller er foreskrevet af loven.

En transaktion, som i tilfælde af konkursbehandling i stedet for gældsjustering kunne have været omstødt, kan på fordringshavers anmodning omstødes under en gældsjustering på samme grundlag som anført i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Konkurs

Når konkursbehandlingen er indledt, kan ingen foranstaltninger anvendes mod konkursboet med henblik på at opnå et grundlag for inddrivelse af en fordring i en konkursbehandling, og der kan ikke gennemføres fuldbyrdesforanstaltninger på aktiverne i konkursboet med henblik på inddrivelse af en fordring i et konkursbo. Dog kan en fordringshaver, som er beskyttet ved sikkerhedsstillelse, træffe foranstaltninger til at inddrive en fordring i sikkerhedsstillelsen.

Rekonstruktion

Som hovedregel er skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingens påbegyndelse underlagt betalingsforbud, og fordringshaverne er underlagt forbud mod inddrivelse af gæld, dvs. der kan ikke træffes foranstaltninger rettet mod skyldneren med henblik på at inddrive en gæld under rekonstruktion eller for at sikre dens betaling. I visse tilfælde kan en sikret fordringshaver begære tilladelse fra retten til at udnytte sikkerheden til at opnå betaling. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis det er klart i betragtning af rekonstruktionsbehandlingen, at det ikke er nødvendigt at bevare den del af boet i skyldners besiddelse, som udgør sikkerhedsstillelsen. Som regel kan der efter behandlingens indledning ikke gennemføres forebyggende foranstaltninger baseret på officielle beslutninger rettet mod skyldneren.

Gældsjustering

Som i rekonstruktionsbehandlingen er fordringshaveren under gældsjustering omfattet af en udsættelse af inddrivelsen af gæld. Hvor en gæld er omfattet af udsættelsen af betalinger, kan ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld eller for at sikre dens betaling. Ingen foranstaltninger rettes mod skyldneren med henblik på inddrivelse af gæld til betaling eller for at sikre betaling heraf. Derudover kan skyldneren ikke pålægges sanktioner for forsinket betaling. I visse tilfælde kan en sikret fordringshaver imidlertid begære tilladelse fra retten til at udnytte sikkerheden til at opnå betaling. Dette kan for eksempel være muligt, hvis de aktiver, der tjener som sikkerhed, ikke betragtes som omfattet af skyldnerens grundlæggende fornødenheder, eller hvis skyldneren ikke behøver aktiverne til at udøve sin virksomhed.

Forringshaver kan træffe en foranstaltning eller indlede andre søgsmål for at bevare sit ret til håndhævelse eller opnå grundlag for håndhævelse. Som hovedregel kan fordringshaver også, uanset bestemmelserne om forbud mod påbegyndelse af gældsjustering, søge en kendelse om anvendelse af sikrende retsmidler og håndhævelse af en sådan kendelse.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

Konkurs

Ved konkursens indledning mister skyldneren rådigheden over konkursboets aktiver, som overgår til kurator. Som følge heraf har konkursboet ret til at antage status som part i spørgsmål vedrørende aktiver, som tilhører konkursboet: boet har forbeholdt retten til at genoptage verserende søgsmål mellem skyldner og tredjeparter, som vedrører konkursboets aktiver. Hvis konkursboet ikke benytter sig af denne mulighed, kan skyldner genoptage søgsmål. Tilsvarende forbeholdes konkursboet muligheden for at genoptage søgsmål vedrørende en verserende fordring på skyldneren. Hvis boet afslår at reagere på handlingen, og skyldner ikke er villig til at genoptage sagen, kan sagsøger begære, at sagen bringes til afgørelse.

Rekonstruktion

Skyldneren er fortsat berettiget til at udøve sin ret til handling i verserende eller andre retssager, hvori denne er part, medmindre kurator beslutter at udøve skyldnerens ret til handling. Samme bestemmelse gælder for retssager eller andre søgsmål, som vil versere, efter behandlingen af rekonstruktionen er indledt.

Rekonstruktøren har ret til at indgive søgsmål og indlede retssager eller andre, tilsvarende sager på skyldners vegne, samt udøve skyldners ret til handling i sagerne. Desuden kan rekonstruktøren modtage forkyndelser på skyldners vegne.

Gældsjustering

Indledning af en gældsjustering berører ikke verserende retssager eller skyldners ret til handling i sagerne.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Konkurs

Fordringshaver kan indgive begæring om konkurserklæring.

Fordringshaverne udøver den øverste myndighed over et bo under konkursbehandling. Rådigheden over konkursboet skal udøves af fordringshaverne for så vidt som spørgsmålet ikke skal afgøres ved lov eller behandles af kurator. Endvidere kan fordringshaverne bevare myndigheden i spørgsmål, som vedrører den aktuelle administration af boet, eller med fuldmagt overdrage en del af deres myndighed til boets kurator. Retten til at udøve fordringshaverne myndighed ligger hos de kreditorer, som har fordringer på skyldneren, og har anmeldt deres krav. Fordringshaverne rådighed over konkursboet træder i kraft, når konkursbehandlingen indledes og ophører, når konkursbehandlingen afsluttes.

Det vigtigste beslutningsorgan er fordringshaverne møde, men andre beslutningstagende procedurer kan også anvendes. Fordringshaverne kan også nedsætte et kreditorudvalg, der medvirker i forhandlingerne og fungerer som forbindelsesled mellem kurator og fordringshaverne. Den enkelte fordringshavers stemmeret afvejes i overensstemmelse med den andel af konkursboet, som fordringshaver repræsenterer. Beslutningen, som tages på kreditorudvalgets møde, skal være understøttet af fordringshavere, hvis stemmeandel svarer til mere end halvdelen af alle kreditorer, som deltager i afstemningen. I alternative beslutningsprocedurer skal stemmerne tælles på grundlag af stemmefordelingen blandt de fordringshavere, som deltager i afstemningen.

Rekonstruktion

En fordringshaver kan begære en rekonstruktionsbehandling.

Et kreditorudvalg kan nedsættes som fælles repræsentation for alle fordringshavere. Udvalget skal repræsentere alle grupper af kreditorer, og dets opgave er at bistå kurator i dennes udførelse af sit hverv og overvåge dennes aktiviteter på fordringshaverne vegne. Udvalget træffer afgørelse med simpelt flertal. Når udkastet til rekonstruktionsplanen udarbejdes, skal kurator forhandle med kreditorudvalget og, hvis nødvendigt, også med de enkelte kreditorer. Desuden har fordringshavere, eller grupper af fordringshavere, hvis krav overskrider en lovbestemt grænse, ret til at fremlægge et udkast til en rekonstruktionsplan. Når udkastet til rekonstruktionsplanen foreligger, fremsendes det til fordringshaverne til godkendelse. I tilfælde af, at der ikke findes hindringer for godkendelse af planen, kan planen godkendes med alle fordringshaveres accept eller et flertal af alle fordringshavere i grupperne af kreditorer og, under visse omstændigheder, selv uden flertalsaccept i alle kreditorgrupper.

Gældsjustering

En fordringshaver kan ikke begære om gældsjustering for en fysisk person. Dog gælder det som hovedregel, at skyldner før en begæring om gældsjustering skal undersøge muligheden for at forhandle en løsning med fordringshaverne. Fordringshaveren skal i overensstemmelse med anerkendte kreditmekanismer og fremgangsmåder ved inkasso samarbejde med henblik på at nå frem til en løsning.

Fordringshaverne skal have mulighed for at fremsætte en erklæring om begæringen om gældsjustering og om udkastet til betalingsplan. Hvor det er påkrævet, skal fordringshaverne fremlægge oplysninger om deres krav skriftligt. En godkendt betalingsplan kan på fordringshaveres anmodning ændres, eller den kan på visse grundlag bortfalde.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Konkurs

Konkursboets aktiver skal forvaltes med omhu og afvikles hurtigt. En af kurators pligter er at sørge for salget af aktiver, som tilhører konkursboet.

Konkursboet skal likvidere alle boets aktiver på den mest fordelagtige måde for boet, så resultatet af salget er så godt som muligt. Sikkerhedsstillelse, som tilhører konkursboet, kan kun sælges, hvis fordringshaveren, som er beskyttet af sikkerhed, indvilliger heri, eller hvis retten giver tilladelse hertil. Aktiver, som tilhører konkursboet, kan ikke overføres til kurator eller dennes medarbejdere eller til personer, som har tilknytning til kurator eller en af dennes medarbejdere.

Omlægning og gældsjustering

Rekonstruktørens rettigheder er begrænset til retten adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at opfylde forpligtelserne som kurator. Skyldner bevarer boet og retten til at besiddelse til sine aktiver, og kurator har ingen ret til at anvende eller overføre skyldners aktiver. I gældsjustering kan rekonstruktøren dog pålægges at sælge aktiverne og gennemføre relaterede foranstaltninger og arrangementer, samt overføre de resulterende midler til fordringshaverne.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Konkurs

En fordring i et konkursbo betyder en gæld, som debitor skylder. Gælden skal være baseret på et retsgrundlag og være stiftet, før konkursbehandlingen indledes. Desuden er fordringer, for hvilke der er stillet sikkerhed, og fordringer, hvis grundlag eller beløb er betinget, omtvistet eller på anden måde uklare, også omfattet af fordringer i konkursbo. I et vedvarende gældsforhold skal den del af gælden, som hører til perioden før indledningen af konkursbehandlingen, også anses for en fordring i konkursboet.

Fordringer, som er opstået efter konkursbehandlingens indledning, skal betragtes som administrationsomkostninger, dvs. konkursboets gæld, der er fuldt betalt ved hjælp af boets aktiver.

Rekonstruktion

Gæld, som er stiftet efter begæring om rekonstruktionsbehandling, skal tilbagebetales efterhånden, som den forfalder. Det samme gælder for gebyrer, omkostninger og andre løbende udgifter, som er baseret på et vedvarende aftaleforhold eller en vedvarende kontrakt om brug eller besiddelse, for så vidt som disse vedrører perioden efter begæring om rekonstruktion.

Gældsjustering

Gældsjustering omfatter skyldners samlede gæld, som er stiftet før starten på gældsjustering. Heri indgår sikkerhedsstillelser og gæld, som er betinget, omtvistet eller på anden måde uklar med hensyn til dens beløb eller grundlag, samt renter af sådan gæld, i perioden fra gældsjusteringens start til den godkendte betalingsplan, og udgifter i forbindelse med inkasso og håndhævelse af sådan gæld, hvis skyldner pålægges at betale gælden.

Gæld, som ikke er omfattet af gældsjusteringen, skal tilbagebetales efterhånden, som den forfalder.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Konkurs

For at være berettiget til udbetaling skal en fordringshæver anmelde et krav i konkursboet skriftligt (anmeldelsesbrev) til kurator senest på indgivelsesdatoen. Anmeldelsesbrevet skal for eksempel angive kravets størrelse samt de påløbne renter og grundlaget for kravet og renten. Anmeldelsen kan også revideres eller suppleres efter indgivelsesdatoen. Et krav kan også anmeldes med tilbagevirkende kraft mod betaling af et ekstra gebyr til konkursboet, såfremt der foreligger en gyldig grund til ikke at have anmeldt kravet på indgivelsesdatoen. Kurator kan tage et krav i konkursboet i betragtning i udkastet til udlodningslisten, uden at der foreligger en anmeldelse, såfremt der ikke er uenighed om fordringens grundlag og størrelse.

Boets kurator skal verificere de anmeldte kravets legitimitet og deres eventuelle placering i rangfølge. Kravene, som giver ret til udbetaling, skal fremgå af forslaget til udlodning. Boets kurator, en fordringshaver eller skyldner kan bestride et krav i udkastet til udlodningslisten. Bestridelsen af kravet skal være detaljeret og være ledsaget af en begrundelse for bestridelsen. Hvis en fordringshavers krav bestrides, skal kurator sikre fordringshaveren mulighed for at blive hørt i sagen og fremlægge yderlige beviser til støtte for kravet. Et krav, som ikke bestrides rettidigt, anses for accepteret.

Herefter udarbejder kurator en udlodningsliste, hvori der tages hensyn til tvister og udtalelser, og forelægger listen til rettens godkendelse. Retten skal høre parterne i tvisterne og andre uoverensstemmelser. Hvis en uoverensstemmelse ikke kan løses i retsmødet, skal den løses separat i et civilt søgsmål.

Afslutningsvist godkender retten udlodningslisten.

Rekonstruktion

For at rekonstruktionsbehandlingen kan indledes, skal skyldner vedlægge en erklæring om fordringshavere, gæld og sikkerhed herfor. Når retten bevilger rekonstruktion, fastsætter den en dato, inden for hvilken fordringshavere skal anmelde deres krav skriftligt til rekonstruktøren, såfremt disse krav afviger fra dem, skyldner har indberettet.

Når forslaget til rekonstruktionsplanen er blevet fremlagt for retten, skal retten sikre parterne i sagen mulighed for at bestride kravene i forslaget skriftligt til rekonstruktøren, samt muligheden for at fremsætte en skriftlig erklæring vedrørende forslaget, inden for en fastsat tidsfrist, eller indkalde disse parter til at blive hørt i retten. Både rekonstruktør og skyldner kan fremsætte indsigelser på skyldners vegne. Bestridelser skal tages i betragtning og spørgsmålene skal, om muligt, afgøres under sagens behandling. I modsat fald kan de afgøres i individuelle søgsmål. Når retten har truffet afgørelse vedrørende rekonstruktion af uklar gæld, kan personen, som har udarbejdet forslaget, bevilges mulighed for at korrigere, gennemgå eller supplere forslaget. Herefter skal fordringshavere stemme om forslaget til rekonstruktionsplanen.

Gæld under rekonstruktion, der ikke er anmeldt af skyldner eller fordringshaver, eller som på anden måde ikke er bragt til rekonstruktørens kendskab før godkendelsen af rekonstruktionsplanen, bortfalder som hovedregel med planens godkendelse.

Gældsjustering

Når retten indleder en gældsjusteringssag, skal retten sende kopier af kendelsen, andragendet og skyldners forslag til betalingsplan til fordringshavere. Retten skal også fastsætte en tidsfrist for fordringshavernes indgivelse af oplysninger om beløb i gælden, der skal saneres, som afviger fra dem, skyldneren har opgjort, samt en tidsfrist for fordringshavernes skriftlige bemærkninger til andragendet og forslag til betalingsplan, som skyldner har fremlagt, samt for eventuelle bestridelser af gæld, som er omfattet af forslaget.

Indsigelserne skal behandles i forbindelse med gældsjusteringssagen og fremlagte betalingsplan, hvis dette er muligt uden at forårsage en væsentlig forsinkelse i gældsjusteringen. I modsat fald vil retten henvise til, at sagen løses i separat eller i andre søgsmål. Herefter kan betalingsplanen godkendes, såfremt skyldner har fået bevilget gældsjustering.

Betalingsplanen kan ændres på skyldners eller en fordringshavers andragende, hvis der efter planens godkendelse fremkommer en gæld, som skulle have været saneret. Hvis gælden, som skulle have været saneret, fremkommer efter betalingsplanens gennemførelse, skal skyldner erlægge en ydelse, der svarer til det beløb af gælden, som fordringshaveren ville have fået fyldestgjort, hvis gælden havde været omfattet af betalingsplanen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I alle former for insolvensbehandling betragtes alle krav normalt for ligestillede, dvs. at hver fordringshaver har samme ret til at modtage udbetaling fra midlerne, som er til rådighed, i forhold til størrelsen på deres krav. Undtagelser fra denne regel vedrører bestemmelserne om krav med forrang og krav af laveste prioritet.

Konkurs

Udbetalinger til fordringshavere i et konkursbo skal det i overensstemmelse med den godkendte udlodningsliste. Bestemmelser vedrørende privilegerede fordringer i konkursboer i situationer, hvor skyldners aktiver ikke er tilstrækkelige til at fyldestgøre alle krav, findes i loven om privilegerede fordringer (*Laki velkojien maksunsaantijärjestyksestä 1578/1992*).

En fordring, som er sikret ved sikkerhedsstillelse eller tilbageholdelsesret, er en privilegeret fordring, ligesom fordringer, der opstår i forbindelse med en rekonstruktion af en virksomhed, underholdsbidrag til et barn og erhvervsrelaterede realkreditlån. Fordringer, som har lavere prioritet end andre, og deres indbyrdes rangordning, er reguleret af forskellige bestemmelser. Sådanne fordringer omfatter for eksempel renter og sanktioner for for sen betaling af en ikke-privilegeret fordring, der er påløbet op til indledningen af konkursbehandlingen, samt andre afgifter baseret på offentlig ret såsom bøder og tvangsbøder.

Rekonstruktion

Fordringshavere uden for rekonstruktionsbehandlingen, som ville have samme ret til betaling af deres fordring, skal have samme status i betalingsordningen inden for rekonstruktionsplanen. Dog kan det rekonstruktionsplanen fastsættes, at fordringshavere med mindre fordringer vil modtage fuld betaling.

Der kan kun anvendes begrænsede foranstaltninger på sikret gæld, ligesom kapitalen for en sikret gæld ikke må mindskes. Gældsarrangementet må ikke påvirke eksistensen eller indholdet i fordringshaverens reelle ret til sikkerhed. I gældsarrangementet skal renter og andre kreditomkostninger, som påløber under rekonstruktionsbehandlingen af gælden og ikke er sikret gæld, anses for gæld med laveste prioritet.

Gældsjustering

Skyldners disponible midler samt midlerne fra afviklingen af denne aktiver skal deles mellem de almindelige gældsfordringer i forhold til deres beløb. Alle tilgængelige gældsjusteringsforanstaltninger kan anvendes på almindelig gæld, men forpligtelsen til betaling af sikret gæld kan ikke ophæves.

Gældsarrangementet må ikke påvirke eksistensen eller indholdet i fordringshaverens reelle ret til sikkerhed. Den mekanisme, som er til mindst skade for fordringshaveren, og stadig tilstrækkelig til at afhjælpe skyldnerens finansielle situation, skal anvendes. Passiverne med lavest prioritet ved udlodning af de tilgængelige midler og midlerne fra afviklingen af aktiver, er gæld, som ville have været underordnet, hvis skyldneren var blevet erklæret konkurs, samt renter påløbet siden gældsjusteringens begyndelse og godkendelsen af betalingsplanen.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Konkurs

Konkursbehandlinger i retten afsluttes med udarbejdelsen af en tildelingsplan. Konkursen er afsluttet, når fordringshavere har godkendt den endelige afregning. Boets kurator skal udarbejde den endelige afregning, når konkursboet er blevet afhændet, og dets aktiver er blevet likvideret. Den endelige opgørelse kan ske, også selvom boet kun er delvist afhændet, fordi sikkerhed eller andre aktiver af mindre værdi ikke er blevet solgt, eller fordi en fordring i konkursboet eller en ubetydelig part af fordringerne er uklare.

Et forlig, som afslutter konkursbehandlingen, kan gennemføres i en konkurs sag, hvis forliget er understøttet af skyldner og flertallet af fordringshaverne. Med certificeringen af forliget ophører kurators og kreditorernes rådighed over konkursboet.

Retten afsiger en kendelse om konkursens ophør, hvis konkursboets midler er utilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen, eller en fortsættelse af konkursen ikke vil være formålstjenligt af andre grund. Dog vil der ikke blive afsagt kendelse om konkursens ophør, hvis konkursen fortsætter under offentlig bobehandling. Grundene til at fortsætte en konkurs under offentlig bobehandling kan for eksempel være behovet for en nærmere undersøgelse af skyldner. Offentlig bobehandling afsluttes med en endelig afregning.

En konkurskendelse kan omstødes af gyldig grund inden for otte dage efter kendelsen.

Ansvar for gælden ophører ikke efter konkurs. Skyldner hæfter fortsat for fordringer i en konkurs, som ikke er blevet fyldestgjort under konkursbehandlingen.

Rekonstruktion

Retten behandling af rekonstruktion afsluttes med en godkendelse af rekonstruktionsplanen. Med planens godkendelse opnår skyldneren igen handlingsfrihed, og de retsvirkninger, der er forbundet med indledningen af rekonstruktionsbehandlingen som for eksempel stop for betaling og inkasso, ophører. Efter rekonstruktionsplanens godkendelse reguleres betingelserne for gældssaneringen af rekonstruktionsplanen, og som hovedregel bortfalder al ukendt gæld.

Retten kan på anmodning fra den tilsynsførende eller en fordringshaver beordre rekonstruktionsplanens ophør, hvis skyldneren har misligholdt planen, og krænkelsen er beskeden. Rekonstruktionsplanen ophører også, hvis skyldner erklæres konkurs før planens afslutning. Retten kan også bestemme, at et gældsarrangement i rekonstruktionsplanen vedrørende en bestemt fordringshaver skal bortfalde, hvis for eksempel skyldner i væsentlig grad har forsømt sine forpligtelser i henhold til planen overfor fordringshaveren. Ved rekonstruktionsplanens ophør skal fordringshaver have de samme rettigheder som før planens godkendelse.

Når rekonstruktionsplanen er gennemført, skal den tilsynsførende eller, hvis en sådan ikke findes, skyldneren fremlægge en slutrapport om programmets gennemførelse.

Gældsjustering

Retten behandling af gældsjustering slutter, når retten har godkendt betalingsplanen. Efter godkendelse af betalingsplanen reguleres betingelserne for gældssaneringen af betalingsplanen. Betalingsforpligtelserne i henhold til planen er bindende for skyldneren, indtil alle de angivne forpligtelser er opfyldt. Uanset betalingsplanens afslutning forbliver skyldners passiver, som er angivet i planen, i kraft, for så vidt som de ikke er fyldestgjort. Skyldner friholdes ikke fra tilbagebetaling af den resterende gæld, før alle forpligtelser i betalingsplanen er opfyldt.

Betalingsplanen ophører også, hvis skyldner erklæres konkurs før planens afslutning. På begæring fra skyldner eller en fordringshaver kan retten bestemme, at betalingsplanen bortfalder, hvis skyldner har forsømt sine forpligtelser som bestemt ved lov. Ved planens ophør skal fordringshaver have de samme rettigheder som før gældsjusteringen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Konkurs

Skyldner hæfter stadig for gælden efter konkursen: Skyldner hæfter for den gæld i konkursen, som ikke er blevet fyldestgjort under konkursbehandlingen.

Rekonstruktion

Fordringshaverne har ret til at modtage betaling for deres fordringer, som er angivet i rekonstruktionsplanen, og rekonstruktionen ophører ikke, før alle forpligtelser indeholdt i planen er fyldestgjort. Således har fordringshavere ingen ret til at modtage betalinger efter planens afslutning.

Gældsjustering

Betingelserne for gældssaneringen reguleres af betalingsplanen. Der fastlægges en løbetid for betalingsplanen. Uanset betalingsplanens afslutning hæfter skyldneren fortsat for passiverne, som er angivet i planen, i kraft, for så vidt som de ikke er fyldestgjort. Fordringshavere har ingen ret til at modtage betalinger efter planens afslutning.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Konkurs

Udgifterne til konkursbehandlingen består af retsafgifterne, som opkræves i forbindelse med proceduren, honorar til kurator og andre omkostninger som følge af undersøgelse og forvaltning af boet.

Udgifterne til konkursbehandlingen skal dækkes af midlerne i konkursboet. Hvis midlerne i konkursboet er utilstrækkelige til at dække udgifterne, kan en fordringshaver påtage sig omkostningerne for at undgå konkursens bortfald.

Retten kan også beslutte, at konkursbehandlingen fortsætter under offentlig bobehandling, såfremt dette anses for berettiget f.eks. på grund af konkursboets utilstrækkelige midler. I sådanne tilfælde ophører kurators og kreditorernes rådighed over konkursboet. Udgifterne i forbindelse med konkursbehandlingen under offentlig bobehandling skal betales med statslige midler, for så vidt som midlerne i konkursboet ikke er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger.

Rekonstruktion

Udgifterne i forbindelse med rekonstruktion, f.eks. rekonstruktørens honorar, skal betales af skyldnerens aktiver. En modpart kan også påtage sig ansvaret for udgifterne, da en af hindringerne for en rekonstruktion er, at skyldners aktiver må formodes ikke at være tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med behandlingen.

Det påhviler kreditorerne at afholde udgifter til kreditorudvalget. En person, som ønsker at udøve retten til at fremlægge et forslag til rekonstruktionsplan, skal selv afholde udgifterne til udarbejdelsen af forslaget.

Gældsjustering

Udgifterne i forbindelse med gældssaneringen skal bestå af et rimeligt gebyr til kuratoren og compensation for udgifterne, som kurator har afholdt. Som regel skal skyldner dække kurators gebyrer og udgifter op til et beløb, som ikke overstiger skyldners disponible midler i de fire måneder, som følger efter godkendelse af betalingsplanen eller den ændrede betalingsplan. Den del af gebyret og udgifter, som ikke dækkes af skyldneren, skal betales med statslige midler. Hvis begæringen om gældsjustering afvises, skal hele gebyret og udgifterne betales med statslige midler.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Gebyrer for inddrivelse pålægges alle typer insolvensbehandling.

Aktiver, som overføres før åbning af insolvensbehandlingen starter, og som opfylder betingelserne i lovens bestemmelser, kan inddrives til konkursboet gennem inkasso eller et søgsmål vedrørende ejerskab eller skadeserstatning. I alle typer insolvensbehandling finder bestemmelserne i loven om inddrivelse af aktiver til et konkursbo (758/1991) anvendelse. Der skal være grundlag for inddrivelsen.

Forudsætningerne for, at der findes et grundlag for inddrivelsen, og dermed for transaktionens tilbageførsel, er følgende:

– Transaktionen er blevet brugt uhensigtsmæssigt til at favorisere en fordringshaver på de andres bekostning, til at flytte aktiver uden for kreditorernes rækkevidde eller øge den samlede gæld til skade for kreditorerne;

- Skyldner var insolvent på tidspunktet for transaktionen, eller transaktionen har bidraget til skyldners insolvens; hvis transaktionen er en gave, er en anden forudsætning, at skyldner var overforgældet eller blev overforgældet på grund af transaktionen;
- Transaktionens modpart var eller skulle have været opmærksom på skyldners insolvens/overforgældning, eller på transaktionens konsekvens for skyldners finansielle status, samt andre faktorer, som gør transaktioner upassende.

Hvis modparten i transaktionen er en nær slægtning til skyldner, formodes den pågældende at have haft kendskab til de ovennævnte faktorer, medmindre denne kan bevise at have handlet i god tro. Hvis en transaktion er afsluttet mere end fem år før insolvensbehandlingen indledes, kan den kun tilbageføres, hvis en nær slægtning til skyldner var part i transaktionen.

Tilbagebetalinger af gæld, som er sket mere end tre måneder før datoen for begæring om insolvensbehandling, skal tilbageføres hvis betalingen er blevet gennemført med usædvanlige midler, eller hvis den er blevet gennemført for tidligt, eller hvis det betalte beløb anses for betydeligt i betragtning af boets midler. Tilbagebetalinger tilbageføres dog ikke, hvis de skønnes at være almindelige i betragtning af omstændighederne. Betalinger, som er inddrevet gennem udlæg, skal også tilbageføres, forudsat at udlægget er foretaget mere end tre måneder før fristen. Den anvendte frist er længere for skyldners nære slægtninge. Betalingen skal tilbageføres, også selvom fordringshaveren har handlet i god tro.

Der findes også separate bestemmelser som regulerer tilbageførsel af for eksempel gaver, bodeling, modregninger og sikkerhedsstillelse.

Sidste opdatering: 10/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Insolvens - Sverige

INDLEDNING

I Sverige er konkurs, rekonstruktion og gældsoplægning omfattet af insolvensforordningen. I det følgende er nogle aspekter af de svenske regler for disse behandlinger ifølge artikel 86, stk. 1, i den reviderede insolvensforordning kort forklaret. Beskrivelsen er ikke udtømmende.

KONKURS

Generelt

Konkurs (*konkurs*) er en form for generel håndhævelse af fordringer, hvor alle skyldnerens fordringshavere i fællesskab på tvangsbasis overtager skyldnerens samlede aktiver som betaling for deres respektive fordringer. Under en konkursbehandling udgør aktiverne et konkursbo (*konkursbo*), som forvaltes til fordel for fordringshaverne. Boet forvaltes af en eller flere kuratorer (*konkursförvaltare*). Kurators opgave er kun at forvalte boet.

Konkursbegæringen vurderes, der tages beslutning om konkurs, og selve konkursbehandlingen sker ved retten (*tingsrätt*). Under konkursbehandlingen træffer retten afgørelse om en række spørgsmål: Den bestemmer f.eks., hvordan boet skal udloddes, eller om en gæld skal bevises. Også andre skridt besluttet i retten, f.eks. edsafgivelse, hvorved skyldner sværger på opgørelsen af aktiver. Kurator er under tilsyn fra den retshåndhævende myndighed (*Kronofogdemyndigheten*).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Generelt

En virksomhedsejer, som oplever betalingsvanskeligheder, kan få rettens tilladelse til at underkaste sig en særlig behandling med henblik på en rekonstruktion af vedkommendes virksomhed (*företagsrekonstruktion*). Virksomhedsrekonstruktøren (*rekonstruktör*) udnævnes af retten og skal undersøge, om en del af eller hele skyldners virksomhed kan fortsætte og, hvis dette er tilfældet, om det på de foreliggende betingelser er muligt for skyldner at opnå et økonomisk forlig (*uppgørelse*) eller en akkord (*ackord*) med fordringshaverne. Rekonstruktøren skal udføre sit hverv på en sådan måde, at fordringshavernes interesser ikke tilsidesættes. En beslutning om rekonstruktion af en virksomhed indebærer ikke en formel begrænsning af skyldnerens rådighedsret.

GÆLDSOMLÆGNING

Generelt

Gældsoplægning (*skuldsanering*) fritager en skyldner fra hele eller en del af gældsforpligtelsen, som er omfattet af oplægningen. Siden november 2016 findes der to former for gældsoplægning i Sverige: gældsoplægning (*skuldsanering*), som er reguleret af loven om gældssanering (*skuldsaneringslagen*), og gældsoplægning for virksomheder (*Fskuldsanering*), som er reguleret af loven om gældsoplægning for virksomheder (*skuldsaneringslagen för företagare*). Begge er forklaret nedenfor.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

KONKURS

Konkursbehandlinger kan indledes både for fysiske og juridiske personer (herunder også fysiske personer, som ikke udøver erhvervsvirksomhed).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Rekonstruktion af en virksomhed kan indledes for både fysiske og juridiske personer, forudsat at den pågældende person er erhvervsdrivende. Nogle juridiske personer er udelukket fra loven, såsom banker, børsmæglersekskaber, forsikringssekskaber og sekskaber, der handler med værdipapirer.

GÆLDSOMLÆGNING

Gældsoplægning kan bevilges fysiske personer (herunder fysiske personer, som er selvstændige erhvervsdrivende (*enskild näringsverksamhet*)).

Begæring om gældsoplægning skal i første instans indgives til den retshåndhævende myndighed.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Gældsoplægning for virksomheder kan bevilges til en fysisk person, som er:

1. En erhvervsdrivende, som har udøvet en kommerciel aktivitet, og størstedelen af den pågældendes gældsbyrde stammer fra denne aktivitet.
2. En erhvervsdrivende, der udøver en kommerciel aktivitet, og forpligtelserne, som stammer fra denne aktivitet, kan betales retmæssigt, eller den manglende evne til at overholde forpligtelserne kun er midlertidig.
3. En erhvervsdrivendes nærtstående familiemedlem, hvis størstedelen af familiemedlemmets gældsbyrde stammer fra den erhvervsdrivendes kommercielle aktivitet.

"Familiemedlem" (*närstående*) betyder en ægtefælle, samlevende partner, forældre, søskende eller barn, eller ægtefællens eller den samlevende partners børn.

Begæring om gældsoplægning for virksomheder skal i første instans indgives til den retshåndhævende myndighed.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

KONKURS

Indledning af en konkursbehandling kræver, at skyldner er insolvent. "Insolvent" (*obestånd, insolvens*) betyder, at skyldner ikke behørigt kan opfylde sine gældsforpligtelser, og at den manglende betalingsevne ikke blot er forbigående. En erklæring fra skyldner om, at vedkommende er insolvent, vil blive

accepteret, medmindre der foreligger en særlig grund, der forhindrer dette. Der findes også visse formodningsregler angående bevis for insolvens. Skyldneren skal for eksempel, medmindre andet kan bevises, anses for insolvent, når det ved tvangsfuldbyrdelse ifølge kapitel 4 i loven om tvangsfuldbyrdelse (*utsökningsbalken*) inden for de sidste seks måneder før konkursbegæring er fremgået, at skyldner ikke har fyldestgørende aktiver til opfyldelse af alle sine gældsforpligtelser. Dette gælder ligeledes, hvis skyldner har erklæret betalingsstandsning.

En konkursbegæring kan indgives af skyldner eller af en fordringshaver.

Hvis der er sandsynlige grunde til at imødekomme konkursbegæringen, og der er risiko for, at skyldner fjerner aktiver fra formuen, kan retten pålægge beslaglæggelse (*kvarstad*) af skyldnerens formuegenstande, indtil begæringen er behandlet. Retten har også beføjelser til at pålægge rejseforbud. Byretten skal uden ophold forkynde konkurskendelsen. Beslutningen træder omgående i kraft, således at skyldner mister rådigheden over sine formuegenstande i samme øjeblik, som kendelsen forkyndes. Dog er tredjeparters berettigede forventninger i et vist omfang beskyttet. Se mere herom under overskriften "Hvilke beføjelser har skyldner og kurator?"

Rettens afgørelse om bevilling eller afslag på en konkursbegæring kan kæres til en højere retsinstans.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

En begæring om virksomhedsrekonstruktion kan indgives af skyldner eller af en fordringshaver. Det er en forudsætning for at bevilge virksomhedsrekonstruktion, at det kan antages, at skyldneren ikke kan betale den forfaldne gæld, eller at en sådan manglende betalingsevne vil indtræde i løbet af kort tid. Rekonstruktion af en virksomhed kan ikke bevilges, hvis der ikke foreligger rimelig grund til at antage, at målet med rekonstruktionen kan nås. En begæring indgivet af en fordringshaver kan kun imødekommes med skyldners samtykke.

Hvis skyldner anser begæringen for rimelig, skal retten uden ophold behandle sagen, medmindre skyldner indgiver begæring om rekonstruktion efter en begæring indgivet af en fordringshaver, og retten har besluttet at holde et retsmøde for at prøve sagen. Hvis en begæring fra en fordringshaver anses for antagelig, skal retten fastsætte en dato for et retsmøde for at prøve sagen. Retsmødet skal afholdes senest to uger efter, at begæringen er indgivet til retten. Retsmødet kan afholdes senere, hvis der er særlige grunde hertil, dog aldrig senere end seks uger efter begæringens indgivelse.

Hvis begæringen imødekommes, skal retten ved samme lejlighed udpege en rekonstruktør. Der kan udpeges mere end én rekonstruktør, hvis der er særlige grunde hertil. Senest en uge efter beslutningen om bevilling af rekonstruktion, skal rekonstruktøren forkynde beslutningen til alle fordringshavere.

Rekonstruktionen træder i kraft i samme øjeblik, retten træffer beslutning om imødekommelse af begæringen.

GÆLDSOMLÆGNING

En skyldner kan indgive begæring om gældsommelægning. Hvis denne begæring ikke afvises eller forkastes, skal beslutningen om gældsommelægning træffes så hurtigt som muligt. En begæring kan forkastes som ubegrundet, hvis det for eksempel fremgår af begæringen eller en anden tilgængelig undersøgelse, at betingelserne for gældsommelægning ikke er opfyldt.

En gældssanering kan bevilges, hvis:

1. skyldneren er en fysisk person, hvis vigtigste interesser er i Sverige
2. skyldner kan ikke opfylde sine gældsforpligtelser behørigt, og denne manglende betalingsevne må i betragtning af sagens omstændigheder formodes ikke at være forbigående, men fortsætte ind i en overskuelig fremtid (skyldner skal betragtes som insolvent), og
3. det er rimeligt i lyset af skyldners personlige og økonomiske situation.

Der gælder følgende begrænsninger:

1. En gældsommelægning kan ikke bevilges, hvis skyldner er pålagt næringsforbud (*näringsförbud*).
2. Hvis skyldner er en erhvervsdrivende, kan en gældsommelægning kun bevilges, hvis virksomhedens økonomiske forhold nemt kan undersøges.
3. Hvis skyldner tidligere har fået bevilget gældsommelægning, kan en ny gældsommelægning kun bevilges, hvis særlige grunde taler herfor.

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsommelægning, skal dette uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshavere opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsommelægningen.

En afgørelse om indledning af gældsommelægning kan ankes senest tre uger efter datoen for afgørelsen.

Efter den indledende afgørelse er beslaglæggelse af aktiver (*utmätning*) som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsommelægning er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssaneringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En skyldner kan indgive begæring om gældsommelægning for en virksomhed. Hvis denne begæring ikke afvises eller forkastes, skal beslutningen om gældsommelægning for virksomheden træffes så hurtigt som muligt. En begæring kan forkastes som ubegrundet, hvis det for eksempel fremgår af begæringen eller anden tilgængelig undersøgelse, at betingelserne for gældsommelægning for virksomheder ikke er opfyldt.

En gældsommelægning kan bevilges for en virksomhed, hvis:

1. skyldnerens vigtigste interesser er i Sverige
2. skyldner ikke kan opfylde sine gældsforpligtelser behørigt, og denne manglende betalingsevne må i betragtning af sagens omstændigheder formodes ikke at være forbigående, men fortsætte ind i en overskuelig fremtid (skyldner skal betragtes som insolvent), og
3. det er rimeligt i lyset af skyldners personlige og økonomiske situation.

Der gælder følgende begrænsninger:

1. En gældsommelægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldner er pålagt næringsforbud.
2. En gældsommelægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldner driver eller har drevet sin virksomhed på en uansvarlig måde.
3. En gældsommelægning for virksomheder kan ikke bevilges for en virksomhed, hvis skyldneren har en betalingsmargen, som per kvartal er mindre end en syvendedel af grundprisbeløbet (*prisbasbeloppet*) ifølge kapitel 2, §§ 6 og 7, i loven om socialforsikring (*socialförsäkringsbalken*) (ca. 6 300 SEK i året 2016).
4. Hvis skyldner tidligere har fået bevilget gældsommelægning, kan en ny gældsommelægning kun bevilges, hvis særlige grunde taler herfor.

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsommelægning for en virksomhed, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshavere opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsommelægningen for virksomheder.

En beslutning om indledning af gældsommelægning for en virksomhed kan ankes senest tre uger efter datoen for afgørelsen.

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsommelægningen for virksomheden er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssaneringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

KONKURS

Medmindre intet andet er fastsat i særlige regler vedrørende retshandlinger, som skyldneren eller nogen anden indleder straks efter, at konkursbegæringen bevilges, omfatter et konkursbo alle formuegenstande, der tilhørte skyldneren på tidspunktet for konkursbehandlings forkyndelse, eller som tilfalder skyldner under konkursbehandlingen, og som kan beslaglægges. Ethvert aktiv, som kan tilføjes konkursboet gennem inddrivelse af fordringer, indgår ligeledes i boet. For fysiske personer gælder særlige regler for lønindkomst og andre formuegenstande, som er nødvendige for skyldners underhold. Skyldner kan bevare en del af formuen.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Virksomhedens rekonstruktør skal underrette alle fordringshavere om den bevilgede rekonstruktion senest en uge fra datoen, hvor afgørelsen er truffet. Blandt andet skal en foreløbig opgørelse over skyldners aktiver og passiver vedlægges forkyndelsen. Heraf følger, at alle aktiver er omfattet af behandlingen. Det skal dog understreges, at rekonstruktion af en virksomhed kan, men ikke nødvendigvis bør afsluttes med en offentlig akkord med fordringshavere. Enhver fordring, der som grundlag har en aftale indgået med skyldner under en virksomhedsrekonstruktion med rekonstruktørens samtykke, har generel fortrinsret (*allmän förmånsrätt*). Et eksempel på en sådan aftale kan være en aftale om finansiering af virksomheden, som indgås med tilsagn fra virksomhedens rekonstruktør under rekonstruktionsbehandlingen.

GÆLDSOMLÆGNING

En beslutning om bevilling af gældsoplægning skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanen løber i fem år, medmindre der er vægtige grunde til at fastsætte en kortere løbetid. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning. Eftersom skyldneren påbegynder sin afbetaling allerede fra beslutningen om indledning af gældsoplægning, skal tiden for den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens løbetid. Det beløb, som skyldner skal betale, fastlægges på en måde, så gældsoplægningen finder anvendelse på alle skyldners aktiver og indkomst efter fradrag for det nødvendige til skyldnerens og hans eller hendes families underhold. Det kan også besluttes at afsætte et beløb til betaling af en fordring, som ikke er omfattet af gældsoplægningen.

Hvis skyldnerens økonomiske forhold skulle forbedres væsentligt efter beslutningen om gældsoplægning, og dette beror på omstændigheder, som ikke kan forudses, kan fordringshavere og skyldner begære en prøvning af afgørelsen.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

I sager om rekonstruktion af en virksomhed skal der fastsættes en betalingsplan. Betalingsplanens løbetid er tre år. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevilge gældsoplægning. Eftersom skyldneren påbegynder sin afbetaling allerede fra beslutningen om indledning af gældsoplægning, skal tiden for den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens løbetid.

Beløbet, som skyldner skal betale, fastlægges på en måde, så gældsoplægningen for virksomheden anvender alle skyldners aktiver og indkomst efter fradrag for det nødvendige til skyldnerens og hans eller hendes families underhold. Det kan også besluttes at afsætte et beløb til betaling af en fordring, som ikke er omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

Hvis skyldnerens økonomiske forhold skulle forbedres væsentligt efter beslutning om gældsoplægning for virksomheden, kan fordringshavere og skyldner begære en vurdering af afgørelsen.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

KONKURS

Så snart afgørelsen om konkurs er truffet, mister skyldner råderetten over ethvert aktiv, som tilhører konkursboet. Skyldner kan ikke påtage sig forpligtelser, som vil kunne påberåbes under konkurs. Dog findes der nogle undtagelser. Under konkursbehandlingen repræsenteres konkursboet af kurator. Kurator udpeges af byretten og skal have særligt kendskab og erfaring, som er nødvendig for hvervet, samt være egnet til opgaven i andre henseender. En person, som er ansat ved en ret, kan ikke udpeges som kurator. En person kan ikke udpeges som kurator, hvis der foreligger en interessekonflikt.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

En rekonstruktør skal have særlig viden og erfaring, som er nødvendig for hvervet, skal nyde godt af fordringshavernes tillid samt være egnet til opgaven i andre henseender.

Rekonstruktøren undersøger skyldners økonomiske situation og udarbejder, i samråd med skyldner, en plan for, hvordan rekonstruktionens mål kan nås. Planen skal forelægges for retten og fordringshavere. Rekonstruktøren kan benytte ekspertbistand.

Skyldner er forpligtet til at videregive alle oplysninger vedrørende sine økonomiske forhold, der er relevante for virksomhedens rekonstruktion, til rekonstruktøren. Skyldner skal følge anvisningerne fra rekonstruktøren, hvad angår virksomhedens drift. Skyldner kan ikke udføre visse retshandlinger uden rekonstruktørens samtykke. Disse omfatter betaling af gæld, som er stiftet forud for beslutningen om rekonstruktion, stifte ny gæld samt overdrage eller pantsætte aktiver af væsentlig betydning for skyldners virksomhed. Den pågældende retshandling er stadig gyldig, selv om skyldneren ikke opfylder disse forpligtelser.

GÆLDSOMLÆGNING

Der udpeges ingen kurator. Under gældsoplægningens behandling bevarer skyldner rådighed over sine aktiver.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der udpeges ingen kurator. Under gældsoplægningens behandling bevarer skyldner rådighed over sine aktiver.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

KONKURS

En fordringshaver, som kan gøre en fordring gældende på skyldneren under konkursbehandlingen, kan modregne dette krav i en fordring, som skyldner har på fordringshavere på tidspunktet for konkursens forkyndelse. Denne regel finder ikke anvendelse, hvis modregning er blevet udelukket fra konkursen på grund af de pågældende fordringers art. Det gælder særlige regler for betingede fordringer. Der findes også undtagelser for blandt andet nyligt erhvervede fordringer (som stort set svarer til bestemmelserne om inddrivelse til boet).

Med hensyn til de finansielle markeder finder der særlige bestemmelser om aftaler om netting og tilsvarende arrangementer vedrørende finansielle instrumenter, som finder anvendelse på konkursboet og for fordringshavere.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Enhver, som har en fordring på skyldneren på tidspunktet for begæringen om rekonstruktion af virksomheden, kan modregne denne fordring i et krav, som skyldner havde på fordringshavere på det pågældende tidspunkt, også selv om kravet ikke var forfaldet til betaling. Denne regel finder ikke anvendelse, hvis modregningen er udelukket på grund de pågældende fordringers art, eller på anden måde er udelukket fra bestemmelser i loven om rekonstruktion af virksomheder. Der findes også undtagelser for blandt andet nyligt erhvervede fordringer (som stort set svarer til bestemmelserne om inddrivelse til boet).

Med hensyn til de finansielle markeder findes der særlige bestemmelser om aftaler om netting og tilsvarende arrangementer vedrørende finansielle instrumenter, som finder anvendelse på konkursbo og for de fordringshavere, hvis fordringer er omfattet af en offentlig akkord med fordringshavere.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige regler med hensyn til modregning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige regler med hensyn til modregning.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

KONKURS

Konkursloven indeholder ingen generelle regler om, hvorvidt konkursboet er bundet af aftaler indgået af skyldner. I princippet er konkursboet en uafhængig, juridisk person og hæfter ikke for eventuelle forpligtelser, der kan følge af sådanne aftaler. Et konkursbo kan vælge at opfylde aftaler, som er indgået af skyldner, hvis dette er befordrende for likvidationen af boet. Dette vil normalt være betinget af samtykke fra modparten.

Der findes særlige bestemmelser i anden lovgivning som f.eks. købeloven (*köplagen*) og loven om handel med finansielle instrumenter (*lagen om handel med finansiella instrument*). Ifølge købeloven kan konkursboet vælge at opfylde forpligtelserne i en aftale, hvis en af parterne er gået konkurs. Modparten kan opfordre konkursboet til i god tid at meddele, om det agter at opfylde aftalens forpligtelser.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Hvis skyldnerens modpart før beslutningen om rekonstruktion af virksomheden havde opnået ret til at opsige en aftale som følge af fremkomsten eller udsigterne til en tvist i forbindelse med betalingerne eller opfyldelsen af forpligtelserne på anden måde, er modparten forhindret i at opsige aftalen, efter at afgørelsen om rekonstruktion er taget, hvis skyldneren i god tid og med rekonstruktørens samtykke anmoder om den pågældende aftales gennemførelse. På anmodning fra modparten skal skyldneren i god tid meddele modparten, om aftalens forpligtelser vil blive opfyldt. Hvis en aftales forpligtelser skal opfyldes, gælder der særlige regler for, hvordan det skal forløbe. Der findes også særlige bestemmelser i købeloven samt særlige regler, der regulerer spørgsmål som ansættelseskontrakter og finansielle instrumenter.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige regler med hensyn til en gældsoplægnings virkning på en løbende kontrakt.

Se også "Hvad er betingelserne for og virkninger af afslutningen på en insolvensbehandling?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige regler med hensyn til gældsoplægningens virkning for en løbende kontrakt.

Se også "Hvad er betingelserne for og virkninger af afslutningen på en insolvensbehandling?"

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

KONKURS

Når konkursdekretet er blevet forkyndt, kan aktiver, som tilhører konkursboet, normalt ikke beslaglægges (*utmåta*) for at håndhæve en fordring på skyldneren. Denne bestemmelse finder automatisk anvendelse, når konkursbehandlingen er indledt. Der findes visse undtagelser for fordringer, som har en vis fortrinsret. Enhver beslaglæggelse (*utmätning*), der finder sted i strid med dette forbud, er ugyldig. Uanset konkursen kan formuegenstande beslaglægges som håndhævelse af en fordring, hvis formuegenstanden er stillet som sikkerhed (*panträtt*).

Hvis beslaglæggelsen har fundet sted før konkurskendelsens forkyndelse, kan beslaglæggelsen som hovedregel fortsætte, uanset konkursbehandlingen.

Der findes nogle undtagelser.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Mens rekonstruktionen af virksomheden finder sted, kan beslaglæggelse eller andet retshåndhævende middel ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse ikke anvendes mod skyldneren. Der findes undtagelser for fordringens fyldestgørelse, for eksempel når fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret (*retentionsrätt*). Der ydes ikke bistand i henhold til loven om afbetalingskøb mellem erhvervsdrivende (*lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.*). Under virksomhedens rekonstruktion kan der ikke træffes beslutninger om indfrysning (*kvarstad*) eller betalings sikring (*betalningsäkring*).

GÆLDSOMLÆGNING

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægning er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældsoplægningen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

Hvis en skyldner erklæres konkurs, bortfalder gældsoplægningen.

Hvis en begæring om forhandling af en offentlig akkord med fordringshaverne imødekommes, efter at skyldner har begæret gældsoplægning, skal gældsoplægningen suspenderes. Hvis akkorden bekræftes, bortfalder gældsoplægningen.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Efter den indledende beslutning er beslaglæggelse af aktiver som håndhævelse af krav opstået forinden ikke længere mulig, indtil spørgsmålet om gældsoplægning for virksomheden er afgjort med en kendelse med retsvirkning. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke er omfattet af gældssanereringen. Reglen finder heller ikke anvendelse, hvis retten på begæring fra en fordringshaver beslutter, at beslaglæggelse er tilladt.

Hvis en skyldner erklæres konkurs, bortfalder gældsoplægningen for virksomheden.

Hvis en begæring om forhandling af en offentlig akkord med fordringshaverne imødekommes, efter at skyldner har begæret gældsoplægning, skal virksomhedens gældsoplægning suspenderes. Hvis akkorden bekræftes, bortfalder begæringen om gældsoplægning for virksomheden

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?

KONKURS

Hvis en retssag verserer mellem skyldner og en anden part vedrørende aktiver, som tilhører konkursboet, kan konkursboet overtage sagen i skyldners sted.

Hvis konkursboet ikke træder i skyldners sted, må aktivet anses for at falde uden for konkursboet. Hvis søgsmålet er anlagt mod skyldner med henblik på fyldestgørelse af en fordring, som kan gøres gældende i konkursbehandlingen, kan konkursboet tilslutte sig søgsmålet på skyldners side. Der findes yderligere bestemmelser vedrørende denne procedure.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Håndhævelse af fordringer er i princippet forbudt under virksomhedens rekonstruktion, men dette forhindrer ikke et verserende søgsmål mellem skyldner og en anden part i at fortsætte og blive afsluttet.

GÆLDSOMLÆGNING

Se under "Hvilken effekt har insolvensbehandling på søgsmål anlagt af individuelle fordringshavere?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Se under "Hvilken effekt har insolvensbehandling på søgsmål anlagt af individuelle fordringshavere?"

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

KONKURS

Fordringshaverne har ingen formel rolle i konkursbehandlingen. Kurator skal rådføre sig med de fordringshavere, som er særlig berørt, hvis intet er til hinder for dette. Fordringshaver er også berettiget til at modtage oplysninger fra kurator og til for eksempel at deltage i edsafklæggelsen. En fordringshaver kan anmode om, at en tilsynsførende (*granskingsman*) udnævnes til at overvåge forvaltningen af konkursboet på fordringshaverens vegne.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Når retten bevilger rekonstruktion af en virksomhed, skal den fastsætte en dato for et kreditormøde, som finder sted i retten. Mødet skal afholdes senest tre uger fra datoen for afgørelsen om rekonstruktion af virksomheden eller så meget senere, som det er uømgængeligt nødvendigt.

På kreditormødet skal fordringshaverne have mulighed for at udtale sig om, hvorvidt rekonstruktionen af virksomheden bør fortsætte. Hvis en fordringshaver anmoder herom, skal retten udpege et kreditorudvalg blandt fordringshaverne. Udvalget består af højst tre medlemmer. I nogle tilfælde har de ansatte også ret til at udpege en repræsentant som et yderligere medlem af udvalget. Retten kan udpege yderlige medlemmer, hvis der foreligger særlige grunde hertil. Rekonstruktøren skal høre kreditorudvalget i vigtige spørgsmål, hvis intet er til hinder for dette.

GÆLDSOMLÆGNING

Se afsnittet "Hvad er reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?"

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

KONKURS

Under en konkursbehandling udgør aktiverne et konkursbo, som forvaltes til fordel for fordringshaverne (se ovenfor). Boet forvaltes af en eller flere kuratorer. Som en generel regel gælder, at aktiver for boet skal sælges så hurtigt, som det med rimelighed er muligt. Hvis skyldner har drevet en virksomhed, kan kurator under visse omstændigheder drive forretningen på konkursboets vegne.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Under rekonstruktion af en virksomhed mister skyldner ikke rådigheden over sine aktiver.

GÆLDSOMLÆGNING

Der udpeges ingen kurator.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der udpeges ingen kurator.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

KONKURS

Svenske konkurser kan opdeles i to kategorier: konkurser uden bevis for gæld (*bevakning*), og konkurser med bevis for gæld. Der findes intet bevis for gæld, medmindre andet er bestemt. Dette skyldes, at fordringshavere, hvis krav ikke har fortrinsret, normalt ikke modtager nogen godtgørelse i tilfælde af konkurs. Retten kan på kurators anmodning beslutte, at gæld skal bevises. Det vil ske, hvis det kan antages, at krav uden forrang vil modtage en vis godtgørelse ved udlodningen under konkursbehandlingen. Når det besluttes, at behandlingen af konkursen skal ske med bevis for gæld, skal fordringer, som kan gøres gældende under konkursbehandlingen, generelt bevises, før fordringshaveren kan modtage noget fra fordelingen af boet. Enhver ret til forrang skal også bevises. Når en fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret, er det dog ikke nødvendigt for fordringshaveren at bevise gælden for at være berettiget til betaling fra konkursboet, som behandles.

Den omstændighed, at skyldner mister rådigheden over sit bo, betyder, at skyldner er forhindret i at indgå nogen forpligtelser, der vil kunne gøres gældende under konkursbehandlingen. Hvis skyldner efter indledning af konkursbehandlingen påtager sig eller indgår forpligtelser kan disse som regel ikke gøres gældende under konkursen. Retspraksis er, at skyldner i nogle tilfælde igen kan råde over visse aktiver, hvis kurator udtrykkeligt afstår fra at gøre krav på dem.

Konkursboet, som repræsenteres af kurator, kan påtage sig rettigheder og forpligtelser, for eksempel ved at indgå en aftale. Disse giver anledning til fordringer i selve konkursmassen (*massafordringer*). I princippet har fordringer på konkursmassen forrang over almindelige fordringer i konkurs (*konkursfordringer*). Kurators honorar og andre tilsvarende passiver (kendt som konkursomkostninger, *konkurskostnader*) skal dog betales af konkursboet før enhver anden gæld, som boet har påløbet sig. Hvis konkursomkostningerne ikke kan dækkes af konkursboet, skal de normalt betales af staten. I princippet kan fordringer på konkursboet først fyldestgøres, efter at konkursomkostningerne og fordringerne på selve konkursmassen er blevet betalt.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Der findes ingen generelle regler for anmeldelse af fordringer i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed. Retten kan dog i disse tilfælde på skyldners begæring beslutte at tillade forhandlinger med henblik på en offentlig akkord med fordringshaverne (*offentligt akkord*). Fordringshaver skal eventuelt anmelde sine krav inden for rammerne af forhandlingerne om akkorden (se nedenfor). Kun fordringshavere, hvis krav er opstået før begæringen om rekonstruktion af virksomheden, er berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden. Dog deltager ikke alle fordringshavere i disse forhandlinger: For eksempel deltager en fordringshaver, hvis krav kan fyldestgøres ved modregning, eller som har et krav med forrang, ikke i forhandlingerne. Rekonstruktøren udarbejder en fortegnelse over boets aktiver og passiver. Hvis en person har et krav, som ikke er opført på fortegnelsen over boets inventar, eller som er blevet kendt i mellemtiden, og denne person ønsker at deltage i forhandlingerne om akkorden, skal en skriftlig begæring fremsendes til rekonstruktøren senest en uge før kreditormødet.

Fordringer, som er baseret på aftaler indgået af skyldner med rekonstruktørens tilsagn under rekonstruktionen har generelt forrang.

GÆLDSOMLÆGNING

En gældsoplægning omfatter hovedsageligt alle pengefordringer mod skyldneren, som er opstået før datoen for meddelelsen af beslutningen om indledning af gældsoplægning. Fordringshavere skal derfor anmelde ethvert krav, der er opstået før beslutningen om sagens indledning, og som er omfattet af gældsoplægningen, da der ellers er risiko for, at skyldneren befries for forpligtelsen om betaling af det pågældende krav (se "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?").

Dog omfatter en gældsoplægning ikke følgende:

1. et krav om familieunderhold, forudsat at socialsikringen (*Försäkringskassan*) eller en udenlandsk offentlig myndighed ikke har overtaget underholdspligten for den berettigede part
2. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang eller anden forrang jf. §§ 6 eller 7 i loven om forrang (*förmånsrattslagen (1970:979)*), eller en tilbageholdelsesret, for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
3. et krav for hvilket fordringshaveren har opnået forrang jf. § 8 i loven om forrang inden den indledende afgørelse blev forkyndt, når det drejer sig om formuegenstande, hvor kravet skulle have været håndhævet
4. et krav, som ikke er forfaldet til betaling, der er betinget af, at fordringshaveren yder en modydelse, eller
5. et krav, som er genstand for en tvist.

Hvis en fordring er betinget, ikke er et fastsat beløb eller ikke er forfaldet til betaling, kan det besluttes, at det ikke er omfattet af gældsoplægningen. Hvis det ikke kan accepteres, at en fordring er ubegrundet, skal det besluttes, at den ikke vil være omfattet af gældsoplægningen.

Krav, der er opstået efter den indledende afgørelse, er ikke omfattet af gældsoplægning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En gældsoplægning omfatter hovedsageligt alle pengefordringer mod skyldneren, som er opstået før datoen for meddelelsen af beslutningen om indledning af gældsoplægning. Fordringshaverne skal derfor anmelde ethvert krav, der er opstået før den indledende beslutning, og som er omfattet af gældsoplægning for virksomheden, da der ellers er risiko for, at skyldneren befries for forpligtelsen til betaling af det pågældende krav (se "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?").

Dog omfatter en gældsoplægning for en virksomhed ikke følgende:

1. et krav om familieunderhold forudsat at socialsikringen eller en udenlandsk offentlig myndighed ikke har overtaget underholdspligten for den berettigede part
2. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang jf. § 5 i loven om forrang (1970:979), for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
3. et krav, hvor fordringshaver har ret med forrang eller anden forrang jf. §§ 6 eller 7 i loven om forrang, eller en tilbageholdelsesret, for så vidt sikkerheden er fyldestgørende til, at fordringen kan fyldestgøres
4. et krav for hvilket fordringshaveren har opnået forrang jf. § 8 i loven om forrang, inden den indledende afgørelse blev forkyndt, når det drejer sig om formuegenstande, hvor kravet skulle have været håndhævet
5. et krav, som ikke er forfaldet til betaling, der er betinget af, at fordringshaveren yder en modydelse, eller
6. et krav, som er genstand for en tvist.

Hvis en fordring er betinget, ikke er et fastsat beløb eller ikke er forfaldet til betaling, kan det besluttes, at fordringen ikke er omfattet af virksomhedens gældsoplægning. Hvis det ikke kan accepteres, at en fordring er ubegrundet, skal det besluttes, at den ikke vil være omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

Krav, der er opstået efter den indledende afgørelse, er ikke omfattet af virksomhedens gældsoplægning.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

KONKURS

Normalt vil kun fordringer, som er opstået før forkyndelsen om konkursbehandlingen, være omfattet af konkursen. En fordring kan gøres gældende under konkursbehandlingen, også selv om den er betinget eller endnu ikke forfalden til betaling.

I de tilfælde, hvor der ikke kræves bevis for fordringer, findes der ingen regler, der kræver, at fordringshaver anmelder sine krav på en bestemt måde. I tilfælde af konkurs uden bevis for gæld, skal kurator på eget initiativ sikre, at eventuelle fordringer med forrang tildeles deres berettigede andel i fordelingen af boet. Der er i princippet intet, som forhindrer en fordringshaver i at anmelde sit krav uden formaliteter inden tidsfristen for indsigelse mod den foreslåede udlodning.

Hvis det kan antages, at aktiverne er fyldestgørende til at fyldestgøre krav for fordringshavere, som ikke har forrang, skal der være bevis for gæld (se ovenfor om bevis for gæld). Hvis retten beslutter, at gæld skal bevises, fastsætter den en periode på mellem fire og ti uger til indgivelse af bevis. Beslutningen om at kræve bevis for gæld bliver forkyndt offentligt. Fordringshavere skal anmelde deres krav skriftligt inden for den fastsatte tidsfrist. Hvis en fordringshaver har ret med forrang eller tilbageholdelsesret over aktiver, behøver denne ikke fremlægge bevis for gælden for at opnå betaling fra konkursboet som et led i denne behandling. Hvis gælden er bevist, og en fordringshaver ønsker at anmelde et krav eller udøve sin ret til forrang efter tidsfristen for indgivelse af bevis, kan denne efterfølgende indgive bevis (*efterbevakning*). Dette skal ske senest på datoen, hvor kurator fastlægger den foreslåede udlodning; med andre ord inden forslaget fremsættes for retten og forkyndes. Hvis en fordringshaver ikke indgiver bevis for sit krav, mister fordringshaveren muligheden for at modtage betaling fra de aktiver, som er omfattet af afgørelsen om udlodning. I princippet kan fordringshaveren efterfølgende kun modtage betaling for sit krav, hvis nye midler bliver tilgængelige (efterfølgende udlodning, *efterudbetaling*).

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Som nævnt i det foregående, findes der ingen generel forpligtelse for fordringshavere til at anmelde deres krav i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed, men fordringshaver skal anmelde sine krav som en del af enhver aftaleforhandling, der finder sted. Rekonstruktøren skal udarbejde en rekonstruktionsplan. Planen viser normalt, hvordan virksomhedsskyldnerens økonomiske situation kan løses, og hvordan driftsresultaterne kan forbedres. Planens indhold kan dog tilpasses omstændighederne i de enkelte tilfælde.

Under visse omstændigheder kan en offentlig akkord med fordringshavere indgå i en virksomhedsrekonstruktion. En begæring om forhandlinger om en akkord skal indgives af skyldner.

Begæring om forhandling af en offentlig akkord skal indeholde forslag til akkord med angivelse af, hvor meget skyldner tilbyder som betaling, hvor betalingen vil finde sted, om der er stillet sikkerhed for akkorden og i så tilfælde, hvad den består i. En liste over boets aktiver og passiver skal vedlægges.

Hvis begæringen om forhandling af en offentlig akkord anses for acceptabel, skal retten bevilge akkordforhandlingernes start uden ophold. Samtidig skal retten fastsætte en dato for et møde i retten med fordringshavere, indkalde til mødet og forkynde beslutningen.

Skyldner, rekonstruktør og fordringshavere har mulighed for at gøre indsigelse mod et krav, som skal omfattes af akkorden. Der gælder særlige regler for muligheden for at deltage i forhandlingerne om akkorden på grund af en fordring, som ikke er omfattet af konkursboet.

Kun fordringshavere, hvis krav er opstået før begæringen om rekonstruktion af virksomheden, kan deltage i forhandlingerne om akkorden. Fordringshavere, hvis krav kan fyldestgøres ved modregning, eller hvis krav har forrang, deltager ikke i forhandlingerne. Fordringshavere, som i tilfælde af konkurs kun ville have været berettiget til betaling efter andre fordringshavere, deltager heller ikke i forhandlingerne, medmindre de andre fordringshavere, som deltager i forhandlingerne, tillader dette.

Skyldner skal på anmodning fra enhver fordringshaver sværge på opgørelsen af boet på kreditormødet.

Fordringshaverne stemmer om den foreslåede akkord på kreditormødet. Et forslag til akkord, som fyldestgør mindst 50 % af fordringernes samlede beløb, anses for vedtaget af fordringshavere, hvis tre femtedele af fordringshavere stemmer for forslaget, og deres krav beløber sig til tre femtedele af det samlede beløb for fordringer med stemmeret. Hvis procentandelen er lavere, vedtages akkordforslaget, hvis tre fjerdedele af de afgivne stemmer støtter forslaget, og deres krav beløber sig til tre fjerdedele af det samlede beløb for fordringer med stemmeret.

GÆLDSOMLÆGNING

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*.

Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshavere opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for forkyndelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer mod skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen.

Efter den indledende beslutning skal et forslag til gældsoplægning udarbejdes, når der er indhentet fyldestgørende oplysninger. Forslaget sendes til alle fordringshavere, hvis krav er omfattet af forslaget, sammen med en opfordring om at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat tidsfrist. At en fordringshaver ikke fremsætter bemærkninger, forhindrer ikke, at gældsoplægningen vedtages.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Hvis der træffes beslutning om at indlede gældsoplægning for en virksomhed, skal kendelsen uden ophold forkyndes i det svenske statstidende, *Post och Inrikes Tidningar*. Der skal også gives meddelelse til fordringshavere senest en uge efter offentliggørelsen. I meddelelsen og offentliggørelsen skal fordringshavere opfordres til normalt inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen blandt andet skriftligt at anmelde deres fordringer på skyldneren, afgive nærmere oplysninger om kravene samt andre oplysninger af betydning for sagens behandling og anføre, til hvilken konto betaling skal ske under gældsoplægningen.

Efter den indledende beslutning skal et forslag til virksomhedens gældsoplægning udarbejdes, når der er indhentet fyldestgørende oplysninger. Forslaget sendes til alle fordringshavere, hvis krav er omfattet af forslaget, sammen med en opfordring om at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat tidsfrist. At en fordringshaver ikke fremsætter bemærkninger, forhindrer ikke, at gældsoplægningen vedtages.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorenes krav?

KONKURS

Hvis konkursboets aktiver ikke er fyldestgørende til at betale konkursomkostningerne og selve konkursmassens forpligtelser, skal konkursen afskrives (se ovenfor om konkursomkostninger og konkursboets forpligtelser). Hvis konkursboet afskrives (*avskrivnas*), finder der i princippet ingen udlodning sted til fordringshavere.

Hvis konkursen ikke afskrives, så udloddes pengene i konkursboet, som ikke benyttes til at dække konkursomkostningerne og boets gæld, til fordringshavere. I princippet skal udlodningen være i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om forrang.

Loven om forrang regulerer fordringshavernes gensidige ret til at modtage betaling i tilfælde af konkurs. De følgende opsummerede oplysninger kan gives med hensyn til loven om forrang.

En forrang i forbindelse med betaling er enten særlig eller generel. En særlig forrang vedrører visse typer formuegenstande (for eksempel ret med forrang, tilbageholdelsesret eller et realkreditlån (*inteckning*) på fast ejendom). En generel forrang vedrører alle typer formuegenstande, som er omfattet af skyldners konkursbo (for eksempel fordringshaveres omkostninger i forbindelse med at tage skyldner under konkurs samt rekonstruktørens honorar, hvis en rekonstruktion af virksomheden gik forud for den pågældende konkurs). En særlig forrang har fortrinsret for en generel forrang. Ethvert krav, som ikke har forrang, har samme indbyrdes rettigheder. Det kan også være fastsat i en aftale, at en fordringshaver kun er berettiget til betaling, når alle andre fordringshaveres krav er blevet fyldestgjort (en underordnet fordring, *efterställd fordran*).

En forrang består fortsat, selv om fordringen overføres, tilknyttes eller på anden måde overgår til en anden part.

Hvis et krav har særlig forrang med hensyn til et vist aktiv, men det pågældende aktiv ikke er fyldestgørende til at fyldestgøre fordringen, behandles resten som en fordring uden forrang.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Der finder ikke udlodning sted i forbindelse med rekonstruktion af en virksomhed, medmindre der indgås en offentlig akkord med fordringshavere.

En offentlig akkord kan bestemme, at fordringer nedbringes og betales på en bestemt måde. Akkorden skal give alle fordringshavere samme rettigheder, og mindst 25 % af fordringernes samlede beløb, medmindre en lavere procentandel er godkendt af alle kendte fordringshavere, som er omfattet af akkorden, eller hvis der er særlige grunde til at acceptere en lavere procentandel. Den foreskrevne minimumsfordeling skal betales inden for det følgende år efter akkordens vedtagelse, medmindre alle kendte fordringshavere accepterer en længere betalingsperiode. En akkord kan også bestemme, at skyldner kun gives udsættelse med hensyn til betalinger eller andre særlige eftergivelser.

GÆLDSOMLÆGNING

Alle fordringer, som er omfattet af en gældsoplægning, har samme indbyrdes rettigheder. Dog kan et krav med den pågældende fordringshavers samtykke gives mindre gunstige rettigheder eller kan blive udbetalt før andre krav, hvis summen, som er til rådighed for uddeling er lille, og det er rimeligt at gøre det under henvisning til gældens omfang og andre omstændigheder.

De bestemmelser, som regulerer fordringer, er fastsat i afgørelsen om bevilling af gældsoplægning.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Alle fordringer, som er omfattet af en gældsoplægning for en virksomhed, har samme indbyrdes rettigheder. Dog kan et krav med den pågældende fordringshavers samtykke gives mindre gunstige rettigheder eller kan blive udbetalt før andre krav, hvis summen, som er til rådighed for uddeling, er lille, og det er rimeligt at gøre det under henvisning til gældens omfang og andre omstændigheder.

De bestemmelser, som regulerer fordringer, er fastsat i afgørelsen om bevilling af gældsoplægning.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

KONKURS

Hvis en skyldner indvilliger i at betale sin gæld, eller har nået anden aftale med fordringshavere (en frivillig aftale, *frivillig uppgørelse*), skal retten beslutte at afbryde konkursbehandlingen. I tilfælde af konkurs med bevis for gæld, kan en konkursbehandling også afsluttes med en afgørelse, som godkender en akkord (*akkord i konkurs*). I andre tilfælde afsluttes konkursen med afskrivning (*avskrivning*, hvis aktiverne ikke er fyldestgørende til at betale for konkursomkostningerne og fordringerne på selve konkursmassen), eller med udlodning til fordringshavere.

Konkurs fritager ikke en fysisk person fra forpligtelsen til at betale gælden (reglerne for gældsoplægning er anderledes). Den gæld, som ikke er blevet betalt, består derfor fortsat efter konkursen (dog ikke, hvis den er omfattet af en frivillig aftale eller akkord med fordringshavere).

En juridisk person opløses efter konkurs (bestemmelserne, som regulerer dette kan findes i lovgivningen om retten til at stifte selskaber). Dette betyder, at fordringshavere efter konkurs i princippet ikke kan gøre udestående fordringer gældende mod en juridisk person.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Hvis der indgås en offentlig akkord, er den bindende for alle fordringshavere, både kendte og ukendte, som var berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden. En fordringshaver, som i tilfælde af konkurs ville have været berettiget til betaling efter de andre fordringshavere, mister sin ret til betaling fra skyldner, medmindre alle fordringshavere, som var berettiget til at deltage i forhandlingerne om akkorden, får deres krav fyldestgjort igennem aftalen. En fordringshaver med forrang i forbindelse med en bestemt formuegenstand, er bundet af akkorden hvad angår beløb, som ikke kan dækkes af den pågældende formuegenstand.

GÆLDSOMLÆGNING

En beslutning om gældsoplægning frigør skyldner for forpligtelsen til at betale gælden, som er omfattet af gældsoplægningen, for så vidt den nedbringes. Gældsoplægningen frigør også skyldner for forpligtelsen til at betale ukendt gæld i sagen, medmindre der er tale om gæld, som ikke kan indgå i en gældsoplægning.

En gældsoplægning betyder, at retten til renter eller sanktioner på restancer for en fordring, som er omfattet af oplægningen, bortfalder for perioden efter datoen for forkyndelsen af konkursbehandlings indledning.

En gældsoplægning har ingen indvirkning på fordringshavers ret i forhold til en kautionist eller enhver anden, som hæfter for den pågældende gæld ud over skyldneren.

En beslutning om bevilling af gældsoplægning skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanen løber i fem år, medmindre der er vægtige grunde til at fastsætte en kortere løbetid. Betalingsplanen træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevillige gældsoplægning. Når tidspunktet for betalingsplanens udløbstid fastsættes, skal perioden med den indledende beslutning normalt trækkes fra betalingsplanens længde, medmindre der som følge af skyldners handlinger efter den igangsættende beslutning foreligger grund til at afkorte perioden.

En afgørelse om gældsoplægning kan under visse omstændigheder ændres eller annulleres. På anmodning fra en fordringshaver, hvis krav er omfattet af gældsoplægningen, kan afgørelsen om gældssanering annulleres eller i de tilfælde, som der henvises til i §§ 6 og 7, ændres, hvis:

1. skyldner har været uærlig over for fordringshaver
2. skyldner har gjort sig skyldig i forsættelig omgåelse af konkursbehandlingen eller en tvangsfuldbyrdsforanstaltning
3. skyldner har i hemmelighed stillet visse fordringshavere gunstigere for at påvirke beslutningen om gældsoplægning
4. skyldner har i sin ansøgning om gældsoplægning eller på et andet tidspunkt under sagens behandling afgivet urigtige oplysninger til skade for en fordringshaver
5. skyldner har afgivet urigtige oplysninger, som har ført til en offentlig myndigheds beslutning i spørgsmål om skat eller afgifter, som er omfattet af gældsoplægningen, eller har ikke afgivet oplysninger på trods af oplysningspligt, og dette har medført, at en afgørelse er truffet på et fejlagtigt grundlag, eller ikke er blevet truffet
6. skyldner overholder ikke betalingsplanen, og afvigelsen fra planen er betydelig, eller
7. skyldners økonomiske situation er betydeligt forbedret som følge af gældsoplægningen, og dette skyldes omstændigheder, som ikke kunne have været forudset, da afgørelsen blev truffet.

I de tilfælde, som er nævnt i punkt 7, skal begæringen indgives senest fem år efter datoen for beslutningen om indledning af gældssanering, eller, hvis betalingsplanen udløber senere, senest på betalingsplanens udløbsdato. Såfremt en beslutning om gældsoplægning ændres, kan betalingsplanens varighed højst fastsættes til syv år.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

En beslutning om gældsoplægning af en virksomhed frigør skyldner for forpligtelsen til at betale gælden, som er omfattet af gældsoplægningen, for så vidt den nedbringes. Gældsoplægningen frigør også skyldner for forpligtelsen til at betale ukendt gæld i sagen, medmindre der er tale om gæld, som ikke kan indgå i en gældsoplægning for virksomheder.

En gældsoplægning for virksomheder betyder, at retten til renter eller sanktioner på restancer for en fordring, som er omfattet af omstruktureringen, bortfalder for perioden efter datoen for forkyndelsen af konkursbehandlingen indledning.

En gældsoplægning har ingen indvirkning på fordringshavers ret i forhold til en kautionist eller enhver anden, som hæfter for den pågældende gæld ud over skyldneren.

En beslutning om bevilling af gældsoplægning for en virksomhed skal indeholde en betalingsplan. Betalingsplanens løbetid er tre år. Den træder i kraft på datoen for beslutningen om at bevillige gældsoplægning.

En afgørelse om gældsoplægning kan under visse omstændigheder ændres eller annulleres. På anmodning fra en fordringshaver, hvis krav er omfattet af gældsoplægningen, kan afgørelsen om gældsoplægning annulleres, eller i de tilfælde, som der henvises til i §§ 6 og 7, ændres, hvis

1. skyldner har været uærlig over for fordringshaver
2. skyldner har gjort sig skyldig i forsættelig omgåelse af konkursbehandlingen eller en tvangsfuldbyrdsforanstaltning
3. skyldner har i hemmelighed stillet visse fordringshavere gunstigere for at påvirke beslutningen om gældsoplægning
4. skyldner har i sin ansøgning om gældsoplægning eller på et andet tidspunkt under sagens behandling afgivet urigtige oplysninger til skade for en fordringshaver
5. skyldner har afgivet urigtige oplysninger, som har ført til en offentlig myndigheds beslutning i spørgsmål om skat eller afgifter, som er omfattet af virksomhedens gældsoplægning, eller har ikke afgivet oplysninger på trods af oplysningspligt, og dette har medført, at en afgørelse er truffet på et fejlagtigt grundlag, eller ikke er blevet truffet
6. skyldner overholder ikke betalingsplanen, og afvigelsen fra planen er betydelig, eller
7. skyldners økonomiske situation er betydeligt forbedret som følge af beslutningen om gældsoplægning.

I de tilfælde, som er nævnt i punkt 7, skal begæringen indgives senest tre år efter datoen for beslutningen om indledning af gældssanering, eller, hvis betalingsplanen udløber senere, senest på betalingsplanens udløbsdato. Såfremt en beslutning om gældsoplægning af en virksomhed ændres, kan betalingsplanens varighed højst fastsættes til fem år.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

KONKURS

Som nævnt ovenfor, fritager en konkurs ikke en fysisk person for forpligtelsen til at betale sin gæld, men juridiske personer opløses som følge af konkurs. Hvis der efter konkursen skulle midler til rådighed til fordeling, findes der en bestemmelse om efterfølgende udlodning.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Se ovenfor om virkningerne af en offentlig akkord. Hvis en offentlig akkord ikke er blevet indgået, og skyldner ikke har opnået en frivillig aftale eller anden ordning med fordringshaverne, vil fordringerne fortsat være udestående, når rekonstruktionen af virksomheden er afsluttet.

GÆLDSOMLÆGNING

Under visse omstændigheder kan en fordringshaver få en gældsoplægning prøvet, efter at skyldner har fuldført betalingsplanen. Se også "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen på en insolvensbehandling?".

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Under visse omstændigheder kan en fordringshaver få en gældsoplægning for virksomheder prøvet, når skyldner har fuldført betalingsplanen. Se også "Hvad er betingelserne for og virkningerne af afslutningen af en insolvensbehandling?".

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

KONKURS

Kurators honorar og andre tilsvarende passiver (konkursomkostninger), samt anden gæld, som konkursboet har indgået, skal dækkes af konkursboet før udlodning til fordringshaverne. Konkursomkostningerne har fortrinsret for andre fordringer på konkursboet. Hvis de ikke kan betales af boet, afholdes konkursudgifterne normalt af staten.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Rekonstruktøren (og eventuel tilsynsførende) er berettiget til kompensation for sit arbejde og for udgifterne, som er afholdt i forbindelse med opgaven. Denne kompensation må ikke overstige det beløb, som anses for rimeligt for en sådan opgave. På rekonstruktørs eller skyldners begæring vil retten vurdere rekonstruktørens ret til kompensation. En fordringshaver, hvis krav er omfattet af en akkord, kan også begære en sådan vurdering, indtil akkorden er gennemført. Retsomkostninger og kompensation for rekonstruktør og tilsynsførende skal betales af skyldner.

GÆLDSOMLÆGNING

Under gældsoplægningen skal skyldner normalt gennemføre betalinger til håndhævelsesmyndigheden, som derefter overfører pengene til fordringshaverne. Skyldneren skal erlægge et årligt gebyr til håndhævelsesmyndigheden for forvaltningen af betalingerne.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Under gældsoplægningen skal skyldner normalt gennemføre betalinger til håndhævelsesmyndigheden, som derefter overfører pengene til fordringshaverne. Skyldneren skal erlægge et årligt gebyr til håndhævelsesmyndigheden for forvaltningen af betalingerne.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

KONKURS

Reglerne vedrørende inddrivelse til konkursboet (*återvinning till konkursbo*) er fastlagt i konkursloven. Tidspunktet for beregning af perioderne, som findes i inddrivningsreglerne, vil normalt være dagen før indgivelsen af konkursbegæringen.

En handling kan tilbageføres (*går åter*), hvis den uberettiget begunstiger en vis fordringshaver frem for andre, eller hvis skyldners gæld er øget, og skyldner var eller blev insolvent alene som et resultat af sagsbehandlingen, eller som et resultat af sagsbehandlingen i kombination med andre faktorer, og modparten var eller burde have været bekendt med, at skyldner var insolvent og hvilke omstændigheder der gjorde retshandlingen uretmæssig. Skyldners familiemedlemmer må anses for at have det kendskab, som der henvises til i første punktum, medmindre der findes overbevisende dokumentation, der viser, at de ikke havde og ikke kunne have haft et sådant kendskab. Hvis handlingen blev udført mere end fem år før skæringsdatoen, kan den kun tilbageføres, hvis den er knyttet til et af skyldners familiemedlemmer.

Betaling af gæld senere end tre måneder før skæringsdatoen ved hjælp af en anden metode end den sædvanlige, eller på forhånd, eller af et beløb, som mærkbart forværrer skyldners økonomiske situation, kan tilbageføres, medmindre det kan betragtes som almindeligt under omstændighederne. Hvis betalingen er blevet foretaget til et af skyldners familiemedlemmer forud for denne dato, men mere end to år før referencedatoen, kan den tilbageføres, medmindre det godtgøres, at skyldner ikke var insolvent og ikke blev insolvent som et resultat af den pågældende handling.

Særlige regler gælder for genstande så som gaver, homesharing og lønindkomster. Visse betalinger til staten er undtaget fra inddrivningsreglerne, f.eks. skattebetalinger.

Kurator kan søge inddrivelse ved at anlægge sag ved retten, eller ved at gøre indsigelse mod gæld, der bliver bevist under konkursbehandlingen. Hvis kurator vælger ikke at søge inddrivelse, og der ikke opnås en frivillig aftale, kan en fordringshaver søge inddrivelse ved at anlægge sag ved de almindelige domstole.

I tilfælde af inddrivelse tilbageføres den formuegenstand, som skyldner har afhændet, til konkursboet.

REKONSTRUKTION AF VIRKSOMHED

Når en beslutning om rekonstruktion af en virksomhed er taget, finder bestemmelserne i konkursloven vedrørende inddrivelse i forbindelse med konkurs anvendelse, hvis en offentlig akkord er blevet afsluttet med fordringshaverne (se afsnittet om konkurs).

Hvis der søges inddrivelse af en fortrinsret eller en betaling, som er opnået med en fuldbyrdesprocedure, kan retten beslutte ikke at fortsætte med inddrivelsesforanstaltningerne indtil videre.

En inddrivelsesforanstaltning vil blive begæret af rekonstruktøren eller af en fordringshaver, hvis krav ville have været omfattet af en offentlig akkord. Handlingen skal indbringes, før kreditormødet finder sted, og der kan ikke træffes endelig afgørelse om spørgsmålet, før spørgsmålet om en offentlig akkord er afgjort. En fordringshaver, som ønsker at anlægge sag, skal underrette rekonstruktøren herom. Hvis dette ikke sker, vil fordringshaverens sag ikke blive hørt.

Hvis en virksomhedsrekonstruktion er blevet afsluttet uden en offentlig akkord, og skyldner ikke er sat under konkurs efter begæring inden for tre uger fra datoen for virksomhedsrekonstruktionens afslutning, skal den indgive begæring om rekonstruktion afslås.

Midlerne, som inddrives gennem søgsmålet, skal efter afholdelse af fordringshavers omkostninger, tilfalde de fordringshavere, som er omfattet af den offentlige akkord. En sagsøgt, som på grund af sagsøgers handling kan have en fordring på skyldneren, deltager med denne fordring i akkordforhandlingerne og har ret til at modregne dette beløb i den udlodning, som han eller hun ellers skulle have udbetalt.

På anmodning fra en fordringshaver, som er omfattet af en offentlig akkord, eller fra skyldner, kan retten foreskrive særforvaltning (*särskild förvaltning*) af det, som i henhold til den foregående sætning, kommer fordringshaverne til gode. Der kan kun gøres arrest i en formuegenstand under særforvaltning, hvis akkorden er udløbet.

GÆLDSOMLÆGNING

Der findes ingen særlige bestemmelser om inddrivelse.

GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER IFØLGE LOVEN OM GÆLDSOMLÆGNING FOR VIRKSOMHEDER

Der findes ingen særlige bestemmelser om inddrivelse.

Sidste opdatering: 19/02/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.